

BURMESE CLASSIC

ဝဏ္ဏဆောင် ဏ သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးဝင်းလမ်း

ဝမ်းအင်း၏စန်ရှုစာပင်းလျှ

၂၀၁၃ ခုနှစ်

ပထမအကြိမ် အုပ်စု-၄၀၀

တန်ဖိုး ၁၀၀/- ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်ခင်မာမျိုး (ပန်းဝေဝေ စာပေ)

အမှတ် (၃၆၀) ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

အတွင်း နှင့် မျက်နှာပိုးပုံနှိပ်
ဦးဝင်းကျော်ထွန်း (မုံရွာ ပုံနှိပ်တိုက်)

အမှတ် (၁၄၀) ၄၅- လမ်း၊
ဗိုလ်တစ်ထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

ဒို့တာဝန်အစည်းသုံးစား

- ☆ ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
- ☆ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးမှုမပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
- ☆ အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ☆ ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ☆ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ☆ နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ပက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ☆ ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ရွေးမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

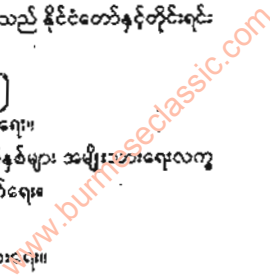
- ☆ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။
- ☆ အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။
- ☆ ဗိုလ်မာသည့်ပွဲစည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ☆ ဖြစ်ပေါ်လာသည့်ပွဲစည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်အသစ်တရပ်တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- ☆ စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ☆ ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ဝီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ☆ ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် ဟည်ဆောက်ရေး။
- ☆ နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့်တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- ☆ တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တဖြင့်မားရေး။
- ☆ အမျိုးဂုဏ်ဓာတ်ဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
- ☆ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
- ☆ တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

အချိန်အရာ

အေးမြလတ်ဆတ်သော နံနက်ခင်းလေပြည်သည် ပြတင်းပေါက်ကို ကျော်ဖြတ်ကာ အခန်းတွင်းသို့ တိုးဝှေ့ဝင်ရောက်လာ၏။

မာထင်းက အင်္ကျီရင်ဘတ်ကို ခပ်တင်းတင်း ဆွဲစေလိုက်၏။ သမားတော်ကြီးက သူ့အား အိပ်ရာထက်ဝယ် အနားယူနေရန် ညွှန်ကြားထား၏။

တွေးတောစဉ်းစားခြင်း၊ အလုပ်ပြင်းပြင်းထန်ထန်လုပ်ခြင်းတို့ကို ဝေးဝေးရှောင်ရမည်ဟု ဆို၏။

ယခု သူ၏ရင်ထဲဝယ် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုများ ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပေါ်နေသည်။

မားရှောင်သည် ညနေစောင်းအချိန်တွင် ထွက်သွားပြီး နံနက်မိုးစင်စင်လင်းသည့်တိုင် ပြန်ရောက်မလာချေ။

မားရှောင်တစ်ယောက် အဘယ်ကြောင့် ဤမျှ ခြေရှည်နေရပါသနည်း။

၆ ❖ ဝတ္ထုအောင်

မားရှောင်သည် သူ၏ တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်၏။

သူ၏ဇနီး ကွယ်လွန်သွားပြီးနောက်ပိုင်း မားရှောင်ကို ပို၍ ချစ်မြတ်နိုးခဲ့လေသည်။

မားရှောင်ကလည်း သူ့အား အလွန်ချစ်ခင်ရှိသေကြောင်း နားလည်ပါ၏။

မားရှောင်သည် ထက်မြက်သောလူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်၏။ ဖခင်ခြေရာကို နင်းမည့်သူဖြစ်သည်ဟု အများက ကြိုဆိုကြ၏။

သို့သော် မားရှောင်ထက် ပို၍ အတွေ့အကြုံ ကြွယ်ဝသည့် စုအိမ်းအား ဝိုဏ်းချုပ်ရာထူးကို ဆက်ခံမည့်သူအဖြစ် ရွေးချယ်ခဲ့လေသည်။

မားရှောင်သည် ကန့်ကွက်ခြင်းမပြုခဲ့ပါ။ ဖခင်၏ သဘောသည် မည်သည့်ကိစ္စတွင်မဆို အတည်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆထားသူ ဖြစ်ပေသည်။

ယခု မားရှောင်တစ်ယောက်သည် ဘယ်ရပ်ဘယ်ဝယ် ရောက်နေပြီနည်း။

အဘယ်ကြောင့် ယခုတိုင် ပြန်ရောက်မလာရပါသနည်း။

မာထင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ လှမ်းသွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

သတ်စွန်းကြီးဝမ်း သွေးခင်းလမ်း (၅) ❖ ၇

ထိုစဉ် ...

‘ဒေါက် ဒေါက်’

တံခါးခေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ၏။

“မားရှောင်လား”

သူ၏စကားသံနှင့် ဘစ်ဆက်တည်းပင် အဖြေက ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

“ကျွန်တော်ပါ အစ်ကိုကြီး”

မာထင်း သက်ပြင်းရှိက်လိုက်ပြန်သည်။

“ဪ ... ညီလေးစုအိမ်းကိုး ဝင်ခဲ့လေ”

တံခါး ကျိခနဲမြည်ကာ ပွင့်သွားသည်။ သပ်ရပ်စွာ ဝတ်ဆင်ထားသည့် စုအိမ်း အခန်းတွင်းသို့ လှမ်းဝင်လာသည်။

စုအိမ်းသည် စောစောစီးစီး သူ့ထံသို့ ရောက်လာလေ့မရှိပါ။

ညဉ့်နက်ခံကာ အလုပ်လုပ်တတ်ပြီး နေမြင့်မှထသူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် စုအိမ်း အဘယ်ကြောင့် စောစောစီးစီးရောက်

လာရသနည်းဟု တွေးကာ မာထင်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

“ထိုင်”

၈ ❖ ဝတ္ထုအောင်

မာထင်းက ပြောပြောဆိုဆို ခုံတစ်လုံးဆွဲကာ ထိုင်ချလိုက်သည်။

စုအိမ်းကလည်း သူနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ဝင်၍ ထိုင်ချလိုက်လေသည်။ မာထင်းက ...

“ညီလေး ... စောစောစီးစီးရောက်လာရတာ ဘယ်လိုအကြောင်းထူးများ ရှိနေလို့လဲ ... ပြောစမ်းပါဦး”

စုအိမ်း၏မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနက်နေသည်။ မာထင်းကို ကြည့်ကာ ...

“အစ်ကိုကြီး ... ကျွန်တော် ညက သေသေချာချာ တွေးတောစဉ်းစားပြီးပြီ၊ အခုအတိုင်း ဆက်သွားမယ်ဆိုရင် မကြာခင် မိုးမြေဂိုဏ်း ပျက်စီးတော့မှာပဲ”

စုအိမ်းမှာ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ယုတ်လျော့လာသော မိုးမြေဂိုဏ်း၏ ဝင်ငွေအတွက် အမြဲစိုးရိမ်ပူပန်နေသူ ဖြစ်သည်။

မာထင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“ကြုံပွားနယ် အေးချမ်းသာယာနေပြီပဲ၊ မိုးမြေဂိုဏ်းရှိနေဖို့ တောင် မလိုအပ်တော့ဘူးလို့ ကျုပ်ထင်တယ်”

“ဗျာ”

မမျှော်လင့်သောစကား ကြားလိုက်ရသဖြင့် စုအိမ်း ပါးစပ်

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (၁) ❖ ၉

အဟောင်းသားဖြစ်သွားလေသည်။ မာထင်းက ဆက်ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ်တို့ဟာ အများအကျိုးဆောင်ရွက်ဖို့ စုစည်းနေကြတာပဲ၊ ကျုပ်တို့ တာဝန်ကျေအောင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးပါပြီ၊ ဒါကြောင့် မိုးမြေဂိုဏ်းကို ဖျက်သိမ်းပစ်လိုက်ဖို့တောင် ကျုပ်စဉ်းစားနေတာ”

စုအိမ်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွား၏။ စုအိမ်း လက်မခံနိုင်ပါချေ။

“အစ်ကိုကြီး ... မိုးမြေဂိုဏ်းကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဖျက်သိမ်းလို့မဖြစ်ဘူး၊ ဝင်ငွေနည်းသွားတာနဲ့ ကာမိအောင် တချို့မလိုအပ်တဲ့လူတွေကို ပယ်ထုတ်လိုက်တာပေါ့”

မာထင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်လေ ... တို့ မြုန်းစားကြီး ဖျက်သိမ်းလိုက်လို့ ဘယ်ဖြစ်ဦးမလဲ၊ မလိုတော့တဲ့လူတွေကို ကောက်ပုံကြေးပေးပြီး တာဝန်က ရပ်စဲလိုက်မယ်၊ သူတို့ တခြားတစ်နေရာမှာ အခြေတူးသွားတဲ့အခါ ခုတ်ယူအသုတ် လူထပ်လျှော့မယ်၊ ဒီလို တစ်ဆင့်နဲ့ လုပ်သွားရင် မိုးမြေဂိုဏ်း ဖျက်သိမ်းလိုက်ပေမယ့် ဖရိုဖရဲဖြစ်စရာ အကြောင်း မရှိတော့ဘူးပေါ့”

မာထင်းက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“အင်း ... ငါတွက်ချက်ထားတဲ့အတိုင်းဆိုရင် ညီလေးဟာ မိုးမြေရဲ့ဂိုဏ်းချုပ်အဖြစ် တာဝန်ယူပြီး ငါးနှစ်အကြာမှာပဲ မိုးမြေ ဂိုဏ်းကို အောင်အောင်မြင်မြင် ဖျက်သိမ်းပြီး ဖြစ်လိမ့်မယ်”

စုအိမ်း၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွား၏။ မိုးမြေဂိုဏ်း ၏ သက်တမ်း နောက်ထပ် ဆယ်နှစ်ထက်မပိုတော့ဟု သတ်မှတ် ပေးလိုက်ခြင်း ခံနေရပြီ မဟုတ်ပါလား။

အာခေါင်ခြောက်လာဟန်ဖြင့် ချောင်းဆိုးလိုက်၏။ မာထင်း က ...

“ညီလေး ... အရက်သောက်လေ၊ ကျုပ်အတွက်လည်း တစ်ခွက်ငှဲ့လိုက်ပါ”

ထိုစကားကို စုအိမ်း စောင့်မျှော်နေခြင်းဖြစ်သည်။ သူ ရောက်လခံတိုင်း မာထင်းက အားဆေးအရက်တစ်ခွက် တိုက်လေ့ရှိ စမြဲပင်။

စုအိမ်းကလည်း လိုလိုလားလား လက်ခံသောက်သုံးခဲ့၏။ စုအိမ်းက ထရပ်ပြီး အရက်အိုးထဲမှ အရက်ကို ခွက်နှစ်ခွက်ထဲ ငှဲ့ထည့် လိုက်၏။

အရက်ငှဲ့နေစဉ် သူ၏လက်တစ်ဖက်မှ အလွန်လျှို့၇၇ကံ သော လှုပ်ရှားမှုတစ်ရပ်ကို မာထင်း သတိမပြုမိလိုက်ချေ။

စုအိမ်းက အရက်တစ်ခွက်ကို မာထင်းထံ ရိုသေစွာ ကမ်း ပေးလိုက်သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် တစ်ခွက်ယူကာ သောက်ချလိုက်လေ သည်။ မာထင်းက ...

“ဒါထက် မားရှောင်တစ်ယောက်ကို မတွေ့မိဘူးလား။ သူ မနေညကတည်းက ထွက်သွားတာ ခုထိ ပြန်မရောက်လာသေးဘူးမှ တယ်များ ခြေရှည်နေသလဲ မဆိုနိုင်ဘူး”

စုအိမ်း၏မျက်နှာတွင် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသည့် အရိပ် အံ့ယောင်များ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

“သူ ရှိပါတယ်”

“ဟေ ... သူရှိတယ် ... ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ မကြာခင်မှာ သူ့ကို တွေ့ရမှာပါ”

မာထင်း သက်ပြင်းမှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။

“တော်တော်ဆိုးတဲ့ကောင်လေး၊ ကျုပ်ကတော့ သူ့အတွက် စိတ်ပူလို့ တစ်ညလုံး အိပ်မပျော်ဘူး၊ နေပါစေ ... လာမှ ဆူပူကြိမ်း မောင်းလိုက်ဦးမယ်”

စကားဆုံးလျှင် အရက်ကို မော့သောက်လိုက်၏။ စုအိမ်း လေမှုတ်ထုတ်လိုက်၏။ အစစအရာရာ အောင်မြင်သွားပြီဖြစ်သည်။

သူ၏ရှေ့မှ အခက်အခဲများ၊ အတားအဆီးများကို တစ်ခု

၁၂ ❖ ဝတ္ထုအောင်

မကျန် ဖယ်ရှားနိုင်ခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလား။ သူ ကြာကြာစောင့်ရမည် မဟုတ်ပါ။

“အင့်”

မာထင်း၏အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ မာထင်း မျက်လုံး ပြူးထွက်လာသလို ဝမ်းဗိုက်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဖိလိုက်၏။ စုအိမ်း ပျာပျာသလဲဖြင့် ...

“အစ်ကိုကြီး ဘာဖြစ်လို့လဲ”

မေးရင် မေးမရန်ဟန်ပြင်လိုက်၏။ ထိုစဉ်မှာပင် မာထင်း သည် ခုံပေါ်၌ ထိုင်နေနိုင်စွမ်း မရှိတော့ပါ။

‘ဝုန်း’

ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ လူကော ကုလားထိုင်ပါ လဲကျသွားလေ တော့သည်။

သူဌေးကြီးနန်းကုန်းသက် မျက်မှောင်ကြုတ်သွား၏။ လက် ထဲမှ အစီရင်ခံစာကို နားမလည်နိုင်စွာ ကြည့်ပြီး ...

“ထူးတော့ထူးဘယ်”

ဟု တီးတိုးညည်းညူလိုက်၏။ ထို့နောက် အစီရင်ခံစာကို နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ပြီး ဖတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

သတ်စွဲနိဗ္ဗာန်ပုဒ်၊ သွေးသင်းလမ်း (၈) ❖ ၁၃

‘မိုးမြေဂိုဏ်းတွင် ထူးခြားသော အပြောင်းအလဲများ ဖြစ် ပေါ်နေသည်ဟု ယူဆစရာရှိပါသည်။ ဂိုဏ်းချုပ်၏သား မားရှင် ပျောက်ဆုံးနေသည်။ ဂိုဏ်းချုပ်မာထင်းမှာလည်း ကျန်းမာရေး အခြေအနေကြောင့် မည်သူ့ ကိုမျှ အတွေ့မခံတော့ဘဲ ကိစ္စအဝဝကို ဒုဂိုဏ်းချုပ်စုအိမ်းက တာဝန်ယူထားသည်။ မကြာမီ မိုးမြေဂိုဏ်းတွင် အပြောင်းအလဲများ ပြလုပ်လိမ့်မည်ဟု သတင်းရပါသည်။ မည်သို့ သော အပြောင်းအလဲဖြစ်သည်ကို မျက်မြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေ ပါသည်။ မကြာမီ စာဖြင့်ဖြစ်စေ၊ လူကိုယ်တိုင် လာရောက်၍ဖြစ်စေ ပြည့်စုံစွာ အစီရင်ခံပါမည်။

လီဆင်း

နန်းကုန်းသက်သည် သက်ပြင်းချရန် အစီရင်ခံစာကို စားပွဲ ပေါ်ချထားလိုက်၏။

သူ၏စိတ်အစဉ် ရှုပ်ထွေးနေ၏။ ကြူပဗ္ဗီးနယ်သည် သူ့ အတွက် မြောက်မြားစွာသော အမြတ်ငွေရရှိရာ အရပ်ဒေသဖြစ် သည်။

ယခု သူ၏စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများသည် အမြစ်တွယ်နေခဲ့ နေပြီ။

၁၄ ❖ ဝဏ္ဏအောင်

အကယ်၍သာ လောင်းကစားပိုင်းများ၊ အပျော်ဂေဟာများ ထူထောင်နိုင်မည်ဆိုလျှင် အမြတ်ငွေသည် ဆယ်ဆခန့် တိုးတက်လာမည်ဖြစ်၏။

သူ စိတ်တိုင်းကျ မလုပ်ဆောင်နိုင်အောင် မိုးမြေ့ရိုက်က ဝိတ်ဆိုထား၏။

ထို့ကြောင့် မိုးမြေ့ရိုက် အင်အားချည့်နဲ့သွားစေရန် ပထမဦးဆုံး ထိုးနှက်ချက်အနေနှင့် မိုးမြေ့ရိုက်အတွက် ကူညီထောက်ပံ့မှုများအနက် အချို့ကိုလျှော့ချလိုက်သည်။ အချို့ကို လုံးဝဖြတ်တောက်လိုက်သည်။

ငွေကြေးအခက်အခဲရှိလာလျှင် မိုးမြေ့ရိုက်သည် ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

ထို့ထက်ပို၍ ဖိအားပေးနိုင်မည်ဆိုလျှင် မိုးမြေ့ရိုက်ပျက်စီးပြိုကွဲသွားပေလိမ့်မည်။

သို့သော် မိုးမြေ့ရိုက် လုံးဝပျက်စီးပြိုကွဲ သွားမည်ကိုလည်း မလိုလားပါ။

သူ အလိုလားဆုံးကား မိုးမြေ့ရိုက်၌ သူ၏သဏ္ဍာန်ကို နာခံမည့် ရိုက်စွမ်းချုပ်တစ်ယောက် ထွက်ပေါ်လာရေးပင်ဖြစ်သည်။

ထိုအခါ သူက မိုးမြေ့ရိုက် မပျက်စီးရအောင် ငွေကြေးဖြင့်

သက်စွန့်ကြိုးစမ်း သွေးခင်းလင်း (၀) ❖ ၁၅

ကျားကန်ပေးထားပြီး တစ်ဖက်မှလည်း လောင်းကစားပိုင်းများ အပျော်ဂေဟာများ ဖွင့်လှစ်ကာ စီးပွားရှာမည်ဖြစ်သည်။

သူလုပ်သမျှကို မိုးမြေ့ရိုက်က လျစ်လျူရှုကာ မမြင်ဟန်ဆောင်နေဖို့သာ ဖြစ်ပေသည်။

ယခုလောလောဆယ်တွင် သူ၏ဆန္ဒ ပြည့်ဝနိုင်ဦးမည် မဟုတ်ပါ။ သူ့အတွက် အဆင်ပြေစေမည့်အခွင့်အရေးများကို ဖန်တီး၍ လည်းကောင်း၊ ပေါ်ပေါက်လာသည်အထိ စောင့်ဆိုင်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း လက်ပိုက်ကြည့်နေရမည် ဖြစ်ပေသည်။

“အားထုံ”

နန်းကုန်းသက်၏အသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။ တစ်ခဏအတွင်းပင် လူထွားကြီးအားထုံ လှမ်းဝင်လာလေသည်။ နန်းကုန်းသက်အား ဦးညွတ်ရင်း ...

“အမိန့်ရှိပါ ဆရာ”

“လီဆင်းဆီကို ဆတ်သားတစ်ယောက် လွှတ်လိုက်ပါ။ ကျုပ်ဆီကို အမြန်ဆုံးလာခဲ့ဖို့ ပြောခိုင်းလိုက်”

“ကောင်းပါပြီ သခင်ကြီး”

အားလုံးက လှည့်ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

“နေဦး”

၁၆ ❖ ဝတ္ထုအောင်

နန်းကုန်းသက်က ဟန့်တားလိုက်သဖြင့် အားလုံး ရပ်တန့် သွားသည်။

နန်းကုန်းသက်က လက်ငွေယမ်းပြလိုက်ပြီး ...

“ငါပြောတာတွေ မေ့ပစ်လိုက်တော့၊ မင်းလည်းသွားနိုင်ပြီ”

အားလုံးသည် ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်နေပါ၏။ နန်းကုန်း သက်ကို အရိုအသေပြုကာ ထွက်သွားလေသည်။

နန်းကုန်းသက်သည် စိတ်အပြောင်းအလဲ အလွန်မြန်သူဖြစ် ကြောင်း သူနားလည်ထားသည် မဟုတ်ပါလား။

ရင်ထဲ တထိတ်ထိတ် ခုန်ပြီး ခြေလက်များ မလှုပ်နိုင်အောင် ပျော့ခွေနေသဖြင့် ...

“ငါ ငါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

မာထင်း အထိတ်ထိတ်အလန့်လန့် တွေးမိသည်။ လှဲ လျောင်းနေရာမှ လူးလိမ့်ထရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

သို့သော် လှုပ်ရှားလိုက်မှ ဦးခေါင်းများ ပို၍ မူးနောက်ရီဝေ လာသည်။ ရင်ခုန်နှုန်းမြန်ကာ ရင်ထဲ တလှုပ်လှုပ် ဖြစ်လာသည်။

ထို့ကြောင့် ခုတင်ပေါ် ပြန်လည် လှဲချလိုက်ရလေသည်။

သတ်မှတ်ကြီးဝမ်း သွေးခင်းလမ်း (၅) ❖ ၁၇

သူ၏မျက်လုံးများကား ပြူးကျယ်နေ၏။

ခေါင်မိုးမျက်နှာကြက်ကို ကြည့်မိလျှင် သူ၏အခန်းမဟုတ် သည်ကို ချက်ချင်းသတိပြုမိလိုက်၏။

“ငါ ဘယ်ရောက်နေတာလဲ”

သူက စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို ကြိုးစားထိန်းချုပ်လိုက်သည်။ ထို့ နောက် အဖြစ်အပျက်များကို တစ်ခုစီ တစ်ခုစီ ပြန်လည်စဉ်းစားလိုက် သည်။

မားရှောင်သည် သူ့ထံမှ ထွက်သွားပြီး ပြန်ရောက်မလာ တော့ပါ။

မားရှောင်အစား စုအိမ်းရှောင်လာသည်။ စုအိမ်းနှင့်အတူ အရက်တစ်ခွက် သောက်လိုက်ပြီးချိန်ဝယ် မာထင်းမှာ အဖြစ်မှန်ကို နားလည်သဘောပေါက်သွားလေတော့သည်။

“စုအိမ်း”

သူ၏နှုတ်ဖျားမှ စကားသံ အက်ကွဲစွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။ မရှေးမနှောင်းမှာပင် ...

“ကျုပ်ရှိပါတယ်ဗျာ”

တစ်ဆက်တည်းတွင် ရှုပ်တိုက်လာသော ခြေသံ နှိုးကပ်လာ ၏။

စုအိမ်းက သူ့အား အပေါ်စီးမှ ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

“မင်း ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ”

မာထင်းက မေးလိုက်သည်။ စုအိမ်းက ...

“သံမဏိရည်ကြာနေပြီဖြစ်တဲ့ မိုးမြေရိုက်က ကျဆုံးသွားမှာကို မလိုလားလို့ပေါ့ဗျာ”

“မင်းမှားပြီ”

“ကျုပ် မမှားဘူး၊ မှားနေတာက ခင်ဗျား”

စုအိမ်း၏အသံ ပြောင်းလဲသွား၏။ သူကပင် ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“မိုးမြေရိုက်က ဆက်ပြီး တည်တံ့နေရမယ်ဗျာ၊ အခုထက်တောင် ပိုပြီး တိုးတက်ကြီးပွားလာရဦးမှာ။

မာထင်း ပြုံးလိုက်သည်။ စုအိမ်း အဘယ်ကြောင့်ပြောင်းလဲသွားသည်ဆိုခြင်းကို ကောင်းစွာ နားလည်လိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

စုအိမ်းသည် ရသမျှနှင့် ကျေနပ်ရောင့်ရဲနိုင်ခြင်းမရှိတော့ပါ။

ထို့ကြောင့် စုအိမ်းက သူ၏ဆန္ဒကို ပြတ်သားစွာ ဖော်ထုတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

မာထင်းက သက်ပြင်းချလိုက်၏။

“မင်း လှေပျက်ကြီးကို စီးနေမိပြီလို့ မထင်ဘူးလား”

စုအိမ်း ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“မထင်ပါဘူး၊ ကျုပ်က လှေပျက်ကို ကောင်းကောင်းကြီး ထိန်းသိမ်းနိုင်မှာပါ”

“ဟုတ်ပါ့မလား”

“သေချာတာပေါ့ဗျာ”

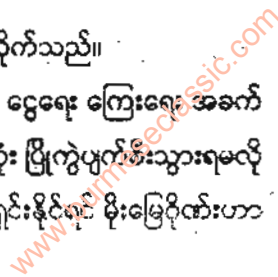
“မင်း ဘယ်လိုလုပ်မယ်ဆိုတာ ငါ့ကိုပြောပြနိုင်မလား၊ ငါ မကယ်တင်နိုင်တော့ဘူး၊ ဒါကြောင့် မင်း ဘယ်လိုကယ်တင်မလဲဆိုတာ တအံ့တဩနဲ့ နားထောင်ချင်တယ်လေကွာ”

ခါတိုင်း အနည်းငယ် လှုပ်ရှားပြောဆိုရုံဖြင့် မောပန်းနေတတ်သည့် မာထင်းမှာ ယခု စကားဖောင်ဖွဲ့နေသော်လည်း မောပန်းမှု မခံစားရချေ။

ပြောင်းလဲမှုက သူ့အား ခံစားချက်အားလုံး ကင်းမဲ့သွားစေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

စုအိမ်းသည် ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်သည်။

“လွယ်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့မှာ ငွေရေး ကြေးရေး အခက်အခဲ ရှိနေတာကြောင့် ဝိုင်းကြီးတစ်ခုလုံး ပြိုကွဲပျက်စီးသွားရမလို့ ဖြစ်နေတယ်၊ ငွေရေး ကြေးရေးကိစ္စ ဖြေရှင်းနိုင်ရင် မိုးမြေရိုက်ကဟာ

ပြီးကွဲစရာ အကြောင်းမရှိဘဲ ဆက်ပြီး ရပ်တည်နေနိုင်မှာပဲ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါပြီလေ ... မင်း ဘယ်လိုဖြေရှင်းမယ်ဆိုတာသာ ငါက သိချင်တာပါ”

“ကျုပ်ပြောပြီးပြီပဲ ... ဖြေရှင်းလို့ လွယ်ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ ရုစရာရှိတဲ့ကြွေးတွေ တောင်းလိုက်ရင် မိုးမြေဂိုဏ်းရဲ့ အခက်အခဲ ပြေလည်သွားမယ့်အပြင် အခု အနေအထားထက် နှစ်ဆပိုပြီး တိုးတက်အောင် တိုးချဲ့နိုင်ဦးမယ်”

“အကြွေး ... ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

“မင်းကို တစ်ယောက်ယောက်က နောက်ပြောင်လိုက်ပြီ ထင်တယ်၊ တို့ကသာ သူများကို အကြွေးပေးရမှာ၊ တို့ ရုစရာအကြွေးဆိုလို့ တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မရှိဘူးကွ”

“ဟား ဟား ဟား”

စုအိမ်း သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်

“ကျုပ်တို့က သူများတွေအတွက် နှစ်ပေါင်းများစွာ အကျိုးကျေးဇူးပြုခဲ့တယ်၊ ကျုပ်တို့ကြောင့် ကြီးပွားချမ်းသာနေတဲ့သူတွေ ဆက်ညှိုးထိုးလို့ မလွဲနိုင်ဘူး၊ ခုအချိန်မှာ သူတို့အလှည့် ပြန်ရောက်ပြီး

သူတို့ အေးအေးချမ်းချမ်း လုပ်ကိုင်စားနိုင်အောင် ကူညီစောင့်ရှောက်ခဲ့တဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့ ကျေးဇူးဟာ သူတို့အပေါ် အကြွေးဘင်နေတယ်၊ အဲဒီအကြွေးကို သူတို့ ပြန်ဆပ်ကြရလိမ့်မယ်”

“ဘာကွ”

မာထင်း၏အသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“မိုးမြေဂိုဏ်းဟာ လာဘ်လာဘာ မမက်မောဘူးဆိုတာ လူတိုင်းသိတယ်၊ မင်းက သူမိုးခားပြဆန်ဆန် မိုးမြေဂိုဏ်းကို ချောက်ထဲ တွန်းချတော့မှာလား”

စုအိမ်းက ...

“မိုးမြေဂိုဏ်းဟာ ချောက်ထဲကျနေပါပြီဗျာ၊ ကျုပ်က ဆွဲတင်ဖို့ ကြိုးစားနေတာပါ”

“မင်းလုပ်ချင်တိုင်း လုပ်လို့ရမယ်ဗျား ထင်နေသလား”

စုအိမ်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ မာထင်းက စိုက်ကြည့်လိုက်

ပြီး ...

“ခင်ဗျားဟာ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ပဲ၊ အခွင့်အာဏာအားလုံး ခင်ဗျားဆီမှာရှိတယ်၊ ကျုပ် ဖြစ်စေချင်တာတွေ အားလုံး ခင်ဗျားက တာဝန်ယူပြီး လုပ်ပေးရလိမ့်မယ်”

“ဟေ့ ... ငါ ဘယ်တော့မှ သူမိုးခားပြအလုပ်မျိုး မလုပ်ဘူး

၂၂ ❖ ဝဏ္ဏအောင်

ကွ၊ မင်း ငါ့ရှေ့က မြန်မြန်ထွက်သွားစမ်း”

“ဟား ဟား ဟား”

စုအိမ်း သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်ပြီးမှ ...

“ခင်ဗျားဟာ ပျက်စီး ကျဆုံးတော့မယ်ဆိုတာ သိလျက်နဲ့ ဝုဏ်သိက္ခာဆိုတာကြီးကို အသေဆုပ်ကိုင်ထားပြီး မိုးမြေတစ်ဂိုဏ်းလုံး ချောက်ထဲကျအောင် ဆွဲခေါ်သွားချင်တာ မဟုတ်လား”

မာထင်း ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။ စုအိမ်းက ဆက်ပြောလိုက်၏။

“ကြူပွီးနယ်မှာရှိတဲ့ စီးပွားရေးသမားတွေအားလုံး ကျုပ်တို့ဂိုဏ်းအတွက် လစဉ် ငွေကြေးထောက်ပံ့ရမယ်၊ ငွေကြေးပမာဏကို သတ်မှတ်ပေးရမယ်၊ ကျုပ်တို့က အကူအညီတောင်းတာ မဟုတ်ဘူး၊ အမိန့်ပေးနေတာ မိုးမြေဂိုဏ်းရဲ့ ဟစ်ချက်လွှက်အမိန့်ကို ထုတ်ပြန်ရမယ်၊ ခင်ဗျားက ဂိုဏ်းချုပ်အဖြစ် လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး လက်စွပ်တံဆိပ် ခတ်နှိပ်ပေးရလိမ့်မယ်”

မာထင်း မွဲပြုံးပြုံးပြီး စုအိမ်း၏မျက်နှာကို မော့ကြည့်ကာ

“ငါ ဘယ်တော့မှမလုပ်ဘူး”

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်လေတော့သည်။

သတ်စွန်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (၁) ❖ ၂၃

ကျိယန်ဦး ဝမ်းဖုံးနှင့် ကွမ်းကြိုးယန်တို့ ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေကြ၏။ သူတို့သည် မိုးမြေဂိုဏ်း၏ ဌာနမှူးများဖြစ်ကြ၏။

သူတို့၏မျက်လုံးများသည် လက်နစ်ဖက် နောက်ပစ်ကာ ကျောခိုင်းရပ်နေသည့် စုအိမ်းအား မမှိတ်မသုန် ကြည့်နေကြလေသည်။

ယခုဆိုလျှင် မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်မာထင်းသည် ကျန်းမာရေးအခြေအနေကြောင့် အနားယူနေသည်ဟု ကြူပွီးတစ်နယ်လုံး သတင်းပျံ့နှံ့သွားခဲ့ပြီဖြစ်၏။

မားရှောင်ကား သေဆုံးခဲ့ချေပြီ။ မာထင်း၏အနီး၌ ရှိနေခဲ့ကြသော မားရှောင်၏လူများကိုလည်း နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် သုတ်သင်ဖယ်ရှားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

အဆိပ်မိထားသည့် မာထင်းအား ဝမ်းဖုံး၏လူများက တင်းကျပ်စွာ စောင့်ကြပ်နေကြ၏။

မာထင်းသည် ထွက်ပြေးရန် မျှော်လင့်ချက်မရှိသလို ခုခံနိုင်သည့် စွမ်းမကားလည်း မရှိတော့ပါ။

စုအိမ်း၏ လက်ခုပ်ထဲမှရေ ဖြစ်နေလေပြီ။ စုအိမ်းက ကျိယန်ဦးဘက်သို့ လှည့်လိုက်၏။

“နောက်ဆုံးတော့လည်း မားရှောင်ဟာ ကျုပ်လက်ထဲ ရောက်နေပြီ၊ မားရှောင် ဒုက္ခမရောက်စေချင်ရင် ကျုပ်ခိုင်းတာလုပ် ရမယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်လိုက်ရတယ်၊ ဒီတော့မှ သူက လျှော့ပေးလိုက် တော့တာ”

မာထင်း အလျှော့ပေးလိုက်သည်ဆိုသည်နှင့် သူတို့ အောင် မြင်မှုရပြီဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေပြီ မဟုတ်ပါလား။ ကျီယန်တိုးတို့ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်သွားကြလေတော့၏။

သို့သော် သူတို့၏ ပျော်ရွှင်မှုသည် ပြည့်စုံသောပျော်ရွှင်မှု မဟုတ်ကြပါချေ။ ဝမ်းဖုံးက မအောင့်အည်းနိုင်ဘဲ ပြောလေသည်။

“ဝိုင်းချုပ်ကြီးခင်ဗျား ... မာထင်းကို သုတ်သင်ရှင်းလင်း ပစ်ဖို့ကောင်းပြီလို့ ကျွန်တော်ထင်ပါတယ်၊ မာထင်းဟာ တစ်ချိန်ချိန် မှာ ကျွန်တော်တို့ကို ဒုက္ခပေးလာနိုင်ပါတယ်၊ သူ့ကို ထိန်းသိမ်းထား တာထက် ရှင်းပစ်တာက ပိုကောင်းမယ်လို့ ထင်ပါတယ်”

စုအိမ်း ပြုံးလိုက်သည်။

“မာထင်း အသက်ရှင်နေတာထက် သေသွားတာက ပိုပြီး အေးတယ်လို့ မင်းတို့ယူဆထားကြတယ် ... ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“မင်းတို့တွေးတာ မှန်သင့်သလောက် မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့

အလုံးစုံမှန်တာ မဟုတ်ဘူး၊ သူ အသက်ရှင်နေတာဟာ သေသွားတာ ထက် ပိုပြီး အသုံးဝင်တယ်ကွ၊ တစ်နေ့ သူသေရမှာပဲ၊ အခုတော့ မဟုတ်သေးဘူးပေါ့လေ”

“သူ့ကို ဘာကြောင့်”

ဝမ်းဖုံး၏စကားမဆုံးမီ စုအိမ်းက ကြားဖြတ်ပြောလိုက် လေသည်။

“တို့ရဲ့ လုပ်ငန်းဟာ မိုးမြေဂိုဏ်းရဲ့ အစဉ်အလာကနေပြီး သွေဖည်သွားပြီဆိုတာ အားလုံးက ဝေဖန်လာကြလိမ့်မယ်၊ ဘာ ကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတယ်ဆိုပြီး စုံစမ်းလာကြမယ်၊ မျက်လုံးဒေါက် ထောက်ကြည့်လာမယ်၊ ငါပြောတာ မှန်ရဲ့လား”

ကျီယန်တိုး ဝမ်းဖုံးနှင့် ကွမ်းကြိုးယန်တို့ စိတ်ဓာတ်သာဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြလေသည်။

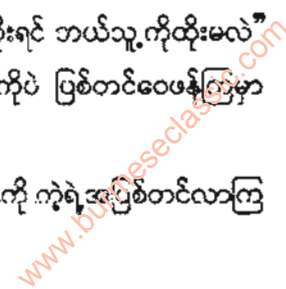
“မှန်ပါတယ်”

စုအိမ်းက ဆက်ပြောလိုက်၏။

“အများက ဝိုင်းပြီးလက်ညှိုးထိုးရင် ဘယ်သူ့ကိုထိုးမလဲ”

“မိုးမြေဂိုဏ်းရဲ့ ခေါင်းဆောင်ကိုပဲ ပြစ်တင်ဝေဖန်ကြမှာ သေချာပါတယ်”

“မှန်တယ် ... ခေါင်းဆောင်ပိုင်းကို ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်လာကြ

ပြီဆိုတော့ မင်းတို့အပြောခံမလား၊ ဒါမှမဟုတ် ငါက အပြောခံရမလား”

ဝမ်းဖုံးတို့ ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်ကြသည်။ စုအိမ်းက ...

“မင်းတို့လည်း အပြစ်တင်မခံရဘူး၊ ငါလည်း မဟုတ်ဘူး၊ အများလက်ညှိုးထိုးပြီး အပြစ်တင်ခံရမယ့်လူဟာ မာထင်းပဲ”

ယခု စုအိမ်း၏ ကွက်ကျော်မြင်တတ်မှုအပေါ် ဝမ်းဖုံးတို့ ကောင်းစွာ နားလည်သဘောပေါက်သွားကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

မာထင်းအား ပိတ်လှောင်ထားပြီး ဖြစ်ပေါ်လာသမျှ အပြစ်အားလုံး မာထင်း၏ခေါင်းပေါ် ပုံချရန်ပင် မဟုတ်ပါလား။

စုအိမ်းက ...

“တို့က အခြေအနေကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ပြီ၊ ဒါမှမဟုတ် မိုးမြေ ဂိုဏ်းအတွက် ငွေကြေးအခက်အခဲ မလိုအပ်တော့ဘူးဆိုတာနဲ့ မာထင်းကို ရှင်းပစ်လိုက်မယ်၊ ပြီးရင် ရှေးအစဉ်အတိုင်း အများအကျိုး ဆောင်ရွက်ကြမယ်၊ မာထင်းကို ဖယ်ရှားလိုက်တဲ့အတွက် ဘယ်သူကမှ အပြစ်တင်ကြတော့မှာမဟုတ်ဘူး၊ တို့ကိုတောင် လက်ကမ်းကြိုဆိုကြမှာ သေချာတယ်”

ဝမ်းဖုံး၊ ကျီယန်ပီးနှင့် ကွမ်းကြိုးယန်တို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ထို့နောက် စုအိမ်းဘက်သို့လှည့်ကာ ဦးညွတ် ဂါရဝပြုလိုက်ကြပြီး ...

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး”

ဟု တညီတညွတ်တည်း ခေါ်လိုက်ကြလေသည်။ စုအိမ်းလက်ကာပြလိုက်သည်။

“မင်းတို့သုံးယောက် လုပ်စရာတွေ အများကြီးရှိနေပြီ၊ ကွမ်းကြိုးယန် မင်းက ဒီနယ်မှာရှိတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေရဲ့စာရင်းစုံကို ပြုစုပါ၊ သူတို့ရဲ့ လုပ်ငန်းအခြေအနေ ဘယ်လိုရှိတယ်၊ အမြတ်ငွေ ဘယ်လောက်ရတယ်ဆိုတာ တိတိကျကျ စုံစမ်းပါ၊ မင်းရဲ့တင်ပြမှုကို သုံးရက်အတွင်း ငါလိုချင်တယ်”

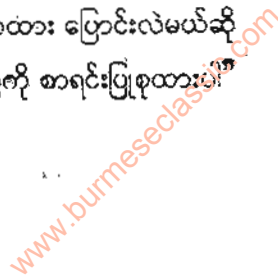
“စိတ်ချပါခင်ဗျာ ... ကျွန်တော် အခုချက်ချင်း စပြီး ဆောင်ရွက်လိုက်ပို့မယ်”

စုအိမ်းက ဝမ်းဖုံးကိုကြည့်ကာ ...

“ဝမ်းဖုံး ... မင်းကတော့ မိုးမြေဂိုဏ်းထဲမှာ မာထင်းရဲ့လူတွေ ရှိမရှိ စုံစမ်းပါ၊ မိုးမြေဂိုဏ်းရဲ့သဘောထား ပြောင်းလဲမယ်ဆိုတာကို လက်မခံဘဲ ငြင်းပယ်နိုင်တဲ့လူတွေကို စာရင်းပြုစုထားပါ”

“စိတ်ချပါ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး”

စုအိမ်းက ...

၂၈ ❖ ဝတ္ထုအောင်

“ကျီယန်ဝိုး ... မင်းရဲ့လူတွေထဲက လက်ရွေးစင်ဆယ် ယောက်လောက် ရွေးပါ။ သူတို့ဟာ မုန်တိုင်းရိုက်ခတ်သွားတွေအဖြစ် ဟန်ဆောင်ပြီး ကြူဟွီးနယ်ထဲမှာ လှုပ်ရှားပါစေ”

ကျီယန်ဝိုး အနည်းငယ် ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွား၏။ စု အိမ်းတွင် ထူးခြားသော အကြံအစည်တစ်ခုခု ရှိနေမည်ဖြစ်ကြောင်း ခိုင်မိလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် ...

“သူတို့က ဘယ်လိုပစ်မှတ်ကို ဦးတည်ချက်ထားပြီး လှုပ် ရှားရမယ်ဆိုတာ အမိန့်ရှိပါ ရိုက်ခတ်ကြီး”

စုအိမ်းက ...

“ကြူဟွီးနယ်မှာ အခြေချတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ လှုပ် လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားအောင် အနှောင့်အယှက်ပေးဖို့ပဲ”

ကျီယန်ဝိုး ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်၏။ အန္တရာယ်က စားပွဲ အတွင်းသို့ မုန်တိုင်းရိုက်ခတ်မှုကို သွင်းတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း နားလည် လိုက်သည် မဟုတ်ပါလား။

မုန်တိုင်းရိုက်ခတ်သည် ကြူဟွီးနယ်နိမိတ်ချင်း ထိစပ်လျက်ရှိ သော ချိတ်ဒေသတစ်ဖက်တွင် အခြေချထားသော သိုင်းအဖွဲ့အစည်း ဖြစ်၏။

မုန်တိုင်းရိုက်ခတ်၏ အရှိန်အဝါသည် တစ်နေ့တာခြား တိုးတက်

သတ်စွန့်ကြိုးစမ်း သွေးခင်းလမ်း (၈) ❖ ၂၉

လာပြီး မိုးမြေရိုက်ခတ်နှင့် ပန်းချင်းယှဉ်နိုင်သည့် အဆင့်အတန်းသို့ပင် ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။

မိမိအနီးတွင် အင်အားကြီးသူတစ်ယောက် ရှိနေသည်ကို မည်သူ့မျှ သဘောကျကြမည်မဟုတ်ပါ။

သို့သော်လည်း မုန်တိုင်းရိုက်ခတ်ချုပ်လှကောက်နှင့် စုအိမ်း တို့မှာ အလွန်ချစ်ခင်ကြသည့် သူငယ်ချင်းများဖြစ်ကြသည်ကို သိထား ချ် ကျီယန်ဝိုး အံ့သြနေရလေတော့သည်။

စုအိမ်းက ကျီယန်ဝိုး၏ အံ့သြမှုကို အသိအမှတ်ပြုပုံမရပါ။ အားလုံးကို တစ်ချက်ငှေ့ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ကဲ ... မင်းတို့သုံးယောက် သွားကြပေတော့၊ အခုအချိန်က စပြီး သုံးရက်အတွင်း ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ် ပြီးပြတ်အောင် ဆောင်ရွက် ကြပေတော့”

ဝမ်းဖုံးတို့လည်း စုအိမ်းအား ဂါရဝပြုပြီး အခန်းတွင်းမှ ထွက်သွားကြလေတော့သည်။

ကျွတ်ကျလာသော မျက်နှာပုံ:

လှကောက်သည် အခက်အခဲ ဒုက္ခအပုံပုံကို ကျော်လွှားပြီးမှ မုန်တိုင်းဂိုဏ်းချုပ်ဟူသော အဆင့်အတန်းသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ယခု သူ့အတွက် အခက်အခဲဒုက္ခဟူသည် သူနှင့်သာမျှ မဆိုနိုင်သလို ရှိနေတော့၏။ သူသည် ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး စေလိုရာစေနိုင်သည့် အခြေအနေကို ပိုင်ဆိုင်နေပြီ မဟုတ်လား။

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးခင်ဗျား... ဆရာယိုယွဲ ရောက်လာပါတယ်”

မုန်တိုင်းဂိုဏ်းချုပ်သားတစ်ယောက်က သူ၏ရှေ့တွင် ဒူးထောက်ကာ အရှိအသေပြုလိုက်ပြီး အစီရင်ခံလိုက်လေသည်။ လှကောက် မတ်တတ်ရပ်လိုက်၏။

ယိုယွဲမှာ သူ၏စိတ်အချရဆုံး၊ အယုံကြည်ရဆုံး လူယုံတော်တစ်ယောက် ဖြစ်၏။

ယိုယွဲထက် ပိုပြီး ယုံကြည်ရမည့်သူကို ယနေ့တိုင် သူ ရှာ

မတွေ့ခဲ့သေးချေ။

“သူ့ကိုလွှတ်လိုက်”

အစောင့်ကဦးညွှတ်ကာ ခပ်သွက်သွက် ထွက်သွား၏။ လှကောက်က ယိုယွဲအကြောင်း တွေးတောစဉ်းစားမိပြန်သည်။

ယိုယွဲသည် မုန်တိုင်းဂိုဏ်းဩဇာထူထောင်ထားသည့် နယ်မြေဒေသအတွင်းသာမက သိုင်းလောကကိုပါ လှည့်လည်ကျက်စားနေသူဖြစ်၏။

သူသည် မုန်တိုင်းဂိုဏ်းအတွင်း အဆိုးအကောင်း ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သောကိစ္စများမှလွဲပြီး ဘာကိုမှ စိတ်ဝင်စားသူမဟုတ်ချေ။

ကြိုတင်အကြောင်းကြားခြင်းမရှိဘဲ ပြုန်းစားကြီး ရောက်လာခြင်းကြောင့် အကြောင်းထူး တစ်ခုခုရှိရမည်ဟု လှကောက် တွေးမိသည်။

သူတွေ့တော့နေစဉ် ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်သော ခြေသံများနှင့် အတူ အသက်သုံးဆယ့်ငါးနှစ်အရွယ်ခန့်ရှိ လူရွယ်တစ်ယောက် အခန်းတွင်းသို့ လှမ်းဝင်လာသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

ထိုလူရွယ်ကား လှကောက်အားကိုးသော ယိုယွဲဖြစ်သည်။

“မင်းရောက်လာလိမ့်မယ်လို့ ငါမထင်မိဘူး”

ယိုယွဲ၏မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနက်နေ၏။

“ဆရာ ... ကျွန်တော်တို့ကို တစ်ယောက်ယောက်က အကောက် ကြံနေပြီ”

လုကောက် မျက်မှောင်ကြုတ်သွား၏။

“ဘာကွ၊ ငါတို့ကို တစ်ယောက်ယောက်က အကောက်ကြံ နေပြီ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ”

“ဘယ်သူလဲ ... ဘယ်သူအကောက်ကြံတာလဲ”

“မနေ့က ကြူပွီးနယ်ထဲကို ကျွန်တော်တို့ မုန်တိုင်းရိုက်စား တစ်ခုဝင်သွားကြတာကို တွေ့တဲ့လူတွေက တွေ့လိုက်ကြတယ်”

“ဘာ”

လုကောက်၏ကေားသံ ဟိန်းထွက်လာသည်။ ယိုယွဲက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်တော့် လူတစ်ယောက်က သူတို့ကိုသွားပြီး နှုတ်ဆက် လိုက်တယ်။ အဲဒီလူတွေက ကျွန်တော့်လူကို တိုက်ခိုက်ပြီး ကြူပွီး နယ်ထဲ ဝင်ပြေးသွားကြတယ်”

လုကောက် ပို၍ မျက်လုံးပြူးကျယ်သွားသည်။

“ဘာကွ ... သူတို့က ကိုယ့်အချင်းချင်း ပြန်ပြီးတိုက်ခိုက်ကြ တယ် ... ဟုတ်လား”

“ကိုယ့်အချင်းချင်း မဟုတ်ပါဘူး။ မုန်တိုင်းရိုက်စားသားအဖြစ် ဟန်ဆောင်ထားကြသူတွေပါ။ သူတို့ဟာ တိုက်ခိုက်ရေးသမားတွေ ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ ကျွန်တော်တို့လူတွေ အတော့်ကို ခံလိုက်ရ တယ်။ ကျွန်တော့်ကို သတင်းပို့ပြီးတာနဲ့ သေသွားတယ်”

“ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်ပြီလဲ၊ ငါတို့လူတွေကို ကြူပွီးနယ်ထဲ မဝင် ရဘူးလို့ အမိန့်ထုတ်ထားတယ် မဟုတ်လား”

“ဒါကြောင့် တစ်ယောက်ယောက်က အကောက်ကြံနေပြီလို့ ပြောတာပါ။ ကျွန်တော်တို့လူတွေဟာ အမိန့်ကို လွန်ဆန်ပြီး ဝင်သွား ကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး”

“ဒါဖြင့် မုန်တိုင်းရိုက်စားသားတွေအဖြစ် ဟန်ဆောင်ထားကြ တဲ့ လူတွေဟာ ဘယ်သူတွေ”

“သူတို့ဟာ မိုးမြေရိုက်စားသားတွေပဲ ဖြစ်ကြပါလိမ့်မယ်”

“ဘာကွ”

လုကောက် ထနေနိမိတ်တတ် ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

ယိုယွဲက တည်ငြိမ်သောလေသံဖြင့် ...

“ကျွန်တော် စုံစမ်းလိုရသမျှဆိုရင် မိုးမြေရိုက်စားချုပ် မာဝင်း ဟာ နာမကျန်းဖြစ်နေလို့ ဘယ်သူနဲ့မှ အတွေ့မခံတော့ပါဘူး။ မိုးမြေ ရိုက်စားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကိစ္စအဝဝကို လက်ထောက်ရိုက်စားချုပ် စုအိမ်းက

ပဲ ဆောင်ရွက်နေပါတယ်။ စုအိမ်းဟာ မိုးမြေဂိုဏ်းကို အကြီးအကျယ် ပြုပြင်ပြောင်းလဲ ပစ်ချင်တယ်ဆိုတဲ့ သတင်းတွေလည်း ထွက်ပေါ် နေပါတယ်။”

“အဲဒါ တို့နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲကွ”

“ကျွန်တော်တို့နဲ့မဆိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ မိုးမြေဂိုဏ်းအတွက် လိုအပ်နေတဲ့ ငွေကြေးရနိုင်ဖို့ ကြူပွားနယ်မှာရှိတဲ့ သူဌေးကြီးတွေ၊ ကုန်သည်ကြီးတွေ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားအောင် လုပ်ရပါလိမ့် မယ်။ မုန်တိုင်းဂိုဏ်းသား ဟန်ဆောင်ထားတဲ့ မိုးမြေဂိုဏ်းသားတွေ ဟာ ကြူပွားနယ်ထဲမှာ အဖျက်လုပ်ငန်းတွေ လုပ်ကြမယ်ဆိုရင်”

ယိုယွှဲက စကားတစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်တန့်ထားလိုက်၏။ လုကောကံ၏မျက်နှာတွင် အံ့ဩသည့် အရိပ်အယောင်များ ပေါ် လွင်လာသည်။

“စုအိမ်းက ဒီလိုတော့ လုပ်မယ်မထင်ဘူး”

“ဒီကိစ္စ အမှန်အတိုင်း ပေါ်ပေါက်လာအောင် ဆရာက ဒု ဂိုဏ်းချုပ်စုအိမ်းနဲ့ဆက်သွယ်ပြီး စုံစမ်းကြည့်စေချင်ပါတယ်။ မုန်တိုင်း ဂိုဏ်းသားအဖြစ် ဟန်ဆောင်ထားသူတွေ ကြူပွားနယ်ထဲ ကျူးကျော် ဝင်ရောက်သွားတယ်လို့ သတင်းပေးလိုက်ပါ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လည်း ရုပ်ဖျက်ပြီး လိုက်စုံစမ်းပါ့မယ်”

“ဟေ့ ... ကြူပွားနယ်ထဲ ဝင်သွားမလို့လား”

လုကောကံက အထိတ်တလန့် မေးလိုက်မိ၏။

မှန်ပေသည်။ မုန်တိုင်းဂိုဏ်း ကြူပွားနယ်ထဲ လုံးဝ ခြေမချ စေရဟု စုအိမ်းအား လုကောကံက အာမခံထား၏။

သူတို့ချင်း ညီရင်းအစ်ကိုပမာ ခင်မင်ရင်းနှီးကြသည် ဖြစ် သော်လည်း မုန်တိုင်းဂိုဏ်းနှင့် မိုးမြေဂိုဏ်း၏ ရပ်တည်ချက်ခြင်းမတူ သဖြင့် ရှုပ်ထွေးမှုမရှိစေရန် ကြိုတင်သတ်မှတ်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေ သည်။

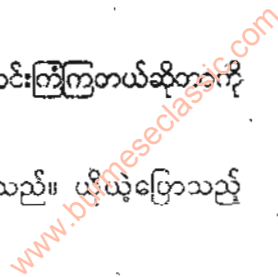
ထို့ကြောင့် ယိုယွှဲ ကြူပွားနယ်သို့ သွားမည်ဆိုသောအခါ လုကောကံ ရင်ထိတ်သွားရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

“ဆရာ ... မုန်တိုင်းဂိုဏ်းသား ဟန်ဆောင်ထားသူတွေက ကြူပွားနယ်ထဲမှာ ဒုစရိုက်မှုတွေ လုပ်ကြမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ရုပ် ဖျက်ဝင်သွားတာထက် ဝိုပြီးဆိုးရွားတဲ့ကိစ္စ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်”

“မင်းက”

“သူတို့ ဘာကြောင့် အခုလို မကောင်းကြံကြံတယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် စုံစမ်းဖော်ထုတ်မှာပါ”

လုကောကံ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ ယိုယွှဲပြောသည်

အတိုင်း မှန်ကန်သည်ဆိုလျှင် ဆိုးရွားသော အဖြစ်မျိုးနှင့် ကြုံတွေ့ရ လိမ့်မည်ဖြစ်၏။

သူသည် ယိုယွဲအား ယုံကြည်စိတ်ချ၏။ ထို့ကြောင့် ...

“ကောင်းပြီ ... ငါ ခွင့်ပြုတယ်၊ တူးခြားမှုတစ်ခုခု တွေ့ရပြီ ဆိုတာနဲ့ ငါ့ဆီကို သတင်းပို့ပါ”

ယိုယွဲ ဝမ်းသာသွား၏။ လုကောကံက ဆက်ပြောသည်။

“စုအိမ်းနဲ့ ဆက်သွယ်ဖို့လည်း လိုလိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့် မင်း အခန်းထဲက ထွက်သွားတာနဲ့ အတော်ဆုံး ခြေမြန်မောက်တစ်ယောက် ငါ့ဆီကို လွှတ်လိုက်ပါ”

“ကောင်းပါပြီ ဆရာ”

ယိုယွဲသည် လုကောကံအား ဂါရဝပြုပြီး ခပ်သွက်သွက် ထွက်သွားလေတော့၏။

သုံးရက် ...။

သုံးရက်အတွင်း မမျှော်လင့်သော ပြောင်းလဲမှုများ ဖြစ် ပေါ်လာလေတော့သည်။

မုန်တိုင်းဂိုဏ်းသားများသည် ကြူဟွီးနယ်သို့ ကျူးကျော်

ကာ လုယက်တိုက်ခိုက်ကြသည့်သတင်းများ ဟိုးလေးတကျော် ထွက် ပေါ်လာသည်။

ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး မိုးမြေဂိုဏ်းသည် မုန်တိုင်းဂိုဏ်းမှ တာဝန်ရှိသူများနှင့် တွေ့ဆုံကာ တရားခံများအား ဖော်ထုတ်ပေးရန် နှင့် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှအတွက် တောင်းပန်ရန် ဖိအားပေးမည်ဆိုသည့် သတင်းများလည်း ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ကြားရသည့်သတင်းတိုင်းသည် မုန်တိုင်းဂိုဏ်းထွက် အမတ် လာသတင်းများသာ ဖြစ်နေ၏။

ကုန်သည်ပွဲစားများသည် မိုးမြေဂိုဏ်းသို့သွားကာ အကူ အညီတောင်းကြသည်။

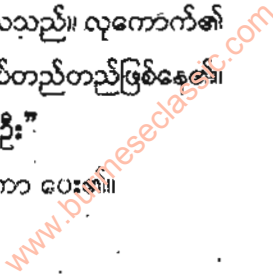
မည်မည်ရရ လုပ်စရာမရှိတော့သည့် မိုးမြေဂိုဏ်းမှာ ယခု မှ ပြန်လည်အသက်ဝင်လာသလို ရှိနေ၏။

ကြိုတင်အကြောင်းကြားထားခြင်းကြောင့် စုအိမ်းရောက် လာသည့်အခါ လုကောကံ အံ့ဩမနေတော့ပါ။

ကောင်းမွန်စွာ ဆီးကြိုဇဉ်ခံခဲ့ရလေသည်။ လုကောကံ၏ မျက်နှာပြုံးရွှင်နေသော်လည်း စုအိမ်းကား ခပ်တည်တည်ဖြစ်နေ၏။

“သူငယ်ချင်း ... အရက်သောက်ပါဦး”

လုကောကံက အရက်တစ်ခွက်ယူကာ ပေး၏။

စုအိမ်းက အရက်ခွက်ကို မယူဘဲ ...

“ဒီအချိန် ကျုပ် ပျော်ပျော်ပါးပါး စားသောက်နေမယ်ဆိုရင် ကျုပ်ကို ဘယ်လိုပြောကြမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားစဉ်းစားမိရဲ့လား”

ဟု ပြန်ပြောလိုက်၏။ ထိုစကားကြားလျှင် လုကောကံ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွား၏။

စုအိမ်းသည် ဝယ်ပေါင်းများဖြစ်သည်ကို လျစ်လျူရှုကာ သူ့စိမ်းဆန်ဆန် ဆက်ဆံလိုက်သည် မဟုတ်ပါလား။ လုကောကံ သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး ...

“သူငယ်ချင်း ဘာတွေဖြစ်နေတယ်ဆိုကာ ပြောစမ်းပါဦးကွာ၊ အခုတစ်လော ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့သတင်းတွေက”

သူ၏စကားမဆုံးမီ စုအိမ်းက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်လေသည်။

“လုကောကံ ... မင်းက မသိချင်ဟန်ဆောင်မနေစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ မင်းရဲ့လူတွေဟာ ကြူဟွီးနယ်ထဲဝင်ပြီး ထင်တိုင်းကြဲသွားတာဟိုမှာ ဆူဆူညံညံတွေ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဒီကိစ္စ မင်းမှာ တာဝန်ရှိနေတယ်၊ မင်းက အားလုံးကျေနပ်တဲ့အထိ ခြေရှင်းပေးရလိမ့်မယ်”

လုကောကံ သက်ပြင်းချလိုက်ပြန်သည်။ စုအိမ်းကိုကြည့်ကာ လေသံအေးအေးဖြင့် ရှင်းပြလေသည်။

“သူငယ်ချင်း ... ငါ့လူတွေ ကြူဟွီးနယ်ထဲ ခြေမချရဘူးလို့ တင်းတင်းကျပ်ကျပ် အမိန့်ထုတ်ထားတယ်၊ ဒါကြောင့် ဘယ်သူမှ အမိန့်ကို ဖီဆန်ပြီး မသွားရဲဘူးကွ”

“ဘာ ... မင်းက ပြောင်ငြင်းတာပေါ့ ... ဟုတ်လား၊ မင်းလူတွေ ကျူးကျော်လာတာ အထင်အရှားပဲ”

“သူတို့ဟာ ငါ့လူတွေမဟုတ်ပါဘူး၊ မုန်တိုင်းရိုက်သားအဖြစ် ဟန်ဆောင်နေကြသူတွေပါကွာ”

“ဘာ ... အဲဒီလူတွေက မုန်တိုင်းရိုက်သား နာမည်ပျက်အောင် သက်သက်ဟန်ဆောင်ပြီး လုပ်ကြတာလို့ မင်းဆိုလိုချင်တာလား”

“ဟုတ်တယ်”

“မင်းက”

“သူငယ်ချင်း ... မင်း မယုံရင် ငါ သက်သေအထောက်အထားတွေ ပြနိုင်ပါတယ်ကွာ”

“ဟေ”

စုအိမ်းမျက်နှာ ကွက်ခနဲ ပျက်သွားလေသည်။

အမှန်တော့ လုကောကံက သူ၏လူယုံတော်တို့ရဲ့ ပြောပြခဲ့သည့် အချက်အလက်များကို လက်ကိုင်ထားပြီး သက်သေပြနိုင်မည်ဟု ဆိုလိုက်ခြင်းဘည်း။

စုအိမ်ခန်းက သက်သေပြနိုင်လျှင် တိကျနိုင်လုံသော အထောက်အထားပြသနိုင်မည်မဟုတ်ဘဲ ရှင်းရုံရှင်းပြနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ရုပ်ဖျက်ကာ ကြူဟွီးနယ်ထဲသို့ ဝင်သွားသည် ယိုယဲ့ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာလျှင် သက်သေအထောက်အထား ပါကောင်းပါလာနိုင်သည်ဟုလည်း ယူဆသဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် စုအိမ်ခန်းမှာ သူ၏အကြံအစည်ကို လူကောက် ခိပ်မိနေပြီဟု ထင်မှတ်မိလိုက်၏။

အပြစ်ရှိသူတစ်ယောက်သည် အပြစ်ကင်းစင်သူ၏ ရှေ့ဝယ်မိမိကိုယ်ကို မလုံမလဲ ဖြစ်နေတတ်သည့် သဘောတည်း။

စုအိမ်ခန်း၏မျက်နှာထား လျော့ကျသွား၏။ လေသံလည်း ပြောင်းလဲသွားလေသည်။

“အင်း ... ဒီပြဿနာကြောင့် ငါလည်း အတော့်ကို ခေါင်းခဲသွားရတယ်၊ မိုးမြေပိုက်၊ နာမည်ပျက်မယ့်ကိစ္စမျိုး ဘယ်တော့မှ အဖြစ်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အခုကိစ္စမှာ မသမာသူတွေက မုန်တိုင်းပိုက်ကို နာမည်ပျက်စေဖို့ ကြိုးစားတာဆိုရင်တော့ ကြူဟွီးနယ်မှာ ငါဖြေရှင်းလို့ ရပါတယ်၊ မင်း ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့”

ထိုစကားကြားလျှင် လူကောက် စိတ်သက်သာရာ ရသွား

လေသည်။

“ငါ တကယ်ပြောတာပါကွာ ... ငါ့လူတွေ မဟုတ်ပါဘူး”

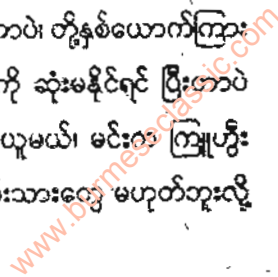
“ကောင်းပြီလေ ... မသမာသူတစ်စုက မင်းတို့ကို ဒုက္ခပေးချင်လို့ မဖွယ်မရာကြံစည်ခဲ့တယ်လို့ ငါက ထုတ်ဖော်လိုက်မယ်၊ မင်းကလည်း မုန်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း လူသိရှင်ကြား သတင်းထုတ်ပြန်လိုက်ပေါ့”

လူကောက် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“စိတ်ချ ... ငါလည်း မုန်တိုင်းပိုက်၊ နာမည်ပျက်သွားတဲ့ ကိစ္စမျိုးကို လက်ပိုက်ကြည့်မနေနိုင်ပါဘူး၊ အားလုံးသိသွားရအောင် ဖြေရှင်းချက် ထုတ်ရမှာပဲ”

စုအိမ်ခန်း၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲတုန်ခါသွားသည်။ လူကောက်ကိုကြည့်ကာ ...

“လူကောက် ... ဒီကိစ္စကို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဖြစ်သွားအောင် လုပ်ဖို့တော့ မလိုဘူးလို့ ငါထင်တယ်၊ မင်းနဲ့ငါဟာ သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်ကြတယ်ဆိုတာ လူတိုင်းသိတာပဲ၊ တို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ သွေးကွဲအောင် ဖန်တီးချင်တဲ့လူတွေကို ဆုံးမနိုင်ရင် ပြီးတာပဲ မဟုတ်လား၊ ဒီလူတွေအတွက် ငါတာဝန်ယူမယ်၊ မင်းက ကြူဟွီးနယ်ထဲ ဝင်သွားသူတွေဟာ မုန်တိုင်းပိုက်သားတွေ မဟုတ်ဘူးလို့

ငြင်းရုံနဲ့တင် လုံလောက်ပါပြီ”

လူကောက်၏စိတ်ထဲ ပေါ့ပါးသွားသည်။ စုအိမ်းက သူ့အပေါ် စိတ်ဆိုးပြေသွားပြီဟု ထင်မှတ်မိ၏။

ငယ်သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် စုအိမ်း၏ဆန္ဒအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန် ဝန်မလေးချေ။

“ကောင်းပြီလေ ... မင်းပြောသလိုပဲ ငါလုပ်လိုက်ပါ့မယ်”

စုအိမ်းသည် လူကောက်ထံဝယ် နေ့ဝက်နီးပါး နေသွားသည်။

သူတို့သည် ငယ်စဉ်အချိန်ကအကြောင်းများ မိတ်ဆွေ သင်္ဂဟအကြောင်းများ ရောက်တတ်ရာရာ ပြောဆိုကြသည်။

ထို့နောက် စုအိမ်းက နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားသည်။

လူကောက်ထံမှအပြန်ခရီးဝယ် စုအိမ်း၏ရင်ထဲ၌ အမြန်ဆုံး ဆောင်ရွက်ရမည့် အဓိကကိစ္စရပ်များ ကိန်းအောင်းပါရှိလာခဲ့လေသည်။

“မင်း ဘာပြောမလဲ လီဆင်း”

နန်းကုန်းသက်က လီဆင်းကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ ပေးလိုက်လေသည်။ လီဆင်း မျက်နှာတည်သွား၏။ ထိုင်ရာမှထကာ ...

“မိုးမြေဂိုဏ်းဟာ ပြန်ပြီး အသက်ဝင်လာပါပြီ၊ မကြာသေးခင်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ လူယက်တိုက်ခိုက်မှုတွေမှာ မသမာသူတွေက မုန်တိုင်းဂိုဏ်းသားတွေအဖြစ် ဟန်ဆောင်ပြီး ကျူးလွန်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာကို မုန်တိုင်းဂိုဏ်းနဲ့ မိုးမြေဂိုဏ်းက ပူးတွဲကြေညာခဲ့ပါတယ်။ မကြာခင်မှာပဲ မသမာသူဆယ်ယောက်ကို ထုတ်ဖော်ရမိပြီး သုတ်သင်ပစ်လိုက်ပါတယ်”

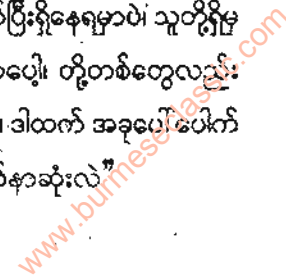
သူက စကားကိုရပ်ကာ နန်းကုန်းသက် စိတ်ဝင်စားမှု ရှိမရှိ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

နန်းကုန်းသက် စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေသည်ကို တွေ့ရမှ ဆက်ပြောလိုက်လေသည်။

“ပြဿနာတွေ အားလုံးပြီးသွားပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ နောက်ထပ် ပြဿနာတွေ ပေါ်ပေါက်လာမယ်ဆိုရင် ကာကွယ်ပေးဖို့ မိုးမြေဂိုဏ်း ဆက်ပြီးတည်ရှိနေဖို့ လိုပါတယ်”

နန်းကုန်းသက် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ် ... မိုးမြေဂိုဏ်း ဆက်ပြီးရှိနေရမှာပဲ၊ သူတို့ရှိမှ လူဆိုးမှားပြုတွေ ခေါင်းမထောင်ရဲတော့မှာပေါ့၊ တို့တစ်တွေလည်း အေးအေးဆေးဆေး စီးပွားရှာလို့ရမယ်လေ၊ ဒါထက် အခုပေါ်ပေါက်ခဲ့တဲ့ ပြဿနာမှာ ဘယ်သူ့အထိခိုက် အနစ်နာဆုံးလဲ”

ဟု မေးလိုက်၏။ လီဆင်းက မဆိုင်းမတွပင် ခေါင်းညိတ် အဖြေပေးလိုက်၏။

“ကျွန်တော်တို့ပါပဲ။ မသမာသူတွေရဲ့ လက်ချက်ကြောင့် ကျွန်တော့်ရဲ့ အအောက်အအုံ အတော်များများ ဖျက်ဆီးခံခဲ့ရပါတယ်။ မျက်စီးဆုံးရှုံးသွားတဲ့ စုစုပေါင်းတန်ဖိုးဟာ ငါးသိန်းနီးပါးလောက် ရှိပါ လိမ့်မယ်”

နန်းကုန်းသက် သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

“အင်း ... ကြူဟွီးနယ်မှာ တို့နှစ်စဉ်ရနေတဲ့ အမြတ်ငွေရဲ့ ငါးပုံတစ်ပုံလောက် ရှိတာပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကြူဟွီးနယ်မှာ မတည်မငြိမ်ဖြစ်နေတယ် ဆိုရင်တော့ လုပ်ငန်းတွေ တိုးချဲ့ဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး”

“မိုးမြေဂိုဏ်းကကော”

“သူတို့ကို ကူညီထောက်ပံ့မှုတွေ တိုးပေးပြီး ကျားကန်ထား မယ်ဆိုရင်တော့ တည်ငြိမ်မှုရမှာပါ”

နန်းကုန်းသက် မကျေမနပ် ဖြစ်သွားလေသည်။

“မိုးမြေဂိုဏ်း သက်ဆုံးရှည်နေမယ်ဆိုရင် တို့က ငွေ ဖြူးဖြူး မြက်မြက်ရမယ့်လုပ်ငန်းတွေ ဘယ်လိုလုပ် တိုးချဲ့နိုင်တော့မှာလဲ”

မှန်ပေသည်။ သူတို့အတွက် ဆုလည်းစူး၊ ဓားလည်းရှူး

အခြေအနေနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည် မဟုတ်ပါလား။

မိုးမြေဂိုဏ်းသည် သူတို့အတွက် မရှိမကောင်း၊ ရှိမကောင်း သော အရာဖြစ်နေ၏။

လီဆင်းသည် မည်သို့ အကြံပေးရမုန်းမသိ ဖြစ်သွားလေ တော့သည်။ နန်းကုန်းသက်က ...

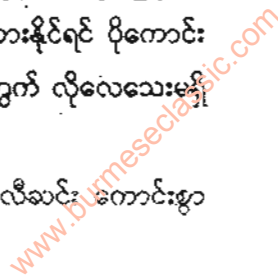
“အင်း ... ဒီအတိုင်းဆို ကြူဟွီးနယ်မှာ တည်ငြိမ်မှု မြန်မြန် ပြန်ရမဖြစ်မယ်၊ လီဆင်း ... မင်းကမိုးမြေဂိုဏ်းကို ငွေနည်းနည်း ထောက်ပံ့လိုက်ပါ။ အခုတစ်လော လှုပ်ရှားမှုတွေမှာ သုံးစွဲဖို့ လုံ လောက်ရင် တော်ပြီ၊ သူတို့ကို အရှည်သဖြင့် တည်တံ့နေအောင် ထောက်ပံ့မှုမျိုးတော့ မဖြစ်စေနဲ့”

ဟု ပြောလိုက်၏။ လီဆင်း ဦးညွတ်လိုက်သည်။

“စိတ်ချပါခင်ဗျာ”

“မိုးမြေဂိုဏ်းနဲ့ မုန်တိုင်းဂိုဏ်းရဲ့ အခြေအနေတွေကို တိတိ ကျကျ ငါသိချင်တယ်၊ ငွေကုန်ချင်သလောက် ကုန်ပါစေ၊ မိုးမြေဂိုဏ်း ထဲမှာ တို့လူတစ်ယောက်လောက် သပ်လျှိုထားနိုင်ရင် ပိုကောင်း မယ်၊ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ရှိတဲ့လူ ရှာပါ။ သူ့အတွက် လိုလေသေးမရှိ အောင် ထောက်ပံ့လိုက်ပါ”

နန်းကုန်းသက်၏ သဘောထားကို လီဆင်း ကောင်းစွာ

နားလည်မိလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးညွတ်လိုက်ပြီး ...

“စိတ်ချပါ ဆရာ ... ကျွန်တော် မဖြစ်မနေ ကြိုးစားဆောင်ရွက်ပါမယ်”

“ကောင်းပြီ ... မင်း အမြန်ဆုံး ပြန်ပေတော့”

လီဆင်းသည် နန်းကုန်းသက်အား နှုတ်ဆက်ကာ ခပ်သွက်သွက် ထွက်သွားလေတော့သည်။

စုအိမ်း၏မျက်နှာ ခက်ထန်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျီယန်တီး။ ဝမ်းဖုံးနှင့် ကွမ်းကြိုးယန်တို့ ခေါင်းငုံ့နေလိုက်ကြလေသည်။

စုအိမ်းက သူတို့အား ဝေကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ...

“ဝမ်းဖုံး”

ဟု ခေါ်လိုက်၏။ ဝမ်းဖုံး ခေါင်းထောင်လာသည်။

“အမိန့်ရှိပါ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး”

“မင်းရဲ့လက်ရွေးစင်ဆယ်ယောက်က အားကိုးရပါတယ်။ သူတို့က တို့လိုချင်တဲ့အတိုင်း ပီပီရီရီ လုပ်နိုင်ခဲ့ကြတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ မုန်တိုင်းဂိုဏ်းဟာ သူတို့လူတွေမဟုတ်ပါဘူးဆိုပြီး သက်သေပြစရာ တွေ ရှိနေခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် မင်းရဲ့လူဆယ်ယောက်ကို လက်လွှတ်

ရတာပဲ။ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး မင်းရဲ့ရင်ထဲမှာ မရှင်းမလင်း ဖြစ်နေတယ်ဆို”

စုအိမ်း၏စကားကြောင့် ဝမ်းဖုံး၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲတုန်ခါသွားလေသည်။

သူ၏လက်ရွေးစင် သိုင်းသမားဆယ်ယောက်သည် တာဝန်ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ကြသော်လည်း စုအိမ်းက သူတို့အား ချီးမြှင့်မြှောက်စားခြင်း မပြုသည့်အပြင် သူ၏လုပ်ရပ် ပေါ်ပေါက်ခြင်း မရှိစေရန် နှုတ်ပိတ်သည့်သဘောဖြင့် သုတ်သင် ရှင်းလင်းလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဝမ်းဖုံး စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ယခု စုအိမ်းက တိုက်ရိုက်မေးလာပြီဖြစ်ရာ သူ့ကိုလည်း ဖယ်ရှားပစ်တော့မည်လော ဟူသည့်အတွေးဖြင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားရခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

“ကျွန် ကျွန်တော်က ဒီသဘောမျိုး မဟုတ်ပါဘူး၊ ယုံကြည်စိတ်ချရတဲ့ လက်ရွေးစင်တွေ ရှာဖွေရတာ မလွယ်တဲ့အတွက်”

ကဗျာကယာ ရှင်းပြရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။ သို့သော် သူ၏ စကားမဆုံးမီ စုအိမ်းက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်လေသည်။

“ထားလိုက်စမ်းပါ။ တို့က နောက်ထပ် လူတစ်ရာရှာလို့ ရပါ

တယ်၊ မင်းရဲ့ လူဆယ်ယောက် လျှော့သွားလို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေရင် မိုးမြေပိုက်အတွက် အလိုရှိတယ်ဆိုပြီး ကြေညာလိုက်ပါ။ မင်းက ငွေကြေးများများ ပေးမယ်ဆိုရင် မင်းဆီကို အရည်အချင်းရှိတဲ့လူတွေ လိုခိုပြီး ဝင်လာလိမ့်မယ်”

“ကျွန် ကျွန်တော် ဒီလိုလုပ်ဖို့”

“ငါ ခွင့်ပြုတယ်၊ မင်း စိတ်ကြိုက်ရွေးတဲ့လူတွေအတွက် ငွေ အကန့်အသတ်မရှိ ပေးနိုင်တယ်၊ မင်းသဘောပဲ”

မိုးမြေပိုက်သည် ပြိုကွဲလှလှ ဖြစ်နေချေပြီ။ မက်လောက်သော လစာငွေပေးကာ သူ ထပ်မံစုဆောင်းမည်ဆိုလျှင် တစ်ခဏ အတွင်း ရနိုင်၏။

သို့သော် တကယ်တမ်း ထောက်ပံ့မည့်ငွေကြေး မည်သည့် နေရာမှ ရရှိလိမ့်မည်နည်း။

ဝမ်းပုံး၏အတွေးကို စုအိမ်း ဆက်ပြောလိုက်သည့်စကားက ဖြေရှင်းပြီးသား ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

“အခုအချိန်ကစပြီး တို့တစ်တွေ လှုပ်ရှားကြတော့မယ်၊ ကဲ ကွမ်းကြီးယန် ... မင်းစုဆောင်းထားတဲ့ သတင်းအချက်အလက်တွေ ပြောပြစမ်းပါဦး”

ဝမ်းပုံး ထိုင်ချလိုက်၏။ ကွမ်းကြီးယန်က ထရပ်လိုက်လေ

သည်။ စုအိမ်းကို ဂါရဝပြုလိုက်ပြီး ...

“ကြူဟွီးနယ်မှာ ရှိကြတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေဟာ အမျိုးအစား အကွဲအပြားပြား ရှိနေကြပေမယ့် လုပ်ငန်းအားလုံးရဲ့ ငါးပုံလေးပုံလောက်ဟာ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုရဲ့ လက်အောက်မှာပဲ ရှိနေပါတယ်၊ ဝင်ငွေအများဆုံးရတဲ့ လုပ်ငန်းတွေ အကုန်လုံးလိုလိုပါပဲ”

“ဘယ်အဖွဲ့လဲ”

“ကြူဟွီးဖွဲ့ဖြိုးမှု အကျိုးဆောင်အဖွဲ့ပါ”

စုအိမ်းက စိတ်ထဲမှ တေးမှတ်ထားလိုက်ပြီး လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်၏။

ကွမ်းကြီးယန်က ဆက်ပြောလိုက်လေသည်။

“အဲဒီအဖွဲ့ဟာ ကြူဟွီးမြို့လယ်မှာတည်ရှိပြီး တစ်နယ်လုံးက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို ချုပ်ကိုင်ထားပါတယ်၊ သူတို့ရဲ့ အမြတ်ငွေဟာ တစ်နှစ် သိန်းပေါင်းများစွာ ရှိနေပါတယ်”

“ကောင်းပြီ၊ သူတို့က မိုးမြေပိုက်အတွက် ဘယ်လောက် ကူညီထောက်ပံ့သလဲ”

“တစ်နှစ်ကို ယွမ်ငွေတစ်သောင်း ထောက်ပံ့ပါတယ်”

“ဗွီ”

စုအိမ်း တံတွေးထွေးလိုက်လေသည်။ ကွမ်းကြီးယန် ငြိမ်

၅၀ ❖ ဝတ္ထုအောင်

နေလိုက်သည်။ စုအိမ်းက ...

“ကြူပွီးနယ်မှာ သူတို့ထက်ပိုပြီး ကြီးမားတဲ့အဖွဲ့ မရှိတော့ဘူးလား”

ဟု မေးလာသည်။ ကွမ်းကြိုးယန် ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“မရှိတော့ပါဘူး”

“ဒါဆိုရင် သူတို့ဟာ ကြူပွီးတစ်နယ်လုံးရဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားတာပါ”

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

“ကောင်းပြီ ... တို့မိုးမြေရိုက်ထားဟာ လက်ရှိ အခြေအနေအတိုင်းဆိုရင် တစ်နှစ်ကို ငွေကြေး ဘယ်လောက်လိုအပ်မလဲ”

ကွမ်းကြိုးယန်က စဉ်းစားနေစရာ မလိုပါချေ။ သူကျွမ်းကျင်သည့် ကိစ္စဖြစ်သည့်အတိုင်း ခပ်သွက်သွက် ပြောလိုက်လေသည်။

“လက်ရှိအခြေအနေအတိုင်းဆိုရင် တစ်နှစ်ကို ငွေတစ်သိန်းလောက်ရရင် မြီးမြီးခြံခြံ လည်ပတ်သုံးစွဲရပါတယ်”

စုအိမ်း၏မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနက်သွားပြီး ...

“တို့က အဆောက်အအုံအသစ်တွေတိုးချဲ့မယ်၊ လူအင်အားကိုလည်း တိုးမယ်၊ အစားအသောက်၊ အသုံးအဆောင်ကအစ ပထမတန်းစားတွေချည်း ဖြစ်စေရမယ်၊ အဖွဲ့သားတွေအတွက်လည်း ငွေ

သက်စွန့်ကြိုဝမ်း သွေးခင်းလမ်း (၅) ❖ ၅၁

ကြေး ဖောဖောသီသီ သုံးစွဲရမယ်ဆိုရင်ကော တစ်နှစ် ဘယ်လောက်ကုန်နိုင်မလဲ”

ကွမ်းကြိုးယန်က ...

“အစားအသောက်တွေ၊ အရက်တွေ၊ အသုံးအဆောင်တွေကို ပထမတန်းစားတွေချည်းပဲ စီစဉ်မယ်ဆိုရင် တစ်နှစ်အတွက် အနည်းဆုံး သုံးသိန်းလောက် ကုန်ပါလိမ့်မယ်”

“ဒါက အခုလက်ရှိ လူအင်အားအတိုင်းပဲလား”

“ဟုတ်ပါတယ် ... နောက်ထပ် လူအင်အားတိုးသွားမယ်ဆိုရင် ထပ်ပြီးကုန်ကျမှာပါ။ အဆောက်အအုံတွေအတွက်ဆိုရင်လည်း အနည်းဆုံး သိန်းပေါင်းငါးဆယ်လောက် ကုန်ကျလိမ့်မယ်”

စုအိမ်းက ...

“တကယ်လို့ မင်းရဲ့လက်ထဲမှာ သိန်းပေါင်းတစ်ရာလောက် ရလာမယ်ဆိုရင် ငါတို့ရဲ့အစီအစဉ်ကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ပါ့မလား”

“တစ်လအတွင်း ဖြစ်စေရမယ်လို့ အာမခံပါတယ်”

စုအိမ်း ကျေနပ်သွား၏။

“ကောင်းပြီ၊ တို့လက်ထဲ ငွေရောက်လာဖို့ပဲ လိုတော့တာပါ။ တို့လိုအပ်သမျှငွေကို ကြူပွီးအကျိုးကောင်းအဖွဲ့က ပေးရလိမ့်မယ်”

“ဝမ်းဖုံး... မင်းက သူတို့ဆီသွားပြီး ဆွေးနွေးပါ။ ဟောဒီမှာ
ပိုက်ချုပ်မာထင်းရဲ့အမိန့်စာ”

ပြောရင်း စာရွက်တစ်ရွက်ထုတ်ယူကာ ပေးလိုက်သည်။
ဝမ်းဖုံးက ရိုသေစွာ ယူလိုက်၏။ စုအိမ်မီးက ...

“သူတို့နဲ့ဆက်ဆံတဲ့အခါ မေတ္တာရပ်ခံတဲ့သဘောထက်
အမိန့်ပေးတဲ့သဘောဖြစ်ပါစေ။ ကြူးဟီးနယ်မှာ သူတို့စီးပွားရှားနိုင်
တာ တို့ကြောင့်ဆိုတာလည်း သိသွားပါစေ။ တကယ်လို့ တို့က လက်
ပိုက်ကြည့်နေမယ်ဆိုရင် သူတို့ရဲ့လုပ်ငန်းအားလုံး မျက်စိတစ်မှိန်
လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း ဖျက်စီးသွားနိုင်တယ်ဆိုတာ သူတို့ နားလည်
သဘောပေါက်သွားရင် မင်းကို ချက်ချင်းကူညီကြလိမ့်မယ်”

ဝမ်းဖုံး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ ဝမ်းဖုံး၊ ကျီယန်နီးနှင့် ကွမ်း
ကြီးယန်တို့မှာ သူတို့၏ဘဝ ဖြင့်မားလာမည့်အချိန် မဝေးတော့ဟု
နားလည်လိုက်ကြ၏။

သူတို့သည် ချမ်းသာကြွယ်ဝသူများထက် ပို၍ ချမ်းသာသူ
များ ဖြစ်လာကြတော့မည် မဟုတ်ပါလား။

မိုးမြေဂိုဏ်း၏ ပထမမြေလှမ်း

လီဆင်းက လက်ထဲမှ ဖိတ်စာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။

ဖိတ်စာထဲ၌ ...

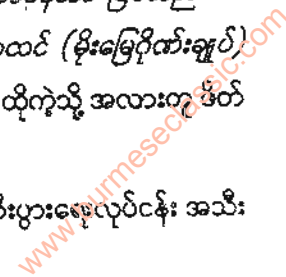
မိတ်ဆွေ ...

ကြူးဟီးနယ်ရှိ မိတ်ဆွေ၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများနှင့် မိုး
မြေဂိုဏ်း၏ ဆက်သွယ်မှုကို တိုးချဲ့ရန် ပို၍ တည်တံ့ခိုင်မြဲစေရန်
ဆွေးနွေးမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိုးမြေဂိုဏ်းသို့ မပျက်မကွက်
ဆက်ဆက် အရောက်လာရပါမည်။ လဆန်းငါးရက်နေ့ မွန်းတည့်ချိန်
တွင် ဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပမည်။ ဆွေးနွေးပွဲသို့ ရောက်မလာလျှင်
ဖြစ်ပျက်သမျှ အလုံးစုံသည် မိတ်ဆွေ၏တာဝန်သာ ဖြစ်သည်။

ပုံ ... မာထင် (မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်)

လီဆင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ ထိုကဲ့သို့ အလားတူ ဖိတ်
စာများစွာ သူ၏ရှေ့၌ ရှိနေ၏။

သူ၏လက်အောက်၌ရှိနေသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အသီး

၅၄ ❖ ဝဏ္ဏအောင်

သီးမှ ခေါင်းဆောင်ငယ်များက သူ့ထံ အကြောင်းကြားပေးပို့လိုက် ကြခြင်းဖြစ်၏။

ထူးခြားသော ပြောင်းလဲမှု စတင်အသက်ဝင်လာပြီ ဖြစ်ကြောင်း စုအိမ်း နားလည်လိုက်မိလေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ကြူဟွီးနယ်အရှေ့ပိုင်းနှင့် မြောက်ပိုင်းသို့ ရောက်နေကြသော ချန်ကျူးနှင့်မုဝမ်းတို့အား မိုးမြေဂိုဏ်းသို့ လဆန်းငါးရက်နေ့တွင် အရောက်လာရန် အကြောင်းကြားလိုက်ပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း မွန်းတည့်ချိန်မတိုင်မီ လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ယခု မိုးမြေဂိုဏ်းမှ အစောင့်တစ်ယောက်က ခန်းမဆောင် အတွင်းသို့ လမ်းပြခေါ်ဆောင်သွားနေသည် မဟုတ်ပါလား။

“အတွင်းဘက် ဝင်သွားပါ ခင်ဗျာ”

အစောင့်က ခန်းမဆောင်တံခါးရောက်လျှင် ရှိရှိသေသေ ပြောလိုက်လေသည်။ လီဆင်းက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ ထို့ နောက် အတွင်းဘက် လှမ်းဝင်လိုက်၏။

သူတို့သည် မိုးမြေဂိုဏ်းအား နှစ်ပေါင်းများစွာ ကူညီ ထောက်ပံ့လာခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့အား တလေးတလား ဆက်ဆံမှုရှိခဲ့၏။ ယခုတစ်ကြိမ်၌မူ ဖိတ်ကြားချက်မှ မလာမနေရဟု အမိန့်ပေးခြင်းနှင့်

တူလှသည်ဟု တွေးနေမိ၏။

ခန်းမအတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားလျှင် ချန်ကျူးနှင့်စုအိမ်းတို့ ရောက်နှင့်နေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကြူဟွီးနယ်တွင် အခြေစိုက် ထားကြသည့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းပိုင်ရှင် နှစ်ဆယ်ခန့်လည်း ရှိနေ၏။

ထိုလူများသည် လီဆင်းတို့အား အားကျသော၊ ကြည်ညို သောအကြည့်များဖြင့် ကြည့်နေကြ၏။ လီဆင်းက သူတို့အား အရေး မစိုက်ဘဲ ချန်ကျူးနှင့်မုဝမ်းတို့ထံ ခပ်သွက်သွက် လှမ်းသွားလေသည်။ မုဝမ်းနှင့်ချန်ကျူးက သူ့အား ဆီးကြိုလိုက်ကြသည်။

“တော်ပါသေးရဲ့၊ မွန်းတည့်ချိန်နီးနေပြီ၊ မင်း ရောက်မလာ မှာကို ငါ စိုးရိမ်နေတာကွ”

မုဝမ်းက ပြောလိုက်လေသည်။ လီဆင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“မလာတဲ့သူ တာဝန်ရှိငယ်ဆိုတော့ လာဖြစ်အောင် လာရ မှာပေါ့၊ ဒါထက် မင်းတို့ ဘာကြားသေးလဲ၊ မိုးမြေဂိုဏ်းက တို့လို လူစားမျိုးတွေကို အခုလိုဖိတ်ခေါ်တာ ဒါ ပထမဆုံးအကြိမ်ပဲ မဟုတ်လား”

ဤတွင် ချန်ကျူးက ဝင်ပြောလေသည်။

“မိုးမြေဂိုဏ်းကို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပြောင်းလဲပစ်မယ်လို့ ပြောသံကြားတယ်ကွ”

မှဝမ်းက ...

“ဂိုဏ်းချုပ်မာထင်းက ကျန်းမာရေးအခြေအနေကြောင့် ထွက်လာနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒုဂိုဏ်းချုပ်စုအိမ်းက သူ့ကိုယ်စား ဆောင်ရွက်ပေးမယ်လို့လည်း ပြောနေတယ်”

လီဆင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“အင်း ... အခုတစ်လော မိုးမြေဂိုဏ်းနဲ့ပတ်သက်သမျှ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းနေတာချည်းပါလား”

သူ၏မှတ်ချက်ချသံနှင့် မရှေးမနှောင်းမှာပင် ...

“မိုးမြေဂိုဏ်းရဲ့ဒုဂိုဏ်းချုပ် ကြွလာပါပြီ အားလုံး မတ်တတ် ရပ်ပြီး ဂါရဝပြုပါ”

အသံတစ်ချက် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။ ဆူဆူညံ ညံထွက်ပေါ်နေသောစကားသံများ ရုတ်ခြည်း တိတ်ဆိတ်သွား၏။

လူတိုင်းကိုယ်စီ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်ကြလေသည်။ ထို အခါ ခန်းမတစ်ဖက်မှ ငယ်သားဆယ်ယောက်ခန့် ခြံရံလျက် ဂိုဏ်း ချုပ် စုအိမ်း ထွက်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။

စုအိမ်းနှင့် အနီးကပ်ဆုံးလိုက်လာသူမှာ ဝမ်းစုံးကျိုး ယန်တိုး နှင့် ကွမ်းကြိုးယန်တို့ ဖြစ်ကြလေသည်။

စုအိမ်းက ကျောမိုပါသော ကြိမ်ကုလားထိုင်ကြီးငယ် ဟန်

ပါပါ ထိုင်ချလိုက်၏။ သူ၏မျက်နှာ ခက်ထန်နေသည်။ သူ၏မျက်လုံး များ အရောင်တဖက်ဖက်ဝင်းလက်တောက်ပြောင်နေသည်။

လီဆင်းက ...

“သားရဲတစ်ကောင်လို့ပဲ”

ဟု တီးတိုးပြောလိုက်သည်။ ချန်ကူးနှင့်မှထင်းတို့လည်း ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြသည်။ အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သူပီပီ စုအိမ်းအား မျက်ခြည်မပြတ် အကဲခတ်ကြည့်နေကြ၏။

ထိုစဉ် တစ်ယောက်က ... “ မိ ဝိုး : မြေ ဂို ဏ်း : အခွန်ရှည်ပါစေ ”

ဟု အော်ပြောလိုက်၏။ ခန်းမအတွင်းသို့ ရောက်နေသူ အားလုံး ထိုစကားကို သံပြိုင် အော်ပြောလိုက်ကြသည်။

စုအိမ်း ပြုံးလိုက်သည်။ လက်တစ်ဖက် ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်ပြီး “ထိုင်ကြပါ”

ဧည့်သည်အားလုံး ပြန်လည်ထိုင်ချလိုက်ကြလေသည်။ စုအိမ်းက ထရပ်လိုက်သည်။ အားလုံးကို ဝှေ့ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ခင်ဗျားကိုအားလုံးဟာ ကြူးဟီးနယ်မှာ အခြေစိုက်ပြီး စီးပွားရှာနေကြသူတွေဆိုတာ ကျုပ်သိပြီးပါပြီ။ ခင်ဗျားတို့ အေးအေး ချမ်းချမ်း စီးပွားရှာနိုင်အောင် မိုးမြေဂိုဏ်းက မားမားမတ်မတ် ရပ်

၅၈ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ပြီး အကာအကွယ်ပေးနေတယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ငြင်းကြမလား”
 သူ၏လေသံ မာကျောလှပေသည်။ ဧည့်သည်များလည်း
 စတုတ္ထသံသယသည့်အလျှောက် ...
 “မငြင်းပါဘူး ... ဒုဂိုဏ်းချုပ်ကြီးပြောတာ မှန်ပါတယ်”
 ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားလိုက်ကြလေသည်။ လီဆင်းက ...
 “တစ်စိတ်တစ်ဒေသ မှန်ကန်ပါတယ်။ ကုန်ပစ္စည်းတွေက
 အစွမ်းပေါ်ပြီး အရင်းပြုတ်သွားကြတဲ့လူတွေကို ဘယ်လိုပြောမှာလဲ”
 ဟု တီးတိုးရေရွတ်လိုက်သည်။ မုဝမ်းနှင့်ချန်ကူးတို့က သူ့
 အား တိတ်တိတ်နေရန် မျက်ရိပ်မျက်ကံ ပြုလိုက်ကြ၏။
 လီဆင်း မကျေမနပ် ဖြစ်နေသော်လည်း ဘာမှ မပြောဘဲ
 ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။
 စုအိမ်း၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။
 “ကျုပ်တို့က မိုးမြေရိုဏ်းက ကျွမ်းကျင်သူတွေရဲ့ တွက်ချက်
 မှအရ ကြူဟွီးနယ်မှာ စီးပွားရှာနေတဲ့ လူတွေဟာ တစ်နှစ်ကို အနည်း
 ဆုံး အမြတ်ငွေ ငါးသိန်းကနေ သိန်းလေးငါးရာမက ရနေတယ်လို့
 သိနေပါတယ်။ အဲဒီလို အကျိုးအမြတ်ရအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်သူတွေ
 ကို ကျုပ်က လေးစားပါတယ်။ နှိုးကျူးပါတယ်။ ကျုပ်တို့ကို ကူညီ
 ထောက်ပံ့ခဲ့ကြတာတွေကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အခု ကျုပ်က

သက်စွန့်ကြိုပမ်း၊ သွေးခင်းလမ်း (၀) ❖ ၅၉

ဘာကြောင့် ဖိတ်ခေါ်ရတယ်ဆိုတာ ပြောပြပါမယ်”
 သူက စကားကိုရပ်ကာ အားလုံးကို ဝေ့ကြည့်လိုက်ကြ၏။
 ဧည့်သည်အားလုံး စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေကြ၏။
 သတင်းထူးတစ်ခု ကြားရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း နားလည်
 သဘောပေါက်ထားကြလေသည်။
 စုအိမ်းက ချောင်းတစ်ချက် ဟန်လိုက်ပြီး ...
 “မိုးမြေရိုဏ်းကြောင့် ကြူဟွီးနယ်မှာ ဇောက်ချပြီး စီးပွား
 ရှာနိုင်ခဲ့ကြတယ်။ စီးပွားဖြစ်ခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူမှ ကျေးဇူး
 မသိတတ်ကြဘူးဆိုတာ ထောက်ပံ့တဲ့ မဆိုစလောက် ငွေကြေးလေး
 က သက်သေခံနေပါတယ်”
 ထိုစကားကြားလျှင် ဧည့်သည်အားလုံး မျက်နှာပျက်သွား
 ကြလေသည်။
 စုအိမ်းသည် မည်သူ့ကိုမျှ ထောက်ထားခြင်းမရှိဘဲ အား
 မနာတမ်း ပြောလိုက်ပြီဖြစ်၏။ ဧည့်သည်အားလုံး မျက်နှာအထားရ
 ခက်သွားကြလေတော့သည်။
 အခန်းတွင်းဝယ် အပ်ကျသံ ကြားရလောက်အောင် တိတ်
 ဆိတ်ငြိမ်သက်သွား၏။ စုအိမ်းက အားလုံးကို ဝေ့ကြည့်လိုက်ပြီး
 ဆက်ပြောလိုက်လေသည်။

“မိုးမြေဂိုဏ်းအပေါ် ကျေးဇူးသိတတ်လာကြမလားဆိုပြီး ကျုပ်တို့ စောင့်ကြည့်နေခဲ့တာကြာပါပြီ။ ကျေးဇူးသိတတ်ဖို့ မပြောနဲ့ တချို့က ထောက်ပံ့မှုတွေကိုတောင် လျော့ချလိုက်ကြသေးတယ်။ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဟာ ကျေးဇူးမသိတတ်တဲ့ ခင်ဗျားတို့အပေါ် ဆက်ပြီး သည်းခံမနေနိုင်တော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ပြတ် ပြတ်သားသား ချလိုက်ပါတယ်”

အားလုံးက စုအိမ်း ဆက်ပြောမည့်စကားကို နားစွင့်နေကြ ၏။

စုအိမ်းပြောသလို ဖြစ်နေသည်မို့ မည်သူမျှ စကားမဟ နိုင်ကြချေ။ စုအိမ်းက ...

“မိုးမြေဂိုဏ်း ဆက်ပြီးရပ်တည်နေနိုင်မှ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဘေး အန္တရာယ်တွေကို ကာကွယ်ပေးနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မိုးမြေဂိုဏ်းသား တွေဟာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဒုက္ခဆင်းရဲခံပြီး အများအကျိုး ဆောင် ရွက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့အလှည့် ရောက်ပါပြီ။ ခင်ဗျား တို့ တစ်တွေ မိုးမြေဂိုဏ်းကို ဆတက်ထမ်းပိုး တိုးပြီး ကူညီထောက်ပံ့ ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ထောက်ပံ့မှုနဲ့ မိုးမြေဂိုဏ်းဟာ ဆက်ပြီး ရပ်တည်နေနိုင်မယ်။ ကြီးကျယ် တိုးတက်လာမယ်”

ဤတွင် ဧည့်သည်တစ်ယောက်က ထ၍မေးလိုက်သည်။

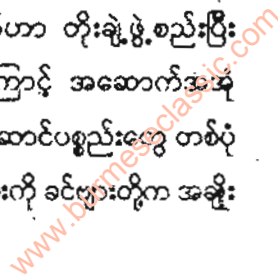
“ဒုဂိုဏ်းချုပ်ကြီးခင်ဗျား ... ကျုပ်တို့က ထောက်ပံ့မှုတွေ တိုးပေးရမယ်ဆိုတာကို ယေဘုယျအနေနဲ့ သဘောတူပါတယ်။ ဘယ်လိုတိုးပေးရမယ်၊ ဘယ်လောက်ပေးရမယ်ဆိုတာ သိချင်ပါ တယ်”

ထိုလူသည် စုအိမ်း၏ပြောစကားများ မှန်ကန်သည်၊ မိုးမြေ ဂိုဏ်းအား လျစ်လျူရှုထားသလို ရှိနေသည်ဟု ယူဆထားပုံရကြောင်း အားလုံးတွေးမိလိုက်ကြ၏။

ထိုလူ၏အမေးသည် ဆက်ပြောလိုသော စုအိမ်းအတွက် အားလုံး အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်သွားစေတော့သည်။

စုအိမ်း၏မျက်နှာပို၍ တည်သွားသည်။ အားလုံးကို ဝေ ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ဘယ်လောက်ပေးရမယ်ဆိုတာက အမြတ်ငွေအပေါ်မှာ မူတည်ပါတယ်။ အမြတ်များများရသူက များသလို ပေးရမှာပါပဲ။ လစဉ်ပေးရမယ့် ငွေကို နောက်မှဆက်ပြီး ဆွေးနွေးကြတာပေါ့။ အခု လောလောဆယ်မှာ ကျုပ်တို့ မိုးမြေဂိုဏ်းဟာ တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းပြီး ပြောင်းလဲမှုတွေ လုပ်မှာဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် အဆောက်အအုံ အသစ်တွေ ဆောက်ရလိမ့်မယ်။ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေ တစ်ပုံ တစ်ပင်ကြီး လိုလိမ့်မယ်။ လိုအပ်တာအားလုံးကို ခင်ဗျားတို့က အခွဲ

၆၂ ❖ သွေးဆောင်

ထွေ ထည့်ဝင်ကျခံကြရမှာဖြစ်တယ်”

“ဟာ”

စဉ့်သည့်များ၏ မကျေမနပ် စကားသံများ ထွက်ပေါ်လာလေတော့သည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းသည် ကြီးကျယ်ခမ်းနားပြုပြင်ပြောင်းလဲတော့မည် ဖြစ်ပေသည်။

မိုးမြေဂိုဏ်း၏ ပြောင်းလဲကုန်ကျမှုအတွက် ကုန်ကျငွေ နည်းမည်မဟုတ်ဟု အားလုံး တွက်ဆမိကြ၏။

အချိုးကျ အကုန်ခံရမည်ဆိုလျှင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများစွာ လုပ်ကိုင်နေကြသူများသည် ပို၍ ထည့်ဝင်ကြရမည်ဖြစ်၏။

ဤတွင် ထိုနယ်အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်းမှ ခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်ကြသည့် လီဆင်း၊ မုဝမ်းနှင့် ချန်ကျူးတို့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြလေတော့သည်။

လီဆင်းက မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး ...

“ဒုဂိုဏ်းချုပ်ကြီးခင်ဗျား ... ဒီကိစ္စဟာ အင်မတန် နက်နဲ သိမ်မွေ့လှပါတယ်၊ မိုးမြေဂိုဏ်း တိုးတက်များပြားလာတာကို ကျုပ်တို့ တွေ့ချင် မြင်ချင်ပါဟယ်၊ တတ်စွမ်းနိုင်သလောက်လည်း ကူညီချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မိုးမြေဂိုဏ်းအတွက် လိုအပ်ချက်ဟူသမျှကို

သတ်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (၈) ❖ ၆၃

ကျုပ်တို့ခေါင်းပေါ် ပုံချထားလို့တော့ မဖြစ်ပါဘူး၊ ကျုပ်တို့က လိုအပ်လာတိုင်း ကူညီနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်တို့ စေတနာရှိသလောက်”

သူ၏စကားမဆုံးမီ စုအိမ်းက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်၏။

“ခင်ဗျားတို့ ကြူပွားအကျိုးဆောင်အဖွဲ့ဟာ နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်း အမြတ်ငွေ သိန်းပေါင်းများစွာ ရနေပါလျက်နဲ့ ကျုပ်တို့ကို ကူညီထောက်ပံ့ဖို့ စဉ်းစားမယ်၊ တွန့်ဆုတ်နေမယ်ဆိုတာ မကောင်းပါဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ကို ဆက်ပြီး အေးအေးချမ်းချမ်း စီးပွားရှာနိုင်အောင် ကျုပ်တို့ အတတ်နိုင်ဆုံးကူညီပူမယ်၊ ခင်ဗျားတို့က မြို့လယ်မှာရှိတဲ့ ပန်းဥယျာဉ်ထဲမှာ မိုးမြေဂိုဏ်းအတွက် အဆောက်အအုံတစ်လုံး ဆောက်ပေးဖို့နဲ့ တစ်နှစ်ကို ထောက်ပံ့ငွေငါးသိန်း မှန်မှန်ပေးသွားဖို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက သတ်မှတ်ထားပါတယ်”

“ဘာဗျ”

လီဆင်း၏စကားသံ ဟိန်းထွက်လာသည်။ စုအိမ်းသည် သူတို့အား လည်မျိုညှစ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာနားလည်သွား၏။

စုအိမ်း၏အကြံအစည်ကို သိသွားပြီးနောက် လူတိုင်း လူတိုင်း မကျေမနပ် ဖြစ်ကုန်ကြတော့သည်။ စုအိမ်းက ...

“ကျုပ်တို့အပေါ် ကျေးဇူးတုံ့ပြန်ဖို့ ဝန်လေးနေကြမယ်ဆိုရင် ကြူဟွီးနယ်က အိပ်ရာလိပ်ပြီး ထွက်သွားကြရုံပဲ ရှိပါတယ်။ ခင်ဗျား တို့ထက် ပိုပြီး ကူညီထောက်ပံ့နိုင်မယ့်လူတွေ၊ ကျုပ်တို့ရဲ့စည်းကမ်း ကို လိုက်နာသဘောတူမယ့်လူတွေ ရောက်လာကြပါလိမ့်မယ်”

လီဆင်း ပါးစပ်ပိတ်သွားလေသည်။ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ သူဌေးသူကြွယ်များသည် ကြူဟွီးနယ်အား မျက်စိကျနေကြသည် မဟုတ်ပါလား။ စုအိမ်းက ...

“ကဲ ... ခင်ဗျားတို့ပြန်သွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ဂိုဏ်းချုပ် ကြီးသတ်မှတ်ပေးလိုက်တဲ့အတိုင်း စတင် ဆောင်ရွက်ရမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။ အားလုံးဟာ မိုးမြေဂိုဏ်း တိုးတက်အောင်မြင်တာကို တွေ့မြင် လိုကြမယ်လို့ ကျုပ်ထင်ပါတယ်။ အားတက်သရော ဝိုင်းပြီးကူညီကြ မယ်။ ပေးစရာရှိတာတွေကို မှန်မှန်ကန်ကန်ပေးမယ်လို့ ကျုပ်ယူဆ တယ်။ ခင်ဗျားတို့က မလေးမစားလုပ်လာရင်တော့ ကျုပ်တို့လည်း ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်ကိုင်သွားမယ်ဆိုတာ သတိပေးလိုက်ပါ တယ်။ ကဲ ... အားလုံး ပြန်နိုင်ပါပြီ”

ညွှန်သည်များသည် ဝရန်းသုန်းကား ထရပ်လိုက်ကြသည်။ စုအိမ်းကိုပင် နှုတ်မဆက်နိုင်ဘဲ အခန်းတွင်းမှ ကတိုက်ကရိုက် ထွက် သွားကြ၏။

စုအိမ်းက ယခုမှ ပြုံးလိုက်သည်။ သူ့အနီးသို့ရောက်လာ သည့် ဝမ်းဖုံး၊ ကျီယန်တီးနှင့် ကွမ်းကြိုးယန်တို့အား ကြည့်ကာ ...

“ကြူဟွီးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့ကလူတွေ အတော့်ကို မခံချိ မခံသာ ဖြစ်သွားကြတယ်။ ကျုပ်တို့က ဒီလိုဖြစ်နေတာ အကြာကြီး ပဲ။ အခု သူတို့အလှည့်ပေါ့။ ဝမ်းဖုံး ... သူတို့ကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်ထား”

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေတော့သည်။

စာပေးပြီးသည်နှင့် အားထုံက အခန်းတွင်းမှ ထွက်သွား လေသည်။

စာပို့ခိုဖြင့် ရောက်လာသည့် စာဖြစ်ပေရာ လွန်စွာ အရေး ကြီးသော လျှို့ဝှက်စာဟု နန်းကုန်းသက် နားလည်မိ၏။ ထို့ကြောင့် စာကို အလျင်အမြန် ဖောက်ဖတ်လိုက်သည်။ စာထဲ၌ ...

မိုးမြေဂိုဏ်းမှ ဒုဂိုဏ်းချုပ်စုအိမ်းသည် ဂိုဏ်းချုပ်မာထင်း ၏ တာဝန်အရပ်ရပ်ကို လွှဲပြောင်းယူထားပုံရသည်။ မိုးမြေဂိုဏ်းအား တိုးချဲ့ ရန် စတင်ဆောင်ရွက်နေပြီဖြစ်သည်။ ကြူဟွီးနယ်၌ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းလုပ်သူအားလုံးက သိန်းပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဆက်သစေ

❖ ဝတ္ထုအောင်

ရှန် အမိန့်ထုတ်လိုက်သည်။ ဆက်သခြင်းမပြုလျှင် ၎င်းနယ်မှ ကန် ထုတ်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်ထား၏။ ယခုလောလောဆယ်တွင် ကျွန် တော်တို့ထံ ငွေဆယ်သိန်းတောင်းထားသည်။ ယနေ့ပင် ပေးရမည်၊ ဆရာနှင့်ကျွန်တော် အမြန်ဆုံးလောတွေ့ ပါမည်။

လီဆင်း

“တောက်”

နန်းကုန်းသက် တက်ခေါက်လိုက်သည်။ စုအိမ်း ခြေလှမ်း ကြံနေသည်ကို သူတို့ရိပ်မိထားပြီဖြစ်၏။

ယခု စုအိမ်းက စတင်ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်လာပြီဖြစ်သည်။ စုအိမ်းသည် လောဘရမ္မက် ကြီးမားသူဖြစ်ပြီး သူ့အား ဒုက္ခရောက် အောင် ကြိုးစားနေသည်ဟု ယူဆမိ၏။

ထို့ကြောင့် နန်းကုန်းသက်က စာတစ်စောင် အမြန်ဆုံး ကောက်ရေးလိုက်သည်။

ဝမ်းဖုံးက မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။ ဝင်လုဆဲဆဲ နေ ရောင်ခြည်သည် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို သာသာယာယာ ရှိစေခဲ့သည်။ သို့သော် ဝမ်းဖုံးကိုမူ စိတ်ကြည်လင်လာအောင် ပြုလုပ်နိုင်

သတ်စွန့်ကြိုးဝမ်း သွေးခင်းလမ်း (၀) ❖ ၆၇

ခဲ့ခြင်း မရှိပါချေ။

ဝမ်းဖုံးသာမက လီဆင်းလည်း စိတ်ရှုပ်ထွေးနေ၏။ ယခု သူတို့နှစ်ယောက် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေကြသည်မဟုတ်ပါလား။ ဝမ်းဖုံးက ...

“မိုးမြေကိုဇာအတွက် လိုအပ်သမျှ ချက်ချင်း ဆောင်ရွက် ပေးရမယ်လို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အမိန့်ချထားတာကို ခင်ဗျားတို့က ပျက် ရယ်ပြုတာလား။”

လီဆင်း ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“ကျုပ်က ကြူးဟွီးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့မှာ တာဝန်ရှိတာ မှန် ပေမယ့် တကယ့်ပိုင်ရှင် အစစ်အမှန်ဟာ သူဌေးကြီးနန်းကုန်းသက် ပါ။ ဒုဂိုဏ်းချုပ်ကြီးပြောတဲ့စကားတွေကို ကျုပ်က စာပို့မိနဲ့ သူဌေး ကြီးဆီကို အစီရင်ခံလိုက်ပါတယ်။ သူဌေးကြီးက ခွင့်ပြုတယ်ဆိုရင် ချက်ချင်းဆောင်ရွက်ပေးရုံပါပဲ။ ဒါပေမဲ့”

“ဘာလဲ ... ခင်ဗျားတို့သူဌေးကြီးက ခွင့်မပြုဘူး မဟုတ် လား။”

“ဒီလိုလည်း မဟုတ်သေးပါဘူး။ သူဌေးကြီးရဲ့စာကို ဖတ် ကြည့်ပါဦးဗျာ”

လီဆင်းက ဓာတစ်စောင် ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ ဝမ်းဖုံးက

၆၈ ❖ ဝတ္ထုအောင်

စာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။
လီဆင်း ...

မိုးမြေရိုက်ကားဟာ အစဉ်အလာကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ပြီ၊ ဂိုဏ်း
ချုပ်နဲ့တွေ့ပြီး အကျိုးအကြောင်းမေးပါ။ မိုးမြေရိုက်ကားအတွက်
တာကယ်လိုအပ်တယ်ဆိုရင်တောင်မှ တို့က စေတနာရှိသလောက်ပဲ
ပေးနိုင်မယ်။ ဘယ်ရွှေ့ဘယ်မျှမှ ပေးရမယ်ဆိုပြီး သတ်မှတ်တာကို
လုံးဝလက်မခံဘူးလို့ အကြောင်းပြန်လိုက်ပါ။ တို့နဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း
တွေကို ဖျက်သိမ်းလိုက်ရင် တို့အတွက် နစ်နာမှာဖြစ်သလို ကြူးပစ္စီး
နယ်ရဲ့ တိုးတက်မှုလည်း ဆုတ်ယုတ်သွားလိမ့်မယ်။ မိုးမြေရိုက်ကားက
အရေးပါသလို တို့လည်းအရေးပါတယ်ဆိုတာ ရှင်းပြလိုက်ပါ။

နန်းကုန်းသက်

စာဖတ်ပြီးသည်နှင့် ဝမ်းဖုံး ဝန်းခနဲထရပ်လိုက်လေသည်။
ဒေါသကြောင့် သူ၏မျက်နှာကြီး နီရဲနေ၏။

လီဆင်းက လေသံအေးအေးဖြင့် ပြောလေသည်။

“သူဌေးကြီးက ခွင့်မပြုတဲ့အတွက် ကျုပ်လည်း ဘာမှ
မတတ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ် ... ကျုပ်ကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမာ
ထင်းနဲ့ တွေ့ပြီး ဆွေးနွေးခွင့်ပြုပါ။ နှစ်ဖက်စလုံးအတွက် အဆင်ပြေ
အောင် ညှိနှိုင်းပေးနိုင်ပါလိမ့်မယ်”

ဘယ်စွန့်ကြီးဝမ်း သွေးသင်းလမ်း (၁) ❖ ၆၉

“ခင်ဗျားရဲ့ တောင်းဆိုချက် ဘယ်နည်းနဲ့မှ မပြစ်နိုင်ပါဘူး
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဟာ မမာမကျန်းဖြစ်နေလို့ ဘယ်သူနဲ့မှ မတွေ့နိုင်ဘူး
ခင်ဗျားတို့ လက်မခံဘူးဆိုရင်လည်း ရတယ်၊ နောက်မှ မိုးမြေရိုက်
ကို အပြစ်မဆိုနဲ့”

ပြောပြီး ဝမ်းဖုံးက ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားလေ၏။

လီဆင်းက ဟန့်တားခြင်းမပြုပါချေ။ ဝမ်းဖုံးထွက်သွား
သည်နှင့် သူ၏တပည့်တစ်ယောက်အား ကြိုပစ္စီးနယ်မှ အချိန်မရွေး
တိတ်တဆိတ်သွားနိုင်စေရန် မြင်းလှည်းတစ်စီး စီစဉ်နိုင်လို့လေ
တော့သည်။

နန်းကုန်းသက်က အခန်းတွင်း၌ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လမ်း
လျှောက်နေ၏။

သူ ပြတ်ပြတ်သားသားငြင်းမယ်လိုက်သည်နှင့် မိုးမြေရိုက်
ကလည်း လက်ရိုက်ကြည့်မနေကြောင်း ထင်ရှားစွာ ပြသလာပေ
တော့သည်။ လီဆင်း၏အစီရင်ခံစာများ တဖွဲဖွဲရောက်ရှိလာ၏။

နေရာအနှံ့အပြား၌ တည်ရှိနေသော သူတို့၏စီးပွားရေး
လုပ်ငန်းများ အနှောင့်အယှက်နှင့် ကြုံတွေ့နေရပြီဖြစ်ကြောင်း အစီ

၇၀ ❖ စက္ကူအောင်

ရင်ခံခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အဆောက်အအုံများ စီးလောင်ပျက်စီးကုန်သည်။ ပစ္စည်းများ လုယက်ခြင်းခံရ၏။ အရေးပါသော ခေါင်းဆောင်များ လူမသိသူမသိစေရန် အစဗျောက်ခြင်းခံရသည်။

နှစ်ရက်ဟူသော အချိန်အတွင်း ကြူဟွီးအကျိုးဆောင်ဌာန၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ထက်ဝက်ခန့်မှာ လုံးဝ သုံးမရအောင် ဖျက်ဆီးခံခဲ့ရလေသည်။

နောက်ထပ်နှစ်ရပ်ကြာသောအခါ ကြူဟွီးအကျိုးဆောင်ဌာန၏ လုပ်ငန်းအားလုံးလိုလို ရပ်တန့်သွားတော့၏။

အရှေ့ပိုင်းတွင် မှုဝမ်း အသတ်ခံလိုက်ရသည်။ မြောက်ပိုင်းတွင် ချန်ကူးသေဆုံးသွား၏။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး မတော်တဆမှုများ ဖြစ်ပွားကာ အသက်ဆုံးရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

မိုးမြေဂိုဏ်း၏ ကြမ်းတမ်းသောလုပ်ရပ်ကြောင့် လီဆင်းသည် ကြူဟွီးနယ်၌ မနေဝံ့တော့ချေ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အားလုံးကို လက်လွှတ်ကာ ကြူဟွီးနယ်မှ ကိုယ်လွတ်ရုန်း ထွက်လာခဲ့ရလေတော့၏။

တုံ့ပြန်ခြင်း

အခန်းတွင်းဝယ် လူသုံးယောက် ပိုင်းဖွဲ့ထိုင်နေ၏။ ထိုသူတို့မှာ နန်းကုန်းသက်၊ လီဆင်းနှင့် အားထုံတို့ ဖြစ်ကြလေသည်။ သူတို့သည် မည်သို့သောကိစ္စများ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးနေကြပါသနည်း။

နန်းကုန်းသက်၏ မျက်နှာတည်နေ၏။ လီဆင်းလည်း ငြိမ်ငြိမ်လေး ထိုင်နေ၏။ အားထုံကား သူတို့ထက်ပင် ပို၍တည်ငြိမ်နေသည်။

ပထမဦးစွာ စကားစလိုက်သူမှာ နန်းကုန်းသက်ဖြစ်သည်။ နန်းကုန်းသက်က လီဆင်းကိုကြည့်ကာ ...

“လီဆင်း ... သူ့ကို ကြူဟွီးနယ်က အခြေအနေတွေ ပြောပြလိုက်ပါ”

လီဆင်း ခေါင်းညှိဟ်လိုက်၏။

“ကြူဟွီးနယ်မှာ ကျုပ်တို့ရဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ ရာနှံ့ချီးပြီး ရှိခဲ့ပါတယ်။ တစ်နှစ် တစ်နှစ် အမြတ်ငွေကလည်း လိန်းပေါင်း

များစွာပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ မကြာသေးခင်က မိုးမြေ့ဂိုဏ်းမှာ အပြောင်းအလဲတွေ ဖြစ်ခဲ့တာကြောင့် ကျုပ်တို့ရဲ့ လုပ်ငန်းတွေအားလုံး ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုဖြစ်ရတာဟာ မိုးမြေ့ဂိုဏ်းရဲ့ တာဝန်ရှိပါတယ်”

လီဆင်းသည် မိုးမြေ့ဂိုဏ်းမှ ဒုဂိုဏ်းချုပ် စုအိမ်း၏လုပ်ရပ်များကို ရှင်းလင်းပြောပြလိုက်လေသည်။ အားထုံက ကြားဖြတ်ပြောခြင်း၊ မေးမြန်းခြင်း မပြုဘဲ ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေလေသည်။

“လီဆင်း၏စကားဆုံးမှ အားထုံက နန်းကုန်းသက်ဘက်သို့ လှည့်ကာ ...

“ဆရာ ဒီအကြောင်းတွေ ကျုပ်ကိုပြောပြတာ အကြောင်းတစ်ခုခုရှိမယ်ထင်တယ်”

နန်းကုန်းသက် ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“သိပ်ရှိတာပေါ့ကွာ၊ စုအိမ်းက လုပ်ချင်တိုင်းလုပ်ခဲ့လို့ တို့တစ်တွေ ထိခိုက်နစ်နာခဲ့ရတယ်၊ စုအိမ်းဟာ ငါ့ရဲ့ အဓိကရန်သူပဲ”

အားလုံး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ နန်းကုန်းသက်ဆိုချင်သည့် အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်သွားပြီ ဖြစ်သည်။ နန်းကုန်းသက်က ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“စုအိမ်းသာမရှိရင် မိုးမြေ့ဂိုဏ်းရဲ့ သဘောထားတွေ ပြောင်းလဲသွားနိုင်တယ်၊ ဒါကြောင့် စုအိမ်းကို ရှင်းပစ်ရလိမ့်မယ်”

“ကောင်းပြီ ... စုအိမ်းကိုရှင်းပစ်ဖို့ ကျုပ်တာဝန်ယူတယ်”

အားထုံသည် နန်းကုန်းသက်နေခိုင်းလျှင် မရဏတိုင်းပြည်သို့ပင် သွားမည်သူဖြစ်သည်။ နန်းကုန်းသက် လက်ကာပြလိုက်၏။

“မင်း စိတ်မလောနဲ့ဦး၊ သူ့ကို အခုချက်ချင်း သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်ရမှာ မဟုတ်သေးဘူး”

နန်းကုန်းသက်၏စကားကြောင့် အားထုံ အံ့သြသွား၏။

“သူ့ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်ဖို့ ဆိုင်းထားရဦးမယ် - ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“စုအိမ်းဟာ လမ်းပေါ်ကလူတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး။ သူ့အမိန့်ကို တစ်သဝေပတ်မိန်းနာခံမယ့် မိုးမြေ့ဂိုဏ်းသား တစ်ထောင်လောက်ကို အုပ်ချုပ်နေတာ၊ မိုးမြေ့ဂိုဏ်းဟာ ကြူးဟွီးဒေသမှာ အမြစ်တွယ်နေပြီ၊ သူ့ကို ရန်ပြုမယ်လို့ သတင်းရသွားတာနဲ့ ကြူးဟွီးနယ်ထဲက မင်း ထွက်လို့ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး”

အားထုံက ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်၏။ နန်းကုန်းသက်က ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“စုအိမ်း သွားလာတတ်ပုံတွေ သူ့အတွက် လုံခြုံရေး ဘယ်

လို စိစဉ်ထားတယ်၊ သူ့ရဲ့အားနည်းချက် ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာတွေကို အရင်ဆုံး စုံစမ်းရမယ်။ တို့ စုံစမ်းနေတဲ့အချိန်မှာ မင်းက သိုင်းပညာ လေ့ကျင့်ထားပါ။”

အားထုံ၏မျက်လုံးများ အရောင်ဖျော့သွား၏။ သူသည် နန်းကုန်းသက်၏သက်တော်စောင့်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်မှာ ငါးနှစ်ခန့်ရှိပြီဖြစ်သည်။ ငါးနှစ်အတွင်း ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရသည်ဟု တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မရှိခဲ့ဖူးချေ။

ယခု နန်းကုန်းသက်၌ အခက်အခဲ ကြုံလာသောအခါ သူ၏ အစွမ်းအစ ထုတ်ဖော်ပြဖို့ အခွင့်အရေးရပြီဟု လူဆကာ ကျေနပ်မိသည်။ သို့သော် နန်းကုန်းသက်က ဆိုင်းငံ့ထားရန် ပြောနေခြင်းကြောင့် စိတ်ပျက်သွားလေတော့သည်။

ထိုစဉ် လီဆင်း၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာလေ၏။

“မိုးမြေဂိုဏ်းက ကျွန်တော်တို့ရဲ့လုပ်ငန်းတွေကို ဖျက်ဆီးဖို့ သူတို့ကိုယ်သူတို့ မသမာသူတွေအဖြစ် ရုပ်ဖျက်ပြီး တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတယ်။ မိုးမြေဂိုဏ်းရဲ့လက်ချက်ဆိုတာ သိပေမယ့် ဘယ်လိုမှ လက်ဆုပ်လက်ကိုင် သက်သေမပြနိုင်ခဲ့ဘူး။ တကယ်လို့ ကျွန်တော်တို့က လုပ်ငန်းတွေကို ကာကွယ်ဖို့ ကြေးစားသိုင်းသမားတွေ မွေးမြူထားမယ်ဆိုရင် အခုလို အထိနာမှာမဟုတ်ဘူး။”

နန်းကုန်းသက်ရော အားထုံပါ လီဆင်းကို စိုက်ကြည့်ကြလေသည်။ အားထုံက ပြုံးနေသည်။

ထိုစကားမျိုးကို သူလည်း ပြောပြခဲ့ဖူးသည် မဟုတ်လာစ။ နန်းကုန်းသက်က ကြေးစားသိုင်းသမားများနှင့် မပတ်သက်လိုဟု ဆိုကာ ခါးခါးသီးသီး ငြင်းပယ်ခဲ့လေသည်။

အားထုံက နန်းကုန်းသက်ဘက် လှည့်လိုက်၏။ ယခုတစ်ကြိမ် နန်းကုန်းသက် စိတ်ဝင်စားနေဟန် ရှိသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ကျေနပ်သွားလေတော့သည်။

“ငါကသာ ကြေးစားသိုင်းသမားတွေကို မွေးမြူထားမယ်ဆိုရင် ငါ့ရဲ့လုပ်ငန်းတွေကို ကာကွယ်နိုင်မယ် ... ဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါတယ် ... မိုးမြေဂိုဏ်းက မသမာသူတွေဟာ ကျွန်တော်တို့အနား ဘယ်လိုမှကပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။”

နန်းကုန်းသက် လက်ကာပြလိုက်သည်။

“နေဦး ... မင်း အခုလိုပြောတာ မပြည့်စုံသေးဘူးထင်တယ်။ မင်းမှာ နောက်ထပ် ဘာပြောစရာ ရှိသေးလဲ။”

လီဆင်းက ...

“ဟုတ်ပါတယ် ... ကျွန်တော်တွေ့မိတာက စူးအိမ်းကို လွယ်လွယ်နဲ့ သုတ်သင်ရှင်းလင်းလို့ မရဘူးဆိုတာပါ။ ကျွန်တော်တို့

က လူတစ်ယောက်ကည်းလွတ်ပြီး လူတစ်ထောင်ကျော်နဲ့ ရင်ဆိုင်ခိုင်းတာဟာ အဓိပ္ပာယ်မဲ့တဲ့ လုပ်ရပ်ပါ”

“ဘာကွ”

လီဆင်း စကားဆုံးသည်နှင့် အားထုံ ဒေါသတကြီး အော်ငေါက်ကာ ထိုင်ရာမှ ခုန်ထလိုက်လေသည်။

“ဘာလဲ ... ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုစော်ကားတာလား”

လီဆင်းက နန်းကုန်းသက်ကို ကြည့်လိုက်လေသည်။ နန်းကုန်းသက် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“အားထုံ ... မင်း ပြန်ထိုင်လိုက်စမ်းပါ”

အားထုံ၏ဇနီးကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွားသည်။ သူက တစ်ခုတစ်ခုပြောရန် ဟန်ပြင်ပြီးမှ ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ထိုင်ချလိုက်လေသည်။ နန်းကုန်းသက်က လီဆင်းဘက်လှည့်ကာ ...

“မင်းမှာ ပြောစရာရှိရင် ဆက်ပြောပါဦး”

လီဆင်းက တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့် ...

“ကျွန်တော်တို့ဟာ သိုင်းပညာထူးချွန်တဲ့ ကြေးစားသိုင်းသမားတွေကို မက်မောလောက်တဲ့ငွေပေးပြီး စည်းရုံးသိမ်းသွင်းထားဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်”

“ကြေးစားအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ပေါ့ ... ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် ... သူတို့ဟာ ငွေရမယ်ဆိုရင် ဘာမဆိုလုပ်မယ့် လူတွေ ဖြစ်ရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုလူစားမျိုးတွေကို ဖိတ်ခေါ်ကြီးအားထုံကပဲ ထိန်းသိမ်းကွပ်ကဲနိုင်ပါလိမ့်မယ်”

နန်းကုန်းသက် ထောက်ခံလိုက်လေသည်။

“ဟုတ်တယ် ... ဒီလုပ်ငန်းမျိုးဟာ သူနဲ့အသင့်တော်ဆုံးပဲပေါ့။ ကဲ ... ဆက်ပြောပါဦး”

လီဆင်းအားတက်လာသည်။

“ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လူတွေဟာ အမြဲတမ်း အဆင်သင့် ဖြစ်နေရပါလိမ့်မယ်။ စုအိမ်းရဲ့ အခြေအနေသိရပြီဆိုတာနဲ့ ဘယ်လို သုတ်သင် ရှင်းလင်းနိုင်မယ်ဆိုတာ စီစဉ်လို့ရပါပြီ”

နန်းကုန်းသက်က အားထုံကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ အားထုံပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်သည်။ လီဆင်းက ဆက်ပြော၏။

“ကျွန်တော့်လူတစ်ယောက်ကို မိုးမြေဂိုဏ်းထဲ လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက်ဝင်ပြီး စုံစမ်းခိုင်းထားပါတယ်။ အခုဆိုရင် သူဟာ မိုးမြေဂိုဏ်းမှာ အရေးပါတဲ့လူ ဖြစ်မှန်းမသိဖြစ်နေပါပြီ။ စုအိမ်းကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်နိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးပေမယ့် သတင်းပို့ပေးပါလိမ့်မယ်”

လီဆင်း၏ လုပ်ရည်ကိုင်ရည် အကြံအစည်ကို အားထုံကော နန်းကုန်းသက်ပါ ကျေနပ်သွားကြ၏။

အားထုံသည် လီဆင်းအပေါ် ရန်လိုစိတ်များ ကွယ်ပျောက်
သွားလေတော့သည်။ နန်းကုန်းသက်က ...

“လီဆင်း ... မင်းရဲ့လူနဲ့ တယ်လိုလုပ် ဆက်သွယ်မှာလဲ”

“ဒီကိစ္စအတွက် ကျွန်တော့်မှာ အစီအစဉ်ရှိပါတယ်။ ထူးခြား
မှုတစ်ခုခုဖြစ်ပေါ်လာတာနဲ့ သူ့ဆီက သတင်းရောက်လာမှာပါ။
ကျွန်တော်တို့က စုအိမ်းကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်နိုင်မယ့် အခွင့်အ
ရေးကိုစောင့်ရှင်း ကိုယ့်ဘက်က အဆင်သင့်ဖြစ်နေအောင် ကြိုတင်
စီစဉ်ထားဖို့ပဲ အရေးကြီးပါတယ်”

နန်းကုန်းသက် နားလည်သဘောပေါက်သွားဟန်ဖြင့် ဦး
ခေါင်း တဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်လေသည်။

“စုအိမ်းကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းပြီးတာနဲ့ မင်းတို့နှစ်ယောက်
ကို ငါက ထိုက်ထိုက်တန်တန် ဂုဏ်ပြုရမှာပေါ့။ လီဆင်း ... စုအိမ်းရဲ့
သတင်းကို မျက်ခြည်မပြတ်စေနဲ့ အားထုံ ... မင်းကလည်း ကြေးစား
အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ဖြစ်လာအောင် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပေတော့၊ ငွေကြေး
ကို အကန့်အသတ်မရှိ သုံးနိုင်တယ်”

သူတို့သည် အန္တရာယ်များမှန်းသိလျက် ရင်ဆိုင်ရန်ကြိုးစား
နေကြပြီဖြစ်သည်။

သူ့လူ ကိုယ့်ဘက်သား

ရှမ်းချစ်သည် မိုးမြေဂိုဏ်းသို့ ရောက်လာခဲ့သည်မှာ အချိန်
ကာလ ကြာမြင့်လှသေးသည် မဟုတ်ပါ။

သို့သော် သူ၏အစွမ်းအစကို ပြသနိုင်ခဲ့သဖြင့် နေရာပေး
ခြင်းခံနေရပြီ ဖြစ်လေသည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းသည် ကြူဟွီးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့၏ လက်
အောက်ခံစီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို တိတ်တဆိတ် တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီး
ပစ်ခဲ့လေသည်။

ဤတွင် ဝမ်းဖုံးအသစ်ဖွဲ့စည်းထားသော အဖွဲ့၌ သူ ပါဝင်
ခဲ့ရ၏။ တိုက်ခိုက်လုယက်ရာ၌ လက်စွမ်းပြနိုင်ခဲ့သလို ဝမ်းဖုံးအတွက်
ငွေအမြောက်အမြား၊ အဖိုးတန်ရတနာများ လုယက်ပေးနိုင်ခဲ့၏။

ထို့ကြောင့် ဝမ်းဖုံး၏လူယုံတော်ဘဝသို့ နေချင်းညချင်း
ရောက်လာခဲ့ရပေသွားသည်။ ထို့အပြင် ဝမ်းဖုံးက သူ့အား အိမ်းဟောင်း
၌ တာဝန်ပေးခဲ့သည်။

အိမ်ဟောင်းဆိုသည်မှာ မိုးမြေငိုဏ်း၏ အဆောက်အအုံ အဟောင်းဖြစ်၏။ မိုးမြေငိုဏ်းဌာနချုပ်သည် မြို့လယ်တွင်ရှိသည့် အဆောက်အအုံအသစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကျန်ရစ်ခဲ့သော အဆောက်အအုံကို မိုးမြေငိုဏ်း သားများက အိမ်ဟောင်းများ ခေါ်ကြ၏။ ကြူဟီးအကျိုးဆောင် အဖွဲ့သည် ဖရိုဖရဲဖြစ်ကာ ထိုနယ်ကို စွန့်ခွာသွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ရှမ်းချစ်အတွက် တိုက်ပွဲများ ပြီးဆုံးသွားခြင်းတည်း။ ထို အခါ ဝမ်းဖုံးက သူ့အား အိမ်ဟောင်း၌ တာဝန်ချပေးခဲ့၏။ သူ့အား ချောင်ထိုးထားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ရှမ်းချစ် ယူဆမိ၏။

သို့သော် ယနေ့တွင် သူ၏အတွေး တက်တက်စင်မှားနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရလေတော့သည်။ အိမ်ဟောင်းတွင် မည်သူမျှ ဝင်ရောက်ခြင်း မပြုရဟု သက်မှတ်ထားသည့် နေရာတစ်ခု ရှိလေ သည်။

ထိုနေရာပတ်လည်တွင် အစောင့်အကြပ်များ တင်းကျပ်စွာ ချထား၏။ ထိုအစောင့်အကြပ်များအား ဝမ်းဖုံးက တိုက်ရိုက်ကြီးကြပ် ကွပ်ကဲရလေသည်။

ထိုနေရာက အစောင့်များသည် ဝမ်းဖုံး၏ အမိန့်မှလွဲပြီး အခြားမည်သူ၏ အမိန့်ကိုမျှ နာခံစရာ မလိုချေ။

ရှမ်းချစ်သည် အိမ်ဟောင်း၌ အခြေချထားသော ဝမ်းဖုံး လူယုံတော်များတွင် တစ်ယောက်အပါအဝင် ဖြစ်သော်လည်း တား မြစ်ထားသည့် နေရာသို့ သွားခွင့်မရှိပါ။

ယနေ့မှ ရှမ်းချစ်က သတိကြီးစွာထားရင်း တစ်လှမ်းခွင်း လှမ်းသွားနေ၏။ သူ၏အနောက်ဘက်တွင် ဝမ်းဖုံးလိုက်ပါလာသည်။

ဝမ်းဖုံး၏အနောက်ဘက်တွင်မှ သက်တော်စောင့် နှစ် ယောက် လိုက်လာကြလေသည်။ ဝမ်းဖုံးသည် အိမ်ဟောင်းသို့ ရောက်သည်နှင့် သူ့အား ချက်ချင်းခေါ်တွေ့လေသည်။

တစ်ပတ်လျှင်တစ်ကြိမ် ဝမ်းဖုံးရောက်လာတတ်သည်ဖြစ် ရာ ရှမ်းချစ်က ဆီးကြိုရသည့်အဖွဲ့တွင် ခေါင်းဆောင်ကြီးဝမ်းဖုံး သတိပြုမိအောင် နေပြခဲ့သည် မဟုတ်လား။

ဝမ်းဖုံးကလည်း သူ့အား တွေ့မြင်သွားသည်နှင့် မှတ်မိ သွားပြီး ချက်ချင်း ခေါ်ယူလိုက်၏။ ထိုနောက် သူနှင့်အတူ အိမ် ဟောင်း၏ တားမြစ်ထားသောနေရာသို့ လိုက်မည်ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ပေးခဲ့၏။

ဤတွင် ရှမ်းချစ်သည် သူစီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း အံဝင်ဖွင့် ကျ ဖြစ်လာပြီဟု နားလည်လိုက်သည်။

အကြောင်းကား ...

အိမ်ဟောင်း၏ထူးခြားချက်ကို သူက ကြိုး ကိုင်ထားသူထံ လှူ့ဝှက်စွာ သတင်းပို့လိုက်ရာ ကြိုးကိုင်ထားမိသူက သူ့အား တားမြစ်ထားသောနေရာဆီသို့ ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်စုံစမ်းရန် အမိန့်ပေးလိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ရှမ်းချစ်သည် ကြိုးကိုင်သူ၏အမိန့်ကို တစ်သဝေမတိမ်း နှာခံသူဖြစ်၏။ တားမြစ်ထားသော နေရာအနီးသို့ မယောင်မလည် ချဉ်းကပ်ခဲ့၏။

ဤသို့ဖြင့် သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင် တားမြစ်ထားသည့် နေရာ၌ စောင့်ကြပ်နေသော အစောင့်အကြပ်များ၏ ခေါင်းဆောင်နှင့် မျက်မှန်းတန်းမိလာသည်။

နောက်နှစ်ရက်ကြာသောအခါ သူတို့နှစ်ယောက် ညီရင်းအစ်ကိုသဖွယ် တစ်ဝိုင်းတည်းထိုင်ကာ အရက်သောက်ဖြစ်ကြတော့၏။

အစောင့်ခေါင်းဆောင်နှင့် ခင်မင်မှုရလျှင် ထိုလူအား ဖယ်ရှားရန် မခဲယဉ်းတော့ချေ။

ထိုလူသောက်သည့် အရက်ခွက်ထဲ ဆေးတစ်မျိုးထည့်ပေးလိုက်ရုံဖြင့် ထိုလူသည် အိပ်ရာမှမထနိုင်သော လူမမာတစ်ယောက် ဖြစ်သွားရ၏။

ထိုအချိန်၌ သူက ဝမ်းဖုံးမြင်သာအောင်နေလိုက်သည်နှင့် ဝမ်းဖုံးက သူ့အား လစ်ဟင်းသွားသော အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ချက်ချင်း ရွေးချယ်လိုက်၏။

ယခုသူသည် ဝမ်းဖုံးနှင့်အတူ တားမြစ်ထားသော နေရာသို့ သွားနေပြီဖြစ်သည်။

မကြာမီ ထိုတားမြစ်ထားသောနေရာ၌ သူက တာဝန်ယူရပေတော့သည်။ သူ၏ ခြေလှမ်းရပ်လိုက်၏။ တားမြစ်ထားသော နေရာဆီသို့ ရောက်လာပြီတည်း။

ရှမ်းချစ်က ဝမ်းဖုံးအား လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။ အစောင့်အကြပ်များသည် ဝမ်းဖုံးအား အရိုအသေပြုနေကြ၏။ ဝမ်းဖုံးက အားလုံးကို ဝေကြည့်လိုက်ပြီး ...

“အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲဟေ့”

ဟဲ့ အသံဝါကြီးဖြင့် မေးလိုက်၏။ ထိုအခါ ခန္ဓာကိုယ် ဝဖိုင်ဖိုင်ရှိသူတစ်ယောက် ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လာ၏။ ထိုလူက ဦးညွတ်လိုက်ပြီး ...

“အခြေအနေအားလုံးကောင်းပါတယ်ခင်ဗျာ၊ နေမကောင်းဖြစ်နေတယ်တဲ့ ဆရာ”

သူ၏စကားမဆုံးမီ ဝမ်းဖုံးက လက်ငှေ့ယမ်းပြုလိုက်သည်။

၈၄ ❖ တွင်းဆင်

“သူ့ကို အနားပေးလိုက်တော့ ဧည့်သည်နေရာကို ရှမ်းချစ်က ခေါင်းဆောင်ပြီး တာဝန်ယူလိမ့်မယ်”

ရှမ်းချစ်အား ညွှန်ပြရင်း ပြောလိုက်၏။ ရှမ်းချစ်က ထိုလူအား ပြုံးပြလိုက်၏။ ထိုလူကလည်း ရှမ်းချစ်အား ဂါရဝပြုလိုက်လေသည်။ ဝမ်းဖုံးက ...

“ကဲ ... အထဲဝင်ကြည့်ကြရအောင်”

ဟု ပြောလိုက်၏။ ဝဝဖိုင်ဖိုင်ရှိသူက ခါးခွံချိတ်ထားသော သော့တွဲကို ဖြုတ်ယူကာ သော့တစ်ချောင်း ရွေးချယ်ပြီး ပိတ်ထားသည့်တံခါးကို ဖွင့်လိုက်၏။

တံခါးဖွင့်သွားသည်နှင့် အတွင်းဘက်ဝယ် သန့်ရှင်းသပ်ရပ်သော အခန်းငယ်တစ်ခန်း ရှိနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ဝမ်းဖုံးက

“ရှမ်းချစ်လက်ထဲ သော့တွဲအပ်လိုက်၊ ကဲ ... ငါ့နောက်လိုက်

ခွဲ”

ရှမ်းချစ်က ဝဝဖိုင်ဖိုင်ရှိသူထံမှ သော့တွဲကို လက်ခံယူလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဝမ်းဖုံးနောက်သို့ လိုက်သွား၏။

အတွင်းဘက်ရောက်လျှင် ခုတင်တစ်လုံးပေါ်၌ အရိုးပေါ်အရေတင် ပိန်လှီးချည့်နေသည့် လူမမာတစ်ယောက် လှဲလှောင်းနေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

သက်စွန့်ကြိုးဝမ်း သွေးခင်းလမ်း (၀) ❖ ၈၅

ထိုလူသည် ပြူးကြောင်ကြောင်မျက်လုံးများဖြင့် ဝမ်းဖုံးကို ကြည့်နေ၏။

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ... နေလို့ကောင်းရဲ့လားဗျ”

ဝမ်းဖုံးက နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ထိုစကားကြားလျှင် ရှမ်းချစ်၏နားထဲ အုံးခနဲမြည်သွားသည်ဟုပင် ထင်မှတ်လိုက်လေသည်။ ထိုလူသည် မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ် မာထင်းဖြစ်ကြောင်း ချက်ချင်းရိပ်မိလိုက်သည် မဟုတ်ပါလား။

မာထင်းသည် အဘယ်ကြောင့် လူမမာတစ်ယောက်ပမာ ဖြစ်နေရသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် အစောင့်အကြပ်များစွာ စောင့်ကြပ်နေသည့် အခန်းတွင်း၌ ပိတ်လှောင်ထားခြင်း ခံနေရပါသနည်း။

မာထင်းအား စုအိမ်းက ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ရှမ်းချစ် တွက်ဆမိလာ၏။ သူ လုံးဝ မျှော်လင့်မထားသည့် ကိစ္စပင်။

ဝမ်းဖုံးက မာထင်းကိုကြည့်ကာ သရော်ပြုံး ပြုံးလိုက်ပြီး

...

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ... မိုးမြေဂိုဏ်း ဘယ်လောက်တိုးတက်နေ

သလဲဆိုတာ မြင်စေချင်လိုက်တာဗျာ၊ ဘယ်သူမှ ခေါင်းမောမကြည့်ဘဲ ဘယ်သူမှ အပြစ်မပြောရဲဘူး၊ ကျုပ်တို့အားလုံး လက်ဖျား

၈၆ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ငွေသီးနေကြတာပဲ။ ခင်ဗျားလို မိုက်မဲတဲ့လူတစ်ယောက်ရဲ့ လက်ထဲမှာသာဆိုရင် မိုးမြေရိုက်ပျက်စီးပြီးပေါ့။ အခုတော့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး စုအိမ်းက အားလုံးကို လူနဲ့သူနဲ့တူအောင် လုပ်ပေးနိုင်ခဲ့ပြီလေ။ မကြာခင်မှာ မိုးမြေရိုက်ဟာ အကြီးကျယ်ဆုံး၊ အခမ်းနားဆုံး ဖြစ်လာရတော့မှာပေါ့ဗျာ ... ဟား ဟား ဟား”

သူ၏စကားသံနှင့် ရယ်မောသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ သို့သော် မာထင်းသည် ဘာဆို ဘာမျှမကြားရသည့်အလား မျက်လုံးပြူးကြီးများဖြင့် ကြည့်နေ၏။

ဝမ်းဖုံးက ရှမ်းချစ်ဘက်သို့လှည့်ကာ ...

“ရှမ်းချစ် ... မင်းကို ငါက အရှုံးတစ်ယောက်ကို စောင့်ကြပ်ခိုင်းရမှာ စိတ်မကောင်းစရာပဲ။ ဒါပေမဲ့ မပူပါနဲ့ကွာ၊ မင်းသာ တာဝန်ကျေပါစေ၊ မင်းအတွက် ဆုကြေးကောင်းကောင်း ချီးမြှင့်မယ် ... ဟုတ်ပြီလား”

“ကျေးဇူးပါပဲခင်ဗျာ”

ရှမ်းချစ်က အလွန်ကျိုးနွံသောအမူအရာများဖြင့် ပြောလိုက်၏။

“ကဲ ... ငါသွားမှဖြစ်မယ်၊ ကုန်သည်ကြီးတွေရဲ့ လူယုံတော်တွေ ဒီကနေ့ရောက်လာကြလိမ့်မယ်၊ သူတို့ မြိုးမြီးမြက်မြက် ပေး

မယ်ဆိုရင် ကြူဟွီးနယ်ထဲမှာ ဘာမဆိုးလုပ်ခွင့်ပေးရမှာပဲ”

ဝမ်းဖုံးက ပြောလိုက်၏။ ထို့နောက် အပြင်ဘက် လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ ယခုတစ်ကြိမ် အခန်းတံခါးကိုပိတ်ကာ သော့ခတ်လိုက်သူမှာ ရှမ်းချစ်ဖြစ်လေသည်။

ရှမ်းချစ်သည် တားမြစ်ထားသောနေရာအား စောင့်ကြပ်ရသည့်အဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာပြီတည်း။ ရှမ်းချစ်က အိမ်ဟောင်း အပြင်ဘက်သို့တိုင် ဝမ်းဖုံးအား လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးခဲ့၏။

ဝမ်းဖုံးက အိမ်ဟောင်းမှ ထွက်သွားခါနီး၌ ...

“ရှမ်းချစ် မသင်္ကာစရာကောင်းတဲ့လူတွေ့ရင် ငှဲဆီကို ချက်ချင်း အကြောင်းကြားပါ”

“ကောင်းပါပြီခင်ဗျာ”

ရှမ်းချစ်ကလည်း လွန်စွာမှပင် တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့် ကတိပေးလိုက်လေသည်။

လူကောက် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ သူ၏ရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာသည့် ယိုယွှဲအား အားရကျေနပ်စွာ ကြည့်လိုက်လေသည်။ မမျှော်လင့်သောအချိန်တွင် သူ့ထံရောက်လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ယိုယွှဲရောက်လာသည်နှင့် ရင်မောစရာစကားများ ကြား
လိုက်ရလေတော့သည်။

“မုန်တိုင်းရိုက်ကလူတွေလို ဟန်ဆောင်ပြီး ကြူဟွီးနယ်ထဲ
မှာ ခွေနှောက်ခဲ့တာဟာ မိုးမြေရိုက်ရဲ့ လက်ချက်ပါပဲ”

“မာထင်းက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး စိတ်ထားပြောင်းလဲသွားရ
တာလဲ၊ သူဟာ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ ကောင်းတဲ့အလုပ်တွေ
ချည်း လုပ်ခဲ့တာပဲ၊ အခုလို ဘာကြောင့်လုပ်ရတာလဲ”

လုကောကံက ပြန်လည်မေးခွန်းထုတ်မိလေသည်။ ယိုယွှဲ
က ...

“မာထင်းရဲ့လက်ချက် မဟုတ်ပါဘူး၊ လက်ထောက်ရိုက်
ချုပ် စုအိမ်းရဲ့ အကြံအစည်တွေပါ။ ဝမ်းဖုံး၊ ကျီယန်စီးနဲ့ ကွမ်းကြိုး
ယန်တို့ကလည်း တစ်ကြိတ်တည်း တစ်ညတည်း ပါဝင်ခဲ့ကြပါ
တယ်၊ အခုဆိုရင် သူတို့ဟာ ဌာနချုပ်နေရာအဟောင်းကို စွန့်ပယ်ပြီး
မြို့လယ်မှာ ဌာနချုပ်အသစ် ဖွင့်လိုက်ပါတယ်၊ မိုးမြေရိုက်ဟာ မျက်
လှည့်ပြလိုက်တယ်ထင်ရအောင် အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲသွား
ပါတယ်၊ ထူးခြားတာက စုအိမ်းဟာ မိုးမြေရိုက်ကို မုန်တိုင်းရိုက်
ထက်သာအောင် ကြိုးစားနေတာပါပဲ၊ သူက မုန်တိုင်းရိုက်ကို တစ်
နေ့မဟုတ် တစ်နေ့ ဒုက္ခပေးလာမှာ သေချာပါတယ်”

“ဟာ ... မဖြစ်နိုင်တာ”

လုကောကံ ခါးခါးသီးသီး ငြင်းဆန်လိုက်လေသည်။ ယိုယွှဲ
ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်၏။ လုကောကံက ...

“ယိုယွှဲ ... မင်း သေချာရဲ့လား”

“ကျွန်တော့်ကို အချိန်သုံးလလောက်ပေးပါ ဆရာ၊ သူတို့နဲ့
အကြံအစည်ကို ကျွန်တော် သက်သေအထောက်အထားနဲ့ ဖော်ထုတ်
ပြပါ့မယ်”

ယိုယွှဲသည် သူ့အတွက် အသက်စွန့်ရန် ဝန်မလေးသူ ဖြစ်
သည့်အလျောက် ယိုယွှဲ၏စကားကို အလေးအနက်ထားရမည်ဟု
ဆင်ခြင်မိသည်။ ထို့ကြောင့် ...

“ကောင်းပြီလေ ... မင်းကို အချိန်ပေးလိုက်မယ်၊ ဒါပေမဲ့
မျက်နှာပျက်စရာတွေ မဖြစ်အောင်ကော့ ဂရုစိုက်ရလိမ့်မယ်”

“စိတ်ချပါ ဆရာ”

“စုအိမ်းက ဘယ်လိုလုပ် ဒီလောက်တောင် ပြောင်းလဲသွား
ရတာလဲ”

လုကောကံက ညည်းညူလိုက်သည်။ ယိုယွှဲက ...

“ဆရာက သူ့ကို အလည်ခေါ်လိုက်တာကြောင့် ထင်ပါ
တယ်လေ”

၉၀ ❖ ဝတ္ထုအောင်

“ဟေ”

လုကောကံ မျက်လုံးပြူးသွား၏။

“ငါက သူ့ကို အလည်ခေါ်လိုက်လို့ ... ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ သူဟာ မိုးမြေဂိုဏ်းမှာ ဒုဂိုဏ်းချုပ်ဆိုပေမယ့် အင်မတန် ဆင်းဆင်းရဲရဲ နေခဲ့ရပါတယ်၊ ဒါကြောင့် သူ့ရဲ့စိတ်ထားက ပြောင်းလဲသွားတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

လုကောကံ ငိုငိုသွား၏။ စုအိမ်း၏သဘောထား ပြောင်းလဲသွားရခြင်းမှာ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသည်ကို သူစဉ်းစား၍ မရနိုင်ခဲ့ပါ။ ယခု နားလည်သဘောပေါက်သလို ရှိလာ၏။

တစ်ဆက်တည်းပင် စိုးရိမ်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ယိုယွဲ့၏စကားမှန်လျှင် စုအိမ်းသည် မုန်တိုင်းဂိုဏ်းအား ချေဖျက်ရန် ဝန်လေးမည်မဟုတ်ပါ။ လုကောကံ အာခေါင်ခြောက်ကပ်လာ၏။

“ယိုယွဲ့”

“အမိန့်ရှိပါ ဆရာ”

“စုအိမ်းမှာ ဘယ်လိုအကြံအစည်ရှိတယ်ဆိုတာ အမြန်ဆုံး သိရအောင် ကြိုးစားပါ”

“စိတ်ချပါ ဆရာ”

“ကောင်းပြီ ... မင်းသွားတော့”

ဆက်စွန့်ကြိုးဝမ်း သွေးခင်းလမ်း (၈) ❖ ၉၁

ယိုယွဲ့သည် လုကောကံအား ဂါရဝပြုကာ အခန်းတွင်းမှ ထွက်သွားလေတော့သည်။

စုအိမ်း၏မျက်နှာ ညိုမည်းသွားသည်။ ကွမ်းကြိုးယန်ကို မကျေမနပ် ကြည့်လိုက်လေသည်။ ကွမ်းကြိုးယန် ခေါင်းငုံ့သွား၏။ ဝမ်းဖုံးနှင့် ကျိုယန်စိုးတို့လည်း နေမထိထိုင်မသာ ဖြစ်သွားကြလေသည်။

“ကွမ်းကြိုးယန် မအောင်မြင်ဘူးဆိုတာ အမှန်ပဲလား”

စုအိမ်းက မေးလိုက်လေသည်။ ကွမ်းကြိုးယန် တံတွေးနွှိမ့်လိုက်ပြီး ...

“ဟုတ် ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ”

“ကဲ ... မအောင်မြင်ရတဲ့အကြောင်းတွေကို ပြောစမ်းပါဦး”

ကွမ်းကြိုးယန်လည်း မတတ်သာဘဲ ရှင်းပြရလေသည်။

“မနက်က အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က ကုန်သည်ကြီးတွေရဲ့ လူယုံတော်တွေ ရောက်လာခဲ့ကြပါတယ်”

“ဒါကို ငါသိတယ်၊ ဘာကြောင့် မအောင်မြင်ခဲ့ရတာလဲ ဆိုတာလည်း ငါသိချင်တယ်”

၉။ ❖ ဝတ္ထုအောင်

“ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စည်းကမ်းချက်တွေကို လက်မခံနိုင်ကြလို့ပါ”

“ဘာကွ”

စုအိမ်း၏အသံ ဟိန်းထွက်လာပြန်သည်။ ယခုတစ်ကြိမ် ကွမ်းကြိုးယန် ခေါင်းငုံ့သွားခြင်း မရှိတော့ဘဲ ဆက်၍ ရှင်းပြလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်တို့က ကြူဟွီးနယ်မှာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ခွင့်ပြုမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ကို တစ်နှစ် ငွေ ဆယ်သိန်း ထောက်ပံ့ရမယ်၊ ကြားထဲမှာ ကိစ္စရှိလို့ လိုအပ်ရင်လည်း ထောက်ပံ့ရမယ်၊ တချို့လုပ်ငန်းတွေမှာ ကျွန်တော်တို့နဲ့ စပ်တူ ပါဝင်လုပ်ကိုင်မယ်ဆိုတဲ့ စည်းကမ်းချက်တွေကို သူတို့က လက်မခံခဲ့ပါဘူး”

စုအိမ်း ငြိမ်နေ၏။ ကွမ်းကြိုးယန်က ဆက်ပြောသည်။

“သူတို့က စည်းကမ်းချက်တွေကို ဟစ်ခုမှ လက်မခံပါဘူး။ မိုးမြေဂိုဏ်းဟာ မကြာသေးခင်က ဖြစ်ခဲ့တဲ့ကိစ္စတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ယုံကြည်ကိုးစားဖို့ ခက်တဲ့အကြောင်းကို ဦးတည်ပြောပြီး သူတို့ကို ဘယ်လိုမှ အန္တရာယ်မဖြစ်စေရပါဘူးဆိုတဲ့ ကတိရတာတောင်မှ ငါးနှစ်လောက် စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်ကြည့်မယ်၊ ငါးနှစ်ပြည့်မှ ဆက်လုပ်ဖြစ်ရင် အကျိုးအမြတ်ပေါ်မူတည်ပြီး ဆယ်ပုံတစ်ပုံလောက်

သက်စွန့်ကြိုးစမ်း သွေးခင်းလမ်း (၅) ❖ ၉၃

ထောက်ပံ့မယ်လို့ တညီတညွတ်တည်း ပြောကြပါတယ်”

“သူတို့အားလုံး ကြိုတင်ညှိနှိုင်းလာကြတာ ဖြစ်မယ်”

“သေချာပါတယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၊ ကြူဟွီးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့ ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားတာဟာ မိုးမြေဂိုဏ်းနဲ့ လက်ချက်လို့ သူတို့သံသယမကင်းဖြစ်နေပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ကြူဟွီးနယ်မှာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း လာလုပ်ချင်တဲ့လူ မရှိတော့ဘူးပေါ့”

ကွမ်းကြိုးယန် ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်သည်။ စုအိမ်း သက်ပြင်း ချလိုက်သည်။

သူ့အကြံအစည်များသည် အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်မြောက်အောင် မြင်ခဲ့သည်။ ယခု မိုးမြေဂိုဏ်းနှင့်ကြူဟွီးနယ်သည် သူ၏ လက်ခုပ်ထဲသို့ရောက်လာပြီဖြစ်သည်။

ထိုအခါမှ ကြူဟွီးနယ်ရှိ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများမှ ရရှိမည့် ငွေကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးရမည့်အဖြစ်မျိုးနှင့် ကြုံတွေ့နေရပြီ ဖြစ်သည်။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် လာရောက်လုပ်ကိုင်မည့်သူမရှိလျှင် ကြူဟွီးနယ်၏ တိုးတက်မှုအရှိန်အဟုန် လျော့ကျသွားပေမည်။

မိုးမြေပိုက်အတွက်လည်း ငွေတနင့်တပိုး ရစရာအကြောင်း ခရီးတော့ပါ။ စုအိမ်း မျက်နှာပျက်နေ၏။ ကြုံတွေ့ရမည့် အခြေအနေ ဆိုးမှ လျင်မြန်စွာ ရုန်းထွက်ရန် လိုအပ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း နားလည် လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ကွမ်းကြိုးယန်ကို စိုက်ကြည့်ကာ ...

“တို့ဆီကို လာချင်တဲ့လူ မရှိတော့ဘူးတဲ့လား”

ကွမ်းကြိုးလင်းက ...

“ကုန်သည်ကြီးတွေ အားလုံးကတော့ ခေါင်းမာမာနဲ့ တင်းခံ နေကြပါတယ်။ ကုန်သည်လေးတွေကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းရင်တော့ ရနိုင်ကောင်းပါတယ်”

စုအိမ်း ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“ငါက ငါးကြီးကြီးပဲလို့ချင်တာ”

“ဒါဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စည်းကမ်းချက်တချို့ကို ပြန်ပြီးပြင်ဆင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်”

ထိုအချက်ကို စုအိမ်း လက်မခံနိုင်ပါချေ။

“မဖြစ်ဘူး ... စည်းကမ်းချက်တွေ ပြင်လိုက်တာနဲ့ မိုးမြေ ဝိုင်းဟာ လူကဲ့ရဲ့စရာကြီး ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ တခြားနည်းလမ်း တစ်ခုခု အမြန်ဆုံးရအောင်ရှာပါ”

ကွမ်းကြိုးယန်က ဝမ်းပုံးနှင့်ကျိယန်တို့အား လှမ်းကြည့် လိုက်လေသည်။ သူတို့လည်း စိတ်ပျက်နေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကွမ်းကြိုးယန် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး ...

“ကောင်းပါပြီ။ ကျွန်တော့်ကို သုံးလလောက် အချိန်ပေးပါ။ အကောင်းဆုံး နည်းလမ်းရှာဖွေပြီး တင်ပြပါမယ်”

သုံးလဟူသောအချိန်မှာ များလွန်းသည်ဟု စုအိမ်း ယူဆမိ ၏။ သို့သော် ကွမ်းကြိုးယန်သည် အမှန်တကယ် လိုအပ်၍သာ အချိန် ကောင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း စဉ်းစားမိ၏။

“ကောင်းပြီ ... ဒီကနေ့ကစပြီး သုံးလတင်းတင်းပြည့်တဲ့နေ့ မှာ မင်းဆီက အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းကို ငါသိချင်တယ်”

ကွမ်းကြိုးယန် ယခု အသက်ရှူချောင်သွား၏။ စုအိမ်းက လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။

“ကဲ ... သွားကြတော့”

ကွမ်းကြိုးယန်၊ ဝမ်းပုံးနှင့် ကျိယန်တို့မှာ လှောင်ချိုင့်မှ လွတ်သော ငှက်ကလေးများပမာ ခပ်သွက်သွက် ထွက်လာခဲ့ကြ၏။

လီဆင်း၏မျက်နှာ ပြုံးရွှင်နေလေသည်။ စာရွက်ကိုင်ထား

၉၆ ❖ ဝတ္ထုအောင်

သည့် သူ၏လက်မှာ တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်နေ၏။ နန်းကုန်းသက်၏ အခန်းတွင်းသို့ ကြိုတင်ခွင့်တောင်းခြင်း မပြုမီဘဲ ပြေးဝင်သွားမိ၏။ ထို့ကြောင့် အားထုံက သူ့အား ဟန့်တားလိုက်လေတော့ သည်။

“ခင်ဗျားရပ်လိုက်ရင် ကောင်းမယ်”

လီဆင်းမှာ အားထုံ၏ဟန့်တားမှုကြောင့် ခြေလှမ်း တို့ခနဲ ရပ်တန့်သွားလေသည်။ အားထုံကို ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် တစ် ချက်ကြည့်လိုက်ပြီးမှ ...

“ကျုပ်ရဲ့ လူယုံတော်ဆီက စာရောက်လာတယ်၊ အရေးကြီး တဲ့သတင်း ပါလာလို့ သူ့ဌေးကြီးကို သွားတွေ့မလို့”

အားထုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကောင်းပြီ ... ဒီမှာခဏစောင့်ပါ”

စကားဆုံးလျှင် အတွင်းဘက်ဝင်သွား၏။ မကြာပါချေ ပြန် ထွက်လာပြီး ...

“ဝင်ခဲ့ပါ”

လီဆင်း အတွင်းဘက်သို့ ဝင်သွားသောအခါ အားထုံလည်း ထပ်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါလာလေသည်။ နန်းကုန်းသက်က အဆင် သင့် စောင့်ကြိုနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

သစ်စွန့်ကြဲပမ်း သွေးခင်းလမ်း (၁) ❖ ၉၇

“လီဆင်း ... အရေးကြီးတဲ့ သတင်းရတယ်ဆို”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ”

“ဘယ်လိုသတင်းများလဲ ... ပြောစမ်းပါဦး”

“ကျွန်တော်လွှတ်ထားတဲ့ လူယုံတော်ဟာ မိုးမြေဂိုဏ်းထဲကို ထိုးဖောက်လို့ အတော်ကြီးခရီးရောက်နေပါပြီ၊ မကြာခင်က မိုးမြေ ဂိုဏ်းဟာ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က ကုန်သည်ကြီးတွေကို ဖိတ်ကြားပြီး ကြူပွီးနယ်မှ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ဖို့ ပြောတယ်”

ထိုစကားကြားလျှင် နန်းကုန်းသက် သဘောကျစွာ ရယ် မောလိုက်လေသည်။

“ဟား ဟား ဟား”

လီဆင်း ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားလေသည်။ နန်းကုန်း သက်ကို နားမလည်နိုင်စွာ ကြည့်လိုက်၏။ နန်းကုန်းသက်က ...

“လီဆင်း ... ငါ ဘာကြောင့် ရယ်တယ်ဆိုတာ မင်း အံ့ဩ

နေတာလား၊ ရယ်စရာကောင်းလို့ပေါ့ကွာ၊ ကြူးဟွီးနယ်မှာ ငါ့ရဲ့ လုပ် ငန်းတွေ ဆုံးရှုံးသွားရပြီးတဲ့နောက် ဘယ်သူကသွားပြီး လုပ်ရဲပါ့မလဲ၊ ငါ့မိတ်ဆွေတွေကို ငါက ကြူပွီးနယ်မသွားဖို့ ပြောထားသေးတာပဲ”

ကုန်သည်ကြီးများ ကြူပွီးနယ်အား လက်ရွှင်ကြရသည့် အကြောင်းရင်းကို ယခုမှ လီဆင်းနားလည်လိုက်၏။ နန်းကုန်းသက်

၉၈ ❖ ဝတ္ထုအောင်

တ လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်ပြီး ...

“ကဲ ... ဆက်ပြောစမ်းပါဦးကွာ”

လီဆင်းက ...

“ပိုပြီး ထူးခြားတဲ့သတင်းကတော့ မိုးမြေဂိုဏ်းရဲ့ လုပ်ရပ်တွေဟာ ဒုဂိုဏ်းချုပ်စုအိမ်ရဲ့ သဘောထားတွေချည်း ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာရယ်။ စုအိမ်က သူ့လုပ်ရပ်ကို သဘောမတူတဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမာထင်းကို ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားတယ်ဆိုတာပါပဲ”

ယခုတစ်ကြိမ် အကြီးအကျယ် အံ့ဩသွားရသူမှာ နန်းကုန်းသက် ဖြစ်လေသည်။ လီဆင်းကို မယုံကြည်နိုင်သလိုကြည့်ကာ ...

“ဘာ ဘာကွ ... စုအိမ်က မာထင်းကို ဖမ်းချုပ်ထားတယ် ... ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် ... အိမ်ဟောင်းလို့ခေါ်တဲ့ သူတို့ရဲ့ဌာနချုပ်ဟောင်းမှာ အစောင့်အကြပ်တွေချပြီး ချုပ်နှောင်ထားတာပါ။ အပြင်လူတွေ မသိနိုင်အောင် မာထင်းဟာ ကျန်းမာရေးမကောင်းလို့ ဘယ်သူနဲ့မှ မတွေ့နိုင်ဘူးလို့ သတင်းလွှင့်ထားပါတယ်”

“စုအိမ်က မာထင်းကို ချုပ်နှောင်ထားပြီး သူ့လုပ်ချင်ရာတွေ လျှောက်လုပ်နေတယ်ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

နန်းကုန်းသက်က လက်တစ်ဖက် ဝှေ့ယမ်းလိုက်ပြီး ...

“သူက ငါတို့ကို အလဲထိုးခဲ့တယ်၊ ငါတို့ကလည်း သူ့ကို အလဲထိုးနိုင်တော့မှာပေါ့ကွာ”

“ဆရာက”

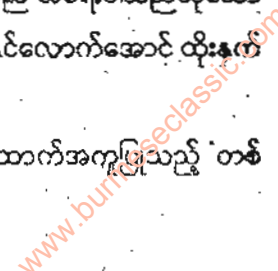
“သူ့ရဲ့လုပ်ရပ်တွေကို ဖော်ထုတ်လိုက်မယ်ဆိုရင် စုအိမ်ဟာ လမ်းဘေးရေမြောင်းထဲက ကြွက်စုတ်တစ်ကောင်ဘဝကို ချက်ချင်း ရောက်သွားလိမ့်မယ်”

သူသည် စုအိမ်အား လုံးဝ မကျေနပ်သူ မဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် အခွင့်အရေးရသည်နှင့် ပြတ်ပြတ်သားသား တိုက်ခိုက်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း လီဆင်းနားလည်ထား၏။ နန်းကုန်းသက်က ...

“မင်းရဲ့လူယုံဆီက ရတဲ့သတင်းတွေကို ဖြန့်ချိလိုက်မယ်ဆိုရင် စုအိမ်ရဲ့လုပ်ရပ်တွေ ဘွားဘွားကြီးပေါ်လာပြီး လုံးဝ နလနက်ထူနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူးကွ”

ယခုတစ်ကြိမ် လီဆင်းက သဘောမတူနိုင်ဘဲဖြစ်သွားလေသည်။ ရရှိထားသော လျှို့ဝှက်သတင်းသည် အရေးပါသည်ဆိုသော်လည်း စုအိမ်၏ဘဝ ပြောင်းလဲသွားစေနိုင်လောက်အောင် ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်နိုင်မည် မထင်ပါ။

စုအိမ်အားတိုက်ခိုက်ရန် အထောက်အကူပြုသည့် တစ်

စိတ် တစ်ဒေသသာလျှင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ နန်းကုန်းသက်က ...

“လီဆင်းတို့က သူ့ကို ဆုံးမလို့ရပြီ မဟုတ်လား”

လီဆင်း ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“မလုံလောက်သေးဘူးလို့ ထင်ပါတယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

နန်းကုန်းသက်၏လေသံတွင် မကျေနပ်ခြင်း၊ စိတ်မရှည်ခြင်း၊ အားမလိုအားမရဖြစ်ခြင်း စသည့် အဓိပ္ပာယ်များက ကပ်ငြိနေ၏။ လီဆင်းက ...

“ကျွန်တော်တို့ရထားတဲ့ သတင်းတွေကို ဖော်ထုတ်လိုက်မယ်ဆိုရင် သူကလည်း မဟုတ်မမှန်သတင်းတွေသာ ဖြစ်ပါတယ်လို့ ချက်ချင်းချေဖျက်ပစ်လိုက်မှာပဲ။ အဆိုးဆုံးကတော့ အတွင်းကျကျ သစ္စာဖောက်တစ်ယောက် ရှိနေတယ်ဆိုတာ သိသွားမှာပဲ။ ကျွန်တော်တို့ဘက်က ဘယ်လိုမှ အမြတ်ထွက်စရာမရှိပါဘူး”

နန်းကုန်းသက် စိတ်ပျက်သွား၏။ ခုံတစ်လုံးပေါ်သို့ ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်လေသည်။ လီဆင်းက အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေသည်။

သူ၏လူယုံထံမှ သတင်းရသည်နှင့် စုအိမ်းအား ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်ရန် အကောင်းဆုံးသောအကြံအစည်ကို ချွေးတောစဉ်းစား

ခံပြုဖြစ်သည်။

ယခုအချိန်သည် ... သူ၏အကြံအစည်ကို ဖွင့်ပြောရန် အကောင်းဆုံးအချိန် ဖြစ်သည်ဟု တွေးခဲသည်။ ထို့ကြောင့် ...

“ဆရာ ... စုအိမ်းကို ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်ဖို့ အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းတစ်ခု ကျွန်တော် စဉ်းစားမိထားပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။ နန်းကုန်းသက်၏ မျက်လုံးများ ဝင်းလက် တောက်ပြောင်လာသည်။ လီဆင်းကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ပြောစမ်းပါဦးကွ”

“ကျွန်တော်တို့ရထားတဲ့ သတင်းအတိုင်းဆိုရင် မာထင်းဟာ အဓိကကျနေပါတယ်”

“မာထင်း ... ဟုတ်လား၊ ငါတို့ကို ဒုက္ခပေးနေတာ စုအိမ်းကွ”

“မှန်ပါတယ် ... ဒုက္ခပေးတာက စုအိမ်းပါ။ မာထင်း မဟုတ်ပါဘူး”

“မာထင်းမဟုတ်လည်း ဘာထူးလို့လဲ၊ စုအိမ်းက သူ့ကို တောင် ဖမ်းချုပ်ထားပြီး လုပ်ချင်ရာ လျှောက်လုပ်နေတာပဲ မဟုတ်လား”

လီဆင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“သူက မာထင်းကို ဖမ်းချုပ်ထားတယ်ဆိုတော့ သူ့ရဲ့လုပ်ရပ်တွေကို မာထင်းက သဘောမတူဘူးဆိုတာ ထင်ရှားနေတာပေါ့”

“ထင်ရှားတော့ကော ဘာတတ်နိုင်မှာလဲကား”

“မိုးမြေဂိုဏ်းမှာ မာထင်းဟာ ဂိုဏ်းချုပ်ပါ။ အခုအချိန်အထိလည်း ဂိုဏ်းချုပ်ပါပဲ။ သူ အသက်ရှင်နေသေးသရွေ့ ဂိုဏ်းချုပ်ဖြစ်နေဦးမှာပါ”

နန်းကုန်းသက် မျက်မှောင်ကြွတ်သွား၏။ လီဆင်းကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“မင်းဆိုလိုတာက”

ဟု စကားထောက်ပေးလိုက်၏။ လီဆင်းက ...

“မာထင်းက စုအိမ်းဟာ ဘယ်လိုဘယ်ပုံ အကောက်ကြံ့ခဲတယ်ဆိုတာ ထုတ်ဖော်ပြောနိုင်မယ်ဆိုရင် စုအိမ်းဟာ အလိုလို ပျက်စီး ဆုံးရှုံးသွားရမှာပဲ။ ကျွန်တော်တို့ လျှို့ဝှက်သတင်းကို ဖော်ထုတ်လိုက်တာထက် အဆပေါင်းများစွာ ပိုပြီး ထိရောက်ပါလိမ့်မယ်”

နန်းကုန်းသက် ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“မင်းကလည်း မဖြစ်နိုင်တာတွေ ပြောနေပြန်ပြီ။ မာထင်းကို သူက ဖမ်းထားတာပဲ။ မာထင်း ဘယ်လိုလုပ် လူသိရှင်ကြားရှင်းပြနိုင်မှာလဲကွ”

လီဆင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“မာထင်းဟာ မကြာခင် လွတ်မြောက်လာမှာပါ”

“ဟေ”

နန်းကုန်းသက် ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။ လီဆင်းအား မျက်လုံးပြူးကြီးဖြင့် ကြည့်တာ ...

“မင်း”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့လူယုံကြီးဆီကနေပြီး မာထင်းကို ဘယ်လိုချုပ်နှောင်ထားတယ်၊ အစောင့်အကြပ်တွေ ဘယ်လိုများထားတယ်ဆိုတာ သိရပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်တို့က လက်ရွေးစင်တစ်ခုရှာပြီး အိမ်ဟောင်းမှာ အဖမ်းခံနေရတဲ့ မာထင်းကို တယ်တင်လိုက်မယ်ဆိုရင်”

နန်းကုန်းသက် လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီ အခုချက်ချင်း မာထင်းကို သွားကယ်ပေးတော့”

ဟု ပြောလိုက်သည်။ လီဆင်း ပြုံးလိုက်ပြန်သည်။

“ဒီကိစ္စဟာ ဖြူးစားကြီး ထလုပ်လို့မရတဲ့ကိစ္စတစ်ခုပဲ။ ကျွန်တော်တို့ အချိန်ယူရပါလိမ့်မယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကျွန်တော်တို့က လက်ရွေးစင်တွေကို စုဆောင်းရွေးချယ်ရ

မယ်၊ ပြီးရင် အိမ်ဟောင်းကို လျှပ်တစ်ပြက် စီးနင်းတိုက်ခိုက်နိုင်အောင် လေ့ကျင့်ရမယ်၊ ကျွန်တော်တို့ကလည်း အိမ်ဟောင်းကနေ ပြီး ဆီးကြိုကူညီရပါလိမ့်မယ်၊ ဟာကွက် လွတ်ထွက်မရှိ၊ ထောင့်စေ့အောင် ကြိုတင်စီစဉ်ပြီးမှ ဆောင်ရွက်တာဟာ ကောင်းပါလိမ့်မယ်၊ တကယ်လို့ လောကြီးပြီး သွားကယ်မယ်ဆိုရင် မအောင်မြင်ဖို့က များပါတယ်၊ စုအိမ်းအတွက် အိမ်ဟောင်းကို ဂရုစိုက်ဖို့ သတိပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်၊ ဒါဆိုရင် မာထင်းကို ကယ်တင်ဖို့ နောက်ထပ် ဘယ်လိုမှ ကြိုးစားလို့ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး”

နန်းကုန်းသက်သည် လီဆင်း၏ အရည်အချင်းကို သိမြင်သွားပြီ ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် အကောင်းဆုံးသော ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခု ချလိုက်လေသည်။

“လီဆင်း ... ဒီကိစ္စတွေအားလုံး မင်းပဲ တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ပါ၊ ကျုပ်ကို ခွင့်တောင်းနေစရာ မလိုဘူး၊ မင်းကြိုက်သလို စီစဉ်နိုင်တယ်၊ ကုန်ကုန်ပြောရရင် အားလုံးကတောင် မင်းရဲ့စကားကို နားထောင်ရလိမ့်မယ်”

လီဆင်းက အားထုံအား ကြည့်လိုက်သည်။ အားထုံ ခေါင်းငုံ့ သွားလေတော့သည်။ နန်းကုန်းသက်က ...

“လီဆင်း ... မင်းဟာ ဒီကိစ္စကို ဘယ်တော့မှမလဲ၊ အောင်

မြင်တဲ့အထိ အချိန်ဘယ်လောက်ကြာမလဲ ငါသိချင်တယ်”

ဟု မေးလိုက်သည်။ လီဆင်းက ...

“အများဆုံး သုံးလပါ၊ သုံးလအတွင်း သေချာပေါက် အောင် မြင်ရမယ်လို့ ကျွန်တော် အာမခံပါတယ်”

နန်းကုန်းသက် သဘောကျသွား၏။

“ကောင်းတယ်၊ တို့တစ်တွေ စုအိမ်းကို ကောင်းကောင်းကြီး ဆုံးမကြသေးတာပေါ့”

ပြောပြီး ရယ်မောလိုက်သည်။ လီဆင်းလည်း ရယ်မောလိုက်လေသည်။ သူ၏ မျက်လုံးထဲဝယ် ကြူဟွီးနယ်မှ လုပ်ငန်းများကို ပြန်လည်မြင်ယောင်နေမိလေသည်။

ထိုစဉ်က အမြတ်တွေများကို နန်းကုန်းသက်ထံ ပို့ပေးရသည့် အပြင် သူ့အတွက်လည်း မည်သူမျှ မသိအောင် တိတ်တဆိတ် ဝှက်ယူထားနိုင်ခဲ့သည် မဟုတ်လား။

စုအိမ်း၏ လျှပ်တစ်ပြက် ထိုးနှက်မှုခံလိုက်ရသောအခါ သူဝိုင်ဆိုင်သမျှအားလုံး စွန့်လွှတ်ကာ ကိုယ်လွတ်ရုန်းပြေးလာခဲ့ရ၏။ ကြူဟွီးနယ်သို့ ပြန်သွားလိုသည့်ဆန္ဒ ပြင်းထန်နေသည်။

စုအိမ်းအား ချိုးဖျက်နိုင်မှသာ ကြူဟွီးနယ်သို့ ပြန်လာနိုင်မည်ဖြစ်လေသည်။

၁၀၆ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ထို့ကြောင့် နန်းကုန်းသက်၏ သဘောတူညီမှုရသည်နှင့် မာထင်းအား ကယ်တင်မည့် အကြံအစည်ကို အကောင်အထည်ဖော် ရန် စိုင်းပြင်းလေတော့သည်။

နန်းကုန်းသက်ကား အနားယူနေပြီဖြစ်လေသည်။ လီဆင်း နှင့် အားထုံတို့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေကြသည်။ အားထုံသည် လီဆင်း၏အမိန့်ကို နာခံရမည်ဟု နန်းကုန်းသက်က အမိန့်ချလိုက် သောအခါ မကျေမနပ် ဖြစ်သွားဟန် ရှိ၏။

သို့သော် လီဆင်းသည် အရည်အချင်းပြည့်ဝသူ တစ် ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သိထား၍ ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်လေသည်။ လီဆင်းက ...

“မိတ်ဆွေ ... ကျုပ်က သူဌေးကြီးရဲ့ ဆုံးရှုံးသွားတဲ့ ပစ္စည်း ဥစ္စာတွေအတွက် အလျော်ပြန်ရဖို့ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားမယ်၊ ကျုပ်ကို ကူညီပါဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ အားထုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“စိတ်ချ ... ကျုပ် ဘယ်လိုကူညီရမလဲဆိုတာ ပြောပါ”

“ကျုပ်က စီးပွားရေးလုပ်ငန်းပိုင်း ကျွမ်းကျင်ပါတယ်၊ တိုက်

သက်စွန့်ကြိုးစား သွားမယ် (၁) ❖ ၁၀၇

ခိုက်မှုကို လုံးဝနားမလည်ဘူး၊ ဒါကြောင့် စုအိမ်းရဲ့အိမ်ဟောင်းကို စီးနင်းတိုက်ခိုက်မှု ဖန်တီးတဲ့အခါ မိတ်ဆွေက အကြံဉာဏ်တွေ ရယူ ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မိတ်ဆွေရဲ့အကြံဉာဏ်တွေဆိုတာ သူဌေးကြီးကို တင်ပြပေးမှာလည်း ဖြစ်ပါတယ်”

တန်းတူရည်တူ အခွင့်အရေးပေးမည့်အကြောင်း ပြောပြ လိုက်သောအခါ အားလုံးပို၍ ကျေနပ်သွားတော့၏။ အကြံအစည် အောင်မြင်လျှင် နှစ်ယောက်စလုံး ချမ်းသာကြွယ်ဝသည့်ဘဝကို ပိုင် ဆိုင်လာရလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မိ၏။

ထို့ကြောင့် အားထုံက အားတက်သရော ထောက်ခံပြောဆို လိုက်လေသည်။

“စိတ်ချပါဗျာ ... ကျုပ်က အစွမ်းကုန် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက် မယ်လို့ ကတိပေးပါတယ်”

သူတို့နှစ်ယောက် မိတ်ဆွေရင်းခြာများပမာ ဖြစ်သွားကြ လေတော့သည်။ အားထုံက ...

“ခင်ဗျားမှာ အကြံအစည်တစ်ခုခုတော့ ရှိတယ်မဟုတ် လား”

ဟု စကားစလိုက်၏။ လီဆင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

“ဟုတ်တယ်”

“ပြောစမ်းပါဦးဗျာ”

“ကျုပ်တို့က ကြေးစားသိုင်းသမားတွေကို ငှားရမ်းရမယ်၊ သူတို့ဟာ မိုးမြေရိုဏ်းရဲ့ အိမ်ဟောင်းကို တိုက်ခိုက်ပြီး မာထင်းကို ကယ်တင်ရလိမ့်မယ်”

အားထုံ ပြုံးလိုက်သည်။

“ဒီကိစ္စဟာ အပြောလွယ်သလောက် အလုပ်ခက်လိမ့်မယ်၊ ကြွဟွေးနယ်မှာ မိုးမြေရိုဏ်းသားတွေ လက်ညှိုးထိုးလို့ မလွယ်နိုင်ဘူး၊ မာထင်းကိုကယ်မယ်ဆိုရင် ကြိုတင်အကွက်ချပြီး အစီအစဉ်တွေ ရေးဆွဲရမယ်၊ မြန်မြန်ဝင်တိုက် မြန်မြန်ဝင်ကယ်ပြီး မြန်မြန် ပြန်ထွက်လာအောင် လုပ်ကြရလိမ့်မယ်”

လီဆင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“ဟုတ်တယ် ... ဒီကိစ္စမှာ ခင်ဗျားကွမ်းကျင်လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ် ယုံကြည်ပါတယ်ဗျာ”

ထိုစကားကြားလျှင် အားထုံ ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“ကျုပ်က သိုင်းပညာတတ်တာ မှန်တယ်၊ ရန်သူနဲ့ သူ့သေကိုယ်သေ တိုက်ခိုက်ရဲတာမှန်တယ်၊ အခုလုပ်ရမယ့်အလုပ်ဟာ တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက် တိုက်ခိုက်ကြရုံ မဟုတ်ဘူး၊ သိပ်ကို နူးညံ့သိမ်မွေ့လွန်းတယ်”

“ခင်ဗျား မလုပ်နိုင်ဘူးလို့တော့ ကျုပ်မထင်ပါဘူး”

လီဆင်းက သွေးတိုးစမ်းသလို ပြောလိုက်လေသည်။ အားထုံ ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားမှားပြီ၊ ကျုပ်က တစ်စိတ်တစ်ဒေသလောက်ပဲ လုပ်ပေးနိုင်လိမ့်မယ်၊ ဒီကိစ္စအောင်မြင်အောင် အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်တဲ့ လူတစ်ယောက်လိုလိမ့်မယ်ဗျာ၊ အဲဒီလူဟာ ကျုပ် မဟုတ်ဘူးနော်”

“ခင်ဗျားဆိုလိုတာက”

“ကြေးစားတွေပေါ့၊ တချို့ကြေးစားတွေဟာ တိုက်ခိုက်ဖို့ လောက်ပဲ သိကြတယ်၊ ဒါပေမဲ့ တချို့ကတော့ ဉာဏ်ပညာပါ ပြည့်စုံကြတယ်၊ အဲဒီလိုလူမျိုးကျတော့ ဈေးများများ ပေးရလိမ့်မယ်”

လီဆင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့ အစီအစဉ်နဲ့ လိုက်ဘက်ညီတဲ့လူကို စဉ်းစားမိလို့လား”

ဟု မေးလိုက်သည်။ အားထုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ် စဉ်းစားမိတဲ့လူတစ်ယောက်ရှိတယ်”

“ဘယ်သူလဲ”

“ဝိုးဖလံ”

“ဗျာ”

လီဆင်း အံ့ဩသွားလေသည်။ အားထုံက ...

“ပိုးဖလံဟာ ကျုပ်တို့လုပ်ငန်းနဲ့ အသင့်တော်ဆုံးပါပဲဗျာ”

“နေပါဦး ... သူက ဘယ်လိုလူစားမျိုးလဲ”

အားထုံ ရယ်မောလိုက်သည်။

“နာမည်ကြောင့် ခင်ဗျားမေးနေတာလား၊ ပိုးဖလံဆိုတာ ပူမှန်းသိလျက်နဲ့ စီးကိုတိုးပြီး သေပွဲဝင်ကြတယ်လေဗျာ၊ အန္တရာယ် များစွာနဲ့သိလျက် မကြောက်မရွံ ရှေ့တိုးရတဲ့လူမျိုးကို ပိုးဖလံလို့ ခေါ်ကြတာ မှားနေသလားဗျာ”

လီဆင်း ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။ အားထုံက ဆက် ပြောလိုက်သည်။

“ပိုးဖလံဟာ သစ္စာရှိတယ်၊ ကတိတည်တယ်၊ သူ့အတွက် အခကြေးငွေ ထိုက်ထိုက်တန်တန်ရမယ်ဆိုရင် ခိုင်းတဲ့အတိုင်း တစ် သေမတိမ်းဖြစ်အောင် လုပ်လိမ့်မယ်”

“သူ့ကို စိတ်ချရပါ့မလား၊ အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက် နိုင်ပါ့မလား”

လီဆင်းက သံသယစိတ်ဖြင့် မေးလိုက်၏။

အားထုံက ...

“ဒီမေးခွန်းကို သူ့ရှေ့မှာ သွားမမေးမိဖို့ ခင်ဗျားကို ကြိုတင် ပြောထားရမှာပဲ”

လီဆင်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွား၏။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အနည်းဆုံး ခင်ဗျားရဲ့ သွားသုံးချောင်းလောက်တော့ ကျွဲ သွားနိုင်တယ်ဗျ”

လီဆင်းမှာ ယောင်ယမ်းပြီး ပါးစပ်ကို လက်ဖြင့် အုပ်ထား လိုက်လေသည်။ အားထုံက ...

“သူက ဘယ်သူမှ မလုပ်ရဲတဲ့အလုပ်မျိုးကိုမှ ရွေးပြီးလုပ် တယ်၊ အခုအချိန်အထိ မအောင်မြင်ဘူးဆိုတာ တစ်ခါမှ မရှိသေး ဘူး”

လီဆင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီ ... သူ့ကိုခေါ်လိုက်ပါ”

အားထုံ ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“သူ့ကိုခေါ်ချင်ကိုင်ခေါ်လို့ ရမှာမဟုတ်ဘူး၊ အနည်းဆုံး ငါးရက်လောက်တော့ အချိန်ပေးရလိမ့်မယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကျုပ် ကြိုးစားကြည့်ချင်လို့ပါ”

လီဆင်းသည် ပိုးဖလံဆိုသူကို အလိုလို မနှစ်ခြို့နိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားလေသည်။ သို့သော် အားထုံက တိတိကျကျ ပြောနေသဖြင့် ခွင့်ပြုလိုက်ရလေတော့သည်။

“ကောင်းပြီလေ ... ခင်ဗျားအတွက် အချိန်ပေးနိုင်ပါတယ်”

အားထုံက ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားခွင့်ပြုတယ်ဆိုရင် ကျုပ်သွားမှဖြစ်မယ်၊ ကဲ ... ကျုပ်ကို ခွင့်ပြုပါဦး”

စကားဆုံးလျှင် အားထုံက ချာနေလှည့်ကာ ထွက်သွားလေတော့သည်။ လီဆင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ပိုးဖလံ”

ဟူ၍လည်း တီးတိုးရေရွတ်လိုက်သည်။ ပိုးဖလံသည် အမည်နှင့်လိုက်အောင် အန္တရာယ်မီးကို ဆော့ကစားနေသူလော။

ပိုးဖလံ

မိုးသားတိမ်လိပ်ကင်းစင်ပြီး သာယာသောည ဖြစ်လေ၏။ ကျင်းရှောင်သည် အမှောင်ရိပ်ကြီးစိုးနေသည့် လမ်းကလေးအတိုင်း မြောက်ဘက်သို့ ဦးတည်လျှောက်လာခဲ့၏။

သူ၏အမူအရာမှာ ပျင်းရိလေးတဲ့သူတစ်ယောက်နှင့် တူလှ၏။ မြေလှမ်းကို မသယ်လိုသည့်အလား တစ်လှမ်းရှင်း တစ်လှမ်းရှင်း ဖြည်းဖြည်းချင်း လျှောက်လာခြင်း ဖြစ်၏။

သူသည် မြောက်ဘက်သို့ ဦးတည်သွားနေခြင်းဖြစ်၏။ လမ်းကလေး၏အဆုံးတွင် မီးရောင်ထွက်ပေါ်နေသည့် တံအိမ်ကလေးတစ်လုံး ရှိနေသည်။

ထိုအိမ်ကလေးသည် ကျင်းရှောင် ညစဉ်ညတိုင်း သွားနေကြ အရက်ဆိုင်ဖြစ်လေသည်။ အရက်ဆိုင်ကလေးနှင့် နီးလာတော့မှ ကျင်းရှောင်၏မြေလှမ်းများ သွက်လက်လာသည်။

ဆိုင်ထံ လှမ်းဝင်လိုက်သည်နှင့် မျက်လုံးတစ်ဖက် ပျက်စီး

၁၁၄ ❖ ဝဏ္ဏအောင်

နေသည့် တစ်ဖက်လပ်ကြီးက သူ့အား လှမ်းပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“မင်း ဒီကနေ့ နောက်ကျပါလား”

ထိုတစ်ဖက်လပ်ကြီးသည် အရက်ဆိုင်ကလေး၏ ပိုင်ရှင်လည်း ဖြစ်ပေသည်။ ကျင်းရှောင် ပြုံးလိုက်သည်။ ဆိုင်ထဲဝယ် တစ်ဖက်လပ်ကြီးမှလွဲပြီး အခြင်းအရက်သောက်သူဟူ၍ ရှိမနေပါချေ။

ကျင်းရှောင်က ဆိုင်အပေါက်ဝကို ကျောပေးကာ စားပွဲတစ်လုံး၌ နေရာယူလိုက်ပြီး ...

“အင်း ... ဒီကနေ့ တစ်နေ့လုံးစာဖတ်ကောင်းနေလို့ဗျ။ စာအုပ်ကို လက်ကမချနိုင်တာနဲ့ ဒီကိုလာဖို့တောင် နောက်ကျသွားတယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။ တစ်ဖက်လပ်ကြီး အံ့သြသွား၏။

“အရက်သောက်ဖို့တောင် မေ့နေရလောက်အောင် မင်း ဘယ်လိုစာအုပ်မျိုး ဖတ်နေတာမို့လဲ”

ကျင်းရှောင်က ...

“ဧရာဆိုတဲ့ စာအုပ်ပါဗျာ။ လူတစ်ယောက် မွေးဖွားလာတဲ့ အချိန်ကစပြီး ဘာတွေလုပ်ခဲ့လုပ်ခဲ့ အသက်ကြီးလာလို့ ဧရာပိုင်း ရောက်လာပြီဆိုမှ ကိုယ်လုပ်ခဲ့တာတွေ မှားသလား မှန်သလား ဆို

သက်စွန့်ကြိုလမ်း သွားခင်းထမ်း (၈) ❖ ၁၁၅

တာ ပြန်လည်သုံးသပ်စစ်ဆေးတဲ့ လူသဘောကို ရေးထားတာပဲ တစ်ဖက်လပ်ကြီး နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

“တော်တော်လေး စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းမယ့်စာအုပ်ပဲ”

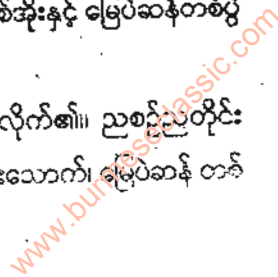
သူက ပြက်ရယ်ပြုလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်ကို ကျင်းရှောင် ရိပ်မိသော်လည်း ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်သည်။ သူသည် အသက် လေးဆယ်အတွင်းသို့ ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်လာခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

မကြာမီ သူသည်လည်း ဧရာ၏ဖိနှိပ်ခြင်း ခံရပေတော့မည်။ တစ်ဖက်လပ်ကြီးက သူ့ထက်ပို၍ အသက်ကြီးပါသည်။ သို့သော် ဧရာ၏သဘောကို နားလည်စွမ်းဟန် မတူသေးပါချေ။

ထို့ကြောင့် ကျင်းရှောင်က ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ တစ်ဖက်လပ်ကြီးနှင့်လည်း အချေအတင် စကား မများလိုပါ။

တစ်ဖက်လပ်ကြီးသည် သူ၏ တစ်ဦးတည်းသော စကားပြောဖော်အဖြစ် ရှိနေခဲ့သည်မှာ အတန်ကြာသွားပြီ မဟုတ်ပါလား။ တစ်ဖက်လပ်ကြီးက သူ၏ရှေ့သို့ အရက်တစ်အိုးနှင့် မြေပဲဆန်တစ်ပွဲ လာချပေးလေသည်။

ကျင်းရှောင်က အရက်ငွေသောက်လိုက်၏။ ညစဉ်ညတိုင်း တစ်ဖက်လပ်ကြီး၏ဆိုင်တွင် အရက်တစ်အိုးသောက်၊ မြေပဲဆန် တစ်

၁၁၆ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ပွဲ ကုန်အောင်စားပြီး သူက အိမ်ပြန်လေ့ရှိပေသည်။

အိမ် ...။

အိမ်ဟူသောစကားလုံးသည် ကျင်းရှောင်အတွက် ရယ်စရာ ကောင်းသော ဝေါဟာရဟန်ရဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ လူမှန်းသူမှန်း သိတတ် နှိန်ဝယ် သူသည် လမ်းပေါ်တွင် ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်လေသည်။

ခြေသလုံးအိမ်တိုင် ကျင်လည်ခဲ့သည်။ စားကြွင်းစားကျန် များ စားခဲ့ရသည်။ လမ်းဘေး သစ်ပင်ရိပ်အောက်၌ အိပ်ခဲ့ရသည်။ အိမ်ဟူသောဝေါဟာရသည် သူနှင့် လုံးဝ မသက်ဆိုင်သလိုရှိနေခဲ့၏။

သူနှင့်မဆိုင်သည့် အခြားဝေါဟာရ အတော်များများ ရှိနေ လိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ယခုတော့ သူသည် လမ်းပေါ်အိပ် အိမ်ပေါ်စားသည်ဘဝမှ ကင်းလွတ်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

သူ၏ဘဝသည် ကျင်းရှောင်က အတွေးကိုဖြတ်တောက် ကာ အရက်သောက်လိုက်၏။ အရက် သုံးလေးခွက် သောက်ပြီးချိန် ဝယ် တစ်ဖက်လပ်ကြီးက သူ၏အနီးသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

“ကျင်းရှောင် ဒီကနေ့ ငါ့ရဲ့ဆိုင်ကို လူစိမ်းတွေရောက်လာ ကြတယ်ကွ”

ဟု ပြောလေသည်။ ကျင်းရှောင်က စိတ်မဝင်စားဟန်ဖြင့်

“ဒီလို မကြာခဏ ရောက်လာနေကျပဲ မဟုတ်လား”

သတ်စွဲကြီးဝမ်း သွားခင်းထမ်း (၅) ❖ ၁၁၇

“သူတို့က ဒီပြင်လူတွေနဲ့ မတူဘူးက”

“ဘယ်လိုများ ထူးဆန်းနေလို့လဲ”

တစ်ဖက်လပ်ကြီးက ...

“သူတို့ဟာ လူဆိုးစားပြောတွေ ဖြစ်နိုင်တယ်”

ကျင်းရှောင် ငြိမ်ကျသွားလေသည်။ တစ်ဖက်လပ်ကြီးကို လည်း မသိမသာ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။ တစ်ဖက်လပ်ကြီးက ...

“တို့မြို့ကလေးဟာ တောမြို့ကလေးပါကွာ၊ လူစိမ်း တစ် ယောက် ရောက်လာပြီဆိုတာနဲ့ ချက်ချင်းသိနိုင်တာပဲ၊ အဲဒီလူစိမ်း ဟာ ဘယ်လိုလူစားမျိုးလည်းဆိုတာတောင် သိနိုင်သေးတယ်”

“ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ ဟုတ်တာပေါ့”

ကျင်းရှောင်သည် စိတ်ထဲမှပါ ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဝန်ခံနေမိ လေသည်။

သူရောက်လာစကလည်း ထိုနည်းအတိုင်းပင် မဟုတ်ပါ လား။ သို့သော် သူက တစ်ဖက်လပ်ကြီး၏ခင်မင်မှုကို ရရှိခဲ့သည်နှင့် တစ်မြို့လုံးက သူ့အား ဤမြို့ဇာတိသားတစ်ယောက်ကဲ့သို့ပင် သဘောထားလိုက်ကြပေတော့သည်။

နောက်ထပ်တစ်ချက်မှာ ဤမြို့ကလေး၌ သတင်းထူး ဆီ

လျှင် တစ်ခဏအတွင်း ကူးစက်ပျံ့နှံ့သွားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကျင်း
ရှောင်က အရက်တစ်ခွက် ငွဲ့သောက်လိုက်၏။

ဤအတိုင်းဆိုလျှင် အရက်တစ်အိုးသည် ကွမ်းတစ်ရာညက်
ခန့်ပင် မကြာဘဲ ကုန်သွားလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။ တစ်ဖက်လပ်ကြီး
က ...

“အားလုံးငါးယောက် ရောက်လာကြတယ်၊ သူတို့မှာ လက်
နက်တွေ ဆောင်လာကြတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုပဲ ဖုံးဖိထားပေမယ့်
မရဘူး၊ လူတွေ ရိပ်မိသွားကြတာပဲ”

“သူတို့ ဘာလာလုပ်ကြတာလဲဗျ”

“လူတစ်ယောက်ကို လိုက်ရှာနေကြတာလို့ ပြောတယ်”

“ဪ”

ကျင်းရှောင်က မထူးဆန်းသလို ရှေ့တော်လိုက်၏။ တစ်ဖက်
လပ်ကြီးက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“သူတို့က ပိုးဖလံကို လိုက်ရှာနေကြတယ်လို့ ပြောတယ်၊
သူတို့အချင်းချင်း တိုင်ပင်ပြောဆိုနေကြတာကို ကြားတဲ့လူက ကြား
လာတယ်လေ”

“ဪ”

ကျင်းရှောင်က အရက်တစ်ခွက် ငွဲ့သောက်လိုက်ပြန်သည်။

တစ်ဖက်လပ်ကြီးက ...

“မင်းလည်း အရက်မြန်မြန်သောက်တာ ကောင်းတယ်၊ မဝ
သေးရင် အိမ်ရောက်မှသောက်ဖို့ အရက်တစ်အိုး ယူသွားပေါ့၊ ညဉ့်
နက်ရင် မကောင်းဘူး”

သူ့အား စိုးရိမ်စွာ သတိပေးခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကျင်းရှောင်
နားလည်၏။ တောမြို့ကလေး ဖြစ်သည်နှင့်အညီ မိုးချုပ်သည်နှင့်
လမ်းများပေါ်ဝယ် လူသူကင်းရှင်းသွားတတ်သည် မဟုတ်ပါလား။

လူရှင်းသောလမ်းပေါ်ဝယ် အန္တရာယ်တွေ နိုင်သည်ဟု
ယူဆထားပုံရလေသည်။ ကျင်းရှောင် ပြုံးလိုက်သည်။

“ကျုပ်ကို ဘယ်သူက ဒုက္ခပေးမှာလဲဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်၏။ တစ်ဖက်လပ်ကြီး ခေါင်းညှိတ်လိုက်
သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် ... မင်းလို အရက်သမားတစ်ယောက်ကို
ဘယ်သူမှ ဒုက္ခပေးကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ငါက ဆိုင်ကို ညဉ့်
နက်တဲ့အထိ ဖွင့်ထားဖို့ စိတ်မကူးဘူးကွ”

“ဟား ဟား ဟား”

ကျင်းရှောင်က သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်သည်။ ရယ်
သံဆုံးလျှင် ...

“ကောင်းပါပြီဗျာ၊ ကျုပ်ကို အရက်တစ်အိုးသာ ပေးပါ။ ကျုပ်ပြန်ပါတော့မယ်”

တစ်ဖက်လပ်ကြီးလည်း သဘောကျသွားသည်။ ချက်ချင်း ပင် အရက်တစ်အိုး ယူပေးလေသည်။ ကျင်းရှောင်က ကျသင့်ငွေပေး ချေကာ အရက်အိုးကို လက်မှဆွဲရင်း ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

ညဉ့်နက်လာပြီဖြစ်သည်။ လမ်းပေါ်ဝယ် လူသွားလူလာ မဆိုထားနှင့် ခွေးလေခွေးလွင့်များပင် မတွေ့ရပါချေ။ လခြမ်းပဲ့ ကလေး၏ အလင်းရောင်မှာ ပို၍အားကောင်းသလို ရှိလာ၏။

တိုက်ခတ်လာသော လေပြည်တွင် အေးမြမှု ပိုက်လာ သည်။ ကျင်းရှောင်က လမ်းကြားကလေးအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့လေ သည်။

တစ်ဖက်လပ်ကြီး၏ အရက်ဆိုင်ကလေးမှာ အနောက် ဘက် အတော်ဝေးဝေး၌ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ကျင်းရှောင်က မြို့စွန် တောင်ကုန်းတစ်ခုဆီသို့ ဦးတည်ကာ လျှောက်လာခဲ့သည်။

မြို့စွန်ရှိ တောင်ကုန်းပေါ်ဝယ် အဆောက်အအုံတစ်လုံး ရှိ နေ၏။ ထိုအဆောက်အအုံမှာ ဟောင်းနွမ်းအိုမင်းနေပြီဖြစ်သော်

လည်း ကျင်းရှောင်က ပိုင်ရှင်လက်ထဲမှ ဝယ်ယူလိုက်ပြီး နေထိုင်၍ ရအောင် ပြုပြင်ထားခဲ့သည်။

ထိုအဆောက်အအုံသည် ဘဝတစ်သက်တာဝယ် ပထမဦး ဆုံးအိမ် ဖြစ်လာလေတော့သည်။ ကျင်းရှောင်က ခြေသုံးလှမ်းခန့် လှမ်းပြီးတိုင်း အရက်ဘစ်ဉ် မော့သောက်လိုက်သည်။

တစ်ဖန် ရပ်နားကာ အရက်တစ်ဉ် မော့သောက်လိုက်ပြန် သည်။ ဤသို့ဖြင့် မြို့စွန်သို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်ရှိလာလေတော့ သည်။

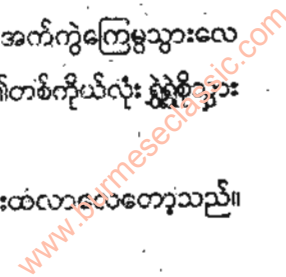
မလှမ်းမကမ်းရှိ တောင်ကုန်းပေါ်ဝယ် သူ့အိမ်ရှိနေ၏။ ယာယီနိနားစရာ အိမ်တစ်လုံးသာဖြစ်ကြောင်း သူ့ကိုယ်တိုင်မှလွဲပြီး မည်သူမျှ နားလည်နိုင်မည်မဟုတ်ပါချေ။

ကျင်းရှောင်က ဒြလှမ်းရပ်တန့်ကာ အရက်မော့သောက် လိုက်၏။ ထိုစဉ်မှာပင် ...

‘ခွမ်း’

အရက်အိုး အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ အက်ကွဲကြေမှုသွားလေ တော့သည်။ အရက်များသည် ကျင်းရှောင်၏တစ်ကိုယ်လုံး ပုံစံတို့သွား ၏။

အရက်နံ့များ တထောင်းထောင်းထဲလာလေတော့သည်။

ကျင်းရှောင် ခေါင်းယမ်းလိုက်၏။ ထိုစဉ်မှာပင် လမ်းဘေးတစ်ဖက် တစ်ချက်မှ လူရိပ်လေးခု ခုန်ထွက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ကျင်းရှောင် ရင်ထိတ်သွား၏။

“ဟေ့ ... မင်းတို့ ဘယ်သူတွေ”

သူ၏စကား ဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရပါချေ။ အကြောင်းမှာ အမှောင်ရိပ်ထဲမှ ထွက်လာသူ လေးယောက်က သူ့အား ဓားဖြင့် ချိန်ရွယ်ထားကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ တစ်ယောက်က ...

“ပိုးဖလံ ... မင်း ဟန်ဆောင်မနေနဲ့ ငါတို့လက်က ဘယ်လိုမှ ပြေးမလွတ်နိုင်တော့ဘူးဆိုတာ မှတ်ထားပါ”

ဟု ပြောလိုက်၏။ ကျင်းရှောင်က ...

“ပိုးဖလံ ... ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ... မင်းဟာ ပိုးဖလံဆိုတာ ငါတို့သိတယ်၊

ဟန်ဆောင်မနေနဲ့ ... အပိုပဲကွ”

ကျင်းရှောင် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“မင်းတို့ ဘယ်သူတွေလဲ”

သူ၏စကားသည် သူ ပိုးဖလံဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံလိုက်သကဲ့သို့ ရှိနေ၏။ ထိုအခါ ပိုင်းရံထားသူလေးယောက်သည် စကားပြော

မနေကြတော့ဘဲ ဓားများ ဝှေ့ယမ်းကာ တရကြမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေတော့သည်။

ကျင်းရှောင်မှာ ပျင်းရိလေးတဲ့သည့်အမူအရာများ ရုတ်ခြည်း ကွယ်ပျောက်သွားပြီး ကျားသစ်တစ်ကောင်ကဲ့သို့ လျင်မြန်သွက်လက်မှုမျိုး ပေါ်ပေါက်လာသည်။

‘ဝုန်း’

“အား”

“အောင်မယ်လေး”

စူးရှကျယ်လောင်သော အသံများနှင့်အတူ မှောင်ရိပ်ထဲမှ ထွက်ပေါ်တိုက်ခိုက်လာသူ လေးယောက်အနက် သုံးယောက်မှာ လွင့်စဉ်သွားကြလေတော့၏။

ကျန်တစ်ယောက်မှာ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား၏။ သို့သော် ထိုလူသတိဝင်မလာမီ ကျင်းရှောင်၏ခြေထောက် ကန်ချက်က သူ၏ရင်သို့ တန်းတန်းမတ်မတ် ဝင်ရောက်သွားရာ ...

“အား”

ထိုလူ လွတ်ခနဲတစ်ချက် အော်လိုက်ပြီး နောက်ပြန်လှည့်သွား၏။ ကျင်းရှောင်က အရေးမစိုက်တော့ပါ။ ရှေ့သို့ လွှမ်းထွက်လိုက်သည်။

လဲကျနေသူများနှင့် လွတ်လွတ်ကင်းကင်းဖြစ်အောင် လျှောက်သွားပြီးမှ ...

“မင်း ဘာလုပ်နေတာလဲ”

ဟု ပြောလိုက်၏။ ကျင်းရှောင်၏စကားသံနှင့် မရှေးမနှောင်းမှာပင် ...

“ဝိုးဖလဲ ... နှစ်တွေကြာညောင်းသွားပေမယ့် မင်းက ဘာမှ မပြောင်းလဲသေးပါလား”

တစ်ဆက်တည်းပင် အမှောင်ရိပ်ထဲမှ လူတစ်ယောက် လှမ်းထွက်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုလူအား လရောင်ဖြင့် ကောင်းစွာ တွေ့မြင်နေရပါ၏။

ထိုလူမှာ အသက်လေးဆယ်ခန့်ရှိပြီး အစိမ်းရောင်အဝတ် အစားများ ဝတ်ဆင်ထား၏။ ခါး၌ ဓားတစ်လက် ချိတ်ဆွဲထားလေသည်။

“ဆားထင်းချို”

ကျင်းရှောင်က လွတ်ခနဲ မော်လိုက်ရာ ထိုသူ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“ဟုတ်တယ်”

ကျင်းရှောင် ပန်းတွန့်လိုက်သည်။

“ငါက မင်းကို သေသွားပြီလို့ ထင်နေတာ”

“ငါတို့က အသက်ရှင်အောင် ဘယ်လိုနေရမယ်ဆိုတာ အပြင်းအထန် လေ့ကျင့်ထားခဲ့ကြတယ်လေ၊ မင်း မေ့နေပြီလား၊ ငါက မင်းလောက်မကျွမ်းကျင်ပေမယ့် အသက်ရှင်အောင်တော့ နေနိုင်ခဲ့တယ်လေကွာ”

“မင်း အသက်ရှင်နေနိုင်တယ်ဆိုတာ ငါတွေ့မိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘာထူးတော့မှာလဲကွ”

“ဟုတ်တယ် ... ဘာမှမထူးဘူး၊ မင်းနေရာမှာ ငါဆိုရင်လည်း မင်းကိုထားပစ်ခဲ့မှာပဲ”

ဆားထင်းချိုက ဆက်ပြောသည်။

“သူတို့က ငါ့ကို ဖမ်းမိသွားကြတယ်လေကွာ၊ ဒါပေမဲ့ ငါ့ရဲ့ ဒဏ်ရာတွေကို ကုသပေးခဲ့ကြတယ်၊ ပြီးတော့ ငါ့ကို ငွေပိုပေးတယ်လေကွာ”

“ဒီတော့ မင်းက ဘက်ပြောင်းလိုက်တာပေါ့”

“ဒါဟာ ငါ့အတွက် အကောင်းဆုံးပဲ မဟုတ်လား”

ကျင်းရှောင်သည် လွန်ခဲ့သောငါးနှစ်ခန့်က အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ပြန်လည်သတိရလာလေသည်။

ထိုစဉ် သူနှင့်ဆားထင်းချိုသည် မိက်ဆွေအဖြစ် နေထိုင်

အလုပ်တစ်ခု လုပ်ခဲ့ကြလေသည်။ သူတို့သည် ငွေမြီးမြီးမြက်မြက် ရသဖြင့် အာမခံဌာနတစ်ခုအား စီးနင်းတိုက်ခိုက်ရန် တာဝန်ယူခဲ့ကြ၏။

တကယ်တမ်း တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာဝယ် အဖွဲ့သားအတော်များ များ သေဆုံးခဲ့ရသည်။ ကျင်းရှောင်တစ်ယောက်သာလျှင် အာမခံဌာန ခေါင်းဆောင်အား လုပ်ကြံကာ တေးမသီရန်မခ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားနိုင်ခဲ့၏။

ဆားထင်းချိုမှာ ဒဏ်ရာရကာ ရန်သူများလက်ဝယ် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်ပိုင်း လုံးဝမတွေ့ရတော့သဖြင့် သေဆုံးသွားပြီဟု ထင်မှတ်ခဲ့လေသည်။

သို့သော် ဆားထင်းချို အသက်ရှင်သန်နေသည်ကို ယခုတွေ့လိုက်ပြီဖြစ်၏။ သူတို့သည် ကြေးစားများဖြစ်ကြသည်။ သူတို့အကြိုက် ငွေကြေးပမာဏရလျှင် ဘာမဆိုလုပ်ကြံမည့်သူများ ဖြစ်၏။ သေသည်ရှင်သည်ဆိုခြင်းကား သူတို့နှင့် မသက်ဆိုင်သလို ရှိနေသည်။

“အခု မင်းက”
ကျင်းရှောင်၏စကား မဆုံးမီ ...
“ငါ့ကို သူတို့ အသက်ချမ်းသာခွင့်ပေးလိုက်တာ ဘာကြောင့်

လို့ ထင်သလဲ”

“ဪ ... သူတို့က ငါ့ကို လိုချင်နေတာကိုး”
ဆားထင်းချို ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
“ဟုတ်ဘယ်”

ကျင်းရှောင် သက်ပြင်းချလိုက်၏။ ရန်သူတို့သည် သူတို့နှစ်ယောက်အား ပြန်လည်ရန်တိုက်ပေးလိုက်ပြီဖြစ်သည်။

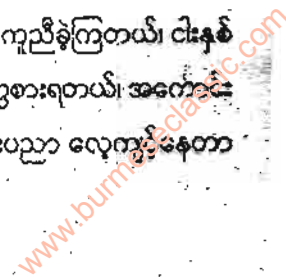
သူနှင့်ဆားထင်းချိုသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ လက်တွဲခဲ့ကြသည် ဖြစ်သလို တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက်သိကြသူများလည်း ဖြစ်၏။

ယခု သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရန်မှတစ်ပါး ရှောင်လွှဲစရာမရှိတော့ပြီ။

“မင်းက ငါးနှစ်လုံးလုံး သူတို့ဆီမှာ”

ကျင်းရှောင်၏စကားမဆုံးမီ ဆားထင်းချိုက ကြားဖြတ် ဝင်ပြောလိုက်လေသည်။

“မင်းနှုတ်ဆိုင်နိုင်အောင် သူတို့က ကူညီခဲ့ကြတယ်၊ ငါးနှစ်လုံးလုံး ငါဟာ အကောင်းဆုံးအစားအစာတွေစားရတယ်၊ အကောင်းဆုံး အဲရက် သောက်ရတယ်၊ ပြီးတော့ သိုင်းပညာ လေ့ကျင့်နေတာ ပေါ့ကွာ”

၁၂၈ ❖ ဝတ္ထုအောင်

“မဆိုးပါလား”

“မင်းကော”

“ငါက ဒီမှာလာပြီး အရက်သောက်နေခဲ့တယ်လေ”

ဆားထင်းခိုက ခါးမှစားကို ဖြည်းညင်းစွာ ဆွဲထုတ်လိုက်၏။

ကျင်းရှောင် ပြုံးလိုက်သည်။

“ငါ့မှာလည်း ဓားတစ်လက်လောက်ရှိနေရင် သိပ်ကောင်း ဓားပဲ”

“မင်းလက်ထဲ ဓားရောက်သွားရင် ဘယ်လောက် ကြောက် စရာကောင်းတယ်ဆိုတာ ငါသိတယ်၊ ငါက မင်းနဲ့ သိုင်းပညာယှဉ်ပြိုင် ဖို့ လာခဲ့တာမှ မဟုတ်ဘဲ”

ဆားထင်းခို၏စကားအဓိပ္ပာယ် ရှင်းလှသည်။ သူ့အား သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်ရန်လာခြင်းဖြစ်ပြီး မည်သည့်နည်းလမ်းကို မဆို အသုံးပြုမည်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်လေသည်။

ကျင်းရှောင် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ငါက မင်းကို ထားပစ်ခဲ့ရတာကို စိတ်မကောင်းဘူး၊ ဒါပေ ခဲ့ ငါ့အပြစ်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ မင်းသိပါတယ်လေ”

“ပြီးတာတွေ ပြီးပါစေတော့ကွာ၊ မင်းသာ ငါ့ကို ခွင့်မဲ့လွှတ်

ပါနဲ့”

ဆက်စုန်ကြီးဝမ်း သွေးခင်းထမ်း (၀) ❖ ၁၂၉

စကားဆုံးလျှင် ဆားထင်းခိုက ရုတ်တရက် ‘ရှေ့သို့ ခုန်ဝင် ကာ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။ ကျင်းရှောင် မလှုပ်ရှားမီ လက်ဦးမှ ယူကာ တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဆားထင်းခိုသည် ကျင်းရှောင်နှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး လက်တွဲခဲ့ သူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျင်းရှောင်၏ အမူအကျင့်များနှင့် တိုက်ပွဲနှင့် ရင်ဆိုင်သည့်အခါ မည်သို့မည်ပုံ လှုပ်ရှားတတ်ကြောင်း ကောင်းစွာ နားလည်ထားလေသည်။

ကျင်းရှောင်အား သုတ်သင်ရှင်းလင်းလည်းရမည် ဆိုက တည်းက မည်သို့တိုက်ခိုက်ရမည်ကို ကြိုတင်ကြံဆကာ လေ့ကျင့်ခဲ့ သည်။ သေသေချာချာ အကွက်ချစဉ်လာသူဖြစ်ရာ မလွဲမသွေ နိုင်ရမည်ဟု ယုံကြည်ထား၏။

ထိုစဉ် မမျှော်လင့်သော အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာ လေတော့သည်။ ကျင်းရှောင်သည် လုံးဝရှောင်တိမ်းခြင်းမပြုဘဲ လက်တစ်ဖက် ဝှေ့ယမ်းလိုက်၏။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် လွန်စွာမှန်းကပ်နေပြီဖြစ်ရာ ဆားထင်းခို သတိထားမိလိုက်ချိန်ပယ် နောက်ဆုတ်၍မရတော့ဘူးချ။ ထိုအလင်းရောင်တန်းကလေးများကို ထိုးဖောက်ကာ ကျင်းရှောင်ထံ သို့ တိုးဝင်သွားရန်သာ ရှိတော့သည်။

ဆားထင်းချို အံတင်းတင်းကြိတ်ကာ လက်ထဲမှစားနှင့် လှမ်းခုတ်သည်။ သို့သော် ကျင်းရှောင်သည် မူလရပ်နေသည့်နေရာတွင် မရှိတော့ချေ။ အခြေအနေမဟန်မှန်း ဆားထင်းချို ရိပ်မိလိုက်သည်။

သူက အန္တရာယ်ကိုမမူတဲ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်တိုးလိုက်သော်လည်း ကျင်းရှောင်က အနီးသို့ရောက်လာမှ ပွတ်ကာသိကာ ရှောင်တိမ်းသွားသည်။

ဤတွင် သူ့အတွက် နောက်ကျသွားပြီဖြစ်ကြောင်း ဆားထင်းချို ရိပ်မိလိုက်လေတော့၏။ တစ်ဆက်တည်းပင် စူးရှနာကျင်သော ခံစားမှုတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ကျင်းရှောင်၏လက်နက်ပုန်းများသည် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သို့ မိုက်ဝင်ခဲ့ပြီ မဟုတ်လား။ ကျင်းရှောင်က မလှမ်းမကမ်း၌ ရပ်နေသည်။ ဆားထင်းချိုက ကျင်းရှောင်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး ...

“မင်း မင်းဟာ ဘယ်တုန်းကမှ လက်နက်ပုန်း မသုံးခဲ့ဘူး၊ အခု”

ကျင်းရှောင် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။
“တကယ်လို့သာ ငါ့ကို ဓားအသုံးပြုခွင့်ပေးမယ်ဆိုရင် ငါက လက်နက်ပုန်း သုံးစရာမလိုဘူးပေါ့”

“မင်း မင်း မင်းက”

“တို့တစ်တွေဟာ ကိုယ်ပေါ်မှာ လက်နက်တစ်ခုခု ရှိနေရင် အဝတ်အစားမပါသလို စိတ်ထဲမလုံမလဲ ဖြစ်တတ်ကြတယ်ဆိုတာ မင်း မေ့နေတာကိုး”

ဆားထင်းချို နားလည်သဘောပေါက်သွားပြီ ဖြစ်လေ၏။ ကျင်းရှောင်က ဆားထင်းချိုအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ငါစိတ်မကောင်းဘူး၊ ဒီနေရာမှာနေရတာ ငါ သဘောကျတယ်၊ အခု ငါ ဒီကထွက်သွားရတော့မယ်”

စကားဆုံးသည်နှင့် ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်သွားလေသည်။ ဆားထင်းချိုကို လှည့်မကြည့်ပါ။ လှည့်ကြည့်စရာလည်း မလိုတော့ချေ။

တအိအိ ပြိုလဲကျသွားသောအသံကို ကြားလိုက်ရသည် မဟုတ်ပါလား။ နောက်တစ်နေ့ညနေတွင် တစ်ဖက်လပ်ကြီး၏ အရက်ဆိုင်သို့ ကျင်းရှောင် ရောက်မလာတော့ပါ။

နောက်ရက် နောက်ရက်များတွင်လည်း ရောက်မလာတော့ပါချေ။ ကျင်းရှောင်သည် ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်ကွယ်သွားပြီ ဖြစ်လေသည်။ ကျင်းရှောင် မည်သည့်နေရာသို့ ရောက်ရှိသွားပါသနည်း။

ကျင်းရှောင်သည် လမ်းကလေးတစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ အိမ်ကလေးများကို အကဲခတ်ကြည့်သွား၏။ မကြာပါခဏ အိမ်ရှေ့တံခါးစွက်အား ဆေးအနီသုတ်ထားသည့် အိမ်တစ်လုံးကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ကျင်းရှောင် ပြုံးလိုက်သည်။ အိမ်ရှေ့သို့ လှမ်းသွားပြီး တံခါးကို တဒေါက်ဒေါက် ခေါက်လိုက်လေသည်။ မရှေးမနှောင်းမှာပင် ...

“လာပါပြီခင်ဗျာ ... လာပါပြီ”

အတွင်းဘက်မှ စကားသံထွက်ပေါ်လာပြီး တံခါးပွင့်သွားသည်။ အိမ်ဖော်လှလင်တစ်ယောက် ထွက်လာသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ ထိုလှလင်က ...

“အိမ်ရှိပါခင်ဗျာ၊ ဒီအိမ်ဟာ ဆရာကြီးအားထုံရဲ့ အိမ် ဖြစ်ပါတယ်”

ထိုလှလင်သည် ကျင်းရှောင်အားတွေ့သည်နှင့် ရပ်ဝေးမှ လာသူဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ရည်ရည်မွန်မွန်နှင့် ပြောဆိုဆက်ဆံလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကျင်းရှောင်က ...

“အားထုံ ဘယ်မှာလဲ၊ ကျုပ် သူနဲ့တွေ့ချင်တယ်”

“ဆရာအားထုံ မရှိပါဘူးခင်ဗျာ၊ ခရီးထွက်သွားတာ တစ်ပတ်လောက်ရှိပါပြီ”

ကျင်းရှောင်၏မျက်နှာ စိတ်ပျက်သည့်အရိပ်အယောင်များ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ သို့သော် ချက်ချင်း ပြန်လည်ကွယ်ပျောက်သွား၏။

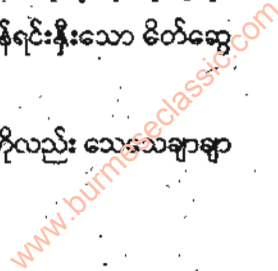
“သူ ဘယ်တော့ ပြန်ရောက်မလဲ”

“ဆရာဘယ်တော့ ပြန်ရောက်လာမယ်ဆိုတာ ပြောမသွားပါဘူး ခင်ဗျာ၊ ဘယ်လိုကိစ္စများ ရှိနေလို့လဲ၊ ကျွန်တော့်ကိုမှာထားခဲ့ပါလား၊ ဆရာပြန်ရောက်ရင် ကျွန်တော် ပြောပြလိုက်ပါ့မယ်”

“ထွေထွေတူးထူးမရှိပါဘူး၊ ကျုပ်က ခရီးသွားရင်း လမ်းကြိုလို့ ဝင်လာခဲ့တာပါ။ ဒီမြို့မှာ သုံးရက်လောက်တော့ နေဦးမယ်လို့ စိတ်ကူးထားတယ်၊ ဒီကြားထဲ အားထုံပြန်ရောက်ရင် ကျုပ်က မြို့လယ်မှာရှိတဲ့ ပန်းမြို့တော်တည်းခိုခန်းမှာ တည်းခိုနေတယ်ဆိုတာ ပြောပြလိုက်ပါ”

လူစိမ်းမည့်သည် အိမ်ပိုင်ရှင်ကို အားထုံဟု ရင်းရင်းနှီးနှီး ခေါ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် အိမ်ပိုင်ရှင်နှင့် အလွန်ရင်းနှီးသော ဇိတ်တွေ့ဖြစ်ရမည်ဟု တွေးမိလိုက်သည်။

ကျင်းရှောင်ပြောသည့် စကားများကိုလည်း သေသေချာချာ မှတ်သားထားလိုက်သည်။

၁၃၄ ❖ စန္ဒရီအောင်

လူလင်သည် ကျင်းရှောင်အား မျက်လုံးထဲမှ မျောက်မရတဲ
အားထုံ ပြန်ရောက်လာလျှင် ချက်ချင်း အစီရင်ခံရန် နီးနီးကြားကြား
ဖြစ်နေလေတော့သည်။

နန်းကုန်းသက် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ သူ၏ရင်ထဲဝယ်
အားမလိုအားမရ ဖြစ်နေမိ၏။ ကြူပွီးနယ်မှ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်
မာထင်းအား အမြန်ဆုံး ကယ်တင်လိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

မာထင်းအား ကယ်တင်နိုင်လျှင် စုအိမ်းကို နာလန်မထူနိုင်
အောင် အလဲထိုးနိုင်လိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။ စုအိမ်းကြောင့် သူ၏
စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ပျက်စီးရသလို ငွေအမြောက်အမြား ဆုံးရှုံးခဲ့
ရသည်။

ကြူပွီးနယ်မှ ဖရိုဖရဲ ထွက်ပြေးခဲ့ရသည်ကို အခြားသော
ဘုန်းသည်ကြီးများက ကွယ်ရာတွင် ကျိတ်၍ ရယ်မောကဲ့ရဲ့ကြမည်
ဖြစ်ပေသည်။

စုအိမ်းသည် သူ့အား ငွေအမြောက်အမြား နစ်နာစေသည့်
ပြင် ဂုဏ်သိက္ခာကိုပါ ကျဆင်းစေခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စုအိမ်း
အား လက်တံ့ပြန်ရန် ဆန္ဒပြင်းပြနေ၏။

သတ်စွန်ကြီးဝမ်း သွေးခင်းထမ်း (၀) ❖ ၁၃၅

စုအိမ်းအား ဆုံးမနိုင်မည်ဆိုလျှင် မည်သည့်နည်းလမ်းကို
မဆို သူက အသုံးပြုရန် ဝန်လေးမည်မဟုတ်ပါ။ သို့ဖြစ်၍လည်း
လီဆင်းပြောပြသည့် အကြံအစည်ကို ချက်ချင်း သဘောတူလိုက်ခြင်း
ဖြစ်ပေသည်။

လီဆင်းသည် အားထုံနှင့်တိုင်ပင်ကာ စုအိမ်းအား အလဲထိုး
မည့် အစီအစဉ်ကို ရေးဆွဲခဲ့သည်။ ယခု အားထုံသည် မာထင်းအား
ကယ်တင်ရန် ကြေးစားသိုင်းသမားများကို လိုက်လံစုစည်းနေပြီ
တည်း။

နန်းကုန်းသက် ဒုတိယအကြိမ်မြောက် သက်ပြင်းချလိုက်
၏။ ထို့နောက် ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေသည့် လီဆင်းကိုကြည့်ကာ ...

“အားထုံထွက်သွားတာ ဆယ်ရက်ရှိပြီ၊ သူ့ဆီက ဘာ
သတင်းမှလည်း မကြားရပါလား။”

လီဆင်း သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာ၏။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ တကယ်ဆိုရင် အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိတယ်
ဆိုတာ သတင်းပို့ဖို့တော့ ကောင်းပါတယ်။”

အကယ်၍ အမှားအယွင်းတစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်ပေါ်လာလျှင်
အားထုံ အဖြစ်သာဖြစ်ပြီး သူနှင့် တာမျှမသက်ဆိုင်သည့်အနေမျိုးဖြင့်
ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ...

“ကျုပ်က သတင်းပို့တာထက် လူကိုယ်တိုင် ပြန်လာပြီး ပြောပြတာက ပိုကောင်းတယ် ယူဆထားလို့ပါဗျာ”

ထိုစကားသံကြောင့် နန်းကုန်းသက်နှင့်လီဆင်းတို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ကြ၏။ အခန်းတွင်းသို့ လူတစ်ယောက် ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် လှမ်းဝင်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူမှာ သူတို့မျှော်လင့်စောင့်စားနေကြသည့် အားထုံပင်ဖြစ်နေပေသည်။

အားထုံအာ မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့မြင်လိုက်ရခြင်းကြောင့် နန်းကုန်းသက်နှင့် လီဆင်းတို့ အံ့သြဝမ်းသာ ဖြစ်သွားကြလေသည်။

“အားထုံ”

အားထုံက လီဆင်းကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် နန်းကုန်းသက်ရှေ့သို့ လျှောက်သွားပြီး လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ အရိုအသေပြုလိုက်လေသည်။

နန်းကုန်းသက်က စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို မထိန်းချုပ်နိုင်တော့ဘဲ “အားထုံ ... မင်း ဘယ်ပျောက်နေတာလဲ”

အားထုံက ...

“ကျုပ် ပိုးဖလံကို လိုက်ရှာနေတာပါ။ သူရှိနေနိုင်တဲ့နေရာတွေကို စုံစမ်းပြီး ကြိုးကြိုးစားစား ရှာဖွေခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အချိန်

ဆယ်ရက်က ကုန်ဆုံးသွားတယ် သူ့ကို မတွေ့ခဲ့ရပါဘူး”
ထိုစကားကြားလျှင် နန်းကုန်းသက် စိတ်ပျက်သွားလေတော့သည်။

“ရှာလို့မတွေ့ဘူး ... ဟုတ်လား။ ဒါဖြင့် ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ၊ ဝှိုက အချိန်တွေ သက်သက်မဲ့ဖြုန်းတီးပစ်သလို ဖြစ်နေပြီ”
ဤတွင် လီဆင်းက ထိုင်ရာမှထကာ ...

“ပိုးဖလံကို ရှာလို့မတွေ့ဘူးဆိုရင်လည်း တခြားကြေးစားသိုင်းသမားတွေကို ငှားရမ်းအသုံးပြုလို့ရပါတယ်။ ဒီကိစ္စဟာ သိပ်ပြီး ခက်ခဲတဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူး။ ပိုးဖလံကလွဲပြီး ဘယ်သူမှလုပ်လို့မရတဲ့အလုပ်လည်း မဟုတ်ပါဘူး”

အားထုံ၏မျက်နှာ တည်သွား၏။ လီဆင်းကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ဒီကိစ္စ လွယ်ကူတယ်ထင်ရင် ခင်ဗျားပဲဦးဆောင်ပြီး လုပ်ပေတော့၊ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ကြေးစားတွေရှာပါ။ ပြီးတော့ မာထင်းကို သွားကယ်ပေါ့”

လီဆင်း ငြိမ်ကျသွား၏။ အားထုံက နန်းကုန်းသက်ဘက် ပြန်လှည့်သည်။ နန်းကုန်းသက်က ...

“နေပါဦး ... ပိုးဖလံကို ငှားလို့ရမှ ဒီကိစ္စအောင်မြင်မယ်လို့

၁၃၈ ❖ ဝတ္ထုအောင်

မင်းက ယုံကြည်ထားလို့လား”

အားထုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်”

“သူ့ကို ရှာလို့မှ မတွေ့”

“သူ့ကို တွေ့ထားပါပြီ”

အားထုံက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်၏။

“ဟေ”

နန်းကုန်းသက် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွား၏။ လီဆင်းလည်း မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။ အားထုံက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ် သူ့ကို လိုက်ရှာနေတဲ့အချိန်မှာ သူဟာ ခရီးထွက်ရင်း ဒီမြို့ကိုရောက်တော့ ကျုပ်အိမ်ကို ဝင်လာခဲ့ပါတယ်”

“လက်စသတ်တော့ လူချင်းလွဲနေတာကိုး၊ တိုက်ပဲတိုက်ဆိုင်လွန်းတယ်”

နန်းကုန်းသက်က မှတ်ချက်ချလိုက်လေသည်။

အားထုံက ...

“သူဟာ မြို့လယ်က ပန်းမြို့တော်တည်းခိုခန်းမှာ တည်းခိုနေပါတယ်၊ သူ့ကို ကျုပ်က”

သတ်စွန့်ကြိုးဝမ်း သွေးခင်းထမ်း (၆) ❖ ၁၃၉

“သွား သွား ... သူ့ကို အမြန်ဆုံးခေါ်လိုက်ပါ”

အားထုံ ပြုံးလိုက်သည်။

“သူ့ကိုခေါ်တဲ့နေရာမှာ သူဟာ တခြားကြေးစားတွေလို မဟုတ်ဘဲ သတိပြုစရာအချက်နှစ်ချက် ရှိတယ်ဆိုတာ ကျုပ်ပြောဖို့ မေ့သွားပါတယ်၊ ဒါကြောင့် သူနဲ့သွားမတွေ့ခင် ပြောပြချင်လို့ လာခဲ့တာပါ”

နန်းကုန်းသက် မျက်မှောင်ကြုတ်သွားပြီး ...

“ပြောစမ်းပါဦး ... ဘယ်လိုအချက်တွေလဲ”

အားထုံက ...

“မာထင်းကို သွားပြီး ကယ်တင်မယ့်အဖွဲ့မှာ သူကပဲ ဦးဆောင်ပါလိမ့်မယ်၊ သူတို့ ဒီကထွက်သွားပြီး ပြန်လာတာနဲ့ မာထင်းပါလာမှာ သေချာတယ်၊ နောက်တစ်ခုကတော့ သူ့အတွက် အနည်းဆုံး ငွေတစ်သိန်း ပေးရလိမ့်မယ်”

နန်းကုန်းသက်က ...

“ငွေတစ်သိန်းပေးရမယ်ဆိုတာက အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး၊ သူက ဦးဆောင်မယ်ဆိုတာ ဘာသဘောလဲ”

အားထုံက ရှင်းပြ၏။

“မာထင်းကို ကယ်တင်ပေးဖို့ပြောလိုက်တာနဲ့ ဘယ်နား”

၁၄၀ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ဘယ်ပုံ ကယ်တင်မယ်ဆိုတာကို သူ့ဘာသာ စီစဉ်ပါလိမ့်မယ်၊ သူ့
အတွက် လိုအပ်တာအားလုံး ဆောင်ရွက်ပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။”

“ဟာ ... ဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးဗျ”

လီဆင်းက ကြားဝင်ကန့်ကွက်လိုက်လေသည်။ နန်းကုန်း
သက်ကော အားထုံပါ လှည့်ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

လီဆင်းက ...

“ကျုပ် သဘောမတူနိုင်ဘူး၊ ပိုးဖလံက ဦးဆောင်ပြီး သူ
လုပ်ချင်ရာလုပ်တာကို ဘယ်လိုမှ သဘောမတူနိုင်ဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ”

“သူ့ကို ခွင့်ပြုလိုက်ရင် သူ့သဘောနဲ့သူ လုပ်ချင်ရာလုပ်မှာ
ပေါ့၊ ကျုပ်တို့အမိန့်ကို သူကနာခံတော့မလား”

အားထုံ ပြောသည့်အတိုင်း သဘောတူလိုက်မည်ဆိုလျှင်
သူ့အား ဘေးဖယ်ထားခြင်း ခံရတော့မည်ဟု တွက်မိသဖြင့် လီဆင်း
က အကြောက်အကန် ကန့်ကွက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အားထုံက

“သူက မာထင်းကို သွားကယ်မယ်၊ မာထင်းကိုခေါ်ပြီး ဒီကို
ပြန်လာမယ်၊ ဒီလိုလုပ်တဲ့အတွက် မကျေနပ်စရာအကြောင်း ဘာမှ
မရှိပါဘူး။ ကျုပ်တို့က မာထင်းကို လိုချင်နေကြတာပဲ မဟုတ်လား”

ထိုစကားကို နန်းကုန်းသက်က ထောက်ခံလိုက်လေသည်။

သတ်စွန့်ကြိုးဝမ်း သွေးခင်းထမ်း (၈) ❖ ၁၄၁

“ဟုတ်တယ်၊ မာထင်းကိုရဖို့ အဓိကပဲ”

လီဆင်း ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွား၏။ နန်းကုန်းသက်က ...

“အားထုံ ... မင်း ပိုးဖလံနဲ့သွားတွေ့ပါ၊ ငွေကုန်ချင်သ
လောက် ကုန်ပါစေ၊ မာထင်းကို အသက်ရှင်လျက်ရရင် တော်ပြီလို့
ပြောပြလိုက်”

အားထုံ ပြုံးစိုက်သည်။ ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်သူမှာ နန်းကုန်း
သက် ဖြစ်လေသည်။ နန်းကုန်းသက်က သဘောတူသည်ဆိုလျှင်
အတားအဆီးရှိနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

လီဆင်းသည် အဆိပ်မရှိသော ရေမြေတစ်ကောင်ဖြစ်သွား
ချေပြီ။

အားထုံက နန်းကုန်းသက်အား ဦးညွတ်လိုက်သည်။

“စိတ်ချပါ ... ပိုးဖလံကို လက်ခံလာအောင် ကျုပ်စည်းရုံး
သိမ်းသွင်းပါမယ်၊ သူက လက်ခံပြီဆိုရင် မာထင်းဟာ သူ့ငွေကြီး
လက်ထဲကို ရောက်လာပြီလို့ မှတ်လိုက်ပါတော့”

နန်းကုန်းသက် လက်ငွေ့ယမ်းပြလိုက်ပြီး ...

“ကဲ ... မင်းသွားတော့၊ သုံးလထက် အချိန်ပိုမပေးနိုင်ဘူး၊
ငါပြောတာ မှတ်မိတယ်နော်”

“မှတ်မိပါကယ်ခင်ဗျာ”

အားထုံသည် နန်းကုန်းသက်အား နှုတ်ဆက်ကာ ထွက် သွားလေတော့သည်။

“ငါ ဆယ်ရက်လုံးလုံး အချိန်ကုန်ခံခဲ့ရတယ်ကွ”

အားထုံက ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်လေသည်။ ကျင်း ရှောင် ရယ်မောလိုက်သည်။

“ဒီလိုမှန်းသိရင် ငါ ဒီကိုတောင် မလာပါဘူးကွာ၊ တစ်နေ ရာရာမှာ ပုန်းပြီး မင်း ဘယ်လောက်စိတ်ညစ်နေမလဲဆိုတာ ချောင်း ကြည့်နေတာပေါ့ ... ဟား ဟား ဟား”

အားထုံလည်း ရယ်မောလိုက်လေသည်။ သူတို့နှစ်ယောက် က ယခုလို မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ကာ ရယ်မောခြင်း မပြုရသည်မှာ တာလအတန်ကြာပြီ မဟုတ်ပါလား။ အားထုံက ...

“အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုပေါ်လာတယ်၊ ငါကလည်း မင်းကို ချက် ချင်း သတိရလိုက်တယ် ဒါကြောင့်”

ကျင်းရှောင်က လက်ကာပြလိုက်ခြင်းကြောင့် အားထုံ စကား တစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်သွား၏။ ကျင်းရှောင်က ...

“သူငယ်ချင်း ... ဆားထင်းဇွဲကို သတိရသေးရဲ့လား”

အားထုံ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားကာ ...

“ဆားထင်းဇွဲ ... ဟုတ်လား၊ သူက သေလုပ်မျောပါးဒဏ်ရာ ကြီးနဲ့ ရန်သူ့ လက်ထဲမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်လေကွာ၊ သေသွားဖို့က လွဲ ပြီး ဘာများရှိဦးမှာလဲ”

“သူ မသေဘူးကွ၊ ရန်သူတွေက သူ့ကို ဖမ်းမိသွားတော့ ဆေးကုပေးတယ်၊ ကောင်းကောင်းကျေးဇူးတယ်၊ သူ လူကောင်းဖြစ် လာတဲ့အခါ ငွေတွေပုံပေးပြီး ငါ့ဆီကို လွှတ်လိုက်တယ်”

“ဘာ ... မင်းဆီကိုလွှတ်လိုက်တယ် ... ဟုတ်လား”

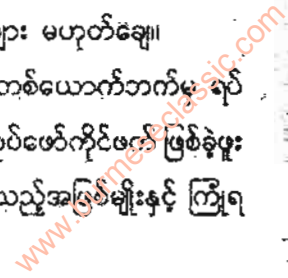
“ဟုတ်တယ် ... သူက ငါ့ဆီကိုရောက်လာတယ်”

“ရန်သူတွေက အိမ်ကြက်ချင်း အိုးမည်းသုတ်ပြီး ခွပ်ခိုင်း လိုက်တာပေါ့”

“အိမ်ကြက်ဆိုတာ ရှိလို့လားကွာ”

အားထုံ ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။ မှန်ပေသည်။ ကြေးစားများသည် ငွေပေးသည့်အလုပ်ရှင်၏ မျက်နှာမှလွဲပြီး မည်သူ၏မျက်နှာကိုမှ ကြည့်တတ်ကြသူများ မဟုတ်ချေ။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် မိမိက ငွေရှင်တစ်ယောက်ဘက်မှ ခုပ် တည်နေနိုင်ချိန်ဝယ် မိမိ၏အရင်းနှီးဆုံး လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဖြစ်ခဲ့ဖူး သူသည် ရန်သူငွေရှင်ဘက်မှ ရပ်တည်နေသည့်အဖြစ်ချိုးနှင့် ကြုံရ

၁၄၄ ❖ ဝတ္ထုအောင်

တတ်သည်။

ထိုအခါမျိုးဝယ် မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းဟူသည့်အသံကို ငွေက
စုံးလွှမ်းသွားလေတော့သည်။ အားထုံ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“သူက”

“သူက ငါ့ကိုသတ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တယ်လေ”

အားထုံသည် ဆားထင်းချို၏ကံကြမ္မာကို ရိပ်မိလိုက်လေ
သည်။ ကျင်းရှောင်က သူ၏ရှေ့ဝယ် စကားပြောနေနိုင်သည်ဆိုလျှင်
ဆားထင်းချိုသည် မြေကြီးတစ်နေရာဝယ် လှဲလျောင်းအိပ်စက်နေ
လိမ့်မည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ထိုကိစ္စသည်လည်း ထူးဆန်းသည်ကိစ္စမဟုတ်ဟု တွေးကာ
လျစ်လျူရှုထားလိုက်လေတော့သည်။ ကျင်းရှောင်က ...

“ဆားထင်းချို ရန်သူလက်ထဲမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီးတဲ့နေ့ကပိုင်း
ငါလည်း စိတ်လေပြီး ခြေဦးတည့်ရာ လျှောက်သွားနေခဲ့မိတယ်”

“ငါကတော့ မင်း တစ်နေရာရာမှာ အလုပ်လုပ်နေတယ်လို့
ထင်ခဲ့မိတာ”

“ငါ စိတ်ကုန်နေပါပြီကွာ”

“မင်း တကယ်ပြောတာလား”

အားထုံ စိတ်လှုပ်ရှားသွားသည်။

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းထမ်း (၈) ❖ ၁၄၅

ကျင်းရှောင်သည် အလုပ်လုပ်လိုစိတ် မရှိတော့လျှင် နန်း
ကုန်းသက်၏အစီအစဉ် မည်သို့မျှ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်တော့မည် မဟုတ်
ဟု တွေးမိသည်မဟုတ်ပါလား။

“ဟုတ်တယ် ... ငါဘယ်တုန်းက အလည်အပတ်သွားဖူးလို့
လဲ၊ အခု ငါက မင်းဆီကိုလာပြီး လည်ပတ်တာလေကွာ”

ကျင်းရှောင် အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲသွားပြီဖြစ်ကြောင်း
တွေးမိသည့်အခါ အားထုံ အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက်သွားလေတော့
သည်။

“ဒုက္ခပဲ”

ဟုလည်း လွှတ်ခနဲ ညည်းညူလိုက်၏။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ... ငါ လာပြီးလည်ပတ်တာကို မင်းက
သဘောမကျလို့ဇာ”

“မဟုတ်ဘူး၊ ငါက မင်းကို ဧည့်ခံပြုဖို့ ဝတ္တရားမကျေမှာ
တွေးမိလို့ကွ”

“ဒါဆိုလည်း ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ငါကလည်း ဒီမှာ ကြာကြာနေ
မယ် စိတ်ကူးထားတာမှမဟုတ်ဘဲ”

“နေဦး”

အားထုံ ကပျာကယာ ဟန့်တားလိုက်၏။

၁၄၆ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ကျင်းရှောင်က ...

“မင်း ဘာပြောချင်လို့လဲ”

“ငါ ဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာ မင်း စိတ်မဝင်စားဘူးလား”

ကျင်းရှောင် ပြုံးလိုက်သည်။

“မင်းဟာ အပေးအကမ်းရက်ရောတဲ့ အလုပ်ရှင် တစ်ယောက်ဆီမှာ လုပ်နေတာ ဖြစ်မှာပေါ့၊ မင်းရဲ့အိမ်ကို ငါရောက်ခဲ့ပြီးပါပြီကွာ”

မှန်ပေသည်။ အားထုံက နန်းကုန်းသက်ထံဝယ် သစ္စာရှိစွာ အမှုထမ်းသဖြင့် နန်းကုန်းသက်ကလည်း သူ့အား လိုလေသေးမရှိအောင် ပံ့ပိုးထားခဲ့သည်။

“သူငယ်ချင်း ... ငါ့ရဲ့အလုပ်ရှင်ဟာ ရက်ရောတာမှန်တယ်၊ သူက လူတော်လူကောင်းတွေကို ချီးမြှင့် မြှောက်စားလေ့ရှိတယ်ကွ၊ ငါကတော့ ဒီမှာပဲ တစ်သက်လုံး အရိုးထုတ်သွားမယ်လို့ စိတ်ကူးထားတယ်”

ကျင်းရှောင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကောင်းတာပေါ့ကွာ၊ တစ်နေရာကတစ်နေရာ ကူးပြောင်းနေရတဲ့ဘဝက စိတ်ပျက်စရာသိပ်ကောင်းတာပေါ့၊ မင်း အခုလို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဖြစ်သွားတာ ငါ ဝမ်းသာပါတယ်”

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းထမ်း (၈) ❖ ၁၄၇

အားထုံက လက်ကာပြလိုက်သည်။

“ဝမ်းမသာနဲ့ဦးသူငယ်ချင်း၊ ငါလည်းမကြာခင် ဒီနေရာက လွင့်ရတော့မှာ”

“ဟေ ... ဘာဖြစ်လို့လဲကွ”

အားထုံက ...

“သူက ငါ့ကို အလုပ်တစ်ခုလုပ်ခိုင်းတယ်၊ ငါက လုပ်နိုင်မယ် မထင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် မင်းကိုလိုက်ရှာခဲ့တာ၊ ဒီကိစ္စမှာ မင်းက ငါ့ထက်ပိုပြီး ကျွမ်းကျင်တယ် မဟုတ်လား၊ မင်းက စိတ်ကုန်သွားပြီဆိုတော့ ငါလည်းဆက်လုပ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး၊ ဒါဆိုရင် အလုပ်ရှင်က ငါ့ကို ကန်ထုတ်လိုက်မှာပဲ”

“မင်းကို ဘာလုပ်ခိုင်းတာလဲ”

“သေခိုင်းတာလေ”

အားထုံက ခပ်ကည်တည်ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ဟား ဟား ဟား”

သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်ကြ၏။ နှစ်ယောက်သား ရယ်မောလိုက်ကြပြီးမှ အားထုံက ...

“သူက ငါ့အသက်ရှင်နေတာကို မကြည့်ချင်တော့ဘူးလေ”

၁၄၈ ❖ ဝတ္ထုအောင်

“သူခိုင်းတဲ့အလုပ်လုပ်ရင် မင်းသေမယ် ဟုတ်လား”

“သိပ် သေချာတာပေါ့ကွာ”

“ဘာအလုပ်လဲ”

ကျင်းရှောင်က စိတ်ဝင်စားစွာ မေးလေသည်။ အားထုံက ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“သူငယ်ချင်း ငါ့အိမ်ကို လိုက်ခဲ့ရင်ကောင်းမယ်၊ ဒီမှာ လူတွေများတယ်၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ် စကားပြောလို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး”

ကျင်းရှောင် တွေဝေသွား၏။ အားထုံအား အကဲခတ်ကြည့်ကာ တစ်စုံတစ်ခု တွေးတောစဉ်းစားနေဟန်ရှိ၏။ အားထုံ ရင်ခုန်သံ မြန်လာသည်။

သူသည် ကျင်းရှောင် စိတ်လှုပ်ရှားလာအောင် ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ကျင်းရှောင်က သူနှင့်လက်တွဲလာရန်သာ လိုတော့သည်။

ကျင်းရှောင်သည် မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းအပေါ် ဂရုတစိုက် ရှိလှဖြစ်ကြောင်း နားလည်ထားသည် မဟုတ်ပါလား။

အားထုံက ကျင်းရှောင်ကို စိုက်ကြည့်နေ၏။ အတော်ကလေးကြာမှ ကျင်းရှောင်သက်ပြင်းချကာ ...

“ကောင်းပြီလေ ... သွားကြတာပေါ့”

သက်စွန့်ကြိုးဝမ်း သွေးခင်းထမ်း (၅) ❖ ၁၄၉

အားထုံမှာ လည်ချောင်းဝ၌ တစ်ဆိုနေသည့်အလုံးကြီး တစ်လုံး ရင်ထဲ လျော့ကျသွားသည်ဟု ခံစားလိုက်ရသည်။

တစ်ခဏအကြာတွင် သူတို့နှစ်ယောက်သည် ပန်းမြို့တော်တည်းခိုခန်းအပြင်ဘက်ရှိ လမ်းမပေါ်သို့ ရောက်နေကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းရှောင်က အရက်တစ်ခွက် မော့ချလိုက်သည်။ ခွက်ကို စားပွဲပေါ်ချပြီး အားထုံကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ အားထုံက ...

“ငါ နောက်တစ်ခေါက် ရှင်းပြရဦးမလား”

“မလိုတော့ပါဘူးကွာ၊ ငါ သဘောပေါက်ပါပြီ”

အားထုံက ...

“သူဌေးကြီးနန်းကုန်းသက်အတွက် စုအိမ်းဟာ ဘယ်လောက် မုန်းတီးစရာကောင်းတဲ့လူ ဖြစ်နေပြီလဲ၊ သူက စုအိမ်းကို အလဲထိုးဖို့ အစွမ်းကုန်ကြိုးစားမှာပဲ”

ကျင်းရှောင် ဖြိုးလိုက်သည်။

“သူဌေးကြီးဘက်က ကြည့်ရင်လည်းမှန်တယ်၊ စုအိမ်းဘက်က ကြည့်ရင်လည်း မှန်တယ်”

“ဟေ”

အားထုံက ကျင်းရှောင်ကို နားမလည်နိုင်စွာ ကြည့်လိုက်လေသည်။ ကျင်းရှောင်က ...

“မင်းစဉ်းစားကြည့်လေ ... မိုးမြေရိုက်ကြောင့် ကြူဟွီးအတူနီးဆောင်အဖွဲ့ဟာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် စီးပွားရှာနိုင်တယ်။ အကျိုးအမြတ်တွေ တစ်ပုံတစ်ပင်ကြီးရခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား၊ ရာဘဏ္ဍ အိတ်ထဲထည့်ပြီး မိုးမြေရိုက်ကို လျစ်လျူရှုထားတာ ဘယ်ကောင်းမလဲ၊ အဆိုးဆုံးက မိုးမြေရိုက် ပြိုကွဲသွားရင် မကောင်းမှု ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းတွေ တွင်တွင်ကျယ်ကျယ်လုပ်ပြီး စီးပွားထပ်ရှာဦးမယ်ဆိုတာပဲ၊ မင်းရဲ့အလုပ်ရှင်လုပ်ပုံက ကြူဟွီးနယ်ကို ငရဲပြည်ဖြစ်အောင် လုပ်တာနဲ့ မတူဘူးလား”

မှန်ပေသည်။ ကျင်းရှောင်က ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“စုအိမ်းဘက်ကကြည့်မယ်ဆိုရင်လည်း သူတို့က နှစ်ပေါင်းများစွာ အနစ်နာခံခဲ့ပေမယ့် ဘယ်သူကမှ သူတို့ကို ပြန်လှည့်မကြည့်ခဲ့ဘူး မဟုတ်လား၊ အခုလိုလုပ်လိုက်တာ သူ့အတွက် ထွက်ပေါက်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကြူဟွီးနယ်မှာ သူ့ကို ဘယ်သူမှ မော့မကြည့်ရဲဘူးလို့ ထင်နေရင်တော့ အမှားကြီးမှားသွားလိမ့်မယ်၊ သူလုပ်သင့်တာက အားလုံး မိုးမြေရိုက်အကြောင်းသိအောင် လုပ်ပြပြီး နဂိုအတိုင်း

ဟန်မပျက် ဆက်နေဖို့ပဲ၊ ဒါဆိုရင် ဘယ်သူကမှ မိုးမြေရိုက်ကို မထောက်ပံ့ဘဲ နေရဲတော့မှာ မဟုတ်ဘူး”

အားထုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကောင်းပြီ ... အဖြစ်အပျက်ကို မင်းနားလည်ပြီဆိုရင် ရိုက်ချုပ်မာထင်းကို ကယ်တင်ဖို့ကိစ္စ မင်း ဘယ်လိုသဘောထားသလဲ”

“ဒီကိစ္စမှာ ရှုပ်ထွေးမှုတွေ အများကြီးရှိနေတယ်၊ ဒါကြောင့် ဝင်မပါဘဲ လက်ရှောင်နေလိုက်တာ ကောင်းမယ်”

အားထုံ ဝိုင်းသွား၏။ ကျင်းရှောင်အား စည်းရုံးရန်မလွယ်သဖြင့် စိတ်ညစ်သွားသည်။ သို့သော် သူ၏အိမ်သို့ လိုက်လာပြီးမှ သူက ရအောင်စည်းရုံးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

“သူငယ်ချင်း ... မင်းက ခေါင်းရှောင်နေလို့ရတယ်၊ ငါကတော့ မရနိုင်ဘူးကွ”

“ဟုတ်တယ် ... မင်းက သူ့ဆီမှာ ငွေယူတယ်ဆိုတော့ သူခိုင်းတာ လုပ်ရမှာပေါ့”

“သူက ငါ့ကို သွားသေခိုင်းတာ”

“ဘာထူးလို့လဲကွာ၊ တို့ကမူမှန်းသိလျက် မီးကိုတိုးဝင်နေတဲ့ ဝိုးဖလံတွေပဲ မဟုတ်လား”

အားထုံ လက်လျှော့လိုက်လေတော့သည်။

“ကောင်းပြီလေ ... မင်း စိတ်မပါရင်လည်း ငါ မတိုက်တွန်း
တော့ပါဘူး။ ငါ့ကိစ္စ ငါ့ဘာသာကြည့်ရှင်းမယ်၊ မင်း ဒီမှာ တစ်ရက်
နှစ်ရက်လောက်တော့ နေသွားရမယ်”

“မင်းရဲ့အလုပ်ရှင်က”

“ငါ သူ့ကို ဂရုမစိုက်ပါဘူးကွာ”

ကျင်းရှောင်က ...

“ဘာလဲ ... မင်းက သူ့ဆီမှာ ဆက်မလုပ်တော့ဘူးလို့များ”
သူ၏စကား မဆုံးမီ အားထုံက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်လေ

သည်။

“ငါက ငွေယူထားတာပဲ၊ သေရမှာကြောက်လို့ ထွက်ပြေး
သွားတယ်ဆိုတာထက် သေသွားတာက ပိုကောင်းတယ် မဟုတ်
လား၊ ငါက သူ့ခိုင်းတဲ့ကိစ္စကို မဖြစ်မနေလုပ်မှာပါ”

ကျင်းရှောင် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ဒါဆိုရင် ဆားထင်းချိုကို နောက်ထပ် ဘယ်တော့မှ မတွေ့
နိုင်တော့သလို မင်းကိုလည်း”

ယခုတစ်ကြိမ် ကျင်းရှောင်က သူ့ဘာသာစကားရပ်တန့်
လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

“ဒါကြောင့် ငါ့ဆီမှာ တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက် နေသွားလို့
ပြောတာပေါ့ကွာ”

“မင်းက ဘာကြောင့် ဒီလောက်တောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
လျှော့တွက်ထားရတာလဲ၊ မင်းလုပ်ခဲ့သမျှ အောင်မြင်ခဲ့တာချည်းပဲ
မဟုတ်လား”

အားထုံက ...

“ငါ အောင်မြင်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ဘေးမှာ သူငယ်ချင်းတွေ ရှိ
တယ်လေ၊ အခုတစ်ကြိမ် ငါက ဘယ်လိုလူစားချိုးတွေနဲ့ လက်တွဲရ
မယ်ဆိုတာ မသိနိုင်သေးဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အခုတစ်ကြိမ် လက်တွဲ
ရမယ့်လူတွေဟာ ငါ့သူငယ်ချင်းတွေကိုတော့ ဒီကြံမှာမဟုတ်ဘူး”

ကျင်းရှောင်က ...

“တကယ်လို့ စီမင်းယု၊ လျှူခင်းနဲ့ စန့်တွမ်းဖုံးတို့က မင်းနဲ့
လက်တွဲကြမယ်ဆိုရင်ကော”

“ဟေ”

အားထုံ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေသည်။

“ငါလည်း တစ်ယောက်အပါအဝင် ဆိုပါတော့ကွာ”

အားထုံ အားရပါးရ ပြုံးလိုက်ပြီး ...

“မင်းတို့ပါမယ်ဆိုရင် ငါ ငရဲပြည်ကိုတောင် သွားရဲတယ်ကွ

... ဟား ဟား ဟား”

ကျင်းရှောင်လည်း ရယ်မောလိုက်လေသည်။ သူတို့နှစ်ယောက် အတန်ကြာ ရယ်မောပြီးမှ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် နိုက်ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ကျင်းရှောင်က ...

“ငရဲပြည်သွားတဲ့ခရီးအတွက် ဘာတွေလိုတယ်ဆိုတာ မင်း သိပါတယ်နော်”

အားထုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“စိတ်ချ ... မင်းတို့လိုချင်တာအားလုံး ဖြစ်စေရမယ်”

“ဒါဆို ငါ့ကို အကောင်းဆုံးမြင်းတစ်စီးနဲ့ ငွေများများသာ ပေးပေတော့၊ အချိန်လည်း ဆယ်ရက်လောက်လိုတယ်၊ ငါပြန် ရောက်လာရင် အထူးဧည့်သည်တော်အတွက် မင်းက အကောင်းဆုံး အရက် စီစဉ်ထားမယ်လို့ ငါထင်တယ်”

ယခုမှ ကျင်းရှောင်ဆိုလိုသည့် စကားအဓိပ္ပာယ်ကို အားထုံ ကောင်းစွာနားလည်သွားတော့သည်။

“စိတ်ချ ... အရက်ဆိုးထဲဝင်ပြီး ရေချိုးရအောင် ငါစီစဉ်ထား လိုက်မယ်”

အပေးအယူ

ကျင်းရှောင်သည် ဆယ်ရက်မပြည့်မီမှာပင် စီမင်းယု၊ လျှူခင်းနှင့် စန်းကွမ်းဖုံးတို့ကို စည်းရုံးခေါ်ဆောင်လာနိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ သူတို့သည် အားထုံနှင့်အတူ ဆုံစည်းရာသို့ ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

ဆုံစည်းရာသည် စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်၏အမည် ဖြစ်သည်။ ဆုံစည်းရာစားသောက်ဆိုင်သည် ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှသည် မဟုတ်ပါ။ ရေကန်ကြီးတစ်ခု၏ဘေးဝယ် ဆောက်လုပ်ထားသော သစ်သားအိမ်တစ်လုံး၌ ဖွင့်လှစ်ထားသည့် ဆိုင်တစ်ဆိုင်သာ ဖြစ်လေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်၌ လူနေအိမ်ခြေကျပြီး တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် ရှိ၏။ အရသာရှိသော စားသောက်ဖွယ်ရာများလည်း ရရှိနိုင်၏။

ထို့ကြောင့် နာမည်ရသော စားသောက်ဆိုင်အဖြစ် တည်ရှိနေခြင်းဖြစ်လေသည်။

ယခု ဆုံစည်းရာစားသောက်ဆိုင်ရှေ့ ရေကန်စပ်ဝယ်

၁၅၆ ❖ ဝတ္ထုအောင်

စားပွဲတစ်လုံးရှိနေပြီး ထိုစားပွဲဝယ် လူငါးယောက် ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။ ထိုလူငါးယောက်မှာ ကျင်းရှောင်၊ စန်ကွမ်းဖုံး၊ လျှူခင်း၊ စီဆင်းယုနှင့် အားထုံတို့ ဖြစ်ကြလေသည်။ သူတို့ရှေ့ရှိ စားပွဲပေါ်ဝယ် စားသောက်ဖွယ်ရာများ၊ အရက်များ အဆင်သင့်ရှိနေ၏။

သို့သော် သူတို့ငါးယောက်စလုံး လက်ဖျားနှင့်ပင် မတို့ကြ ဖါးချေ။ သူတို့ ဤနေရာသို့ စုရုံးရောက်လာကြခြင်းမှာ အစားအ သောက်စားသောက်ရန်မဟုတ်ကြောင်း အားလုံးနားလည်ထား၏။

သူတို့သည် အလုပ်ကြီးတစ်ခုလုပ်ရန် စုရုံးနေကြသည် မဟုတ်ပါလား။

“လာပြီ”

အားထုံက တီးတိုးပြောလိုက်သည်။ ကျန်လူအားလုံးက လှမ်းကြည့်လိုက်ကြ၏။ လူတစ်ယောက် အိတ်တစ်လုံးဆွဲကာ ခပ် သွက်သွက် လျှောက်လာနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူမှာ သူဌေးကြီးနန်းကုန်းသက်၏လက်ရုံး လီဆင်း ဖြစ် လေသည်။ လီဆင်းက လွတ်နေသော ခုံတစ်လုံး၌ ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

ပြီးနောက် အားလုံးကို တစ်ချက်စေ့ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ကျုပ် နောက်ကျသွားတာကို ခွင့်လွှတ်ပါနော်”

ဟု ပြောလိုက်၏။ အားလုံးက သူ့အား ဝိုင်းကြည့်နေကြပြီး

ထင်ရှားပြုပမ်း သွားသံထမ်း (၅) ❖ ၁၅၇

ဘာမှမပြောကြချေ။ သူတို့သည် အပိုစကားပြောသည်ကို စိတ်ဝင် စားကြသူများ မဟုတ်ကြချေ။

လီဆင်းမှာ သူတို့၏မျက်နှာထားကို ကြည့်လိုက်သည်နှင့် ချက်ချင်းရိပ်မိသွားလေသည်။ ချောင်းတစ်ချက်ဟန်လိုက်ပြီး --

“သူဌေးကြီးက အားလုံးကို နှုတ်ခွန်းဆက်သလိုက်ပါတယ်။ ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စအတွက်လည်း မိတ်ဆွေတို့ ပြောတဲ့အတိုင်း သဘောတူပြီး မူလသတ်မှတ်ချက်ကို ပြင်ဆင်ပေးလိုက်ပါတယ်”

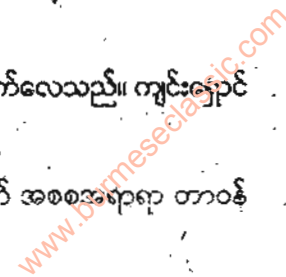
ထိုစကားကြားလျှင် ကျင်းရှောင် သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။ နန်းကုန်းသက်သည် မိုးမြေရိုက်စူးချုပ် မာထင်းအား ကယ်တင်ရန် အတွက် ငွေတစ်သိန်းပေးမည်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့၏။

ယခုမူ ကျင်းရှောင်၏ အဆိုပြုချက်ဖြင့် ငွေငါးသိန်းပေးရန် သဘောတူလိုက်ပြီဖြစ်လေသည်။

“ဒါပေမဲ့ အခုလောလောဆယ် လိုအပ်တဲ့အသုံးစရိတ်က လွဲပြီး ငွေကို အပိုမပေးနိုင်ပါဘူး။ ကိစ္စအောင်မြင်သွားတဲ့အခါကျမှ ငွေအကျေပေးမယ်လို့ ပြောပါတယ်”

ပြောပြီး အားလုံးကို စေ့ကြည့်လိုက်လေသည်။ ကျင်းရှောင် က ...

“အခုချိန်ကစပြီး ကျုပ်တို့အတွက် အစစအရာရာ တာဝန်

၁၅၈ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ယူမယ်ဆိုပါတော့”

“ဟုတ်တယ် ... ခင်ဗျားတို့ ဘာပဲလုပ်လုပ် သူဌေးကြီးက အကုန်အကျစ် တာဝန်ယူပါလိမ့်မယ်”

ကျင်းရှောင်က သူ၏မိတ်ဆွေများကို ကြည့်လိုက်၏။ အားလုံးက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ကြလေသည်။ လီဆင်း၏စကားကို သဘောတူလိုက်ကြခြင်းဖြစ်၏။ လီဆင်း ကျေနပ်သွား၏။

ကြေးစားများနှင့် တွေ့ဆုံမှုသည် ပထမအဆင့်အနေနှင့် အောင်မြင်သွားခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလား။ လီဆင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီ ... ကျုပ်တို့ ရှေ့ဆက်ကြရအောင်”

ပြောပြောဆိုဆို လက်ဆွဲအိတ်ထဲမှ စာရွက်စာတမ်းများ ထုတ်ယူလိုက်၏။

“ဟောဒီမှာ စာရွက်စာတမ်းတွေ ပါလာတယ်။ ဒီမှာ ကျုပ်တို့က ဝိုင်းရံပေးထားတဲ့ ဘယ်လိုကယ်တင်ကြမလဲဆိုတဲ့ အစီအစဉ်တွေ ရေးဆွဲထားပါတယ်။ ကြိုပွားနယ်ထဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်းတွေ အားလုံး ရေးမှတ်ထားတဲ့ မြေပုံတွေလည်းပါပါတယ်”

အားလုံးက လီဆင်းထံမှတစ်ဆင့် ကျင်းရှောင်ဘက်သို့ အကြည့်လွှဲလိုက်ကြလေသည်။ ကျင်းရှောင်က ...

“ကြိုပွားနယ်ရဲ့ အသေးစိတ်မြေပုံ ခဏပေးပါဗျာ”

ဘယ်စွန့်ကြားလမ်း သွေးခင်းလမ်း (၅) ❖ ၁၅၉

လီဆင်းက လှမ်းပေးလိုက်လေသည်။ ကျင်းရှောင်က မြေပုံကို ယူကာ စားပွဲပေါ် ဖြန့်ကြည့်လိုက်လေသည်။ အားလုံးက ကျင်းရှောင်၏လုပ်ရပ်ကို မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေကြလေသည်။ ကျင်းရှောင်က ...

“ခင်ဗျားတို့ ရေးဆွဲထားတဲ့ အစီအစဉ်တွေကို ကြည့်ပါရစေဦးဗျာ”

လီဆင်းက စာရွက်စာတမ်းများ လှမ်းပေးလိုက်ပြန်သည်။ ကျင်းရှောင်က စာရွက်စာတမ်းများကိုယူကာ လုံးဝမကြည့်ဘဲ ခြံခနဲ မြည်အောင် ဆွဲဆုတ်ပစ်လိုက်လေသည်။

သူ၏လုပ်ရပ်ကြောင့် လီဆင်း မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

“ခင် ခင်ဗျား ဘာလုပ်တာလဲ”

ပြောပြောဆိုဆို ကျင်းရှောင်၏လက်တွင်းမှ လူယူရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။ ကျင်းရှောင်က သူ့အား အေးတိအေးစက် စိုက်ကြည့်နေ၏။

ကျင်းရှောင်၏အကြည့်ကြောင့် အဆိပ်ပြင်းသည့်မြေတစ်ကောင်အား တွေ့လိုက်ရသည့်ပမာ လီဆင်း နောက်တွန့်သွား၏။ ကျင်းရှောင်က ...

“မိုးမြေပိုက်ချုပ်ကိုသွားပြီး တယ်တင်မယိုက်စွဲမှာ ကျုပ်

က ခေါင်းဆောင် အစီအစဉ်တွေကို ကျုပ်ကလည်း ရေးဆွဲမယ်”

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်လေသည်။ လီဆင်း မကျေမနပ် ဖြစ်သွားသည်။ အားထုံဘက်သို့လှည့်ကာ ...

“အားထုံ ... ဒီကိစ္စကို”

သူ၏စကားမဆုံးမီ အားထုံက ကြားဖြတ်၍ ...

“မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ကို ကယ်တင်ဖို့ကိစ္စ လွယ်တယ်ထင်ရင် ခင်ဗျားတို့ဘာသာ လုပ်ကြည့်ပါ”

လီဆင်းက ...

“အားထုံ ... ခင်ဗျားကို သူဌေးကြီးက အလုပ်ဖြုတ်ပစ်မှာ မကြောက်ဘူးလား”

“ကျုပ်က သူ့ဆီမှာ အလုပ်မလုပ်ရလို့ သေသွားမှာမှ မဟုတ်တာ”

အားထုံ၏စကားကြောင့် လီဆင်း ပါးစပ်ပိတ်သွားလေ တော့သည်။ ကျားရှောင်က လီဆင်းကိုကြည့်ကာ ...

“ကျုပ်တို့ကို တစ်ယောက် ငွေငါးသိန်းစီပေးရမယ်၊ ကုန်ကျ စရိတ် အားလုံးခံရမယ်၊ ဒါကို သဘောတူတယ်ဆိုရင် ဆယ့်ငါးရက် အတွင်း ကျုပ်တို့က မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ် မာထင်းကို ကယ်တင်ပေးမယ်” ဟုပြောလိုက်၏။ လီဆင်း ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား၏။

“ဆယ့် ဆယ့်ငါးရက် ... ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ... ကျုပ်တို့အတွက် လိုလေသေးမရှိ စီစဉ်ပေး မှ ဖြစ်မယ်”

လီဆင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ ဤနေရာသို့မလာမီ နန်း ကုန်းသက်ပြောလိုက်သည့်စကားများ ပြန်လည်ကြားယောင်လာ လေသည်။

“သူတို့သာ မာထင်းကို ကယ်နိုင်မယ်ဆိုတာ သေချာပါစေ၊ သူတို့လိုချင်တာ အကုန်ပေးလိုက်”

လီဆင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတောင်းဆိုသမျှကို လိုက်လျောနိုင်ဖို့ ခင်ဗျားက အာမခံချက်တစ်ခု ပေးဖို့လိုပါတယ်”

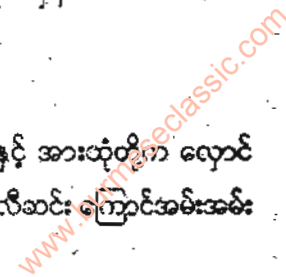
ကျင်းရှောင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကောင်းပြီ ... ခင်ဗျား ဘာလိုချင်သလဲ၊ ပြော”

“ခင်ဗျားတို့က မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ်ကို အမှန်တကယ် ကယ်တင် နိုင်မှဖြစ်မယ်”

“ဝါး ဟား ဟား”

စီမင်းယု၊ စန့်ကွမ်းဖိုး၊ လျှူခင်းနှင့် အားထုံတို့က လှောင် ပြောင်ရယ်မောလိုက်ကြလေတော့သည်။ လီဆင်း ကြောင်အမ်းအမ်း

ဖြစ်သွား၏။ ကျင်းရှောင်က ...

“ဒီနေ့ကစပြီး ဆယ့်ငါးရက်ပြည့်တဲ့နေ့မှာ မိုးမြေရိုက်ခတ်ချုပ်
မာထင်းဟာ ခင်ဗျားတို့လက်ထဲ ရောက်လာစေရမယ်”

သူ၏စကားသည် သူ၏အာမခံချက် ဖြစ်လေသည်။

“ကောင်းပြီ ... ခင်ဗျား အာမခံတယ်ဆိုရင် ဘာမဆို လိုက်
လျော့ဖို့ အသင့်ပဲဗျ”

ကျင်းရှောင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျားက အခုလောလောဆယ် ငွေဆယ်သိန်း
ယူလာခဲ့ပါ။ ခုအချိန်ကစပြီး ကျုပ်တို့ အလုပ်လုပ်ကြမယ်၊ ဂိုဏ်းချုပ်
မာထင်းကို ကယ်တင်ဖို့ လုပ်ငန်းစကြမယ်”

လီဆင်း မျက်လုံးပြူးသွား၏။

“ဆယ်သိန်း ... ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

“ဘာ ဘာလုပ်ဖို့လဲ”

“ကျုပ်တို့ ကြူးပွားနယ်ကိုရောက်ရင် စုအိမ်းရဲ့မိုးမြေရိုက်ခတ်
ရင်ဆိုင်ရမှာ၊ ဒီတော့ ကျုပ်တို့အတွက်ပစ္စည်းကိရိယာတွေ၊ လက်နက်
တွေ၊ လူတွေလိုတယ်၊ ဒါတွေအားလုံး ငွေပေးမှ ရမယ်”

အားဆိုက်က ဝင်ပြောလိုက်၏။

“တချို့ပစ္စည်းတွေဟာ အခုချက်ချင်းလိုချင်လို့ ရနိုင်တာ
မဟုတ်ဘူး၊ မြန်မြန်လိုချင်တယ်ဆိုရင် ငွေပိုပေးရလိမ့်မယ်”

လီဆင်း ငြိမ်ကျသွား၏။

“ကောင်းပြီ ... ခင်ဗျားတို့လိုချင်တာ ဖြစ်စေရမယ်၊ ဒါပေမဲ့
သူငွေကြီးဆီက ခွင့်ပြုချက်ယူဖို့တော့ အရေးကြီးတယ်”

ကျင်းရှောင် ကန့်ကွက်ခြင်းမပြုချေ။

“ရပါတယ်ဗျာ ... ခင်ဗျားက သူ့ကိုပြောပြမယ်ဆိုရင် ကျုပ်
တို့အတွက် အနှောင့်အယှက်ကင်းတဲ့ သီးသန့်ခြံဝင်းတစ်ခုလည်း
လိုချင်တယ်လို့ ပြောပြလိုက်ပါ”

“ကျုပ် ပြောပြလိုက်ပါမယ်”

“ကဲ ... ခင်ဗျားဘက်က အမြန်ဆုံးဆောင်ရွက်ပေးတော့၊
ကျုပ်တို့က အလုပ်လုပ်မယ်ဆိုရင် ဒီအတိုင်းနေရတာကို သိပ်ပြီး
ငြီးငွေ့တဲ့ လူတွေပဲ၊ လုပ်မယ်ဆို လုပ်လိုက်ရမှာ၊ ဒါကို ခင်ဗျား နား
လည်မှာပါ”

“နား နားလည်ပါတယ်ဗျာ”

လီဆင်းသည် အားလုံးကို နှုတ်ဆက်ကာ ခပ်သွက်သွက်
ထွက်ခွာသွားလေတော့၏။

ပြင်ဆင်ခြင်း

မြို့စွန့်တစ်နေရာတွင် လွန်စွာကျယ်ဝန်းသော ခြံဝင်းကြီး တစ်ခု ရှိလေသည်။ ခြံဝင်းအတွင်းဝယ် သစ်ပင်ချုံနွယ်များထူထပ် စွာ ပေါက်ရောက်လျက်ရှိ၏။ ခြံဝင်းအလယ်၌မူ မြေကွက်လပ်ကြီး တစ်ခု ရှိနေ၏။

ယခု မြေကွက်လပ်တွင် လက်သမားများသည် အဆောက် အအုံတစ်လုံးအား လျှင်မြန်စွာ ဆောက်လုပ်နေကြပြီဖြစ်သည်။

ကျင်းရှောင်၊ အားထုံ၊ စီမင်းယု၊ လျှူခင်းနှင့် စန်ကွမ်းဖုံးတို့ သည် အရိပ်ကောင်းသော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်၌ ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင် နေကြလေသည်။ ကျင်းရှောင်က လီဆင်းထံမှ ယူထားလိုက်သည့် မြေပုံကို မြေပေါ်ဖြန့်ခင်းလိုက်ပြီး ...

“ကြူဟွီးနယ်ဟာ ကုန်းလမ်း ရေလမ်း အားလုံးဆုံတဲ့ အချက်အချာဒေသတစ်ခုပဲ၊ တို့ ကြူဟွီးမြို့ကို သွားကြမယ်”
သူက မြေပုံပေါ်မှ တစ်နေရာကို ညွှန်ပြရင်း ...

“ကြီးဟွီးမြို့မှာ အဓိကဝင်ပေါက် လေးပေါက်ရှိတယ်၊ ဝင် ပေါက် သုံးပေါက်ဟာ ကုန်းလမ်းခရီးဖြစ်ပြီး ကျန်တဲ့ဝင်ပေါက်တစ်ခု ကတော့ ရေလမ်းပဲ”

အားလုံး ကျင်းရှောင်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ တစ်စုံတစ်ခုမေး လိုသည့်သဘောဖြစ်လေသည်။ ကျင်းရှောင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

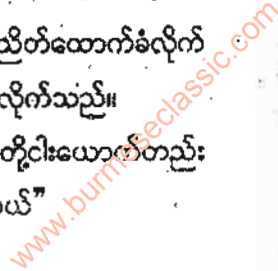
“အားထုံ ... မင်း ဘာမေးချင်သလဲ မေးပါ”

အားထုံက ချောင်းဟန်လိုက်ပြီး ...

“မိုးမြေဝိုင်းဟာ အရင်ကတည်းက အင်အားတောင့်တင်း တယ်၊ အခုဆိုရင် ပိုပြီးတောင် အင်အားကောင်းနေပြီ၊ ကျုပ်တို့က စုအိမ်းကို သုတ်သင်ပစ်ရမယ်ဆိုရင် စိတ်ပူမိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့နဲ့စခန်းထဲ ထိုးဖောက်ဝင်ပြီး လူတစ်ယောက်ကယ်တင်ဖို့ဆိုတာ တော့ ခက်ခဲမယ်ထင်တယ်၊ ကျုပ်တို့ဟာ ကယ်တင်ခဲ့တဲ့လူကို စောင့် ရှောက်ပြီး ဒီကိုအရောက်ပြန်လာရမှာ မဟုတ်လား၊ သူဟာ ကျုပ်တို့ အတွက် တာဝန်ကြီးတစ်ခုလို ဖြစ်နေလိမ့်မယ်”

သူ၏စကားကို ကျန်လူများက ခေါင်းညိတ်ထောက်ခံလိုက် ကြလေသည်။ ကျင်းရှောင်လည်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကျုပ် သဘောပေါက်ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ငါးယောက်တည်း သွားဖို့ မလုံလောက်ဘူးဆိုတာလည်း သိပါတယ်”

၁၆၆ ❖ တက္ကသိုလ်

ထိုစကားကြားလျှင် အားထုံတို့ ကျေနပ်သွားကြ၏။ ကျင်း
ရှောင်က ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့ဟာ ကြူဟွီးနယ်ထဲဝင်ပြီး တိုက်ခိုက်ရမယ့်အပြင်
အကျဉ်းသားကိုကယ်တင်ပြီး ပြန်ဆုတ်လာရမှာဆိုတော့ ထင်
သလောက် မလွယ်ဘူးဆိုတာ ရှင်းပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်က ခေါင်း
ကြီးနဲ့ ဆက်သွယ်ထားတာပေါ့”

“ခေါင်းကြီး ... ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

“ပွဲစားခေါင်းကြီးလား”

“သူကလွဲပြီး ဘယ်သူရှိဦးမှာလဲ”

လျှူခင်းက ပခုံးတုန်လိုက်သည်။

“ခေါင်းကြီးဟာ အသုံးဝင်တဲ့လူတစ်ယောက်ဆိုတာ မှန်ပါ
တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ရဲ့စိတ်ဓာတ်ကိုတော့ ကျုပ်က သိပ်မကြိုက်ဘူး။
သူက ငွေမက်လွန်းတယ်”

မှန်ပေသည်။ ခေါင်းကြီးသည် ငွေမျက်နှာတစ်ခုတည်းကို
သာ ကြည့်သူဖြစ်၏။ ကျင်းရှောင်က ...

“ကျုပ်တို့က အမြန်လိုတဲ့အတွက် ခေါင်းကြီးနဲ့မပတ်သက်
လို့ မရတော့ဘူးလေ။ သူ့ဆီက ပစ္စည်းတချို့ ယူရမယ်။ ပြီးတော့

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းထမ်း (၀) ❖ ၁၆၇

လူတချို့လည်း ငှားရဦးမယ်”

“လူငှားမယ် ... ဟုတ်လား”

စန့်ကွမ်းဖုံးက မနှစ်မြို့သောလေသံဖြင့် ပြောလေသည်။
ခေါင်းကြီးသည် သူတို့ကဲ့သို့ ကြေးစားတစ်ယောက် ဖြစ်၏။ သို့သော်
သူတို့လို ညီအစ်ကိုစိတ်ဓာတ်ရှိသူ မဟုတ်ပါ။

မည်သူမျှ ခေါင်းကြီးနှင့် မပတ်သက်လိုကြချေ။ စန့်ကွမ်းဖုံး
က ...

“အရေးအကြီးဆုံးအချက်ကတော့ ခေါင်းကြီးဟာ နှုတ်မလုံ
ဘူးဗျ”

ကျင်းရှောင် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ သူ၏လူများ အဘယ်
ကြောင့် စိုးရိမ်နေကြသည်ကို ကောင်းစွာနားလည် သဘောပေါက်
ထားလေသည်။

ခေါင်းကြီးသည် သူတို့အကြောင်းသိသွားလျှင် စုအိမ်းနှင့်
ဆက်သွယ်ကာ သတင်းရောင်းစားလိမ့်မည်ဖြစ်လေသည်။ ကျင်း-
ရှောင်၏မျက်နှာတွင် ထူးခြားသည့် အရိပ်အယောင်များ ဖြစ်ပေါ်လာ
သည်။ အားလုံးကို ဝေကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ကျုပ် သူ့ကို တာဝန်ယူတယ်ဆိုရင်ကော”

ထိုစကားကြားလျှင် လျှူခင်း၊ စန့်ကွမ်းဖုံး၊ စီမင်းယုနှင့်

အားထုံတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြ၏။ အားလုံး ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်ကြလေတော့သည်။

ခေါင်းကြီးက သူတို့အား ဒုက္ခပေးရန် ကြိုးစားသည်နှင့် ကျင်းရှောင်က သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်မည်ဖြစ်ကြောင်း အားလုံး သဘောပေါက်နားလည်သွားကြ၏။

ကျင်းရှောင်က ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“ကဲ ... မနက်ဖြန်ဆိုရင် အဆောက်အအုံတွေ ပြီးစီးသွား လိမ့်မယ်။ မိုးမြေပိုထိန်းရဲ့ ဌာနချုပ်အဟောင်း အိမ်ဟောင်းပေါ့ကွာ၊ အဲဒီပုံစံကို လီဆင်းပြောတဲ့အတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်းတူအောင် ဆောက်ထားတာပဲ။ မာထင်းကို ဘယ်မှာချုပ်ထားတယ်ဆိုတာ လည်း သိတယ်။ တို့က သူတို့အစောင့်ချထားပုံ၊ မာထင်းကိုထားပုံ အစစ အရာရာ တစ်သဝေမတိမ်း တူညီအောင်လုပ်ပြီး အစမ်းလေ့ ကျင့်ကြမယ်။ တစ်ကနေ တစ်ရာအထိ ရေမယ်။ အဲဒီအချိန်အတိုင်း အတာအတွင်းမှာ မာထင်းကို ကယ်ကင်ပြီးသားဖြစ်စေရမယ်”

သူ၏စကားကို အားလုံးသဘောတူလိုက်သည်။ ပွဲမဝင်ခင် ပြင်ပက ကျင်းပလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလား။

ဟာကွက်မရှိအောင် ကြိုးစားလေ့ကျင့် ပြင်ဆင်ထားရင်းပင် တစ်ခါတစ်ရံ မထင်မှတ်သောဖြစ်ရပ်များကြောင့် အစီအစဉ်အား

လုံး ကမောက်ကမ ဖြစ်သွားတတ်ကြောင်း အတွေ့အကြုံရင့်ကျက် သူများပီပီ ကောင်းစွာနားလည် သဘောပေါက်ထားကြလေသည်။ ထိုစဉ် ...

“ဆရာ ဆရာ”

ခေါ်သံနှင့်အတူ အလုပ်သမားတစ်ယောက် ပြေးလာနေ သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် ...

“ဘာကိစ္စလဲ”

ဟု လှမ်းမေးလိုက်သည်။ အလုပ်သမားက ...

“ဆရာကို တွေ့ချင်တဲ့နည်းသည်တစ်ယောက် ရောက်လာပါ တယ်”

အလုပ်သမားများသည် နန်းကုန်းသက် စီစဉ်ပေးထားသူ များ ဖြစ်၏။ ကျင်းရှောင်တို့ ကြူးဟီးနယ်မှ ပြန်ရောက်လာသည်အထိ ဤခြင်းအတွင်း၌ တစ်ဖဝါးမခွာ နေထိုင်ကြရမည့်သူများ ဖြစ်၏။

သူတို့ မာထင်းအား ကယ်တင်ရန် စီစဉ်နေသည်ကို မည်သူ မျှ သိကြမည် မဟုတ်ပါ။ ကျင်းရှောင်က လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်ပြီး

“ကဲ ... မြေပုံကိုကြည့်ပြီး ဘယ်လမ်းကဝင်မယ်၊ ဘယ်

လမ်းက တွက်မယ်ဆိုတာ စဉ်းစားနေကြဦး၊ ကျုပ် ခေါင်းကြီးနဲ့ သွား တွေ့လိုက်ဦးမယ်”

စကားဆုံးသည်နှင့် ထိုင်ရာမှထကာ လာခေါ်သည့် အလုပ်
သမား နောက်သို့ လိုက်သွားလေတော့သည်။

ခြံဝင်းအတွင်း၌ သီးသန့်အိမ်ကလေးတစ်လုံး ဆောက်လုပ်
ထား၏။ ထိုအိမ်ကလေးမှာ ကျင်းရှောင်တို့ အိပ်စက်အနားယူရန်
ဖြစ်လေသည်။

ယခု ထိုအိမ်ကလေးအတွင်း၌ ကျင်းရှောင်နှင့်လူတစ်
ယောက် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေကြ၏။ ထိုလူမှာ ဦးခေါင်းအလွန်
ကြီးပြီး မျက်လုံးပြူးသူဖြစ်၏။

ချမ်းသာကြွယ်ဝသူများဝတ်လှေရှိသည့် အဖြူရောင်ဝိုင်းသား
ဖြင့် ချုပ်လုပ်ထားသည့် အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထား၏။

အကြောင်းမသိသူများဆိုလျှင် လွန်စွာမှပင် ကြည်ညိုလေး
စားဖွယ်ကောင်းသည့် လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်ဟု ထင်မှတ်မိ
ကြမည်ဖြစ်သည်။

သို့သော် အကြောင်းသိဖြစ်နေသော ကျင်းရှောင်အား
အထင်ကြီးမှုမရှိချေ။ ထိုလူသည် သူနှင့်အနည်းငယ် ကွာခြားသည့်
ကြွေးစားတစ်ယောက်ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျင်းရှောင်က ခေါင်းကြီးကိုကြည့်ကာ ...

“ကျုပ်မှာထားတာတွေ ပါရဲ့လား”

ဟု မေးလိုက်သည်။ ခေါင်းကြီး ခေါင်းညိတ်ကာ ...

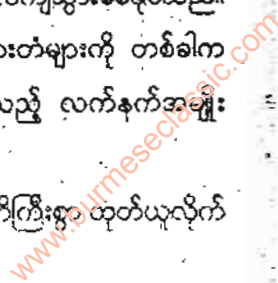
“ဟဲ့ ဟဲ့ ဟဲ့ ... ပါတာပေါ့ကွာ၊ အသံမမြည်အောင် ပစ်နိုင်
တဲ့ မြားကလေးတွေရယ်၊ ပေါက်ကွဲအားပြင်းထန်တဲ့ ယမ်းထုပ်တွေ
ရယ်၊ စားလုံလက်နက် ထိုးမဖောက်နိုင်တဲ့ သံမဏိအင်္ကျီရယ်
အစုံပါပါ တယ်ဗျာ”

ပြောပြောဆိုဆို အသင့်ယူလာသည့်အထုပ်ကြီးကို ဖွင့်လိုက်
လေသည်။ အထုပ်ထဲမှ ပစ္စည်းများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု နှိုက်ယူကာ
စားပွဲပေါ်တင်လိုက်၏။

အသံမမြည်နိုင်သော မြားကလေးများမှာ တစ်တောင်ခန့်
သာရှိသော ဒူးလေးများဖြစ်ပေသည်။ မြားတံမှာ လက်ညှိုးခန့်သာ
ရှိ၏။ သို့သော် ထိုမြားကလေးသည် ရန်သူ၏အသည်းနှလုံးထဲသို့
အရှိန်ပြင်းစွာ ထိုးဖောက်ဝင်ကာ ရန်သူအား လဲကျသွားစေနိုင်သည်။

ထိုဒူးလေးငယ်ကလေးများနှင့် မြားတံများကို တစ်ခါက
အသုံးပြုခဲ့ဖူးသဖြင့် ကျင်းရှောင်နှစ်သက်သည့် လက်နက်အမျိုး
အစားတွင် ပါဝင်နေခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ယမ်းထုပ်များကို ခေါင်းကြီးက သက်ကြီးစွာ ထုတ်ယူလိုက်

၁၇၂ ❖ ဝတ္ထုဒေသင်

၏။ ခူးလေးနှင့် ယမ်းထုပ်များအတွက် ကျေနပ်မှုရှိသော်လည်း သံ
ထေရ်အင်္ကျီအတွက်မူ ကျင်းရှောင်က ဘဝင်မကျ ဖြစ်သွားလေသည်။

“တစ်ထည်တည်းလား”

ခေါင်းကြီး ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။

“မတတ်နိုင်ဘူး၊ အခုလောလောဆယ်တော့ တစ်ထည်
တည်းရှိတယ်။ ခင်ဗျား နောက်ထပ်သုံးလလောက် စောင့်နိုင်မယ်ဆို
ရင်တော့ ခင်ဗျားလိုချင်တဲ့ ငါးထည်စလုံးရမယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကျုပ်က ပိုပြီးရောင်းချင်တာပေါ့ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီပစ္စည်းကို
လုပ်ပေးနိုင်တဲ့လူ မမာမကျန်း ဖြစ်နေတယ်”

“ကျုပ်က အခုထက်ပိုပြီး ထပ်ပေးဦးမယ်ဆိုရင်ကော”

ခေါင်းကြီး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

“ဝမ်းနည်းပါကယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားက ငွေပုံပေးတာတောင် မရ
နိုင်ပါဘူး”

သူ လိမ်ပြောနေခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ကျင်းရှောင် နားလည်
လိုက်၏။ ခေါင်းကြီးက ...

“ကဲ ... ပစ္စည်းတွေအတွက် ပြီးပြီနော်၊ ခင်ဗျားက လူလိုချင်
သေးတယ်ဆို”

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းထမ်း (၈) ❖ ၁၇၃

ကျင်းရှောင် ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“ဟုတ်တယ်”

“ဘယ်လောက်လိုချင်သလဲ”

“သုံးဆယ်”

ခေါင်းကြီး မျက်မှောင်ကြုတ်သွား၏။ ဘာမှပြန်မပြောဘဲ
ကျင်းရှောင်ကို ကြည့်နေလေသည်။ ကျင်းရှောင်က သူ့အား အရေး
မစိုက်ဘဲ ...

“သုံးရက်အတွင်း လိုချင်တယ်”

ဟု ထပ်ပြောလိုက်လေသည်။

“ကြေးစားသုံးဆယ်ကို သုံးရက်အတွင်း လိုချင်တယ် ...
ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

“လူသုံးဆယ်ဆိုတော့ မများဘူးလား”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ခင်ဗျား ငွေတော်တော်ကုန်လိမ့်မယ်”

ကျင်းရှောင် ပြုံးလိုက်သည်။ ခေါင်းကြီးသည် လူသုံးဆယ်
မပြောနှင့် လူတစ်ရာပေးပါဆိုလျှင်လည်း ချက်ချင်းရှာပေးနိုင်သူဖြစ်
ကြောင်း နားလည်ထား၏။

ထိုက်စွကို ခက်ခဲချင်ဟန်ဆောင်နေသည်မှာ ငွေညှစ်လို၍ ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာနားလည်ထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

“ငွေ ဘယ်လောက်ကုန်မလဲ”

ခေါင်းကြီးက အနည်းငယ် တွက်ချက်လိုက်ပြီး ...

“ပထမတန်းစားလူသုံးယောက်ကို ချက်ချင်းရအောင်စုစည်း မယ်ဆိုတော့ အနည်းဆုံး ငါးသိန်းလောက် ကုန်လိမ့်မယ်”

ကျင်းရှောင် ပြုံးလိုက်ပြန်သည်။ ခေါင်းကြီး၏ ပထမတန်း စားဆိုသည့် ကြေးစားများမှာ တစ်ယောက်လျှင် တစ်သောင်းခန့်သာ ပေးရသူများဖြစ်လေသည်။

လူသုံးဆယ်ဆိုလျှင် ငွေသုံးသိန်းသာ ကုန်ပေမည်။

“စီစဉ်ပေးတဲ့အတွက်ကော”

ငွေနှစ်သိန်းအား ခေါင်းကြီးက ကြားဖြတ်ယူမည်ကို သိ လျက် တမင်မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ခေါင်းကြီး လက်ကာပြ လိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့က မိတ်ဆွေရင်းချာတွေပဲဗျာ၊ လက်နက်တွေပေါ် မှာ ကျုပ်အမြတ်ရပြီးပါပြီ၊ ထပ်မံလိုတော့ပါဘူး”

အလွန်သဘောထားပြည့်ဝသူတစ်ယောက်အသွင်ဖြင့် ပြော လိုက်လေသည်။ ကျင်းရှောင် ပြုံးလိုက်မိပြန်သည်။

“ထားပါတော့လေ၊ ကျုပ် ငွေချေလိုက်မယ်၊ ခင်ဗျားဘက် က”

“စိတ်ချ ... ငွေချေပြီးတာနဲ့ အားလုံးရစေမယ်”

“ကောင်းပြီ”

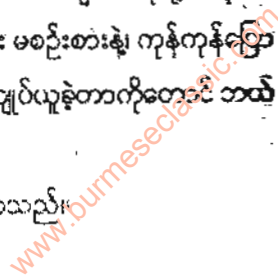
ကျင်းရှောင်က လီဆင်းထံမှ ရယူထားသော ငွေများအနက် ခေါင်းကြီးအား ပေးစရာရှိသည်ကို ပေးချေလိုက်လေသည်။ ခေါင်း ကြီး၏မျက်နှာလည်း ပြုံးရွှင်သွားလေသည်။ ကျင်းရှောင်ကိုကြည့် ကာ ...

“ခင်ဗျားကတော့ တကယ့် ငွေတွင်းကြီးပေါ် ခွထိုင်နေပြီ ထင်တယ်၊ ခင်ဗျား ဘာတွေလုပ်မလဲ၊ ကျုပ်ကော မသိရဘူးလား၊ ကျုပ်သာသိရရင် အခုထက်ပိုပြီး ကူညီကောင်း ကူညီနိုင်မှာဗျ”

မေးရင်း မသိမသာ စကားနှိုက်လိုက်လေသည်။ ကျင်း ရှောင်၏မျက်နှာ ကည်သွားသည်။

“ကျုပ် ဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိရလို့ အပိုပါပဲ ဗျာ၊ မသိချင်ပါနဲ့၊ စပ်စပ်စုစုလုပ်ဖို့လည်း မစဉ်းစားနဲ့၊ ကုန်ကုန်ပြော မယ် ခင်ဗျားဆီကပစ္စည်းတွေ၊ လူတွေ ကျုပ်ယူခဲ့တာကိုတောင် ဘယ် သူမှ မသိပါစေနဲ့”

ခေါင်းကြီး ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ဟား ဟား ဟား ... ကျုပ်ကိုယ့်ကြည်စမ်းပါဗျာ ကျုပ်ရဲ့
ဖောက်သည်တွေအပေါ်မှာ ကျုပ် သစ္စာမဖောက်တတ်ပါဘူးဗျ”

“ကျုပ်က အလေးအနက် ပြောနေတာနော်”

“သိပါတယ်ဗျာ”

“ကောင်းပြီ ... ခင်ဗျားမသိသေးတာကို ပြောပြမယ်”

“ဘာများလဲဗျ”

ကျင်းရှောင်က တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့် ...

“ကျုပ်တို့အကြောင်း ခင်ဗျားဆီက သတင်းပေါက်ကြား
သွားခဲ့ရင် ခင်ဗျား မြေကြီးထဲဝင်ပုန်းနေတာတောင် ကျုပ်က အလွတ်
ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး”

ခေါင်းကြီး၏မျက်နှာပေါ်မှ အပြုံးရိပ်များ ရုတ်ခြည်း
ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။ ခေါင်းကြီး၏ ကျောရိုးတစ်လျှောက်
အေးစိမ့်သောအငွေ့အသက်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ကျင်းရှောင်နှင့်ပတ်သက်လျှင် ခပ်ဝေးဝေးမှ ရှောင်နေခြင်း
သာ အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်ဟုလည်း နားလည်သဘောပေါက်မိ
လိုက်လေတော့သည်။

အကြံကိုယ်စီ

နေရောင်ခြည် ကွယ်ပျောက်သွားသည်နှင့် အမှောင်ထုတ
စိုးမိုးနေရာယူလာသည်။ မသဲမကွဲ လရောင်အောက်ဝယ် အိမ်
ဟောင်းသည် အထီးကျန်ဆန် တည်ရှိနေ၏။

အိမ်ဟောင်းအတွင်းဝယ် မီးရောင်အနည်းငယ်သာ ထွက်
ပေါ်နေ၏။ အစောင့်များသည် နေ့စဉ်ရက်ဆက် ပျင်းရိလေးတွဲနှင့်
ကြုံရသောအခါ အချို့က တာဝန်ကို လျစ်လျူရှုကာ စောစောစီးစီး
အိပ်စက်အနားယူတတ်ကြ၏။

အချို့ကား မြို့ထဲသို့ပင် တိတ်တဆိတ်ထွက်ကာ အပျော်
ကျူးကြ၏။

အိမ်ဟောင်းဝယ် စောင့်ကြပ်နေကြသော မိုးမြေဂိုဏ်းသား
များသည် ဂိုဏ်းချုပ်မာထင်း၏ လက်ထက်ကနှင့် လားလားမှ မဆိုင်
အောင် ပျက်စီးချင်တိုင်း ပျက်စီးနေကြလေတော့သည်။

အိမ်ဟောင်း၏ တစ်ခုသောအခန်းအတွင်းဝယ် မီးရောင်

၁၇၈ ❖ ဝဏ္ဏအောင်

ထွက်ပေါ်နေ၏။ ဝါကြွင့်ကြွင့် မီးရောင်အောက်ဝယ် လူတစ်ယောက် ထိုင်ကာ အရက်သောက်နေလေသည်။

ထိုလူမှာ ဂိုဏ်းချုပ်မာင်း၏လုံခြုံရေးကို တာဝန်ယူထားရသော ရှမ်းချစ်ဖြစ်သည်။ ရှမ်းချစ်သည် ဝမ်းဖုံး၏ ယုံကြည်စိတ်ချမှုကို ခံရပြီး ခေါင်းဆောင်ငယ်နေရာသို့ လျင်မြန်စွာရောက်ရှိလာသူ ဖြစ်၏။

အိမ်ဟောင်း၏ အရေးပါသောတာဝန်ကိုလည်း ရရှိထားပြီး ဖြစ်လေသည်။ သို့တိုင် ရှမ်းချစ်သည် တစ်ယောက်တည်းရှိနေသည့် အချိန်အခါမျိုးတွင် စိတ်ပျက် လက်ပျက် ညည်းညူနေတတ်လေ တော့သည်။

“သူတို့ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ၊ ငါက ဒီအတိုင်း တစ်သက်လုံး နေသွားရတော့မှာလား”

ထိုစကားသည် သူ၏လက်သုံး ညည်းညူနေကျစကား ဖြစ်လေသည်။ သူသည် လီဆင်းထံမှ ငွေအမြောက်အမြား ရရှိခဲ့ခြင်းကြောင့် မိုးမြေဂိုဏ်းအတွင်းသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ကာ စုံစမ်းရန် သဘောတူလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သူ၏ ကြီးစားမှုကြောင့် အရေးကြီးသည့် လျှို့ဝှက်သတင်းများကို လီဆင်းထံ ပေးပို့နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ သို့သော် လီဆင်းထံမှ လှုပ်ရှားမှု မတွေ့ရသေးပါ။

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းထမ်း (၁) ❖ ၁၇၉

လီဆင်းက ဆက်၍စုံစမ်းနေရန်သာ အမိန့်ပေးနေလေသည်။

“သူက ဘာကြောင့် မလှုပ်ရှားသေးတာလဲ”

ရှမ်းချစ် ညည်းညူလိုက်ပြန်သည်။ သည်အတိုင်းထိုင်စောင့်နေသည်ကို စိတ်ပျက်လာပြီဖြစ်၏။

“ငါ တစ်ခုခု လုပ်လိုက်”

သူ စကားဆုံးအောင် မပြောရသေးပါ။ ရုတ်တရက် အပြင်ဘက်မှ မြေသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ရှမ်းချစ် မျက်မှောင်ကြုတ်သွား၏။

တံခါးဝဆီသို့လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ တံခါး ဟာလာဟင်းလင်း ပွင့်လာသည်ဖြစ်ရာ စင်္ကြံလမ်း၌ မီးအိမ်တစ်လုံး ထွန်းညှိထားသည်ကို တွေ့မြင်နေရ၏။

ရှမ်းချစ် လှမ်းကြည့်လိုက်ချိန်ဝယ် အခန်းဝသို့ လူတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။ ရှမ်းချစ် မျက်မှောင်ကြုတ်သွား၏။

“ယိုယဲ့ ဘာဖြစ်လို့လဲကွ”

ဟု လှမ်းမေးလိုက်လေသည်။ တံခါးဝ၌ ရပ်နေသူမှာ သူ၏ လက်ထောက် ယိုယဲ့ဖြစ်ပေသည်။ ယိုယဲ့သည် အိမ်ဟောင်းမှ

၁၈၀ ❖ ဝတ္ထုအောင်

အစောင့်အကြပ်များအနက် တက်တက်ကြွကြွရှိပြီး ခိုင်းစေသမျှ ဖျင်းမရှိ လုပ်ကိုင်တတ်သူဖြစ်သည်။

ယိုးကြောင့် ယိုယွဲ့အား သဘောကျသွားပြီး သူ၏ လက်ထောက်အဖြစ် နေရာပေးထားခြင်းဖြစ်၏။ ယိုယွဲ့က ...

“ဆရာ၊ အပြင်ဘက်မှာ အတော်ကလေးချမ်းတယ်ဆရာ။ အကြောင့် ကျွန်တော် အရက်တစ်ခွက်လောက် သွားသောက်မလို့”

ဟု ပြောလိုက်၏။ သူတို့သည် မာထင်း၏အခန်းကို စောင့်ကြပ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ အခြားသော အစောင့်အကြပ်များသည် ထွင်းရိုလေးတဲ့မှုကြောင့် နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ပျော်စရာရှာဖွေကြသော်လည်း သူတို့နှစ်ယောက်ကား မသိကျိုးနွံပြုထားပြီး တာဝန်ကျေစွာ ထမ်းဆောင်နေသည်။

ဤသည်မှာလည်း ကိုယ့်အကြောင်းနှင့်ကိုယ် ရှိနေသည်ဟောတတ်ပါလား။ ရှမ်းကျင်း ပြုံးလိုက်လေသည်။

“အရက်တစ်ခွက်သောက်ဖို့များကွာ ဒီကိုလာနဲ့”

ဟု ခေါ်လိုက်လေတော့သည်။ ယိုယွဲ့လည်း သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်လေသည်။

“ကျေးဇူးပါပဲ ဆရာ”

အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာကာ ရှမ်းချစ်နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်

ဘက်စွဲကြိုးဝမ်း သွေးခင်းလမ်း (၈) ❖ ၁၈၁

ဝင်တိုင်ချလိုက်တော့သည်။ ရှမ်းချစ်က ယိုယွဲ့အား အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် အသက်အရွယ်ချင်း မတိမ်းမယိမ်းသာရှိ၏။ ယိုယွဲ့သည် အလုပ်ကြိုးစားသလောက် စကားနည်းသူများ ဖြစ်ကြလေသည်။

ရှမ်းချစ်ကိုယ်တိုင် ယိုယွဲ့အတွက် အရက်ငွေပေးလိုက်သည်။

“ရှော့ သောက်၊ မင်း ထပ်သောက်ချင်သေးတယ်ဆိုရင်လည်း ကိုယ့်ဘာသာ ငွေသောက်ပေတော့”

ယိုယွဲ့က သဘောကျသွားတော့သည်။

“ကျေးဇူးပါပဲ ဆရာ”

ပြောပြောဆိုဆို အရက်ကိုမော့သောက်လိုက်သည်။ ရှမ်းချစ်က ...

“မင်းနဲ့ငါ အသက်သိပ်ကွာတာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ငါ့ကို ဆရာလို့ မခေါ်စမ်းပါနဲ့”

“ဗျာ”

ယိုယွဲ့က အံ့ဩသွားလေသည်။ ရှမ်းချစ်က ...

“ငါက ဒီအိမ်ဟောင်းမှာ အရည်အချင်းရှိတဲ့လူဆိုလို့ မင်းတစ်ယောက်ပဲ မြင်တယ်၊ မင်းက ငါ့ကို အစ်ကိုကြီးလို့ ခေါ်မယ်ဆိုရင်

၁၈၂ ❖ ဝတ္ထုအောင်

လည်း ငါ့ခွင့်ပြုပါတယ်”

ယိုယွဲ့ သဘောကျသွားလေသည်။

“ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ အစ်ကိုကြီးရာ၊ ကျွန်တော်ကလည်း အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်ပဲ တာဝန်သိတတ်တယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်ပါတယ်”

ရှမ်းချစ် လက်ကာပြလိုက်လေတော့သည်။

“ကျန်တဲ့လူတွေလည်းမဆိုးပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ တို့အဖြစ်က ကောက်ရိုးပုံစောင့်ရသလို ဖြစ်နေတယ်၊ တစ်နေ့တစ်နေ့ အလုပ်မရှိ အကိုင်မရှိနဲ့ ကြာတော့ ပျင်းရိပြီးငွေ လာတာပေါ့၊ တခြားလူတွေကို အပြစ်မတင်ပါနဲ့ဗျာ၊ ပျင်းရိတဲ့ဒဏ်ကို ဘယ်ခံနိုင်မလဲ”

ယိုယွဲ့က ...

“ကျွန်တော်ကတော့ ဒီမှာ စောင့်ကြပ်နေရမယ့်အစား မြို့လယ်က ဌာနချုပ်အသစ်ကိုပဲ ပြောင်းပြီး တာဝန်ယူချင်တယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲကွ”

“မြို့လယ်မှာ တာဝန်ကျတဲ့လူတွေက ဝင်ငွေကောင်းတယ်လို့ ကြားရလို့ပါ”

ရှမ်းချစ်မျက်လုံးများ အရောင်တဖိတ်ဖိတ် ဝင်းလက်တောက်ပလာလေတော့သည်။ မိုးမြေဂိုဏ်းသို့ သူက တစ်ကိုယ်တော်

သက်စွန့်ကြိုးဝမ်း သွေးခင်းလမ်း (၈) ❖ ၁၈၃

ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် လီဆင်းထံ သတင်းပို့ရာ၌ လည်းကောင်း၊ လျှို့ဝှက်သတင်းများ စုံစမ်းရာ၌လည်းကောင်း အန္တရာယ်များလှပေသည်။

သူ့အားကူညီမည့် လူယုံတစ်ယောက် ရှိနေလျှင် သူ့အတွက် လုပ်ကိုင်ရသည်မှာ ပို၍လွယ်ကူလာမည် မဟုတ်ပါလား။

ရှမ်းချစ်က ယိုယွဲ့အား စည်းရုံးသိမ်းသွင်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။ လူသူအရိပ်အယောင် လုံးဝမရှိပါ။ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေပြီး လူသံ သူသံ မကြားရပါ။

ရှမ်းချစ်က ယိုယွဲ့အား အကဲခတ်ကြည့်လိုက်၏။ ယိုယွဲ့က ဘာမှမဖြစ်ဟန် အရက်တစ်ခွက်ထည့်သောက်လိုက်ပြန်သည်။ ရှမ်းချစ်က ချောင်းတစ်ချက် ဟန်လိုက်သည်။

“ယိုယွဲ့”

“အမိန့်ရှိပါ ဆရာ”

“ငါ့ကို အစ်ကိုကြီးလို့ ခေါ်စမ်းပါကွာ”

“အမိန့်ရှိပါ အစ်ကိုကြီး”

ရှမ်းချစ် ပြုံးလိုက်သည်။

“ငါက မင်းအတွက် စိတ်လည်းပျော်မယ်၊ ငွေလည်းရွှင်ရမယ်ဆိုတဲ့အလုပ်မျိုး ပေးမယ်ဆိုရင်ကောကွာ”

“ဗျာ”

ယိုယွဲ့ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားလေသည်။ ရှမ်းချစ်ကို နားမလည်နိုင်စွာ ကြည့်လိုက်သည်။ ရှမ်းချစ်က ပြုံးလိုက်ပြီး ...

“မင်း ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”

ယိုယွဲ့က ...

“အစ် အစ်ကိုကြီးက”

“မင်းအတွက် ဘာမှ အပန်းမကြီးပါဘူး”

“ကျွန် ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမှာလဲ”

“မင်းက ဘာမှမလုပ်ရပါဘူးလေ”

“ဗျာ”

“ဟဲ့ ဟဲ့ ... မင်းက ငါ့စကားနားထောင်မယ်ဆိုရင် ပြီးတာ

ပဲ”

ယိုယွဲ့က ...

“အခုလည်း အစ်ကိုကြီးရဲ့အိမ်နဲ့ကို ကျွန်တော် တစ်သေဝေ မတိမ်း နာခံနေတာပဲ မဟုတ်လား”

ရှမ်းချစ် ပြုံးလိုက်သည်။

“နာခံတာဟုတ်တယ်၊ ငါပြောတာ နားထောင်ဖို့သက်သက်ကို ပြောတာကွ”

“ဗျာ”

“ငါ့စကားကလွဲပြီး ဘယ်သူ့စကားမှ နားထောင်စရာမလိုဘူးဆိုတဲ့ သဘောပဲ”

“ကျွန်တော်”

“မင်း နားထောင်နိုင်ပါ့မလား”

ယိုယွဲ့က အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်ပြီးမှ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် နားထောင်ပါ့မယ်”

“ကောင်းပြီ ... မင်းဟာ အခုအချိန်ကစပြီး ကြီးပွားချမ်းသာတော့မယ့်လူတစ်ယောက်လို့ မှတ်ထားလိုက်ပေတော့”

ရှမ်းချစ်က အရက်တစ်ခွက် ငဲ့သောက်လိုက်၏။ ယိုယွဲ့ကလည်း အရက်တစ်ခွက် သောက်ချလိုက်လေသည်။ ရှမ်းချစ်သည် ယိုယွဲ့အား မည်သို့မည်ပုံ အသုံးချရမည်ကို တွေးတော စဉ်းစားနေ၏။

ယိုယွဲ့ကလည်း အိမ်ဟောင်းငယ် ထူးခြားသူတစ်ယောက် ရှိနေကြောင်း၊ ထိုလူထံငယ် မည်သို့သော အကြံအစည်ရှိနေသည်ကို

စုံစမ်းနေကြောင်း မှန်တိုင်းဂိုဏ်းချုပ် လှကောက်ထံ အစီရင်ခံရမည် ကို တွေးတော စဉ်းစားနေလေတော့သည်။

လှပသော မြင်းလှည်းတစ်စီးသည် မှန်တိုင်းဂိုဏ်းဌာနချုပ် ရှေ့သို့ ရောက်လာလေသည်။ မြင်းလှည်းရပ်တန့်လိုက်သည်နှင့် မှန် တိုင်းဂိုဏ်းသားများက ခရီးဦးကြိုပြုလိုက်ကြ၏။

မြင်းလှည်းတံခါးပွင့်သွားပြီး လူတစ်ယောက် ဆင်းလာ သည်။ ထိုလူသည်ကား မိုးမြေဂိုဏ်း၌ အဆင့်အတန်းမြင့်မားသည့် ဝမ်းဖုံးဖြူလေသည်။ ဝမ်းဖုံးက ယတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့် လိုက်သည်။

မှန်တိုင်းဂိုဏ်းသည် ကြီးကျယ်ခမ်းနားလွန်းလှပေသည်။ ဝမ်းဖုံး ပြုံးလိုက်သည်။ မကြာသေးမီက ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည့် မိုးမြေဂိုဏ်းနှင့်စာလျှင် မှန်တိုင်းဂိုဏ်း၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုသည် မေးခွန်းသွားပြီဟု စိတ်ထဲတွေးမိ၏။

ဝိုးစုန်းကြူးနှင့် လပြည့်ပမာ တင်စားလျှင် မိုးမြေဂိုဏ်း သည် လပြည့်ဝန်းသာ ဖြစ်ရပေမည်။ မိုးမြေဂိုဏ်း၏ ကြီးကျယ်ခမ်း နားမှုအတွက် ငွေကုန်ကြေးကျများခဲ့၏။

မိုးမြေဂိုဏ်းမှာ နဂိုကပင် ငွေကြေးအင်အား တောင့်တင်းမှု မရှိရကား တန်ဆာဆင်မှုများကြောင့် မလိုအပ်ဘဲ ကုန်ရသည့် ငွေ အမြောက်အမြား ရှိနေသဖြင့် ဟန်သာကျန်တော့မည် ဆိုရပေမည်။

ကြူဟွီးနယ်၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများသည်လည်း ကမောက်ကမ ဖြစ်နေခဲ့၍ အခြေအနေမှာ တစ်စထက်တစ်စ ဆိုးဝါး လာသည်။ အိမ်သစ်ဆောက်ပြီး လူမနေသေးဘဲ ပြိုကျတော့မည့် အသွင် ဖြစ်နေတော့သည်။ ထိုအခက်အခဲကို ဖြေရှင်းရန် စုအိမ်းက အစွမ်းကုန်ကြိုးစားနေ၏။

စုအိမ်း၏ အကြံအစည်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရာ၌ သူ လည်း မနားမနေ ပါဝင်ခဲ့ရ၏။

ယခု သူက မှန်တိုင်းဂိုဏ်းသို့ရောက်ရှိလာသည်မှာ မှန်တိုင်း ဂိုဏ်းချုပ် လှကောက်နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရန် စုအိမ်းက ခိုင်းစေ လိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။

အမှန်ဆိုလျှင် လှကောက်သည် ဂိုဏ်းချုပ်တစ်ယောက် ဖြစ် ပေရာ စုအိမ်းကိုယ်တိုင် ဆွေးနွေးသင့်ပေသည်။ သို့သော် စုအိမ်းက သူထက် အဆင့်နိမ့်သည့် ဝမ်းဖုံးအားစေလွှတ်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် လှကောက်အား တန်းတူရည်တူ သဘောမထားကြောင်း ဖော်ပြရာ ရောက်နေပေတော့သည်။

၁၈၈ ❖ ဝတ္ထုအောင်

မည်သို့ဆိုစေ လူကောက်က ဝမ်းဖုံးအား ကောင်းမွန်စွာ
ညှော်ခံကြိုဆိုခဲ့လေတော့သည်။

လူကောက်က လက်ထဲမှစာကို ဖောက်ဖတ်လိုက်သည်။

စာထဲ၌ ...

ဝိုင်းချုပ်ကြီး

အိမ်ဟောင်း၌ မာထင်းအား ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားပါ
သည်။ စုအိမ်းသည် မာထင်းအမည်ခံကာ စိတ်သင်ရာလုပ်ဆောင်
နေပါသည်။ မိုးမြေဂိုဏ်းအတွင်း ထူးခြားသူများ ပါဝင်နေသည်။
မကြာမီ အံ့အားသင့်စရာအဖြစ်များ ဖြစ်လာနိုင်သည်။ မည်သို့မည်ပုံ
ဖြစ်လာမည်ဆိုခြင်းနှင့် မှန်တိုင်းဂိုဏ်းအတွက် မည်သို့သော အကျိုး
ဆက်များ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည်ကို တိတိကျကျသိရအောင် စုံစမ်း
နေပါသည်။ မကြာမီ သတင်းထပ်ပို့ပါဦးမည်။

ယိုယု

ဟု ရေးသားထားလေသည်။ လူကောက် သက်ပြင်းချလိုက်
သည်။ ယိုယုသည် လူတော်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းသို့ အတွင်းကျကျ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်နေပြီ

သက်စွန့်ကြိုပမ်း သွေးခင်းထမ်း (၅) ❖ ၁၈၉

ဖြစ်ကြောင်းလည်း နားလည်မိ၏။ သို့သော် သူက ယိုယုအား ဆက်
သွယ်၍မရပါ။ ယိုယုကသာ သူ့အား ဆက်သွယ်မည်ဖြစ်သည်။

ယိုယုအား ဆက်သွယ်၍ရပြီ အမိန့်ပေးနိုင်မည်ဆိုလျှင် စု
အိမ်းအား သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်ရန် အမိန့်ပေးမည်ဖြစ်ပေတော့
သည်။

‘ဒေါက် ဒေါက်’

တံခါးခေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ လူကောက်က စာကို
သိမ်းဆည်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် တံခါးဘက်မျက်နှာမူကာ --

“ဝင်ခဲ့”

ဟု ပြောလိုက်သည်။ မရှေးမနှောင်းတွင် တံခါးပွင့်သွားပြီး
လူတစ်ယောက် လှမ်းဝင်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုလူမှာ
ဝမ်းဖုံးဖြစ်လေသည်။

ဝမ်းဖုံးက လူကောက်အား လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ ဦးညွတ်
လိုက်ပြီး ...

“ဝိုင်းချုပ်ကြီးကို ဂါရဝပြုပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။ လူကောက် ပြုံးလိုက်သည်။ ဝမ်းဖုံး
မှာ စုအိမ်း၏လူယုံတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း သူ နားလည်ထားပြီး
ဖြစ်သည်။

၁၉၀ ❖ ဝတ္ထုအောင်

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း၊ သွေးခင်းလမ်း (၀) ❖ ၁၉၁

ဝမ်းဖုံးရောက်ရှိလာသည်မှာ ထူးခြားမှုတစ်စုံတစ်ခု ရှိနေ၍
ဖြစ်ကြောင်းလည်း သဘောပေါက်မိသည်။

“ထိုင်ပါ”

လက်ဝှေ့ယမ်းရင်း ပြောလိုက်သည်။ ဝမ်းဖုံးက လှကောက်
နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ချလိုက်လေသည်။ လှကောက်က ...

“ကဲ ... ဆိုစမ်းပါဦး၊ ကျုပ်ရဲ့သူငယ်ချင်းက ဘာများမှာ
လိုက်လို့လဲ”

ဝမ်းဖုံး၏မျက်နှာ တည်သွားသည်။ လှကောက်အား စိုက်
ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“မုန်တိုင်းဂိုဏ်းဟာ မိုးမြေဂိုဏ်းရဲ့ပိုင်နက်ထဲကို ကျော်ဝင်
ပြီး ရန်စမှုတွေ လုပ်နေတာကို ရပ်တန့်ကရပ်ဖို့ သတိပေးခိုင်းလိုက်
လို့ပါ”

“ဘာ”

မမျှော်လင့်သော စကားကြောင့် လှကောက်က ဝမ်းဖုံးကို
နားမလည်နိုင်စွာ ကြည့်လိုက်သည်။ ဝမ်းဖုံးက ...

“မိုးမြေဂိုဏ်းဟာ သည်းခံခဲ့ပေါင်းများပြီ၊ ဒါကြောင့်”

“မင်းပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်စမ်း”

လှကောက်က အော်ငေါက်လိုက်သည်။

“မင်းတို့ ဘာကြောင့် မတရားစွပ်စွဲချင်တာလဲ၊ မုန်တိုင်း
ဂိုဏ်းက မင်းတို့ကို ဘာများဒုက္ခပေးမိလို့လဲ”

ဒေါသကြောင့် သူ၏အသံ ကျယ်လောင်နေသည်။ ဝမ်းဖုံးက

“မုန်တိုင်းဂိုဏ်းရဲ့ လုပ်ရပ်တွေဟာ ကြူးပွားနယ်ကို လက်ဝဲ
ကြီးအုပ်ချင်တယ်ဆိုတာ ထင်ထင်ရှားရှားကြီး ပေါ်လွင်နေပါတယ်၊
ဒါကြောင့်”

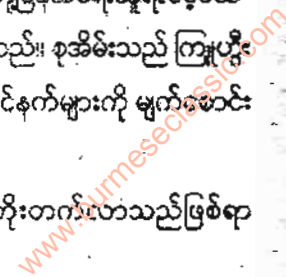
“တိတ်စမ်းကွာ”

လှကောက်က အော်ငေါက်လိုက်ပြန်သည်။ ဝမ်းဖုံး ဒုတိယ
အကြိမ် ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်ပြန်လေသည်။ လှကောက်က ထိုင်ရာမှ
ဝုန်းခနဲထရပ်လိုက်ပြီး ...

“ကျုပ်တို့ မုန်တိုင်းဂိုဏ်းဟာ ကြူးပွားနယ်ကို မြေဦးတောင်
မလှည့်ဘူး၊ စုအိမ်းကို ပြန်ပြောလိုက်ပါ၊ ဒီတစ်ကြိမ်တော့ ငယ်သူငယ်
ချင်းဆိုတာကို ထောက်ထားပြီး ခွင့်လွှတ်လိုက်မယ်၊ နောက်တစ်ခါ
ဆိုရင် မုန်တိုင်းဂိုဏ်းက ပြင်းပြင်ထန်ထန် တုံ့ပြန်အရေးယူရလိမ့်မယ်”

ဝမ်းဖုံးစိတ်ထဲမှ ကျိတ်ပြီးလိုက်သည်။ စုအိမ်းသည် ကြူးပွား
နယ် အခြေမလှသဖြင့် မုန်တိုင်းဂိုဏ်း၏ ပိုင်နက်များကို မျက်စောင်း
ထိုးခဲ့သည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းမှာ လျင်မြန်စွာ တိုးတက်လာသည်ဖြစ်ရာ

မုန်တိုင်းဂိုဏ်းအား အလွယ်တကူ ဖြိုခွဲနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် လုကောက်အား အပြစ်မရှိ အပြစ်ရှာကာ တိုက်ခိုက်ရန် ကြံစည်ကြိုးစားနေခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။ ဝမ်းဖုံး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကောင်းပါပြီခင်ဗျာ ... ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို ကျုပ်ပြန်ပြောလိုက်ပါ့မယ်၊ မုန်တိုင်းဂိုဏ်းသားတွေသာ ကြူဟွီးနယ်ထဲ”

“ဟေ့ ... ထွက်ဆိုရင် ထွက်သွားစမ်း”

လုကောက်က ဒေါသတကြီး အော်ငေါက်လိုက်သည်။ ဝမ်းဖုံးလည်း ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ထွက်လာခဲ့၏။

လုကောက် ဒေါသတကြီး အော်ငေါက်သံများက အခန်းအပြင်ဘက်သို့တိုင် လွင့်ပျံ့လာသည်။ ဝမ်းဖုံးက အရေးမစိုက်ဘဲ ထွက်လာခဲ့သည်။

သူသည် စုအိမ်းစေခိုင်းလိုက်သည့်အတိုင်း အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပြီ မဟုတ်လား။ လုကောက်၏ဒေါသကို နှိုးဆွပေးခဲ့ခြင်း၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုသည် မိုးမြေဂိုဏ်းအတွက် အမြတ်ထွက်လာမည်ဟု ယုံကြည်ထားလေတော့သည်။

“သူ ဒေါသထွက်သွားတယ် ... ဟုတ်လား”

စုအိမ်းက လေသံအေးအေးဖြင့် မေးလိုက်လေသည်။ ဝမ်းဖုံး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

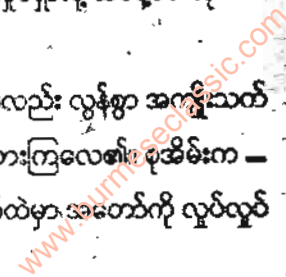
“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဟား ဟား ဟား ... လူတွေက မိုးမြေဂိုဏ်း ပြောင်းလဲလာတာကို မျက်စိဒေါက်ထောက် ကြည့်နေကြတယ်လေ၊ တို့တတစ်ခုခုလုပ်ကြရတော့မယ် မဟုတ်လား၊ မုန်တိုင်းဂိုဏ်းက နောက်ကွယ်မှာ မကောင်းမှုတွေ ပြုလုပ်နေတယ်၊ ဒါကြောင့် တို့က တိုက်ခိုက်ဖြိုခွဲလိုက်တယ်ဆိုရင် ပိုပြီး အားကိုးယုံကြည်လာလိမ့်မယ်၊ ငါ့မြေဂိုဏ်းအတွက် လိုအပ်တဲ့ငွေတွေ ပေးဖို့လည်း ဘယ်သူမှ လက်တွန့်ကြတော့မှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့အမိန့်အရ စိတ်ချရတဲ့လူတစ်စုကို မုန်တိုင်းဂိုဏ်းသားတွေအသွင် ဝတ်ဆင်ခိုင်းပြီး လှုပ်ရှားဖို့ အမိန့်ပေးလိုက်ပါပြီ”

ထိုနည်းလမ်းသည် ရိုးစင်းသော်လည်း လွန်စွာ အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိကြောင်း အားလုံးနားလည်ထားကြလေ၏။ စုအိမ်းက -

“ကောင်းတယ် ... ကြူဟွီးနယ်ထဲမှာ အတော်ကို လှုပ်လှုပ်

ရှားရှား ဖြစ်သွားအောင် လုပ်ဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်”

“စိတ်ချပါ ဝိုင်းချုပ်ကြီး၊ ဒီကိစ္စကို ကျုပ်တာဝန်ယူပါတယ်”
စုအိမ်းက ကွမ်းကြိုးယန်ဘက် လှည့်လိုက်လေသည်။

“ကွမ်းကြိုးယန် ... မင်းဘက်က အခြေအနေကော ဘယ်လို ရှိသလဲ”

ကွမ်းကြိုးယန် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ စုအိမ်းကို ဂါရဝပြု လိုက်ပြီး ...

“ကြူဟွီးနယ်ရဲ့ စီးပွားရေးအခြေအနေ ဘယ်လိုမှ နာလန် ထူလာနိုင်စရာအကြောင်း မရှိပါဘူး၊ တခြားစီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် တွေကလည်း ဝေးဝေးက ရှောင်သွားကြတော့”

သူ၏စကားမဆုံးမီ စုအိမ်းက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်လေ၏။

“ဒီကလုပ်ငန်းတွေကို ကြူဟွီးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့ကပဲ ဆက်ပြီး လုပ်ကိုင်သွားမယ်ဆိုရင်ကော”

“ဗျာ”

ကွမ်းကြိုးယန် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

စုအိမ်းက ...

“ကျုပ်ပြောတာ ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”

ကွမ်းကြိုးယန် အဖြေမပေးနိုင်ဘဲဖြစ်နေ၏။ စုအိမ်းက ...

“ကမောက်ကမဖြစ်နေတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို ကြူဟွီးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့ကပဲ ပြန်ပြီး ဦးဆောင်နိုင်မယ်လို့ ကျုပ် ထင်တယ်၊ မင်းကော ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”

မှန်ပေသည်။ ထိုအချက်ကို ကွမ်းကြိုးယန် လုံးဝမစဉ်းစား မိခဲ့ချေ။ စုအိမ်းမေးလာမှ သတိဝင်လာပြီး ...

“ဟုတ် ဟုတ်ပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။ စုအိမ်း ပြုံးလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့တစ်တွေ ဝံ့ဝံ့ကြွားကြွား ရပ်တည်နေနိုင်ဖို့ ဥစ္စာနေ လိုအပ်တယ်မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် ကြူဟွီးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့နဲ့ ပြန်ပြီး ဆက်သွယ်ရမှာပဲ”

စုအိမ်းသဘောထားပြောင်းလဲသွားသည်ကို ကွမ်းကြိုးယန် သာမက ဝမ်းဖုံးနှင့် ကျီယန်တို့လည်း တအံ့တဩ ဖြစ်နေကြ၏။

ပြန်လည်ဆက်သယ်လိုက်လျှင် ကြူဟွီးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့ သည် မိုးမြေဂိုဏ်းက သူတို့အား ဒူးထောက်အညွှန်လာသည်ဟု ယူဆ သွားမည်ဖြစ်၏။

မိုးမြေဂိုဏ်း၏အရှိန်အဝါသည် အထင်ကြီးစရာမရှိဘဲ ဖြစ် သွားရပေမည်။ ကွမ်းကြိုးယန်က ...

“ကြူဟွီးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့ကို ပြန်ပြီးဆက်သွယ်မယ်

၁၉၆ ❖ တက္ကသိုလ်

ဆိုရင် သူတို့က ဘဝင်မြင့်သွားကြမှာ သေချာပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။ စုအိမ်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ် ... ကျုပ်တို့ ခူးထောက်အညွန့်လိုက်ပြီးဆိုပြီး ကုပ်ပေါ်ခွစီးကြတော့မှာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့ အထင်နဲ့အမြင် တက်တက် စင်လွဲသွားစေရမယ်လို့ ကျုပ်ပြောတယ်”

စုအိမ်းက ...

“ကြူဟွီးအဖွဲ့ဟာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို ပြန်ပြီးချုပ် ကိုင်နိုင်မှာသေချာတယ်။ သူတို့ကို စီးပွားရှာခွင့်ပေးတဲ့အတွက် ကျုပ် တို့ကို ကူညီထောက်ပံ့ရမှာပေါ့။ ဒီတစ်ခါတော့ ကျုပ်တို့က အမှီအခို ကင်းကင်းနေနိုင်အောင် ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းတွေလုပ်မယ်။ ကြူဟွီးအဖွဲ့ နဲ့ စပ်တူလုပ်မှာပေါ့။ အခြေကျပြီဆိုရင် သူတို့ပိုင်ဆိုင်တာတွေ သိမ်း ယူပြီး သူတို့ကို ကန်ထုတ်ပစ်လိုက်ရုံပဲ”

သူသည် ကြူဟွီးနယ် စီးပွားရေးတောင့်တင်းလာစေရေး အတွက် နှစ်ရှည်အကြံအစည်ချမှတ်ကာ ဆောင်ရွက်တော့မည် ဖြစ် ပေတော့သတည်း။

ပထမပိုင်းပြီး၏

ဒု ...ဇာတ်သိမ်း ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်

ဝဏ္ဏအောင်

သက်တို့ကြီးပမ်းငွေခင်းလမ်း

(ခု-စာတံသိမ်း)

အကြိတ်အနယ်

စုအိမ်း၏ပေးသောအကြံကို ဝမ်းဖုံးနှင့်ကျိယန်းဝိုးတို့က ဘာမှမပြောကြချေ။ ကွမ်းကြီးယန်က ...

“သူတို့က ကြူဟွီးနယ်ကို ပြန်လာဖို့ ငြင်းဆန်လိုက်မယ် ဆိုရင်ကော”

စုအိမ်း ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ဟား ဟား ဟား ... သူတို့ဟာ လောဘသမားတွေပါကွာ၊ ကြူဟွီးနယ်မှာ သူတို့ဆုံးရှုံးခဲ့တာကို မရမနေ ပြန်ထူဖို့ ကြိုးစားလိမ့် မယ်၊ တို့က လက်ကမ်းလိုက်တာနဲ့ ကြိုတင်စည်းကမ်းချက်တွေ သတ်မှတ်ပြီး ပြန်ဝင်လာကြမှာပါ”

ကွမ်းကြီးယန် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ပြန်ဝင်လာတာ ဟုတ်ပါပြီ၊ သူတို့က ရသမျှ လက်ဝါးကြီး အုပ်ထားကြမယ်ဆိုရင်ကော”

“ကျုပ်တို့က အကျိုးတူပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်မယ်ဆိုတော့

ကျုပ်တို့ကိုလည်း ခွဲဝေပေးရမှာပေါ့”

“အကျိုးတူလုပ်ဖို့ သူတို့ သဘောမတူရင်ကော”

စုအိမ်းက ...

“ကြူပွီးနယ်မှာ ငွေရမယ့် ဘာလုပ်ငန်းမျိုးကိုမဆို လုပ်နိုင် တယ်လို့ သွားပြောလိုက်၊ သူတို့ ချက်ချင်းပြေးလာလိမ့်မယ်”

ဝမ်းဖုံး၊ ကွမ်းကြိုးယန်နှင့် ကျီယန်ဂိုးတို့ တစ်ယောက်ကို

တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

စုအိမ်းပြောသည့်အတိုင်းဆိုလျှင် ကြူပွီးအဖွဲ့က ကြူပွီး နယ်၌ လောင်းကစားဝိုင်းများ ဖွင့်လှစ်မည်ဆိုလျှင်ပင် လက်ဝိုက် ကြည့်နေမည်ဆိုသည့် သဘောဖြစ်၏။

ကြူပွီးနယ်ကား ပျက်စီးချင်တိုင်း ပျက်စီးသွားပေတော့ မည်။ မကောင်းသူပယ် ကောင်းသူကယ်မည်ဆိုသည့် မိုးမြေငိုဏ်း၏ ဆောင်ပုဒ်ကိုလည်း လမ်းဘေး၌ စွန့်ပစ်လိုက်လေတော့မည်။

မည်သို့ဆိုစေ စုအိမ်းသည် သူတို့၏ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။

စုအိမ်းပြောသမျှ အားလုံး သဘောတူကြရမည် မဟုတ်ပါလား။

ကွမ်းကြိုးယန်က ...

“ဒီလိုဆိုရင်တော့ သူတို့လက်ခံကြမှာပေါ့”

ဟု ထောက်ခံပြောဆိုလိုက်လေသည်။ ကျီယန်ဂိုးနှင့် ဝမ်းဖုံး

တို့လည်း ဝံသာကန်ခံလိုက်ကြရ၏။ စုအိမ်းက ...

“ဒါဖြင့် ကြူပွီးအဖွဲ့နဲ့ မဆက်သွယ်ဘဲ ကွမ်းကြိုးယန်ပဲ

တာဝန်ယူပါ”

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ကွမ်းကြိုးယန် ဦးညွတ်လိုက်

သည်။ စုအိမ်းက ...

“ဝမ်းဖုံး ... အိမ်ဟောင်းက အခြေအနေကော”

ဟု လှမ်းမေးလိုက်လေသည်။ ဝမ်းဖုံးက ...

“အခြေအနေကောင်းပါတယ်၊ ဘယ်လိုမှ မထူးခြားပါဘူး”

“မာထင်းကော”

“သူ့ရဲ့ကျန်းမာရေးက တစ်နေ့တခြား ချွတ်ယွင်းလာပါ တယ်၊ နောက်ထပ် တစ်လလောက်တောင် ခံနိုင်ပွဲမလားဘဲ”

စုအိမ်း ပြုံးလိုက်သည်။ ကွမ်းကြိုးယန်ဘက်လှည့်ကာ ...

“ကြူပွီးအဖွဲ့နဲ့ တစ်လအတွင်း အဆက်အသွယ်လုပ်လို့

ရပါမလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။ ကွမ်းကြိုးယန် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“တစ်လတောင်မလိုပါဘူး ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး”

“ကောင်းတယ်၊ ကံ ... ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ်ကျေပွန်အောင်

ဆောင်ရွက်ကြပေတော့”

❖ ❖ ဝဏ္ဏအောင်

ဝမ်းပုံးနှင့်ကွမ်းကြီးယန်တို့ ထိုင်ရာမှထလိုက်ကြလေသည်။
ကျီယန်တိုးကလည်း ထရပ်လိုက်၏။ စုအိမ်းက ကျီယန်တိုးကလည်း
ထရပ်လိုက်၏။ စုအိမ်းက ...

“ကျီယန်တိုး ... မင်း နေခဲ့ဦး”

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ကျီယန်တိုး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
ဝမ်းပုံးနှင့်ကွမ်းကြီးယန်တို့ အခန်းတွင်းမှ ထွက်သွားကြသည်။ ထို
အခါမှ စုအိမ်းက ကျီယန်တိုးဘက်လှည့်ကာ ...

“မင်း ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။ ကျီယန်တိုးက ...

“မုန်တိုင်းဂိုဏ်းက လက်ပိုက်ကြည့်နေမှာတော့ မဟုတ်ဘူး”

ဟု ပြောလိုက်၏။ စုအိမ်း ခေါင်းညိတ်ပေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ပထမတစ်ကြိမ်တည်းက သူတို့ သတိထားနေ
ကြတာ၊ ဒီတစ်ကြိမ်တော့ မလွယ်ဘူးထင်တယ်”

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ...

“မုန်တိုင်းဂိုဏ်းကပိုင်ဆိုင်တဲ့ ပစ္စည်းရတနာ အမြောက်
အမြားရှိနေတယ်၊ ဒါကို တို့က”

သူက စကားတစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့်ရပ်ကာ ကျီယန်တိုးအား စိုက်
ကြည့်လိုက်လေသည်။ ကျီယန်တိုး ရင်ထိတ်သွား၏။ စုအိမ်းသည်

သက်စွန့်ကြိုးစမ်း သွေးခင်းထမ်း (၃-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၉

ထင်ရာစိုင်းဖို့ စိတ်ကူးနေပြီ မဟုတ်လား။

မိုးမြေဂိုဏ်း ဝုံကြားစွာ ဆက်လက်တည်တဲ့နေ့အတွက်
သူက ဘာမဆို ပြုလုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားပုံရကြောင်းလည်း အတိအကျ
မိလိုက်သည်။ စုအိမ်းက ...

“တကယ်လို့သာ ကြူပွားအဖွဲ့က လှမ်းကမ်းချက်ကို လတ်
မခံဘူးဆိုရင်တော့ မုန်တိုင်းဂိုဏ်းကို တိုက်ခိုက်ဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ကျီယန်တိုး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ အမိန့်အတိုင်းပါပဲ”

“မင်းက ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုတွေ ပြုလုပ်ထားရင် ကောင်း
မယ်”

“စိတ်ချပါခင်ဗျာ ... ကျွန်တော်က လက်ရွေးစင်တွေကို အိမ်
ဟောင်းမှာ ပို့ထားလိုက်မယ်၊ ပြီးတော့ သူတို့ကို တိုက်ပွဲဝင်ဖို့ တိတ်
တဆိတ် လေ့ကျင့်ခိုင်းထားပါမယ်”

စုအိမ်းက သဘောကျသွားလေသည်။

“ကောင်းတယ်၊ အိမ်ဟောင်းကို ဘယ်သူမှ ဂရုစိုက်ကြတာ
မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အိမ်ဟောင်းမှာ မာထင်းကို ချုပ်နှောင်ထား
တယ် ဆိုတာတော့ လူသိရှင်ကြားသိသွားလို့ မဖြစ်ဘူးနော်”

“ဒီအတွက်လည်း စိတ်ချပါ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး”

စုအိမ်းကျေနပ်သွား၏။ ကျီယန်စီးကိုစိုက်ကြည့်ကာ ...

“မင်း တော်တယ်၊ တာတယ်လို့ ငါ့အကြံအစည်တွေ အားလုံး အောင်မြင်သွားပြီဆိုရင် မုန်တိုင်းရိုက်ခတ်ချုပ်ရာထူးဟာ မင်းအတွက်ပဲ ဖြစ်စေရမယ်လို့ ငါ့အာမခံတယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ထိုစကားကြားလျှင် ကျီယန်စီးသည် စုအိမ်းအတွက် အရိုးကျေကျေ အရေခန်းခန်း ဆောင်ရွက်လိုသော စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာတော့သည်။

နေရောင်ခြည်ဖြာကျနေ၏။ နေရောင်အောက်တွင် ကြီးမား ခန့်ညားသော အဆောက်အအုံတစ်လုံး ရှိနေသည်။ ထိုအဆောက် အအုံပတ်လည်တွင် အစောင့်အကြပ်များ ရှိနေ၏။

ရုတ်တရက် အဆောက်အအုံပတ်လည်မှ အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသောသူများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထိုလူများသည် အစောင့်အကြပ်များကို တိုက်ခိုက်ကာ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဝင်သွား၏။

အဆောက်အအုံအတွင်း၌ တိုက်ခိုက်သံများ ထွက်ပေါ်လာ သည်။ သို့သော် တစ်ခဏအတွင်း ကွယ်ပျောက်သွား၏။ မရှေးမ နှောင်းမှာပင် အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများသည် လူတစ်

ယောက်အား ထမ်းထုတ်လာသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

‘ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း’

ကျင်းရှောင် လက်ခုပ်တီးကာ ဩဘာပေးလိုက်၏။ ခေါင်း ကြီးထံမှ ငှားရမ်းခဲ့သူများကို အုပ်စုခွဲကာ စီမင်းယု၊ လှူခင်းအားပုံး နှင့် စန့်ကွမ်းဖုံးတို့က ခေါင်းဆောင်ခဲ့ကြ၏။

သူတို့အုပ်စုလေးများသည် မိုးမြေဂိုက်၏ဌာနချုပ်ဟောင်း (ဝါ)အိမ်ဟောင်းနှင့် ပုံစံတူဆောက်လုပ်ထားသည့် အဆောက်အ အုံကို စီးနင်းတိုက်ခိုက်မှုသဏ္ဍာန် လေ့ကျင့်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဆယ်ရက်အတွင်း အကြိမ်ကြိမ် လေ့ကျင့်ပြီးဖြစ်သည်။ စတင်တိုက်ခိုက်သည်မှစပြီး မာထင်းအား ကယ်တင်ကာ ပြန်လည် ထွက်လာနိုင်ခဲ့သည်အထိ စိတ်ထဲမှရေတွက်လျှင် တစ်မှတစ်ရာခန့် အထိသာ ရှိလေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျင်းရှောင် ကျေနပ်သွားခြင်းဖြစ်၏။ သူတို့ သည် မာထင်းကိုကယ်တင်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ မဟုတ်ပါလား။ ကြူဟွီးနယ်သို့ သွားရောက်ကယ်တင်ရန်သာ ကျန်တော့၏။

အားလုံး စိတ်လှုပ်ရှားကာ တက်တက်ကြွကြွ ဖြစ်နေ၏။ ကြူဟွီးနယ်သို့သွားလိုစိတ်များ ပြင်းပြနေကြလေသည်။

ကျင်းရှောင်အနီးသို့ လှူဂင်း၊ စန့်ကွမ်းဖုံး၊ စီမင်းယုနှင့် အား

၁၂ ❖ ဝတ္ထုဆောင်

ထုံတို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။ အားထုံက ...

“ဘယ်လိုလဲ သူငယ်ချင်း”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။ ကျင်းရှောင် ပြုံးလိုက်သည်။

“ကောင်းတယ်၊ တို့ တကယ်တိုက်ပွဲဝင်ဖို့ပဲ ကျန်တော့

တယ်”

“ဘယ်တော့သွားမလဲ”

“မနက်ဖြန်”

“ဟေး”

အားထုံ၊ လျှူခင်း၊ စီမင်းယုနှင့် စန်းကွမ်းဖုံးတို့ ဝမ်းသာ အားရ အော်ဟစ်လိုက်ကြလေသည်။ ကျင်းရှောင်က ...

“တို့စီစဉ်ထားတဲ့အတိုင်း လုပ်ကြမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကြူဟွီးနယ် ရောက်မှ နောက်ပိုင်း ဘယ်လိုဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ ပြောပြမယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။ မာထင်းအား ကယ်တင်ရန် အစီအစဉ် ကို ကျင်းရှောင် ရေးဆွဲခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ထိုအတွက် အားထုံကို ကန့်ကွက်ခြင်းမပြုကြချေ။ ကျင်း ရှောင်သည် ခေါင်းဆောင်ကောင်းတစ်ယောက် မဟုတ်ပါလား။

ထိုစဉ် သူတို့ထံသို့ လီဆင်း လှမ်းလာနေသည်ကို တွေ့လိုက် ရလေသည်။ ကျင်းရှောင်က ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်သွားပြီး လီဆင်းအား

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (၃-အတ်ဘိမ်း) ❖ ၁၃

စောင့်ကြိုနေလိုက်၏။ လီဆင်းသည် အနီးသို့ရောက်သည်နှင့် ...

“သူဌေးကြီးကတော့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ကြိုးစားမှုကြီး သဘော ကျနေတယ်ဗျ”

ဟုနိုးကျူးစကားပြောလိုက်၏။ ကျင်းရှောင်ပြုံးလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီ ... နောက်ထပ်သဘောကျရလေအောင် ကျုပ် တို့အတွက် မြင်းလှည်းတွေ စီစဉ်ပေးပေတော့”

“မြင်းလှည်း ... ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ”

“ဘာလုပ်ဖို့လဲ”

လီဆင်းက နားမလည်နိုင်စွာ မေး၏။ ကျင်းရှောင်က ...

“ကျုပ်တို့ ကြူဟွီးနယ်ကို သွားကြတော့မယ်”

လီဆင်း ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွား၏။

“ခင် ခင်ဗျား တကယ်ပြောတာလား”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ကျုပ်တို့ ဒီမှာ လေ့ကျင့်ခဲ့တာ ဆယ်ရက် ရှိပြီ၊ လေ့ကျင့်မှု တော်လောက်ပြီ၊ လက်တွေ့ဟိုက်ပွဲဝင်ဖို့ပဲ ကျန် တော့တာမဟုတ်လားဗျ”

လီဆင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီလေ ... သူဌေးကြီးကလည်း ခင်ဗျားတို့ ဘယ်

တော့သွားမလဲဆိုတာ သိချင်နေတာ ကျုပ်အမြန်ဆုံး စီစဉ်လိုက်ပါမယ်။ အရင်ကပြောခဲ့တဲ့ ရွက်လှေမလိုတော့ဘူးလား၊ ခင်ဗျားပဲ ရွက်လှေလိုချင်တယ်ဆိုလို့ သူဌေးကြီးက ရွက်လှေတစ်စီးတောင် စီစဉ်ထားသေးတယ်”

ကျင်းရှောင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ရွက်လှေလိုမှာပါ။ ကျုပ်တို့ထွက်သွားပြီး သုံးရက်ပြည့်မြောက်တဲ့နေ့မှာ ရွက်လှေဟာ ကြူဟွီးဆိပ်ကမ်းကို ရောက်နေဖို့ လိုလိမ့်မယ်”

“အပြန်ခရီးကို ရွက်လှေနဲ့ ပြန်လာမယ် ... ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ... မာထင်းပါလာမယ့်အပြင် ကျုပ်တို့ဘက်ကလည်း ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသူတွေ ရှိနိုင်သေးတယ် မဟုတ်လား”

လီဆင်း မျက်နှာပျက်သွား၏။ သူသည် သွေးထွက်သံယိုကိစ္စများအား လွန်စွာမုန်းတီးသူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့် ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်၏။ ကျင်းရှောင်တို့ လူစုကိုလည်း ရွံရှာနေမိလေသည်။ ကျင်းရှောင်က ...

“အပြန်ခရီးဟာ ဘယ်လောက် အရေးပါတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိလိမ့်မယ်။ ကျုပ်က ထပ်ပြီးမစီစဉ်နိုင်တော့ဘူး၊ ကျုပ်တို့အားလုံးနဲ့ မာထင်းရဲ့အသက်ဟာ ခင်ဗျားလွှတ်ပေးလိုက်မယ့် ရွက်

လှေပေါ်မှာ မူတည်နေတယ်ဆိုတာကို မြဲမြံမှတ်ထားပါ”

“စိတ်ချ ... ကျုပ်က အားလုံးအဆင်သင့်ဖြစ်အောင် စီစဉ်ထားလိုက်ပါ့မယ်။ ရွက်လှေကြီးဟာ ကြူဟွီးမြို့ရဲ့ ဆိပ်ကမ်းတောင်ဘက် အစွန်ဆုံးမှာ ရပ်နားနေလိမ့်မယ်”

“ကောင်းပြီ ... နောက်သုံးရက်အကြာ နံနက်အရုဏ်တက်အချိန်မှာ ကျုပ်တို့ရွက်လှေရှိရာကို အရောက်လာခဲ့မယ်။ အဆင်သင့်ပြင်ထားခိုင်းလိုက်ပါ”

လီဆင်း စိတ်လှုပ်ရှားနေ၏။ ကျင်းရှောင်တို့က မာထင်းကယ်တင်မည့်အစီအစဉ်ကို စတော့မည်ဟု သိရပြီမဟုတ်ပါလား။

နန်းကုန်းသက် လွန်စွာမှ ကျေနပ်သဘောကျသွားမည့် သတင်းမျိုးဖြစ်ပေသည်။ လီဆင်းက နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“ကဲ ... ကျုပ်ကိုခွင့်ပြုဦး၊ ကျုပ်က သူဌေးကြီးဆီကိုသွားပြီး အကျိုးအကြောင်းပြောပြရမယ်။ စီစဉ်စရာရှိတာတွေ စီစဉ်ရဦးမယ်”

စကားဆုံးလျှင် ခပ်သွက်သွက် ထွက်သွား၏။ ကျင်းရှောင်က အားထုံတိုရှိရာသို့ ပြန်လည်လျှောက်လာသည်။ ထို့နောက် မိမိတို့၏ပစ္စည်းပစ္စယများ သိမ်းဆည်းရန် အမိန့်ပေးလိုက်လေတော့သည်။

အန္တရာယ်ရိုး

‘ခွပ် ခွပ် ခွပ် ခွပ်’

မြင်းခွာသံများ စည်းချက်ဝါးချက်ကျကျ ထွက်ပေါ်လာ၏။ နေရောင်ခြည်အောက်တွင် မြင်းလှည်းငါးစင်းသည် တောင်ဘက်ဆီ သို့ ဦးတည်မောင်းနှင်သွားနေကြ၏။

မြင်းလှည်းပေါ်ဝယ် ကြိမ်ခြင်းတောင်းများ၊ သေတ္တာများ တင်ဆောင်ထား၏။ နယ်တကာလှည့်ကာ ကုန်ကူးသန်းရောင်းဝယ် သူတို့၏ မြင်းလှည်းများဖြစ်ကြောင်း မြင်ရုံဖြင့် သိနိုင်လေသည်။

သို့သော် ရှေ့ဆုံးမှမြင်းလှည်းပေါ်၌ လိုက်ပါလာသူ၏ အကြောင်းကိုသိပါလျှင် ထိုမြင်းလှည်းတန်းသည် ကုန်သည် မြင်း လှည်းတန်းမဟုတ်ကြောင်း ချက်ချင်း ရိပ်မိသွားမည် ဖြစ်ပေသည်။

ရှေ့ဆုံးမှ မြင်းလှည်းပေါ်ဝယ် ကျင်းရှောင်လိုက်ပါလာ၏။ မြင်းလှည်းမောင်းသမားနှင့် မြင်းလှည်းအတွင်း၌ ကုန်သည်ပွဲစား များအသွင် ဝတ်ဆင်ထားသူ ငါးယောက်မှာ ခေါင်းကြီးထံမှ ငှားရမ်း

ထားသည့် ကြေးစားများဖြစ်ကြလေသည်။

ကြေးစားသိုင်းသူမား သုံးဆယ်သည် မြင်းလှည်းတစ်စီး လျှင် လူခြောက်ယောက်စီခွဲ၍ လိုက်ပါလာကြ၏။

သူတို့၏လက်နက်များကိုလည်း သိုဝှက်ယူဆောင်လာကြ လေသည်။ ဒုတိယမြင်းလှည်းကို အားထုံကခေါင်းဆောင်လေသည်။ ကျန်မြင်းလှည်းများတွင် လျှူခင်း၊ စီမင်းယုနှင့် စန္ဒီကွမ်းဖုံးတို့က ဦးဆောင်လာခဲ့ကြလေသည်။

သူတို့သည် မိုးမြေစားပြိုက်စူးချုပ် မာထင်းအား ကယ်တင် ရန် ကြူးဟွီးနယ်သို့ ခရီးထွက်လာခဲ့ကြပြီ ဖြစ်လေသည်။ အခုဆိုလျှင် ကြူးဟွီးနယ်အနီးသို့ပင် ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်လေတော့သည်။

‘ဝုန်း’

ကျယ်လောင်သော ပေါက်ကွဲသံကြီး ထွက်ပေါ်လာ၏။ မိုး မြေရိုက်စူးဌာနခွဲ အဆောက်အအုံသည် ယမ်းထုပ်များ ပေါက်ကွဲမှု ကြောင့် အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ပြိုကွဲသွားပြီး မီးဟုန်းဟုန်းတောက် လောင်သွားသည်။

အိပ်ပျော်နေကြသော မြို့သူမြို့သားများ အထိတ်တလန့် ဖြစ်ကာ လမ်းပေါ် ပြေးထွက်လာကြလေသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ...

‘မှန်တိုင်းတပ်ဖွဲ့ကဟေ့’

၁၈ ❖ ဝဏ္ဏအောင်

ကျယ်လောင်သော ကြွေးကြော်သံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။
လမ်းထောင့်မှာ မြင်းစီးသမားတစ်စု ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ထိုမြင်းစီးသမားများသည် မုန်တိုင်းဂိုဏ်း၏အမည်ကို
ကြွေးကြော်ရင်း တွေ့သမျှလူများအား လိုက်လံတိုက်ခိုက်လေသည်။

မမျှော်လင့်သောဖြစ်ရပ်ကြောင့် လမ်းပေါ်ရောက်ရှိနေကြ
သော မြို့သူမြို့သားများ ကယ်ပါယူပါ တစာစာအော်ရင်း ခြေဦး
တည့်ရာ ထွက်ပြေးကြ၏။

မြင်းစီးသမားများသည် ခုခံနိုင်ခြင်းမရှိသည့် မြို့သူမြို့သား
များအား တရကြမ်းတိုက်ခိုက်ပြီး ဈေးဆိုင်များ၊ ငွေတိုက်များကို
ဖျက်ဆီးလုယက်ကြလေသည်။

မြင်းစီးသမားများ စိတ်တိုင်းကျ မွေနှောက်ပြီးထွက်သွား
ကြသည်။ ထိုအခါ တစ်မြို့လုံး ရတနာမရှိအောင်ပျက်စီးလျက် ကျန်ရစ်
ခဲ့လေသည်။ နံနက်မိုးစင်စင်လင်းလျှင် မုန်တိုင်းဂိုဏ်းမှ မြင်းစီးသမား
များသည် ကြူဟွီးနယ်ထဲသို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ကာ တိုက်ခိုက်
သည့်သတင်း ပျံ့နှံ့သွား၏။

ဤတွင် နယ်စပ်မှ မြို့သူမြို့သားများအား ကူညီစောင့်
ရှောက်ရန် မိုးမြေဂိုဏ်းသားများ ရောက်ရှိလာတော့သည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းသားများသည် ပျက်စီးသွားသည့်အဆောက်

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၁၉

အအုံများကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်ပေးကြသည်။ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသူများ
ကို ဆေးဝါးကုသပေးလေသည်။ လုယက်ဖျက်ဆီးခြင်းခံရသဖြင့် စား
ရမဲ့ သောက်ရမဲ့ဘဝ ရောက်သွားသူများအား အစားအစာ၊ အဝတ်
အသည်း၊ ငွေကြေးများ ပေးကမ်းထောက်ပံ့ကြသည်။

မတရားဖျက်ဆီးနှိပ်စက်ခဲ့သည့် မုန်တိုင်းဂိုဏ်းအား ဆုံးမ
မည်ဟု အားလုံးကြိုးဝါးကြလေသည်။ ထိုမိုးမြေဂိုဏ်းသားများသည်
ညသန်းခေါင်အချိန်က လုယက်ဖျက်ဆီးခဲ့သည့် မုန်တိုင်းဂိုဏ်းသား
များအသွင် ဆောင်တားသူများ ပါဝင်နေသည်ကို မည်သူမျှ မသိခဲ့
ပါတကား။

မုန်တိုင်းဂိုဏ်း၏ ဖျက်ဆီးလုယက်မှုသတင်းနှင့် မိုးမြေ
ဂိုဏ်း၏ ကူညီပေးမှုသတင်းများသည် ရပ်ဝေးဒေသများသို့တိုင် တစ်
မဟုတ်ချင်း ပျံ့သွားသည်။

ထိုသတင်းသည် မုန်တိုင်းဂိုဏ်းချုပ် လုကောက်ထံသို့လည်း
ရောက်ရှိသွားလေသည်။

“တောက်”

လုကောက် တက်ခေါက်လိုက်သည်။ သူ၏မျက်နှာ နီမြန်း

သွားသည်။ လက်သီးကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထား၏။

“ဒါ သက်သက်မဲ့ ကလိန်ကျတာကွ”

ဟု အော်ပြောလိုက်လေသည်။ သူ၏ရှေ့ဝယ် မှန်တိုင်းဝိုင်းကို မှ ဌာနမှူး သုံးယောက်ရှိနေ၏။ လူကောက် ဒေါသထွက်နေသည်ကို မြင်လျှင် သူတို့ ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်ကြလေသည်။ လူကောက်က ...

“ပထမတစ်ကြိမ်ကလည်း သူတို့လက်ချက်ပဲ၊ မှန်တိုင်းအဖွဲ့က ဟန်ဆောင်ပြီး လုပ်ခဲ့ကတယ်၊ အခုလည်း လုပ်လာပြန်ပြီ၊ မိုးမြေဝိုင်းရဲ့ လုပ်ရပ်တွေဟာ တရားလွန်လွန်းလာပြီ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ဌာနမှူးသုံးယောက်သည် မတရားစွာစွဲခြင်းခံရသည်ကို ကောင်းစွာနားလည်ထားသည်။

သူတို့သည် မိုးမြေဝိုင်း၏ ပရိယာယ်ကြောင့် အရှက်ဟကွ အကျိုးနည်း ဖြစ်နေခြင်းအတွက် မိုးမြေဝိုင်းနှင့် ထိပ်တိုက်ဖြေရှင်းသင့်သည်ဟု ယူဆထားကြလေသည်။ လူကောက်က ...

“ဒီတစ်ကြိမ်တော့ ကျုပ်လည်း မခံနိုင်တော့ဘူး၊ မိုးမြေဝိုင်းနဲ့ ပြတ်ပြတ်သားသား ဖြေရှင်းမှဖြစ်မယ်”

ပြောရင်း ယိုယွဲ့ကို သတိရလာသည်။ ယိုယွဲ့သည် မိုးမြေဝိုင်းအတွင်းသို့ ထိုးဖောက်ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

ယိုယွဲ့သည် ခိုင်လုံသော သက်သေအထောက်အထားများ

သာရမည်ဆိုလျှင် မိုးမြေဝိုင်း၏လုပ်ရပ်ကို လှုပ်အလယ်တွင် ဖော်ထုတ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် စုအိမ်းနှင့်မိုးမြေဝိုင်းသည် ဆက်လက် ရပ်တည်နိုင်စွမ်းမရှိတော့ဘဲ ကျဆုံးပျက်စီးသွားမည်မှာ မလွဲစကန်တည်း။

သို့သော် သူ့မျှော်လင့်ထားသလို ယိုယွဲ့ထံမှ ဆက်သွယ်လာခြင်း မရှိပါချေ။ အမှန်ဆိုလျှင် မိုးမြေဝိုင်း အခုလိုပြုလုပ်မည့်ကိစ္စကို ယိုယွဲ့က ကြိုတင်အသိပေးအကြောင်းကြားသင့်သည် မဟုတ်ပါလား။

ယိုယွဲ့ အဘယ်ကြောင့် အကြောင်းမကြားရသနည်း။ ယိုယွဲ့အား ရန်သူက ဖော်ထုတ်ဖမ်းဆီးမိသွားပြီလော။ လူကောက် ဆက်မကျွေးတော့ပါ။

ယိုယွဲ့နှင့်ပတ်သက်ပြီး တွေးတောစဉ်းစားနေလျှင် အချိန်ကုန်ရုံသာရှိပြီး အဖြေရမည်မဟုတ်သည်ကို သိရှိနားလည်ထားခြင်းကြောင့်တည်း။

သူ၏ရှေ့၌ ရှိနေသည့် ဌာနမှူးသုံးယောက်အား ကြည့်ကာ “ကဲ ... မင်းတို့ ဘာပြောချင်ကြသေးသလဲ”

ဌာနမှူးသုံးယောက် တုတ်တုတ်မျှပင် မလှုပ်ကြချေ။

၂၂ ❖ ဝတ္ထုအောင်

လုကောကံက ...

“နီရှောင်ရှမ်း”

ဟု ခေါ်လိုက်ရာ ဝဲဘက်အစွန်းဆုံးဌာနမှူး ခေါင်းထောင် လာသည်။

“တို့ပိုင်နက်ရဲ့တစ်ဖက်မှာ မိုးမြေဂိုဏ်းသားတွေ စုရုံးရောက် ရှိနေကြတယ် မဟုတ်လား”

နီရှောင်ရှမ်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ပိုင်နက်ထဲကို ဝင်ပြီး တိုက်ခိုက်ဖို့ ပြင်ဆင်နေကြပါတယ်”

လုကောကံက ...

“စွေ့လုံ”

အလယ်မှာဌာနမှူး ခေါင်းထောင်လာသည်။

“အမိန့်ရှိပါ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး”

“ကျုပ်တို့ဘက်က အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ”

စွေ့လုံက ...

“မိုးမြေဂိုဏ်းသားအားလုံးကို တပ်လှန့်ထားလိုက်ပါပြီ။

မိုးမြေဂိုဏ်းက စပြီး တိုက်ခိုက်လာတာနဲ့ ကျွန်တော်တို့ဘက်ကလည်း ချက်ချင်း တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်ကြမှာပါ”

သတ်စွန့်ကြိုးဝမ်း သွေးခင်းလမ်း (၃-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၂၃

လုကောကံ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ထန်ပါ ... မင်းကကော”

နောက်ဆုံးကျန်နေသည့် ဌာနမှူးကြီးကိုကြည့်ကာ မေး လိုက်လေသည်။ ထိုလူက ...

“အခုဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ သတင်းတွေဟာ မမှန်ကန်ဘူးဆိုတဲ့ အကြောင်း၊ တစ်စုံတစ်ယောက်က မှန်တိုင်းဂိုဏ်းကို နာမည်ဖျက်ချင် လို့ တမင်လုပ်ခဲ့ကြတာဖြစ်ကြောင်း မေးမြန်းစုံစမ်းလာသူတွေကို ဖြေရှင်းပေးနေရပါတယ်။ မကြာခင်မှာ အားလုံးရဲ့ရှေ့မှောက်မှာ အဖြစ်မှန်ကို ဖော်ထုတ်ပေးမယ့်အကြောင်းလည်း ရှင်းပြနေရပါ တယ်”

လုကောကံ ပြုံးလိုက်သည်။

“မင်း မဆိုးဘူး၊ မိုးမြေဂိုဏ်းရဲ့ လက်ချက်ဖြစ်မယ်လို့ ထည့် ပြောလိုက်ရင် ပိုဆိုးကုန်မယ်၊ ကဲ ... အားလုံး အသင့်ဖြစ်ထားကြပေ တော့၊ တို့ကမလုပ်ရဘဲ မတရားစွပ်စွဲခံခဲ့ရတာကို လက်ပိုက်ကြည့်နေ လို့ မဖြစ်ဘူး၊ စုအိမ်းနဲ့ ငါ့ကိုယ်တိုင်သွားတွေ့ပြီး ဖြေရှင်းမယ်”

ထိုစကားကြားလျှင် စွေ့လုံ၊ ထန်ပါနှင့် နီရှောင်ရှမ်းတို့ ဝမ်း သားအားရ ဖြစ်သွားကြလေတော့သည်။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မှောင်အတိ ဖုံးနေသည်။ ကောင်းကင် ပေါ်၌ ကြယ်ကလေးများ ဝင်းလက်တောက်ပနေ၏။

လခြမ်းပွဲကလေးသည် အလင်းရောင်တန်းများ ထုတ်လွှတ် နေသော်လည်း ညအမှောင်ထုကို ထိုးဖောက်နိုင်စွမ်းရှိသဖြင့် လက် မှိုင်ချနေရလေသည်။

အိမ်ဟောင်းရှေ့ဝယ် အစောင့်အကြပ်များ စောင့်ကြပ် လျက်ရှိ၏။

‘ခွပ် ခွပ် ခွပ် ခွပ်’

မြင်းခွာသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ မြင်းစီးသမားတစ်စု သည် ညအမှောင်ထဲ၌ ဘွားခနဲပေါ်လာကြပြီး အိမ်ဟောင်းရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

မြင်းစီးသမားများအား ဦးဆောင်လာသူမှာ ဝမ်းဖုံးဖြစ်လေ သည်။ ဝမ်းဖုံးသည် အိမ်ဟောင်းရှေ့သို့ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း မြင်း ပေါ်မှ လွှားခနဲ ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။

ဝမ်းဖုံးရောက်လာသည်ကိုမြင်သည့်အခါ အစောင့်များ ပျာပျာသလဲ ဖြစ်သွားကြလေသည်။

“ရှမ်းချစ်ကောဟေ့”

ဝမ်းဖုံးက မေးလိုက်လေသည်။ သူ၏စကားသံနှင့် မရှေး မနှောင်းတွင် အဆောက်အအုံအတွင်းမှ လူနှစ်ယောက် လှမ်းထွက် လာကြသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ ယိုယွဲ့နှင့်ရှမ်းချစ်တို့ ဖြစ်ကြလေသည်။ သူတို့သည် မြင်းခွာသံများကြားရသဖြင့် ကပျာကယာထွက်လာကြ ခြင်းဖြစ်ပြီး ဝမ်းဖုံးကိုမြင်လျှင် ချက်ချင်း ဂါရဝပြုလိုက်ကြ၏။

ဝမ်းဖုံး ညကြီးအချိန်မတော် ရောက်လာခြင်းကြောင့် အံ့ဩ နေကြ၏။ ဝမ်းဖုံးက ...

“ရှမ်းချစ် ... အိမ်ဟောင်းအနောက်ဘက်မှာ အစောင့်ချ ထားသူကော”

မကြာသေးမီက အိမ်ဟောင်းအနောက်ဘက် တန်းလျား၏ လက်ရွေးစင်သိုင်းသမား တစ်ရာခန့်ကို ဝမ်းဖုံးက နေရာချထားပေး ခဲ့၏။

သူတို့သည် တိုက်ပွဲဝင်ရန် လေ့ကျင့်နေကြ၏။ ထို့ကြောင့် ရှမ်းချစ် စိုးရိမ်ပူပန်မိသည်။

သို့သော် နောက်ပိုင်းတွင် ထိုလက်ရွေးစင်သမားများသည် မှန်တိုင်းဂိုဏ်းသားအား တိုက်ခိုက်ရန်ဖြစ်ကြောင်း သိရသဖြင့် စိတ် အေးသွား၏။

၂၆ ❖ ဝတ္ထုအောင်

စိုးရိမ်ပူပန်မှုကြောင့် ထိုသတင်းအား ယိုယွဲကိုပင် ပြောမပြ ခဲ့ပါ။ ယိုယွဲကလည်း မသိရသဖြင့် လှကောက်ကံထံ သတင်းမပို့နိုင်ခဲ့။

ဝမ်းဖုံးက မေးမြန်းလာသည်နှင့် အကြောင်းထူးရှိပြီဖြစ် ကြောင်း ရိပ်မိလိုက်လေသည်။

“ရှုပါတယ်၊ အခုအချိန်မှာ အားလုံး အနားယူနေကြပါတယ်”
ဝမ်းဖုံးက ...

“သူတို့ကို နှိုးလိုက်၊ ခရီးထွက်ဖို့ အခုချက်ချင်း ပြင်ဆင်ခိုင်း လိုက်”

ရှမ်းချစ်၏ဓန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲတုန်ခါသွားသည်။ ထူးခြားမှု ရှိပြီဆိုသည့် အတွေးလည်း သေချာသွားလေသည်။ ရှမ်းချစ်က ယိုယွဲ ဘက်သို့လှည့်ကာ အမိန့်ပေးလိုက်၏။

ယိုယွဲက ဦးညွတ်ကာ ပြေးထွက်သွားလေသည်။ ထိုအခါမှ ရှမ်းချစ်က ...

“ဆရာ ... အခု ကျွန်တော်တို့ကော”
သူ၏စကားမဆုံးမီ ဝမ်းဖုံးက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်လေ သည်။

“မင်း ဒီမှာဆက်ပြီး တာဝန်ယူရမယ်၊ ကျုပ်က သူတို့ကိုခေါ် သွားမယ်၊ သူတို့က မုန်တိုင်းရိုက်ကို ချေမှုန်းပစ်ကြမယ်လေကွာ”

သတ်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၂၇

ပြောပြီး သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။ ယခု အဘယ်ကြောင့် ညကြီးမင်းကြီး လက်ရွေးစင် သိုင်းသမားအား လာ၍ ခေါ်ရသည်ကို ရှမ်းချင်း နားလည်လိုက်ပြီ ဖြစ်လေသည်။

ယိုယွဲ ပြန်ရောက်လာသည်။
“အားလုံးနှိုးပြီးပါပြီ ဝေဗျာ”

“ကောင်းပြီ ... အားလုံး အသင့်ပြင်ထားကြ၊ အခုချက်ချင်း ခရီးထွက်ကြမယ်”

လက်ရွေးစင်သိုင်းသမားများသည် အသင့်ပြင်ကာ မြင်း ကိုယ်စီဖြင့် ဝမ်းဖုံးနောက်သို့ လိုက်သွားကြ၏။

ဝမ်းဖုံးတို့လူစုသည် စည်းကမ်းသေဝပ်စွာဖြင့် အိမ်ဟောင်း မှ ထွက်ခွာသွားလေသည်။ ဝမ်းဖုံးတို့ထွက်သွားပြီး မရှေးမနှောင်းမှာ ပင် ထူးခြားသော ဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်ပွားလာလေတော့သည်။

ဝမ်းဖုံးတို့လူစုကား ထွက်သွားကြပြီဖြစ်သည်။ သူတို့သည် မုန်တိုင်းရိုက်နှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ကြပေတော့မည်။

မိုးမြေရိုက် အတောင့်တင်းဆုံးအချိန်ဝယ် တိုက်ပွဲကို ရှေး ချယ်လိုက်သည့်အတွက် စုအိမ်းအား ချီးကျူးရမလို ဖြစ်နေ၏။

မုန်တိုင်းရိုက်ခတ်အား ဖြိုခွဲနိုင်မည်ဆိုလျှင် မိုးမြေရိုက်ခတ်၏ အရှိန်အဝါသည် နှစ်ဆမြင့်မားလာမည်ဖြစ်သည်။ စုအိမ်းသည် မိုးမြေ ရိုက်ခတ်၏ ထာဝရရိုက်ခတ်ချုပ် ဖြစ်သွားပေတော့မည်။

ထိုအခါ စုအိမ်းသည် တရားသည် မတရားသည်ကို ဘေး ဖယ်ကာ စိတ်ထင်ရာပြုလုပ်ပေလိမ့်မည်။ ရှမ်းချစ် စိတ်ပျက်ကာ သက်ပြင်းအခါခါ ချစ်လေသည်။ ယိုယွဲ့က ...

“အစ်ကိုကြီး ... ဘာတွေစဉ်းစားမိလို့ ဒီလောက်တောင် သက်ပြင်းချနေတာလဲ”

“တို့ရိုက်ခတ်ချုပ်ကြီးရဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို စဉ်းစားမိလို့ပါကွာ”

“ရိုက်ခတ်ချုပ်ကြီးက ဘာတွေများ လုပ်နေလို့လဲ အစ်ကိုကြီး ရဲ့”

“အခု ဆရာဝမ်းဖုံးက လူတွေလာခေါ်သွားတာ တွေ့တယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ ... တွေ့ပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“သူတို့က မုန်တိုင်းရိုက်ခတ်ကိုသွားပြီး တိုက်ခိုက်ကြတော့မယ် လေ”

“ဗျာ”

ယိုယွဲ့ မျက်လုံးပြူးသွားလေသည်။ မမေ့မိလင့်သော

သတင်း ကြားလိုက်ရပြီ မဟုတ်ပါလား။ ထိုသတင်းကို လူကောက် သိသွားပါလျှင်။

လူကောက်ထံ သတင်းပို့လိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထို့ ကြောင့် ...

“အစ်ကိုကြီး ... ကျွန်တော် အထဲခဏဝင်လိုက်ဦးမယ်”

ပြောပြောဆိုဆို အတွင်းဘက် ပြေးဝင်သွားလေ၏။ ရှမ်းချစ် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား၏။

“ယိုယွဲ့ ... မင်း ဘယ်လိုဖြစ်”

စကားဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရသေးပါချေ။ ယိုယွဲ့မှာ သူ မြင်ကွင်းမှ ကွယ်ပျောက်သွားပြီး ဖြစ်လေ၏။ ရှမ်းချစ် သက်ပြင်း ပြီး အဆောက်အအုံအတွင်းသို့ လှည့်ဝင်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

ထိုစဉ်မှာပင် အမှောင်ရိပ်ထဲမှ လူတစ်စု တိတ်တဆိတ် ဝှက်ပေါ်လာပြီး အိမ်ဟောင်းအား ထိုးဖောက်တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ လေတော့သည်။

မြင်းလှည်းများသည် မြို့ပြင်တွင် ရပ်တန့်ထားလိုက်ပြီ ဖြစ် လသည်။ ကျင်းရှောင်က လက်ဝှေ့ယမ်းပြုလိုက်၏။

၃၀ ❖ ဝတ္ထုအောင်

မြင်းလှည်းများနှင့် လိုက်ပါလာကြသည့် အားလုံးသော လူများသည် မြင်းလှည်းပေါ်မှဆင်းကာ ကျင်းရှောင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာကြသည်။

ကျင်းရှောင်၊ လျှူခင်း၊ စန့်ကွမ်းဖုံး၊ အားထုံနှင့်စီမင်းယုတို့ ငါးယောက်သား ခေါင်းချင်းဆိုင်လိုက်ကြသည်။

“စန့်ကွမ်းဖုံး... မင်းက မြို့လယ်မှာရှိတဲ့ မိုးမြေရိုက်ကန်မှာ ချုပ်အသစ်ကို သွားပြီး ဖောက်ခွဲရမယ်၊ အတတ်နိုင်ဆုံး သူတို့ အလုပ်ရှုပ်အောင် လုပ်ပစ်ရမယ်”

ကျင်းရှောင် ပြောလိုက်သည်။ စန့်ကွမ်းဖုံး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“စိတ်ချ ... ကျုပ်တာဝန်ယူတယ်”

ကျင်းရှောင်က ...

“လျှူခင်း... မင်းက စန့်ကွမ်းဖုံးအပွက် အနှောင့်အယှက် မပေါ်အောင် ပတ်ဝန်းကျင်မှာ စောင့်ကြပ်ပေးရမယ်၊ မင်း နားလည်တယ်နော်”

“နားလည်ပါတယ်ဗျာ”

လျှူခင်းက ရယ်ရယ်မောမောပြောလေသည်။

ကျင်းရှောင်က ...

သတ်စန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၃၁

“အားထုံ ... မင်းက မြစ်ဆိပ်သွား၊ လမ်းကိုရှင်းထား”
“စိတ်ချ”

နောက်ဆုံးကျန်နေနေသည့် စီမင်းယုက ...

“ကျုပ်ကကော”

ကျင်းရှောင်က ...

“ငါနဲ့လိုက်နဲ့”

“ကောင်းပြီ”

“ကဲ ... ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ်ကျေပါစေ၊ ညသန်းခေါင်ယံ အချိန်မှာ အချက်ပြမီးကျည် ပစ်ဖောက်လိုက်မယ်၊ မီးကျည်ကို တွေ့တာနဲ့ စပြီးလှုပ်ရှားရမယ်၊ စိတ်ထဲက ရေတွက်ထား၊ တစ်ကနေ တစ်ရာပြည့်တဲ့အချိန် မြစ်ဆိပ်သွားမယ့်လမ်းမှာ အားလုံး ပြန်ဆိုကြမယ်၊ ကဲ ... သွားကြစို့”

အားလုံး တာဝန်ကိုယ်စီခွဲဝေယူလိုက်ကြပြီး လူစုခွဲလိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် အမှောင်ရိပ်ထဲ အသီးသီးတိုးဝင်ကာ ကွယ်ပျောက်သွားကြလေတော့သည်။

‘ခွပ် ခွပ် ခွပ် ခွပ်’

မြင်းစီးသမားတစ်စုသည် တောတောင်လမ်းအတိုင်း မြို့လယ်သို့ ဦးတည်ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

“သတိထား ... လူလာနေတယ်”

ကျင်းရှောင်က သတိပေးလိုက်ပြီး အမှောင်ရိပ်ထဲ တိုးဝင် ပုန်းကွယ်လိုက်လေသည်။ သူတို့ ပုန်းအောင်းလိုက်ကြပြီး မရှေး မနှောင်းမှာပင် မြင်းစီးသမားများသည် သူတို့အား ဖြတ်ကျော်သွား ကြလေသည်။

ထိုလူစုမှာ လူတစ်ရာကျော်ခန့်ရှိ၏။ အိမ်ဟောင်းမှ ပြန်လာ ခဲ့သည့် ဝမ်းဖုံးတို့လူစု ဖြစ်လေသည်။ ဝမ်းဖုံးတို့လူစု ကျော်ဖြတ်သွား ပြီးမှ စီမင်းယုက ...

“ဘယ်လိုလဲ ... ညသန်းခေါင် မိုးမြေဂိုဏ်းကလူတွေ ကင်း လှည့်နေကြတာလား”

ကျင်းရှောင်က ...

“ကင်းလှည့်တယ်ဆိုရင် ဒီလောက်လူများမှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ မသိဘူး ... သူတို့ကို ကြည့်ရတာ နီးနီးကြားကြား ဖြစ်နေတယ်၊ ကောင်းတဲ့လက္ခဏာ မဟုတ်ဘူး”

ကျင်းရှောင် ပြုံးလိုက်သည်။

“မကောင်းတာမှန်တယ်၊ မာထင်းကိုကယ်တင်ပြီး အမြန် ဆုံး ထွက်သွားဖို့ အရေးကြီးတယ်၊ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့လူကတော့ သက်သာ

မှာ မဟုတ်ဘူး၊ စုအိမ်းက ကောင်းကောင်းကြီး ပညာပေးလိမ့်မယ်”

စီမင်းယုက ကျောချမ်းသွားဟန်ဖြင့် ပန်းတွန့်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဝမ်းဖုံးတို့လူစုသည် အဝေးသို့ရောက်ရှိသွားပြီဖြစ်၏။ ကျင်းရှောင်က ...

“ကဲ ... သွားကြစို့”

ပြောပြီး ရှေ့ဆုံးမှ ပြေးထွက်လိုက်သည်။ ကျန်လူများ လည်း ပြေးထွက်လာကြ၏။ သူတို့သည် အိမ်ဟောင်းရှိရာသို့ဦးတည် ကာ လျင်မြန်စွာပြေးသွားကြလေသည်။

အိမ်ဟောင်းရှေ့ဝယ် အစောင့်အကြပ်သုံးလေးယောက်ရှိ နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ အစောင့်များ နီးနီးကြားကြားရှိနေ၏။ ကျင်း ရှောင်က အခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

သူတို့အတွက် ရွေးချယ်စရာ လမ်းရှိသည်မဟုတ်ပါ။ သူတို့ သည် တိုက်ခိုက်ပြီး မာထင်းအား ကယ်တင်မည်။ ထို့နောက် ပြန် လည် ဆုတ်ခွာသွားရမည်ဖြစ်သည်။

အသက်သေသည် ရှင်သည်၊ အောင်မြင်သည် မအောင်မြင် သည်ဆိုသည်ကို သူတို့မသိပါ။

အသက်ရှင်နေသမျှ ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ပြီးမြောက် အောင်မြင်ရန် ကြိုးစားသွားမည်ဟူသော စိတ်ထားကိုသာ နှလုံးပိုက်

ထားကြသည်။

ထူးထူးဆန်းဆန်း ခြင်းစီးသမားတစ်ခုအား ညသန်းခေါင် အချိန် တွေ့လိုက်ရသည်မှအပ အခြားပြောင်းလဲမှု မရှိပါ။ သူတို့ စဉ်းစားတွက်ချက်ထားသည့်အတိုင်း အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်နေ၏။

ထို့ကြောင့် ကျင်းရှောင်က လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်၏။ သူ ကိုယ်တိုင်လည်း ဓားတစ်လက်ဆွဲထုတ်ကာ အိမ်ဟောင်းဆီသို့ တစ် ဟုန်ထိုး ပြေးလွှားသွားလေတော့သည်။

ညဉ့်နက်လာပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခုတိုင် ဆွေးနွေးပွဲ မပြီးပြတ်သေးပါ။ နန်းကုန်းသက် ဝါးခနဲ သမ်းဝေလိုက်၏။

တစ်နေ့လုံး ပင်ပန်းခဲ့သဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး မလှုပ်ချင်အောင် နွမ်းနယ်နေပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် ဆွေးနွေးပွဲက သူ့အား ခွန်အား သစ်များဖြစ်ပေါ်လာစေသည်။

ကွမ်းကြီးယန်သည် လီဆင်းအား ရှင်းပြနေပြီ ဖြစ်ပေည်။ နားထောင်သမား ဖြစ်နေချိန်ဝယ် နန်းကုန်းသက်က ကွမ်းကြီးယန် နှင့် ရောက်လာသည့်အဖြစ်ကို ပြန်လည်စဉ်းစားနေမိလေသည်။

ကွမ်းကြီးယန် ရောက်ရှိလာကြောင်း သတင်းလာပို့လျှင်

သူ အကြီးအကျယ် အံ့ဩသွားခဲ့ရ၏။ ကွမ်းကြီးယန်သည် မိုးမြေ ဂိုဏ်း၏ စီးပွားရေးရာ ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်ကြောင်း သူသိရှိထားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့် လီဆင်းကိုခေါ်ကာ ကွမ်းကြီးယန်နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ လေသည်။ လီဆင်းသည် ကြူပွီးနယ်၌ တာဝန်ယူခဲ့စဉ် ကွမ်းကြီး ယန်နှင့် ရင်းနှီးခဲ့သူဖြစ်၏။

“ကျုပ်က ကြူပွီးနယ် အကျိုးဆောင်အဖွဲ့ နစ်နာဆုံးရှုံးခဲ့ ရတဲ့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးဖို့ လာခဲ့တာပါ”

ကွမ်းကြီးယန် စကားစလိုက်သည်နှင့် အူကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားခဲ့ရ၏။ လီဆင်းကိုကြည့်လိုက်သောအခါ ပါးစပ်အဟောင်း သား ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။ ကွမ်းကြီးယန်က ...

“ကြူပွီးနယ်မှာ လူကြီးမင်းတို့ရဲ့ အကျိုးစီးပွား ပျက်ပြား ခဲ့ရတဲ့အတွက် မိုးမြေဂိုဏ်းက အကြီးအကျယ် စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ရ ပါတယ်။ လူကြီးမင်းတို့ နစ်နာဆုံးရှုံးခဲ့သမျှ ပြန်လည်ပေးဆပ်နိုင် အောင် ကျုပ်ကလာပြီး ဆွေးနွေးတာပါ။ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး စုအိမ်းက လူကြီးမင်းတို့ကို တောင်းပန်ခိုင်းလိုက်ပါတယ်”

ပထမဦးဆုံး သတိဝင်လာသူမှာ နန်းကုန်းသက် ဖြစ်လေ သည်။ ကွမ်းကြီးယန်ကို စိုက်ကြည့်ကာ ...

“ကြူပွားနယ်မှာ ဆုံးရှုံးခဲ့ရတဲ့ ကျုပ်ရဲ့လုပ်ငန်းတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးဖို့လား”

“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

“ကျုပ်တို့က အတော်ကြီး နှစ်ခုဆုံးရှုံးခဲ့တာပါ။ ဒါဟာ မိုးမြေတိုင်းမှာ တာဝန်ရှိတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် တိုင်းချုပ်ကြီး ... စုအိမ်းကိုယ်တိုင် တာဝန်ခံပါတယ်”

နန်းကုန်းသက် ပြုံးလိုက်သည်။

“သူက ဝန်ခံတာနဲ့ ကျုပ်က ကျေနပ်ရမှာလား၊ ဆုံးရှုံးသွားရတဲ့ ကိစ္စတွေကို လျစ်လျူထားလိုက်ရမှာလား”

“ဆုံးရှုံးသွားတာတွေ အကုန်ပြန်ရမှာပါ”

“ဘာ”

နန်းကုန်းသက်က ကွမ်းကြီးယန်အား မျက်လုံးပြူး၍ကြည့်

တာ ...

“ပြန်ရမယ် ... ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ... အဆောက်အအုံတွေအားလုံး ပြန်ရမယ်၊ အသုံးပြုတဲ့ မြင်းလှည်းတွေ မြင်းတွေ၊ လူတွေ ပစ္စည်းပစ္စယတွေ အားလုံးပြန်ရမယ်”

“ငွေတွေကော”

“ဒါကတော့”

“ကျုပ်မေးတာဖြေပါ၊ ငွေတွေကော”

ကွမ်းကြီးယန်က တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် ...

“သူငွေကြီး ဆုံးရှုံးသွားတဲ့ငွေတွေအတွက် ကြူပွားနယ်မှာ တစ်နှစ်မရှာရပါဘူး၊ အားလုံး ပြန်ရမယ့်အပြင် ပိုတောင်ပိုနေဦးမှာပါ”

နန်းကုန်းသက်က ...

“ကျုပ်တို့က ကြူပွားနယ်မှာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ ပြန်လုပ်ရမယ်လို့ ဆိုလိုတာလား”

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ”

နန်းကုန်းသက်က လီဆင်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ လီဆင်းက စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောဘဲ ကွမ်းကြီးယန်အား စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

နန်းကုန်းသက်က ကွမ်းကြီးယန်ဘက်လှည့်လိုက်၏။ ကွမ်းကြီးယန်က ...

“ကြူပွားနယ်ရဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေအားလုံး သူငွေကြီးတစ်ယောက်တည်း ချုပ်ကိုင်ပြီး လုပ်ခွင့်ရပါလိမ့်မယ်၊ ကုန်ကုန်ပြော

၃၈ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ရရင် အကျိုးအမြတ် တနင့်ဟပိုးရတဲ့ လုပ်ငန်းတွေကအစ လုပ်ခွင့်ရပါလိမ့်မယ်”

“မင်းက ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ”

“လောင်းကစားဝိုင်းတွေ အပျော်ဂေဟာတွေကို ပြောတာပါ”

တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်နေခဲ့သည့် လီဆင်းက ဝင်ထောက်လိုက်၏။

နန်းကုန်းသက် ပို၍ အံ့ဩသွားရလေတော့သည်။

“ဒါ ဒါ တကယ်ပဲလား”

“တကယ်ပါပဲခင်ဗျာ”

သူ၏စိတ်ကူးအကြံအစည်သည် မမျှော်လင့်ဘဲ ပြည့်ဝအောင်မြင်လာတော့မည်ဖြစ်၏။ ရရှိမည့်ဝင်ငွေသည် ဆုံးရှုံးခဲ့သည်များကို ကာမိသည့်အပြင် တစ်နှစ်အတွင်း ငွေပိုငွေလျှံ ထွက်လာဦးမည် ဖြစ်၏။

မက်မောစရာကောင်းသည့် ကမ်းလှမ်းချက်ဖြစ်သော်လည်း သူ၏လုပ်ငန်းများကို ပထမတစ်ကြိမ်ကဲ့သို့ လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးခြင်း မရှိရလေအောင် မည်သူက အာမခံမည်နည်း။

“ဘယ်သူက ကျုပ်လုပ်ငန်းတွေ မပျက်စီးစေရဘူးလို့ အာမခံလဲ”

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၃၉

နန်းကုန်းသက် ဦးဦးဒေါက်ဒေါက် မေးချလိုက်လေသည်။ ထိုမေးခွန်းအတွက် ကွမ်းကြိုးယန်က ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

“မိုးမြေဂိုဏ်းရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်စုအိမ်းကိုယ်တိုင် အာမခံပျံ့မယ်၊ သူ့ငွေမင်းရဲ့ လုပ်ငန်းတွေ ပြန်စတော့မယ်ဆိုတာနဲ့ ကြူဟီးနယ်မှာ တစ်ချိန်က ဆုံးရှုံးခဲ့ရတာဟာ မိုးမြေဂိုဏ်းရဲ့ တာဝန်မကင်းကြောင်း မိုးမြေဂိုဏ်းရဲ့ အစောင့်အရှောက်ညံ့ဖျင်းလို့ ဖြစ်ခဲ့ရကြောင်း၊ အခုတစ်ကြိမ်မှာတော့ ပြည့်ပြည့်ဝဝ ကာကွယ်ပေးမှာဖြစ်တဲ့အပြင် ကြူဟီးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့ ပိုင်ဆိုင်သမျှကို မိုးမြေအဖွဲ့က စောင့်ရှောက်မယ်ဆိုတာ တိုင်းပြည်တစ်ဝန်းလုံးကို ကြော်ငြာပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်”

နန်းကုန်းသက် မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေလေသည်။

“မင်းတို့ဘက်က လိုက်လျောနေတာ အကြောင်းတော့ရှိမယ် ထင်တယ်၊ ကျုပ်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောစမ်းပါ”

ကွမ်းကြိုးယန်က ...

“ကြူဟီးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့ဟာ ကြူဟီးနယ် စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုးလာအောင် အမှန်တကယ် အကျိုးဆောင်ခဲ့တဲ့ အဖွဲ့အစည်းဖြစ်ပါတယ်၊ မိုးမြေဂိုဏ်းထဲမှာ အပြောင်းအလဲတွေ ဖြစ်ပေးလာတာကြောင့် အားနာစရာကိစ္စတွေ ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်၊ ဒါကြောင့် အလျော်

ပေးတဲ့သဘောနဲ့ ပြန်လည်လက်ကမ်း ဖိတ်ခေါ်တာပါ။ ကြူဟွီးအဖွဲ့ဟာ မိုးမြေဂိုဏ်းရဲ့ စောင့်ရှောက်မှုကို ရမ္မာဖြစ်သလို မိုးမြေဂိုဏ်းကို ထောက်ပံ့ကူညီဖို့ လိုပါတယ်”

နန်းကုန်းသက် မဲ့ပြုံး ပြုံးလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့က စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ငွေရှာတာ ရသမျှ မိုးမြေဂိုဏ်းကို ထောက်ပံ့နေရရင် ဘာထူးမှာလဲ”

“ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ”

“ကောင်းပြီ ... မင်းတို့ဘက်က ဘယ်လိုစီစဉ်ထားတယ် ဆိုတာ ပြောစမ်းပါဦး”

ကွမ်းကြီးယန်က ချောင်းတစ်ချက် ဟန်လိုက်ပြီး ...

“စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ နာလန်ထူလာအောင် ပြန်ပြီး ဆောင်ရွက်နေချိန်မှာ ကူညီစောင့်ရှောက်မှုအတွက် တစ်နှစ်ကို ငွေငါးသိန်းပေးရပါလိမ့်မယ်”

“ငါးသိန်း ... ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

နန်းကုန်းသက်က လီဆင်းကို ကြည့်လိုက်လေသည်။ လီဆင်း ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“အခြေတစ်ခုပျက်သွားပြီး ပြန်လည်တည်ဆောက်ဖို့ဆိုတာ

ချက်ချင်းလက်ငင်း ကောင်းမလာနိုင်ဘူး၊ အချိန်ယူရလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်တို့ အမြတ်မရတဲ့အပြင် အရှုံးတောင် ပေါ်နိုင်တယ်”

နန်းကုန်းသက်က ဘယ်လိုလဲဟူသောအကြည့်ဖြင့် ကွမ်းကြီးယန်ဘက် ပြန်လာကြည့်လိုက်လေသည်။ ကွမ်းကြီးယန်က ...

“သူဌေးမင်းတို့ ဘယ်လိုလုပ်ငန်းမဆို လုပ်ခွင့်ပြုထားတဲ့ အတွက် အချို့လုပ်ငန်းတွေမှာ ဆုံးရှုံးမှုတွေ ရှိနိုင်ပေမယ့် အမြတ်ငွေသောက်သောက်လဲရမယ့် လုပ်ငန်းတွေကသာ များပါလိမ့်မယ်”

သူဆိုလိုသည့် စကားအဓိပ္ပာယ်ကို နန်းကုန်းသက်ကော လီဆင်းပါ ရိပ်မိလိုက်ကြလေသည်။ နန်းကုန်းသက် ကျေနပ်သွား၏။ လီဆင်းက ...

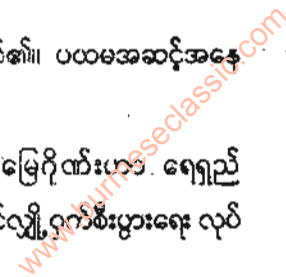
“ကျုပ်တို့ကို ခွင့်ပြုတယ်ဆိုရင်တော့ ငါးသိန်းဆိုတဲ့ငွေဟာ မများပါဘူး”

နန်းကုန်းသက်လည်း သဘောတူလိုက်သည်။

“ကျုပ်ပေးမယ်”

ကွမ်းကြီးယန် သက်ပြင်းချလိုက်၏။ ပထမအဆင့်အနေနှင့် အောင်မြင်သွားခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

“နောက်တစ်ချက်ကတော့ မိုးမြေဂိုဏ်းဟာ ရေရှည် ထောက်ပံ့မှုတွေ ယူမနေရအောင် ကိုယ်တိုင်လျှို့ဝှက်စီးပွားရေး လုပ်

၄၂ ❖ ဝတ္ထုအောင်

နန်းတွေ ထူထောင်ချင်ပါတယ်၊ ဒါကို သူဌေးမင်းတို့က ကူညီပံ့ပိုး ဆောင်ရွက်ပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။”

ထိုစကားကြားသည်နှင့် မိုးမြေဂိုဏ်းအား မိမိအိတ်ထဲထည့် ထားနိုင်တော့မည်ဟု နန်းကုန်းသက် တွေးလိုက်သည်။ လီဆင်း၏ မျက်နှာလည်း ပြုံးရွှင်သွားသည်။

နောက်ဆုံး မိုးမြေဂိုဏ်းသည် သူတို့အား ခူးထောက်လာရ ပြီး မဟုတ်ပါလား။ ကွမ်းကြီးယန်က ...

“သူဌေးမင်းရဲ့ သဘောထားကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးစုအိမ်းက သိချင်ပါတယ်၊ သူဌေးမင်းသဘောတူပြီဆိုတာနဲ့ ကြူယွီးအဖွဲ့ကို လက်ကမ်းကြိုဆိုဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲ”

နန်းကုန်းသက်က ...

“ကောင်းပြီ လီဆင်း ... မင်းက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ ပြန်ပြီး ဆောင်ရွက်မယ်ဆိုတာ ဆွေးနွေးပါ”

လီဆင်းနှင့်ကွမ်းကြီးယန်တို့ ဆက်၍ ဆွေးနွေးနေကြ၏။ သူတို့၏ ဆွေးနွေးမှုကို နန်းကုန်းသက်က မကြားတစ်ချက် ကြား တစ်ချက်ဖြစ်နေ၏။

သူသည် မယုံကြည်နိုင်စရာကောင်းလှသည့်ကိစ္စကို ပြန် လည် စဉ်းစားတွေးတောနေမိသည် မဟုတ်ပါလား။

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၄၃

“ဆရာ”

လီဆင်း၏ခေါ်သံကြားမှ နန်းကုန်းသက် သတိဝင်လာ၏။ လီဆင်းဘက် လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ပြောပါ”

“ကျွန်တော်တို့ စေ့စပ်ဆွေးနွေးပြီပါပြီ”

“ကောင်းပြီ ... ရလဒ်အဖြေကကော”

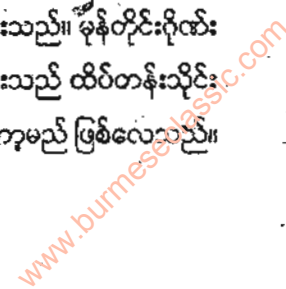
လီဆင်းက ရရှိနိုင်မည့် အခွင့်အရေးများ၊ အကျိုးအမြတ် များ၊ မိမိတို့ စိုက်ထုတ်ဆောင်ရွက်ရမည့် အရင်းအနှီးနှင့် လုပ်ငန်း များကို ရှင်းပြသည်။

တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် မဟာရန်သူကြီးများသဖွယ် ရှိနေခဲ့ ရာမှ မိတ်ဆွေအသွင် ချက်ချင်းပြောင်းလဲသွားပြီတည်း။ လီဆင်း၏ အစီအစဉ်သည် စေ့စပ်သေချာလှသည်။ နန်းကုန်းသက်က ...

“ကဲ ... ဒီသဘောတူညီချက်အတိုင်း ကျုပ်တို့ ဆက်လုပ်ကြ တာပေါ့”

ကွမ်းကြီးယန်၏မျက်နှာ ပြုံးရွှင်သွားသည်။ မှန်တိုင်းဂိုဏ်း အား တိုက်ခိုက်စရာ မလိုတော့ဘဲ မိုးမြေဂိုဏ်းသည် ထိပ်တန်းသိုင်း အဖွဲ့အစည်းကြီးတစ်ခုအဖြစ် တည်ရှိနေနိုင်တော့မည် ဖြစ်လေသည်။

ထိုင်ရာမှထရပ်ကာ ...

“ဝမ်းသာစရာသတင်းကို ဝိုင်းချင်းကြီးဆီ အချိန်မီ ပြန်ပို့ရ
မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါ ခင်ဗျာ”

နန်းကုန်းသက်က ...

“ကျွန်ုပ်ရဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်ရလို့ ဘယ်တော့မှ အကျိုးမယုတ်စေရ
ဘူးလို့ ခင်ဗျားရဲ့ ဝိုင်းချုပ်ကို ပြောပြလိုက်ပါ။ ကျွန်တော့်ကို ယုံ
ကြည်နိုင်အောင် လက်ဆောင်တစ်ခု ပေးလိုက်ပါဦး”

ပြောပြီး လီဆင်းဘက်သို့ လှည့်လိုက်ကာ ...

“လီဆင်း”

“အမိန့်ရှိပါ ခင်ဗျာ”

“သူ့ကို ဝိုးဖလံအကြောင်း ပြောပြလိုက်ပါ”

လီဆင်းက ဝိုင်းချုပ်မာထင်းအား ကယ်တင်မည့် ဝိုးဖလံ
၏ အစီအစဉ်ကို ပြောပြလိုက်သည်။ ထိုအစီအစဉ်သည် သူတို့၏
လက်ချက်မဟုတ်ဘဲ သတင်းကြားထားခြင်းဖြစ်ကြောင်းလည်း မမေ့
မလျော့ ထည့်သွင်းပြောပြလိုက်တော့သည်။

ဝိုးဖလံအကြောင်း ကြားသိရသည်နှင့် ကွမ်းကြိုးယန်သည်
ကြူပွီးနယ်သို့ ဒုန်းစိုင်းပြန်သွားလေတော့သည်။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မှောင်မည်းတိတ်ဆိတ်နေသည်။ လမ်း
လေးခွဆုံအနီးဝယ် ကျယ်ဝန်းသော မြေကွက်လပ်ကြီးရှိနေပြီး မြေ
ကွက်လပ်ပေါ်ဝယ် ခမ်းနားထည်ဝါသော အဆောက်အအုံတစ်လုံး
ရှိနေ၏။

ထိုအဆောက်အအုံကြီးမှာ မိုးမြေဂိုဏ်းဌာနချုပ် အဆောက်
အအုံကြီးပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။ မီးအိမ်များ ထွန်းညှိထားခြင်း
ကြောင့် အဆောက်အအုံပတ်လည်တွင် လင်းလင်းကျင်းကျင်း ဖြစ်နေ
လေသည်။

အစောင့်အကြပ်များသည် လုံရှည်များ ဘေးတွင်ချကာ
ထိုင်ခုံများ၌ ငိုက်မျှဉ်းနေကြသည်။ ကြူပွီးနယ်တွင် မိုးမြေဂိုဏ်း
အရေးထားရမည့်သူ မရှိပါ။

ထို့ကြောင့်လည်း မိုးမြေဂိုဏ်းသားတို့သည် ပေါ့ပေါ့လျော့
လျော့ နေကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ စန်းကွမ်းဖုံးက အခြေအနေကို တစ်
ချက် အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် လက်တစ်ဖက် ဝှေ့ယမ်း
ပြလိုက်၏။

သူနှင့်အတူ လိုက်ပါလာသူ ခြောက်ယောက်လည်း ကျောခင်း
အိတ်များ ကိုယ်စီလွယ်ကာ အဆောက်အအုံဆီသို့ တစ်ဟုန်သုံး ပြေး
သွားကြ၏။

စန့်ကွမ်းဖုံးတိုယ်တိုင်လည်း ပြေးလိုက်သွား၏။ သူတို့သည် အဆောက်အအုံ၏ ဝဲဘက်သို့ ချဉ်းကပ်သွားကြခြင်းဖြစ်၏။ ထိုနေရာ၌ အစောင့်သုံးယောက်ရှိနေ၏။

အစောင့်သုံးယောက် သတိပြုမိသွားပြီး ခေါင်းထောင်ကြည့်လိုက်ကြချိန်ပယ် လျှူခင်းတို့လူစုမှာ သူတို့အနီးသို့ ရောက်ရှိလာကြပြီ ဖြစ်လေ၏။

အစောင့်သုံးယောက်သည် ရန်သူရောက်ရှိလာပြီဖြစ်ကြောင်း သတိပေးရန် မဆိုထားနှင့် အော်ဟစ်ရန်မပင် မကြိုးစားနိုင်ခဲ့ကြချေ။

စန့်ကွမ်းဖုံးတို့၏ သွက်လက်သော လှုပ်ရှားမှုကြောင့် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် မြေပေါ်ပုံလျက်သား လဲကျသွားလေတော့၏။

“မြန်မြန်လုပ်၊ အချိန်မရှိဘူး”

စန့်ကွမ်းဖုံးက သူ၏လူများကို သတိပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကျောပိုးအိတ်ကို ဖြုတ်ချကာ အသင့်ယူဆောင်လာသော ယမ်းထုတ်များ ထုတ်ယူလိုက်၏။

ယမ်းထုတ်များကို အဆောက်အအုံဘေးဝယ် အစီအရီချထားလိုက်၏။ ယမ်းထုတ်များကို တစ်ထုပ်နှင့်တစ်ထုပ် ယမ်းမှုန့်လူး

ထားသည့် ကြိုးတစ်ချောင်းဖြင့် ဆက်သွယ်ထားလိုက်သည်။ ယမ်းထုတ်များကို စနစ်တကျ ချထားပြီးသည်နှင့် ...

“ပြန်ဆုတ်”

စန့်ကွမ်းဖုံးက လက်ဝှေ့ယမ်းပြကာ အချက်ပေးလိုက်၏။ သူ၏ လူခြောက်ယောက်သည် အမှောင်ရိပ်ထဲသို့ လှစ်ခနဲ လှစ်ခနဲ ပြေးထွက်သွားကြလေသည်။

စန့်ကွမ်းဖုံးလည်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး ဆုတ်သွားလေတော့သည်။ သူတို့သည် ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့တိုင် ဆုတ်သွားပြီး အခြေအနေ စောင့်ကြည့်နေကြ၏။

မီးကျည်ထွက်ပေါ်လာသည်နှင့် သူတို့ လှုပ်ရှားကြရမည် ဖြစ်သည်။ ယခုတစ်ကြိမ် လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်ပြီး ထိုးဖောက်ထွက်ရန်သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

စန့်ကွမ်းဖုံးက သူ့အားကူညီရန် နောက်ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် လျှူခင်းကို သတိရလာသည်။ လျှူခင်း၏အခြေအနေကို သူ သိလို၏။ ထိုအချိန်တွင် လျှူခင်းမှာ ...

စန့်ကွမ်းဖုံးတို့လူစုသည် ထိုအဆောက်အအုံဆီသို့ ချဉ်းကပ်

သွားနေကြပြီဖြစ်လေသည်။

လျှူခင်းက ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် မိုးမြေ့ရိတ်အဆောက်အအုံသို့ ဦးတည်သွားရန် အကောင်းဆုံး လမ်းနှစ်သွယ်ကို ရွေးချယ်လိုက်၏။

လမ်းပေါ်ဝယ် ယမ်းထုပ်များ ချထားလိုက်သည်။ တစ်ဖန် လမ်းတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် လူစုကာ နေရာယူထားလိုက်ကြလေသည်။

လျှူခင်း နေရာယူထားသည့်ဘက်မှ ကြည့်လျှင် စန့်ကွမ်းဖုံး တို့လူစု ရိပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲ လှုပ်ရှားနေကြသည်ကို တွေ့မြင်နေရ၏။ လျှူခင်း ပြုံးလိုက်သည်။

ယခုအချိန် ယမ်းထုပ်များ ဖောက်ခွဲလိုက်လျှင် မည်သို့ရှိမည်နည်းဟု တွေးနေမိ၏။ တစ်ဆက်တည်းပင် ကျင်းရှောင်နှင့်စီမင်း ယုတို့အကြောင်း တွေးနေမိသည်။

ကျင်းရှောင်တို့သည် အိမ်ဟောင်းကို စီးနင်းတိုက်ခိုက်ကာ မာထင်းအား ကယ်တင်ပြီးသည်နှင့် ဆိပ်ကမ်းဘက်သို့ဆုတ်လာကြပေလိမ့်မည်။

ဆိပ်ကမ်းဝယ် ကြိုတင်ရှင်းလင်းထားသည့် အားထုံတို့ အခြေအနေ မည်သို့ရှိမည်နည်း။ အားထုံအကြောင်း တွေးတောနေ

စဉ် ရုတ်တရက် မြင်းခွာသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေတော့၏။

မြင်းခွာသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ဝမ်းဖုံးဦးဆောင်သည့် မြင်းစီးသမားများသည် မိုးမြေ့ရိတ် အဆောက်အအုံရှိရာသို့ ဦးတည်လာနေကြ၏။

လျှူခင်း မျက်နှာပျက်သွားသည်။ သူတို့၏အစီအစဉ်တွင် ညကြီးသန်းခေါင် မြင်းစီးသမားတစ်စု ရောက်ရှိလာမည်ဆိုသည့်ကိစ္စ ပါဝင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

ကြိုတင်စီစဉ်မှုများသည် အမြဲတစေ အံဝင်ခွင်ကျရှိတတ်သည့် မဟုတ်ဘဲ တစ်ခါတစ်ရံတွင် အကြီးအကျယ် လွှဲချော်နေတတ်ကြောင်း သိထား၏။

လျှူခင်း ချက်ချင်း သတိဝင်လာ၏။ အမျိုးမတန်သေးသည်ကို နားလည်သော်လည်း အဆောက်အအုံအနီးတွင် လှုပ်ရှားနေသည့် စန့်ကွမ်းဖုံးတို့ ဒုက္ခရောက်မည်ကို စိုးရိမ်ပြီး ...

“အမှတ်ငါးနေရာကို ဖောက်လိုက်ဟေ့”

သူ၏လူတစ်ယောက်အား အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ သူ၏ လူ

၅၁ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ခြောက်ယောက်အနက် တစ်ယောက်က ခပ်သွက်သွက် လှုပ်ရှား လိုက်၏၏။ ဝင်းလက်သော အလင်းရောင်တစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ၏။

မရှေးမနှောင်းမှာပင် လမ်းလေးခွဆုံ၏ ခြောက်ဘက် တစ် နေရာဝယ် ...

‘ဝုန်း’

ကျယ်လောင်သော ပေါက်ကွဲသံကြီး ထွက်ပေါ်လာ၏။ တစ်ဆက်တည်းပင် မီးခိုးလုံးကြီးများ အလိပ်လိုက် အလိပ်လိုက် ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။

‘တီ တီ’

“သတိထားကြဟေ့”

ဆူဆူညံညံ အော်ဟစ်သံများလည်း တစ်ခဲနက်ထွက်ပေါ် လာသည်။

ဝမ်းဖုံးတို့လူစုမှာ သူတို့၏အရှေ့ဘက် မလှမ်းမကမ်း၌ ပေါက်ကွဲသံကြီးနှင့် မီးခိုးလုံးများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို မြင်လျှင် ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်သွားကြလေ၏။

ဝမ်းဖုံး ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားပြီးမှ သတိဝင်လာ၏။

“ဟေ့ ... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဆိုတာ တစ်ယောက်သွား ကြည့်လိုက်စမ်း၊ ကျန်တဲ့လူတွေ နေခဲ့ကြ”

သက်စွန့်ကြိုးဝမ်း သွေးခင်းလမ်း (၃-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၅၁

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်၏။ ညကြီးသန်းခေါင် ပေါက်ကွဲသံနှင့် မီးခိုးများကြောင့် ရုတ်တရက် ရှေ့တိုးသွားဖို့ မဝံ့မရဲ ဖြစ်နေ၏။ မိုး မြေငိုဏ်း၏ အဆောက်အအုံနှင့် နီးကပ်နေပြီဖြစ်သော်လည်း အကျိုး အကြောင်း သိရစေဖို့ လူတစ်ယောက်လွှတ်ကာ ကြည့်ခိုင်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝမ်းဖုံး၏တပည့်တစ်ယောက်သည် မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်း ကာ မီးခိုးလုံးများကြားသို့ ပြေးဝင်သွား၏။

မရှေးမနှောင်းမှာပင် ...

“အား”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။ လူ တစ်ယောက် လမ်းပေါ်သို့ ပြိုလဲကျသွားသော အသံကိုလည်း ကြား လိုက်ရလေသည်။

ဝမ်းဖုံး မျက်လုံးပြူးသွား၏။ သူလွှတ်လိုက်သူမှာ တစ်စုံ တစ်ယောက်၏လက်ချက် မိသွားပြီဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာနားလည် ထားလိုက်၏။

မည်သူက သူတို့အား ဒုက္ခပေးခဲ့ပါသနည်း။ ကြူပွီးနယ် တွင် မိုးမြေငိုဏ်းအား မော့ကြည့်ခုံသူမရှိသလောက်ပင်။ ကြူပွီးနယ် အတွင်းမှ လူဆိုးဝားပြများ မဆိုထားနှင့် အသေးအဖွဲ့ လူယက်မှု

မိုးမှုကလေးများ ကျူးလွန်တတ်သူများကိုပင် ပြင်းပြင်းထန်ထန် နှိပ်ကွပ်ပြီးခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ကြူပွားနယ်တွင် မဖွယ်မရာ ရှုပ်ရှတ်သဲသဲ ကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့သည်ဆိုငြားအံ့ ... ထိုကိစ္စသည် မိုးမြေဂိုဏ်း၏ ကြိုးကိုင်စီစဉ်မှုကြောင့် ဖြစ်ပြီး အခြားမည်သူ့လက်ချက်မှ မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။

ယခု အံ့ဩစရာကောင်းလှသော ပေါက်ကွဲမှု ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ မည်သူ့လက်ချက်နည်း။ မိုးမြေဂိုဏ်း၏ စခန်းအနီးဝယ် ဖြစ်ပွားနေခြင်းတည်း။

စခန်းတွက်မှလည်း ဆူဆူညံညံအသံများ ကြားနေရ၏။

“ဒုက္ခပဲ ... ငါတို့အချင်းချင်း ပြန်ပြီး တိုက်ခိုက်မိတာလား”

ဝမ်းဖုံး တွေဝေနေ၏။ သူ့တပည့်များကို နောက်ထပ် စေလွှတ်ခြင်း မပြုတော့ပါ။ မီးခိုးလုံးများ ပျောက်ပြယ်သွားပြီး ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ကြည်လင်လာသည်အထိ စောင့်ဆိုင်းနေရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေတော့သည်။

ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသည့် ပေါက်ကွဲသံကြောင့် အဆောက်အအုံရှေ့ဝယ် စောင့်ကြည့်နေကြသည့် မိုးမြေဂိုဏ်းသား

များ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားကြလေသည်။

“ဘာသံလဲ”

“ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပြီလဲ”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက်ပြောရင်း ပေါက်ကွဲသံ ထွက်ပေါ်လာရာဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ကြသည်။ ထိုအခါ မလှမ်းမကမ်း တစ်နေရာ၌ မီးခိုးလုံးများ ထွက်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

“သွားကြည့်ကြရအောင်”

တစ်ယောက်က ပြောလိုက်၏။ အန္တရာယ်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိလိုက်ကြသော်လည်း မည်သို့သော အန္တရာယ်ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို မသိနိုင်ကြသေးချေ။

ထို့ကြောင့် သို့လော သို့လော ဇေဝဇေဝဖြင့် မီးခိုးလုံးများကို လှမ်းကြည့်နေ၏။ သွားကြည့်ရန် ပြောသူကပင် တုတ်တုတ်မှ မလှုပ်ချေ။

ကျန်သူများ သွားကြည့်လိုကြသော်လည်း မဝံ့မရံ ဖြစ်နေ၏။ ပေါက်ကွဲမှုသည် အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို တိတိကျကျ သိရဖို့ လိုပေသည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းစခန်းအား တိုက်ခိုက်ရန် ကြိုးပမ်းလာသည်ဆိုလျှင် ချက်ချင်း အမျက်ပေး သံချောင်းခေါက်ကာ ရန်သူကောင်ရီ

လာပြီဖြစ်ကြောင်း နှိုးဆော်ရမည်ဖြစ်၏။

ပေါက်ကွဲသံကြောင့် စခန်းအတွင်း ရှိသူအားလုံး အိပ်ရာမှ နိုးကုန်ကြမည်ဖြစ်ရာ အချက်ပေးစရာလည်း လိုတော့မည် မဟုတ်ချေ။ အစောင့်မှာ ဂနာမငြိမ် ဖြစ်နေကြစဉ်မှာပင် ...

“ဘာဖြစ်တာလဲဟေ့”

စူးရှခက်ထန်သော စကားသံထွက်ပေါ်လာ၏။ အစောင့်များ ထိတ်လန့်သွားကြ၏။ အသံရှင်မှာ မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ် စုအိမ်းဖြစ်သည်ကို အားလုံးသိရှိထားကြသည် မဟုတ်ပါလား။

အစောင့်များက ချက်ချင်းပင် အတွင်းဘက်မှထွက်လာသည့် စုအိမ်းအား အရှိအသေပြုလိုက်ကြလေသည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ”

ယခုတစ်ကြိမ် စုအိမ်းသည် မေးမြန်းပြီးသည်နှင့် အဖြေစကားကို နားထောင်စရာမလိုဘဲ မည်သို့မည်ပုံ ဖြစ်ပျက်သည်ကို နားလည်သဘောပေါက်သွားပြီဖြစ်လေသည်။ လက်ဝှေ့ယမ်းပြုလိုက်ပြီး ...

“သွားကြည့်ကြစမ်း၊ အဆောက်အအုံအနားကို ဘယ်သူမှ မကပ်စေနဲ့၊ အားလုံးအသင့်ပြင်ထားကြ”

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ စုအိမ်း၏စကားသံ ကြားရသည်

နှင့် အခြေအနေကိုအားလုံးနားလည်သွားကြလေသည်။

‘ဒေါင်ဒေါင် ဒေါင်ဒေါင်’

အချက်ပေး သံချောင်းခေါက်သံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

မိုးမြေဂိုဏ်း အဆောက်အအုံတွင် လက်နက်ကိုယ်စီ ကိုင်ဆောင်ထားသည့် အစောင့်အကြပ်များဖြင့် ပြည့်နှက်သွားလေတော့သည်။

ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသည့် ပေါက်ကွဲသံကြောင့် စန့်ကွမ်းဖုံး မျက်လုံးပြူးသွားလေသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

လွှတ်ခနဲ ရေရွတ်ရင်း လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ ထိုအခါ ခပ်လှမ်းလှမ်း၌ မီးခိုးလုံးများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

လျှူမင်း၏လက်ချက်ဖြစ်ကြောင်း ချက်ချင်း နားလည်လိုက်သည်။

“လျှူမင်းက ဘာကြောင့် မောက်ခွဲလိုက်တာလဲ”

တွေးရင်း အခြေအနေမဟန်တော့ကြောင်း သဘောပေါက်သွားသည်။ လျှူမင်းသည် မိုးမြေဂိုဏ်းမှ လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုအား တွေ့

၅၆ ❖ ဝတ္ထုအောင်

မြင်လိုက်ရခြင်းကြောင့် အာရုံလွှဲပြောင်းပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း နားလည်မိသည်။

ကောင်းကင်ပေါ် မော့ကြည့်လိုက်သည်။ ကျင်းရှောင် ပြောထားသည့် အချက်ပြဇီးကျည် ထွက်ပေးလာသည်ကိုမတွေ့ရသေးပါ။ မိုးမြေဂိုဏ်းအား နှောင့်ယှက်ရန် အချိန်မကျသေးကြောင်း တွေးမိ၏။ သို့ပါသော်လည်း သူ့အတွက် ရွေးချယ်စရာလမ်း မရှိတော့ပြီ။

အစီအစဉ်များ ကမောက်ကမ ဖြစ်ကုန်သည်ဆိုသည်ကို လည်း သဘောပေါက်လိုက်၏။ မည်သို့ဆိုစေ သူ၏တာဝန်ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ရမည်သာ ဖြစ်လေသည်။ စန့်ကွမ်းဖုံးက လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်ပြီး ...

“ဖောက်ခွဲပစ်လိုက်တော့”

ဟု သူ၏လူများကို အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။ သူ၏လူများသည် အမိန့်ရသည်နှင့် ချက်ချင်း လှုပ်ရှားလိုက်ကြသည်။ သူတို့ တက်ညီလက်ညီ လှုပ်ရှားလိုက်သည်နှင့် ...

‘ဝုန်း’

‘ဂျိမ်း’

ကြောက်မမန်းလိလိ ပေါက်ကွဲသံကြီးများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ မီးခိုးလုံးကြီးများ၊ မီးတောက်မီးလျှံများ တစ်ဟုန်ထိုး ထွက်

ဆက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၅၇

ပေါ်လာသည်။

ငယ်သံပါအောင် အော်လိုက်သောအသံများ၊ အဆောက်အအုံ ပြိုကျသည့်အသံများ၊ အော်ဟစ်အမိန့်ပေးသံ၊ ပြေးလွှားသံများ ပွက်ပွက်ညံ့သွားသည်။

ကျင်းရှောင်က မိုးမြေဂိုဏ်းတစ်ဖွဲ့လုံးအား သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်သည်မဟုတ်ပါ။ ခြောက်လှန့်ရန်နှင့် ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားရန်သာ ရည်ရွယ်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် စန့်ကွမ်းဖုံး၏ ယမ်းထုပ်များသည် အဆောက်အအုံများကိုသာ ပျက်စီးစေပြီး မိုးမြေဂိုဏ်းသားများ ထိခိုက်မှုအနည်းဆုံးဖြစ်အောင် စီစဉ်ခဲ့လေသည်။

စန့်ကွမ်းဖုံး ပြီးလိုက်သည်။ သူက တာဝန်ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီတည်း။ မိုးမြေဂိုဏ်းသားများသည် မမျှော်လင့်သော တိုက်ခိုက်မှု ခံရသဖြင့် သွေးပျက်ချောက်ချားကာ ဖရိုဖရဲဖြစ်နေကြပေလိမ့်မည်။

စုစည်းမရ အကွဲကွဲအပြားပြား ဖြစ်နေချိန်ဝယ် သူတို့သည် ဆိပ်ကမ်းသို့ရောက်အောင် ဆုတ်သွားနိုင်မည်ဖြစ်၏။ မာထင်းအား ကြေးစားတစ်စုက ထိုးဖောက်ကယ်တင်သွားသည်ကို မိုးမြေဂိုဏ်းချုပ် စုအိမ်း သိရှိသောအချိန်တွင် သူတို့သည် အပြန်ခရီးကိုစနေပြီ

ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

စန္ဒကွမ်းဖုံး အတွေးစကို ဖြတ်လိုက်သည်။ လက်ဝှေ့ယမ်းပြ
လိုက်ပြီး ...

“သွားကြစို့ဟေ့”

အော်ပြောရင်း ဆုတ်ခွာရန် စီစဉ်ထားသည့်လမ်းအတိုင်း
ပြေးလွှားသွား၏။ သူ၏လူများလည်း နောက်မှလိုက်လာကြသည်။
မိုးမြေကိုဏှံး အဆောက်အအုံအား အချိန်မကျမီ ဖောက်ခွဲပစ်လိုက်ပြီး
ဖြစ်ကြောင်း လျှူးခင်း နားလည်လိုက်သည်။

သူတို့ တာဝန်ကျေပြီဖြစ်ရာ ဆက်လက်စောင့်ဆိုင်းရန် မလို
အပ်တော့ပါချေ။ ထို့ကြောင့် အမှောင်ထုကို အကာအကွယ်ယူကာ
ဆိပ်ကမ်းဘက်သို့ သိုသိုသိပ်သိပ် ဆုတ်ခွာသွားကြလေတော့၏။ ထို
အချိန်ဝယ်။

ရှမ်းချစ်သည် အိမ်ဟောင်းအတွင်းသို့ လှည့်ဝင်ရန် ဟန်ပြင်
လိုက်သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် အဝတ်အစားလေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်
လာသဖြင့် ရှမ်းချစ် ဆတ်ခနဲ ခေါင်းထောင်လာသည်။

ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ အိမ်ဟောင်းရှေ့ဝယ် ထူးထူး

ခြားခြား လှုပ်ရှားမှု ဘာတစ်ခုမျှ မတွေ့ရပါ။ သို့သော် အဆောက်
အအုံ ဝဲဘက်ခုံတစ်လုံးပေါ်ဝယ် ထိုင်နေခဲ့သော အစောင့်သည် နေရာ
၌ မရှိတော့ဘဲ ပျောက်ဆုံးနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ရှမ်းချစ် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည်။

“ဟေ့ ... မင်း ဘယ်သွားတာလဲ”

အော်မေးရင်း ခပ်သွက်သွက်လှမ်းထွက်လိုက်၏။ ထိုအခိုက်
မှာပင် အမှောင်ရိပ်ထဲမှ အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူတစ်ယောက်
ခုန်ထွက်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

“မင်း ဘယ်သူလဲ”

ရှမ်းချစ်က အော်မေးရင်း ခါး၌ခိုက်ထားသည့်ဓားကိုလည်း
ဖျတ်ခနဲ ဆွဲထုတ်လိုက်၏။ အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူက အဖြေ
မပေးပါ။

လုံတုံနှစ်လက်ဖြင့် ရှမ်းချစ်အား တရကြမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်
လေသည်။ ထိုလူသည် တစ်ကိုယ်လုံး အနက်ရောင် အဝတ်အစားများ
ဝတ်ဆင်ထားသည့်အပြင် ဦးခေါင်းပေါ်ဝယ် ခေါင်းစွပ်နက်တစ်ခု စွပ်
ထား၏။

သူ၏တိုက်ခိုက်မှုမှာ ကြောင်ရိုင်းတစ်ကောင်အလေး ပေါ့ပါး
သွက်လက်နေပြီး တိုက်ခိုက်မှုမှာလည်း ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ

၆၀ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ကောင်းအောင် ပြင်းထန်နေလေသည်။

ထိုလူသည် မြေးစားသိုင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ရှမ်းချစ် ရိပ်မိလိုက်လေသည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် ရန်သူများက အိမ်ဟောင်းအား စီးနင်းတိုက်ခိုက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက် သွား၏။

မည်သူက ဦးဆောင်တိုက်ခိုက်လာပါသနည်း။ မည်သည့် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်လာရပါသနည်း။ ရှမ်းချစ် ငိုငံသွား၏။

ထိုစဉ် အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူ၏ လှံကို တစ်လက်က သူ၏ပခုံး၌ စိုက်ဝင်သွားလေသည်။

“အား”

ရှမ်းချစ် လွှတ်ခနဲ အော်လိုက်၏။ ခန္ဓာကိုယ် ဒယီးဒယိုင် ဖြင့် နောက်ဆုတ်သွားရလေသည်။ အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူက အလွတ်မဝေးဘဲ ခုန်အုပ်တိုက်ခိုက်လာ၏။

ယခုတစ်ကြိမ်တွင် ရှမ်းချစ်က တွေးတောစဉ်းစားနေခြင်း မပြုတော့ဘဲ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။ ပြင်းထန်စွာ တိုက် ခိုက်လိုက်သည့် လှံချက်ကို ရှောင်ကာ ဓားဖြင့် ပင့်၍ ခုတ်လိုက်၏။

သူ၏ဓားချက်သည် သုံးလေသုံးထရှိသော ဓားကွက်မျိုး မဟုတ်ပါ။

သတ်စွန်းကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (၃-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၆၁

လဲကျမလိုဖြစ်နေရာမှ ခန္ဓာကိုယ်ထိန်းချုပ်ရင်း ပြန်၍ ပက် ထုတ်လိုက်သည့် ဓားချက်သည် ပြင်းထန်စွာလည်း ရှိမည် မဟုတ်ပါ။ သို့သော် အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူအား ဒုက္ခပေးနိုင်ခဲ့လေသည်။

“အင့်”

အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူ မသဲမကွဲ ညည်းညူလိုက် သည်။ ဟန်ချက်ပျက်ကာ နောက်ဆုတ်သွား၏။ ရှမ်းချစ် အံ့ကြိတ် လိုက်သည်။

“ဒီတစ်ခါတော့ ငါ့အလှည့်ပေါ့ကွာ”

စိတ်ထဲ ကြိုးဝါးရင်း ရှေ့သို့ ဝမ်းလျားထိုးချကာ လက်ကို ဆန့်ထုတ်လိုက်၏။ ဓား၊ လက်နှင့်ခန္ဓာကိုယ်သည် ဝါးလုံးရှည်သဖွယ် တစ်တန်းတည်း ဖြစ်သွားလေသည်။

မြားတစ်စင်းပမာ တစ်ဟုန်ထိုး ဝင်လာခြင်းကြောင့် အနက် ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူ ထိတ်လန့်သွားသည်။ ကပ္ပာကယာ နောက် ဆုတ်ရှောင်ရန် ကြိုးစားလိုက်၏။

ထိုစဉ်မှာပင် ရှမ်းချစ်၏ဓားဦးသည် သူ၏ရင်ဝကို ဖောက် ထွင်းသွားလေတော့သည်။

“အား”

အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူ စူးရှစွာ အော်ဟစ်လိုက်ပြီး

ဦးစိုးခနဲ လဲကျသွား၏။ ထိုလူအား ရှမ်းချစ် ဂရုမစိုက်တော့ပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဂရုစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး အိမ်ဟောင်းအတွင်းသို့ တအားပြေးဝင်လိုက်၏။

အတွင်းဘက်သို့ ရောက်သည်နှင့် မာထင်း၏အခန်းရှိရာသို့ ဦးတည်ပြေးလွှားသွားလေသည်။ စင်္ကြံတစ်လျှောက်ဝယ် အတုံးအရုန်း လဲကျနေသည့် မိုးမြေဂိုဏ်းသားများအား တွေ့ရ၏။

ရန်သူသည် အတွင်းဘက်သို့ ဝင်ရောက်နေပြီတည်း။ အံ့ဩစရာကောင်းသည်မှာ အိမ်ဟောင်းအား စီးနင်းတိုက်ခိုက်ခြင်း ခံလိုက်ရသော်လည်း အသံဗလံ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ထွက်ပေါ်မလာခြင်းပင်။

စီးနင်းတိုက်ခိုက်သူများသည် ဝါရင့်ကြေးစားများ ဖြစ်ကြပြီး အိမ်ဟောင်းနှင့် အကျွမ်းတဝင် ရှိနေခဲ့ရကြောင်း ရှမ်းချစ် တွေးမိ၏။

“သိကြသေးတာပေါ့ကွာ”

ကြိုးဝါးရင်း ကိုယ်ဖော့ပညာသုံးကာ လျင်မြန်စွာ ပြေးသွား၏။ မာထင်းအား ချုပ်နှောင်သည့်အခန်းဆီသို့ သွားသော စင်္ကြံလမ်းပေါ်သို့ပင် ရောက်ရှိလာ၏။

ထိုအခိုက်မှာပင် ထောင့်အကွယ်တစ်နေရာမှ အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူတစ်ယောက် ခုန်ထွက်လာပြီး ဟန့်တားတိုက်ခိုက်

ခြင်းကို ခံလိုက်ရလေတော့သည်။

မိန့်ဖူးပျ မီးရောင်အောက်ဝယ် ဓားရောင် ဝင်းခနဲလိုက်သွားလေသည်။ ရှမ်းချစ်က ပြေးလွှားသွားသည့်အရှိန်ကို မလျှော့ဘဲ ဆက်၍ ပြေးသွားရင်း ခေါင်းငုံ့ရှောင်ပေးလိုက်သည်။

‘ဦး’

အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူ ခုတ်ချလိုက်သည့်ဓားချက်သည် ရှမ်းချစ်၏ ဦးခေါင်းပေါ်မှ ဝိုခနဲမြည်ကာ ဖြတ်ကျော်သွားလေသည်။

ရှမ်းချစ်က ထိုလူ၏ခြေထောက်ကို တိုက်ခိုက်လိုက်၏။ သူ၏ ရှောင်တိမ်းမှုတိုက်ခိုက်ခြင်းသည် တစ်ပြိုင်နက်တည်းလိုလို ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူက ခုန်ရှောင်လိုက်၏။

ရှမ်းချစ်က အလွတ်မပေးဘဲ လက်ထဲမှဓားဖြင့် ဖာအားပစ်ပေါက်လိုက်၏။ ယခုတစ်ကြိမ် အပေါ်သို့ ခုန်တက်ပြီးဖြစ်နေသည့် အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူမှာ တွန့်လိမ်ကာ ရှောင်တိမ်းလိုက်ပါသော်လည်း မလွတ်နိုင်ပါတော့ချေ။

ရှမ်းချစ်၏ဓားသည် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်တွင် ထိုးဖောက်စိုက်ဝင်သွားလေတော့သည်။

“အား”

ရှေးရှုသော အော်ဟစ်သံထွက်ပေါ်လာသည်။ အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူ စကြိုလမ်းပေါ် ပြုတ်ကျသွား၏။ စကြိုလမ်းပေါ် တစ်မျက်နှစ်မျက် လူးလွန်ပြီးနောက် ပြန်ထမလာနိုင်ဘဲ ငြိမ်ကျသွား လေသည်။

ရှမ်းချစ်က ထိုလူ၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ ကျော်လွှားကာ ရှေ့ ဆက်ပြေးသွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။ သို့သော် ရှေ့ဆက်သွားဖို့ မဖြစ် နိုင်ပါတော့ချေ။

သူ၏ရှေ့ဝယ် လူတစ်ယောက် လမ်းပိတ်ဟန်တားလိုက်ပြီ မဟုတ်ပါလား။ မှိန်ပျံ့ဖျံ့ မီးရောင်သည် ထိုလူ၏မျက်နှာပေါ် တိုးကျ နေ၏။

ထိုလူသည် အစိမ်းရောင် အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထား သည်။ ဦးခေါင်းစွပ်ထားခြင်း မရှိသဖြင့် မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်သည်ကို တွေ့မြင်နေရလေသည်။

ရှမ်းချစ် ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်သွား၏။ သူ၏ရှေ့၌ လမ်းပိတ်ထားသူကိုကြည့်ရင်း ...

“ကျင်းရှောင်”

ဟု လွှတ်ခနဲ ခေါ်လိုက်သည်။ မှန်ပေသည်။ သူ့အား ကား ဆီးထားသူမှာ ကျင်းရှောင်ဖြစ်လေသည်။ ကျင်းရှောင်က ပတ်ဝန်း

ကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်၏။

ထို့နောက် လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူ ဆယ်ယောက်သည် အိမ်ဟောင်း အတွင်း သို့ လျှပ်တစ်ပြက် စီးနင်းတိုက်ခိုက်ကြလေတော့သည်။

သူတို့သည် သူဌေးကြီးနန်းကုန်းသက် ခြံဝင်းအတွင်း၌ အိမ် ဟောင်းအား စီးနင်းတိုက်ခိုက်သည့်ပုံသဏ္ဍာန် အကြိမ်ကြိမ် အဖန် ဖန် လေ့ကျင့်ခဲ့သူများ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် တကယ်တမ်း စီးနင်းတိုက်ခိုက်ကြသည်တွင် အခက်အခဲတစ်စုံတစ်ရာ မရှိတော့ချေ။ စီမင်းယုနှင့် အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူနှစ်ယောက်ကား တိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်ခြင်းမရှိကြချေ။

သူတို့သည် ကျင်းရှောင် ကယ်ထုတ်လာမည့် မာထင်းအား မြင်းလှည်းတစ်စီးနှင့် တင်ဆောင်ကာ အသင့်ထွက်သွားရန်ပြင်ဆင် ကာ စောင့်ဆိုင်းနေကြမည်ဖြစ်လေသည်။

အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများသည် ကြေးစားသိုင်း သမားများ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ အိမ်ဟောင်းမှ အစောင့်များ ခုခံရန် ပင် အချိန်မပေးဘဲ သုတ်သင် ရှင်းလင်းပစ်လိုက်ကြလေသည်။

အိမ်ဟောင်းအတွင်းသို့ ရန်သူစီးနင်းတိုက်ခိုက်နေပြီးဆို သည်ကို သိသွားသူများမှာ တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် သုတ်သင်ခံလိုက်

၆၆ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ရခြင်းကြောင့် အချက်ပေးခြင်း အကူအညီတောင်းခြင်း မပြုနိုင်ခဲ့ကြ
ချေ။”

နဂိုကပင် အိမ်ဟောင်း၌အစောင့်အကြပ် နည်းပါးသည် ဖြစ်
ရာ ကျင်းရှောင်တို့လူစုသည် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း အောင်မြင်စွာ
ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့ကြလေတော့သည်။

ရှမ်းချစ် ပေးပို့ခဲ့သည့် သတင်းများကြောင့် မာထင်းအား
ချုပ်နှောင်ထားသည့်အခန်းကိုလည်း ကျင်းရှောင်တို့သိထားပြီး ဖြစ်
လေသည်။

မာထင်း၏အခန်းရှေ့ဝယ် စောင့်ကြပ်နေကြသည့် အစောင့်
သုံးယောက်ကို ကျင်းရှောင်က ရှင်းပစ်လိုက်သည်။ ထို့နောက်
မာထင်းအား ကယ်တင်ရန် အခက်အခဲမရှိတော့ချေ။

တံခါးပွင့်သွားလျှင် ကျင်းရှောင်နှင့် အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်
ထားသူ သုံးယောက်က အတွင်းဘက် ပြေးဝင်လိုက်ကြ၏။ အခန်း
ထောင့်ဝယ် ခုတင်တစ်လုံး ရှိနေပါ၏။

ခုတင်ပေါ်ဝယ် အဘိုးအိုတစ်ယောက် လဲလျောင်းနေသည်
ကို တွေ့ရ၏။ အဘိုးအိုမှာ မိုးမြေရိုက်ချုပ် မာထင်း ဖြစ်ပေတော့
သည်။

ဆူဆူညံညံထွက်ပေါ်လာသည့် အသံဗလံများကြောင့် အိပ်

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၆၇

ပျော်နေသည့် မာထင်း လန့်နိုးလာလေသည်။ သူ၏အခန်းတံခါး ပွင့်
နေပြီး လူလေးယောက် ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ကြောင်အမ်း
အမ်းဖြစ်သွား၏။

“မင်းတို့ဘယ်သူတွေလဲ”

ဟု အားအင်ချည့်နဲ့သော လေသံဖြင့် မေးလိုက်လေသည်။

ကျင်းရှောင်ပြုံးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့ စုအိမ်းလက်ထဲက ကယ်တင်မယ့်လူတွေပေါ့”

“ဟေ”

“အချိန်မရှိဘူး၊ မြန်မြန်လုပ်”

ကျင်းရှောင်က သူနှင့်လိုက်လာသူ သုံးယောက်ဘက်သို့
လှည့်ကာ ပြောလိုက်၏။ ထိုလူသုံးယောက်အနက် ခန္ဓာကိုယ် ထွား
ကျိုင်း သန်မာသူတစ်ယောက်က ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လာသည်။

သူသည် မာထင်းအား သွေးကြောပိတ်လိုက်၏။ ထို့နောက်
ကျောပိုးကာ ထမ်းလိုက်၏။ သူတို့သည် မာထင်းအား ရခွဲပြီးဖြစ်
သည်။

အိမ်ဟောင်းမှ ဘေးကင်းရန်ကင်း ထွက်ခွာသွားဖို့သာ ကျန်
ပေတော့သည်။

“သွားစို့”

၆၈ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ကျင်းရှောင်က ရှေ့ဆုံးမှ ပြေးထွက်သွား၏။ အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူ သုံးယောက်က နောက်မှ လိုက်လာကြ၏။

သူတို့ အပြင်ဘက်သို့ရောက်ရှိသွားလျှင် အပြင်ဘက်၌ အစောင့်ချထားခဲ့သည်။ သူတို့၏လူတစ်ယောက် သေဆုံးနေပြီး ရန်သူတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ထိုလူ၏ တွေ့မြင်လိုက်ရသည်နှင့် ကျင်းရှောင်၏ မျက်နှာ တည်သွားသည်။

“ရှမ်းချစ်”

ဟု လွှတ်ခနဲ ခေါ်လိုက်မိလေတော့သည်။

ည ...။

လကွယ်ညဖြစ်ရာ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အမှောင်ထု ဖုံးလွှမ်း လျက်ရှိပေသည်။ အမှောင်ထုကို အကာအကွယ်ယူကာ ရဟတ် ရဲတိုက်အနီးသို့ လူတစ်စု လျင်မြန်စွာ ချဉ်းကပ်သွားနေ၏။

ထိုလူစုသည် တောကြောင်များအလား လွန်စွာမှပင် ပေါ့ပါးလျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားနိုင်ကြ၏။ ညအမှောင်ဝယ် အသံမဲ့စွာ လှုပ်ရှားနိုင်ကြ၏။

သယ်စွန့်ကြိုလမ်း သွေးခင်းထမ်း (၃-စက်သိမ်း) ❖ ၆၉

ထိုလူစုသည် ရဟတ်ရဲတိုက်အနီးသို့ ရောက်သည်နှင့် လျှင် မြန်စွာ လူစုခွဲလိုက်ကြလေသည်။ ရဲတိုက်၏ ထူထဲခိုင်မာသော အုတ် နံရံပေါ်သို့ သံချိတ်တပ်ထားသော ကြိုးများဖြင့် ပစ်တင်လိုက်ကြ၏။

ထို့နောက် ကြိုးများကိုအသုံးပြုကာ ရဲတိုက်အုတ်နံရံပေါ်သို့ တက်သွားကြလေသည်။

အုတ်နံရံပေါ်ရောက်သည်နှင့် အတွင်းဘက်၌ စင်္ကြံလမ်း သဖွယ် ပြုလုပ်ထားပြီး အစောင့်များ ကင်းရှင်းနေသည်ကို တွေ့မြင် ရလေသည်။

အုတ်နံရံပေါ်သို့ တွယ်တက်လာကြသည့် လူစုအနက်မှ လူရိပ်နှစ်ခု ပူးကပ်သွားကြ၏။ တစ်ခုသော လူရိပ်က ...

“ကျင်းရှောင် ... ဓါတိုင်းအစောင့်တွေရှိနေကျပဲ ဒီကနေမှ ဘာကြောင့်မတွေ့ရတာလဲ”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။ ကျန်လူရိပ်က ...

“ဟုတ်တယ် ... ဆားထင်းချို တစ်ခုခုတော့ မှားနေပြီကွ”
ဆားထင်းချိုက ...

“ရဲတိုက်ပိုင်ရှင် ဟွာဖုံးကို အစီအစဉ်အတိုင်း သုတ်သင်ကြ မယ်ပေါ့ ဟုတ်လား”

ကျင်းရှောင်က ...

“ဟုတ်တယ် ... တို့က ငွေယူပြီးပြီပဲ”

“ကောင်းပြီ ... ဆက်လုပ်ကြတာပေါ့။ ရှမ်းချစ်တို့တော့
ရဲတိုက်ဆီကို ပြေးသွားနေကြပြီ”

“တို့လည်း သွားကြမယ်”

သူတို့နှစ်ယောက် ပြေးသွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။ ထိုအချိန်
ဝယ် သူတို့နှင့်အတူ လာခဲ့သူများသည် ရဲတိုက်ဆီသို့ ပြေးသွားနေကြ
ပြီဖြစ်သည်။

ရဲတိုက်ရှေ့၌လည်း အစောင့်အကြပ်များ ရှိမနေပါချေ။
အခြေအနေ ထူးခြားနေပြီဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိလိုက်သဖြင့် ကျင်းရှောင်
နှင့် ဆားထင်းချီတို့ ခြေလှမ်း တုံ့ခနဲ နှေးနေကြလေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် သူတို့ရင်ထဲ မတင်မကျ ဖြစ်နေသောကိစ္စ
ရပ်များမှာ ဘွားခနဲ ထင်ထင်ရှားရှားကြီး ပေါ်ပေါက်လာလေတော့
သည်။

‘ဒေါင် ဒေါင် ဒေါင် ဒေါင်’

အချက်ပေးသံချောင်းခေါက်သံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်
လာလေသည်။ ရုတ်ခြည်းပင် ရဲတိုက်ပတ်လည်မှ မီးရောင်များထွက်
ပေါ်လာသည်။

ရဲတိုက်ရှေ့ဝယ် နေ့ဘက်နှင့်မခြားအောင် လင်းထိန်သွား

လေတော့သည်။

“နောက်ဆုတ်လိုက်”

ကျင်းရှောင်က ဆားထင်းချီ၏ လက်ကို ဆွဲလိုက်သည်။
သူတို့နှစ်ယောက် ရှေ့သို့ ပြေးလွှားသွားရန် ဟန်ပြင်ပြီးမှ ရုတ်တရက်
ဖြစ်ပေါ်လာသော အခြေအနေကြောင့် ခပ်သွက်သွက် နောက်ဆုတ်
လိုက်ကြပြီး အမှောင်ရိပ်ထဲ ဝင်ပုန်းလိုက်ကြလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်အား မည်သူကမျှ အရေးမစိုက်ကြပါ။
စကြာရဲတိုက်မှ လူများသည် ဂရုစိုက်စရာလူများ ရှိနေပြီ မဟုတ်ပါ
လား။ အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူ ဆယ်ယောက်ခန့်သည် ရဲတိုက်
ရှေ့ မြေကွက်လပ်တွင် ရောက်ရှိနေကြပြီဖြစ်၏။

သူတို့အား အနီရောင် အဝတ်အစား ဝတ်ဆင်ထားပြီး မီး
တုတ်နှင့် လက်နက်များကိုင်ဆောင်ထားသူ တစ်ရာခန့် ပြေးပေါက်
မရှိ ဝိုင်းရံထားကြလေသည်။ ဆားထင်းချီ အံကြိတ်လိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့က ထောင်ချောက်ထဲ ဝင်မိတာပဲ”

ဟု မကျေမနပ် ပြောလိုက်လေသည်။ ကျင်းရှောင် ခေါင်း
ညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ် ... ကျုပ်တို့က ထောင်ချောက်ထဲ ဝင်မိအောင်

ညှံဖျင်းတဲ့လူတွေ ဖြစ်နေပြီလား”

ဆားထင်းချိုက လုံးဝလက်မခံပါချေ။

“ဘာဆိုလို့လဲ ... ကျုပ်တို့ညွှန်ဖွင်းလို အခုလို ခံလိုက်ရတာ မဟုတ်ဘူးဗျ”

“မညွှန်ဖွင်းရင် ဒီလိုဖြစ်စရာအကြောင်းရှိမလား”

ရဲတိုက်ရှေ့ မြေကွက်လပ်သို့ ညွှန်ပြရင်း ပြောလိုက်လေသည်။ ဆားထင်းချို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများသည် ခုခံတိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ပြင်ထားကြပြီး အနီရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများကလည်း တိုက်ခိုက်ရန် တာစုနေကြ၏။

အနီရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများမှာ စကြာရဲတိုက်မှ သိုင်းသမားများ ဖြစ်ကြလေသည်။ အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများကား ကျွင်းရှောင်၏မိတ်ဆွေ ကြေးစားသိုင်းသမားများ ဖြစ်ကြ၏။

သူတို့သည် စကြာရဲတိုက်ပိုင်ရှင်ဟွာဖုံးအား သုတ်သင်ရှင်းလင်းပေးရန် အမည်မဖော်လိုသူတစ်ယောက်၏ ငှားရမ်းခြင်းခံခဲ့ရသည်။

ထိုလူက ငွေကိုနှစ်ဆပေးသဖြင့် အန္တရာယ်များမှန်းသိသော်လည်း သူတို့ လက်ခံလိုက်လေသည်။ စကြာရဲတိုက်ပိုင်ရှင် ဟွာဖုံးသည် သိုင်းလောကတွင် အလွန်မာနအကြီးဆုံးတစ်ယောက်ဟု

ကျော်ကြားနေသူတည်း။

ဟွာဖုံးသည် တရားမျှတမှုနှင့် သိုင်းလောကစည်းကမ်းများကို လေးစားလိုက်နာသူမဟုတ်သလို အရေးစိုက်သူလည်း မဟုတ်ပါချေ။

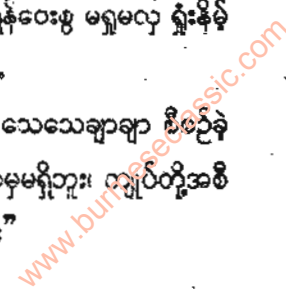
စိတ်ထင်ရာစိုင်းကာ လုပ်ချင်ရာလုပ်တတ်သူ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မိတ်ဆွေထက် ရန်သူပို၍များသော သိုင်းသမားကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

ကျွင်းရှောင်က ဟွာဖုံး၏အကြောင်းသိထား၍ ငှားရမ်းမှုကို လက်ခံလိုက်၏။

ဟွာဖုံးအား သုတ်သင်နိုင်လျှင် ကြေးစားသိုင်းသမား ပိုးဖလံနှင့် မိတ်ဆွေများသည် မည်သို့သော ကိစ္စမျိုးကိုမဆို အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းရှိသူများအဖြစ် သိုင်းလောကတစ်ခုလုံးက ပြောစမှတ်ပြုကြတော့မည်တည်း။

ယခု သူတို့သည် အောင်မြင်မှုရရှိရန်တေးဖွ့ မရှုမလှ ရှုံးနိမ့်တော့မည်ဖြစ်လေသည်။ ဆားထင်းချိုက ...

“ကျုပ်တို့က ရေပက်မဝင်အောင် သေသေချာချာ စီစဉ်ခဲ့ကြတာပဲ၊ လွတ်ကွက်ဟာကွက်ဆိုတာ ဘာမှမရှိဘူး။ ကျုပ်တို့အစီအစဉ်ကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ သိမသွားနိုင်ဘူး”

၇၄ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ဟု ပြောလိုက်၏။ ကျင်းရှောင်က ...

“အခုတော့ ကျုပ်တို့ ဘယ်လိုဘယ်ပုံ ဝင်လာမယ်၊ ဘယ် အချိန် ရောက်လာမယ်ဆိုတာတောင် သူတို့က ကြိုသိနေပါလား။”

“ကျုပ်တို့ ညွှန်လို့ သူတို့က ကျုပ်တို့ထက်ပိုပြီး အကွက်မြင်လို့ အခုလို ခံလိုက်ရတာ မဟုတ်ဘူးဗျ”

ဆားထင်းချို မည်သည်ကိုရည်ရွယ်ကြောင်း ကျင်းရှောင် ရိပ်မိလေသည်။ ဆားထင်းချိုကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“သစ္စာဖောက်ခံရတယ်လို့ ခင်ဗျားပြောချင်တယ်မဟုတ် လား။”

ဟု မေးလိုက်၏။ ဆားထင်းချို ခေါင်းညိတ်လိက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ အတွင်းလူတစ်ယောက်က သစ္စာဖောက်လိုက် လို့ ကျုပ်တို့ အခုလိုခံလိုက်ရတာ”

သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စိုက်ကြည့် လိုက်ကြလေသည်။ မည်သူမဆို သစ္စာဖောက်နိုင်သည် မဟုတ်ပါ လား။

လုပ်ကြံမည့်အစီအစဉ်ကို အတွင်းလူတစ်ယောက်က သစ္စာ ဖောက်လိုက်ခြင်းကြောင့်သာလျှင် စကြာရဲတိုက်မှ အဆင်သင့် ထောင်ချောက်ဆင်ထားနိုင်ခဲ့ခြင်းတည်း။ ကျင်းရှောင်က ...

“ကျုပ်တို့ စကြာရဲတိုက်ကို ဝင်မယ့်ရက်ကို တိတိကျကျသိ တာ ဘယ်နှယောက်ရှိသလဲ”

ဟု မေးလိုက်သည်။ ဆားထင်းချိုက ...

“ငါးယောက်ရှိတယ်၊ ကျုပ်ရယ်၊ ခင်ဗျားရယ်က ဒီမှာရှိနေ တယ်၊ ရှမ်းချစ်နဲ့ကျန်တဲ့နှစ်ယောက်က ဟိုမှာရောက်နေပြီ”

အစီအစဉ် အတိအကျ သိသူများအနက် သုံးယောက်မှာ အန္တရာယ်စက်ဝိုင်းအတွင်း ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်လေသည်။ သူနှင့် ကျင်းရှောင်သာလျှင် ဘေးမသိရန်မခ ရှိနေသည်ဟု ဆားထင်းချိုက ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။

သစ္စာဖောက်သည် စက်ကွင်းအတွင်းသို့ သက်ဆင်းမည် မဟုတ်ဘဲ ဘေးကင်းရန်ကင်း ရှောင်နေပေလိမ့်မည်။ သူ့အား သစ္စာ ဖောက်ဟု ဆားထင်းချို ထင်မှတ်နေသည်ကို ကျင်းရှောင် ရိပ်မိပါ၏။ သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး ...

“ကျုပ်က ဘယ်လိုလူမျိုးဆိုတာ ခင်ဗျားကို သက်သေပြရ မယ် ထင်တယ်”

“ဘယ်လိုသက်သေပြမှာလဲ”

“ကျုပ်ရဲ့ ဓားနဲ့ ဟွာဖုံးရဲ့ ရင်ဝကို စိုက်ဝင်သွားစေတဲ့ ညှဉ်းနဲ့ ပေါ့”

“ဘာ”

ဆားထင်းချို မယုံကြည်နိုင်ဘဲ ဖြစ်သွား၏။ ကျင်းရှောင်အား

စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ခင်ဗျားက ဟွာဖုံးကို သုတ်သင်ပစ်မယ် ... ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

“ဘယ်တော့လဲ”

“အခုပဲပေါ့”

“ခင် ခင်ဗျား ဘာကြောင့် ဒီလိုလုပ်”

ကျင်းရှောင်က ...

“ကျုပ်က သစ္စာဖောက်မဟုတ်သလို ခင်ဗျားလည်း သစ္စာဖောက်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျုပ်ယုံကြည်ပါတယ်။ ရှမ်းချစ်နဲ့ ကျွန်တို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ယောက်ကတော့ သစ္စာဖောက်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုအချိန်မှာ ဒါတွေ အရေးမကြီးတော့ပါဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကျုပ်တို့ ဒီက ရယ်မောပြီးပြန်ထွက်သွားရမယ်လို့ ခင်ဗျား

ထင်နေလို့လား”

ဆားထင်းချို ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်၏။

ထိုစဉ် ကျယ်လောင်သော ရယ်မောသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်

လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေတော့သည်။

“ဟား ဟား ဟား”

ကျယ်လောင်သော ရယ်မောသံကြီး ထွက်ပေါ်လာသည်။

ရဲတိုက်တံခါးပွင့်သွားပြီး လူတစ်စု လှမ်းထွက်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်လေသည်။

ထိုလူစုကား ခန္ဓာကိုယ်ထွားကျိုင်းသန်မာပြီး ငွေရောင်ဝတ်ရုံ လှမ်းခြုံလာသူက ဦးဆောင်လာလေသည်။ ထိုလူမှာ စကြာရဲတိုက်ပိုင်ရှင် ဟွာဖုံးဖြစ်သည် မဟုတ်လား။

ဟွာဖုံးက မြေကွက်လပ်ရှေ့ဝယ် ခြေလှမ်းရပ်လိုက်သည်။ မြေကွက်လပ်တွင် ချောင်ပိတ်နေသည့် အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများကို ဝေ့ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“မင်းတို့က ငါ့ကိုလုပ်ကြံဖို့ လာကြတာမဟုတ်လား၊ ကဲ ... အခု ဘယ်နှယ်ရှိစ”

ဟု လှောင်ပြောင်မေးမြန်းလိုက်လေသည်။ အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများမှာ ခံပြင်းဒေါသထွက်နေကြ၏။ ဟွာဖုံးက ...

“ကဲ ... မင်းတို့ အသက်အသေခံမလား၊ ဒါမှမဟုတ် ငါ့ရှေ့

မှာ ဒူးထောက်ပြီး သစ္စာခံကြမလား ... ပြောစမ်း”

ဟု ခပ်မာမာ မေးလိုက်လေသည်။ အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများက ဓားကိုယ်စီဆွဲထုတ်လိုက်ကြ၏။ သူတို့သည် ကြေးစားများဖြစ်ကြလေရာ တိုက်ရဲသေရဲသူများ ဖြစ်ကြလေသည်။

ဟွာဖုံး၏စကားကြောင့် စိတ်မထိန်းနိုင်ကြတော့ဘဲ ...

“တိုက်ကြဟေ့”

တစ်ယောက်က အော်ပြောလိုက်ပြီး ဝိုင်းရံထားသူများထံ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။ ထိုအခါ ကျန်လူများလည်း ပြာသံပေးကာ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေတော့သည်။

ဟွာဖုံး မကျေမနပ် ဖြစ်သွား၏။ ချောင်ပိတ်နေသော ကြေးစားများသည် အကြောက်အလန့်မရှိ တိုက်ခိုက်လာကြသည် မဟုတ်ပါလား။

ဟွာဖုံးက ချက်ချင်း နောက်ဆုတ်လိုက်၏။

“ဒီကောင်တွေကို ရှင်းပစ်လိုက်”

အမိန့်ပေးပြီးလျှင် ရဲတိုက်အတွင်းသို့ သူ၏ကိုယ်ရဲဗော်များနှင့်အတူ ပြန်လှည့်ဝင်သွား၏။ ထို့နောက် ရဲတိုက်တံခါးကို ပိတ်ထားလိုက်လေတော့သည်။

ရဲတိုက်အပေါ်မှကြည့်လျှင် မြေကွက်လပ်မှတိုက်ပွဲကို ကောင်းစွာ တွေ့မြင်နေရလေသည်။ မြေကွက်လပ်ပတ်လည်တွင် မီးတိုင်များ အစီအရီ စိုက်ထူထား၏။

ထို့ကြောင့် နေ့ဘက်နှင့် မကြားအောင် လင်းလင်းကျင်းကျင်း ဖြစ်နေလေသည်။ မြေကွက်လပ်တွင် ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်နေ၏။

အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသည့် ကြေးစားများအား စကြာရဲတိုက်မှ သိုင်းသမားက ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်နေကြ၏။ စကြာရဲတိုက်မှ လူများသည် တစ်ရာကျော်ခန့်ရှိ၏။

ဓားလှ လက်နက်မျိုးစုံ ကိုင်ဆောင်ကာ ရန်သူများကိုဖိနှိပ်တိုက်ခိုက်နေကြလေ၏။ သို့ပါသော်လည်း ကြေးစားများက အပြင်းအထန် ခုခံတိုက်ခိုက်နေခြင်းကြောင့် အနိုင်မရနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေ၏။

“အား”

“အွန်”

“အောင်မယ်လေး”

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်နေသည်။ စကြာရဲတိုက်မှလူများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျကုန်၏။

အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသည့် ကြေးစားများလည်း ဒဏ်ရာရသူရသေသူသေ ဖြစ်ကုန်ကြ၏။

နှစ်ဖက်စလုံး အထိနာနေခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ရဲတိုက်အပေါ်ဘက်ရှိ ပြတင်းပေါက်တစ်ခုမှ အက်ခတ်ကြည့်နေသည့် ဟွာဖုံးက သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

“ငါ့လူတွေ တော်တော်ညံ့တာပဲ”

ဟုလည်း ညည်းညူလိုက်၏။ ကြေးစားတစ်ယောက်လျှင် သူ၏လူ ဆယ်ယောက်နှုန်းမကသောအင်အားဖြင့် ဝိုင်းရဲတိုက်ခိုက်နေခြင်းဖြစ်၏။

သို့ပါသော်လည်း ယခုတိုင် အနိုင်မရသေးချေ။ အနိုင်မရသည်သာမက သူ၏လူများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျကုန်သည် မဟုတ်ပါလား။

ဟွာဖုံး၏ သက်တော်စောင့်လေးယောက် ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြသည်။ ဟွာဖုံးပြောသည့်စကားကို ထောက်ခံလိုက်သည့်သဘော ဖြစ်လေသည်။ ဟွာဖုံးက ...

“ဒါပေမဲ့ ဒီတိုက်ပွဲမှာ ငါတို့ အနိုင်ရမှာပါ။ ငါတို့လူတစ်ယောက်က ကြေးစားတွေဘက်မှာရှိနေတာပဲ”

ဟု ပြောလိုက်၏။ သက်တော်စောင့်လေးယောက်က ခေါင်း

ညိတ်လိုက်ပြန်သည်။ ဟွာဖုံးက ...

“ငါ့ကို ဘယ်သူက သုတ်သင်ချင်တယ်ဆိုတာ သူက မပြောသေးဘူး၊ တကယ့်ကို ပြောပြပြီးတာနဲ့ ငါ့ရန်သူ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါဆိုတာ သိရရင် အဲဒီကြေးစားသတ္တဝါဖောက်ကို ငါ့ကိုယ်တိုင် ရှင်းလင်းပစ်မယ်၊ သူလိုလူမျိုးကို ငါက သူကောင်းပြုထားမှာ မဟုတ်ဘူးကွ ... ဟား ဟား ဟား”

ပြောပြီး သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။ သူ၏ ရယ်မောသံနှင့် မရှေးမနှောင်းမှာပင် ...

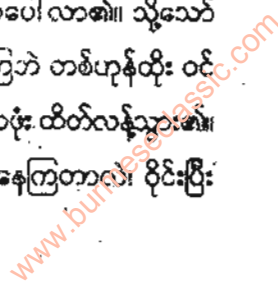
‘ဝုန်း’

ကျယ်လောင်သောအသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။ အခန်းတံခါး ဟာလာဟင်းလင်း ပွင့်သွား၏။ လူရိုက်နှစ်ခု တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဝင်လာသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

“ဟေ့ ... ဘယ်သူတွေလဲ”

ဟွာဖုံး၏ အော်ငေါက်သံကြီး ထွက်ပေါ်လာ၏။ သို့သော် ပြေးဝင်လာသူ နှစ်ယောက်က အဖြေမပေးကြဘဲ တစ်ဟုန်ထိုး ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေတော့သည်။ ဟွာဖုံး ထိတ်လန့်သွား၏။

“ရန်သူရောက်လာပြီဟေ့၊ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ၊ ဝိုင်းပြီး တိုက်ခိုက်ပါတော့လား”

၈၂ ❖ ဝတ္ထုအောင်

သူ၏သက်တော်စောင့် လေးယောက်အား အမိန့်ပေးလိုက်
လေသည်။ သက်တော်စောင့်လေးယောက် သတိဝင်လာကြသည်။
ချက်ချင်း ဓားကိုယ်စီဆွဲထုတ်ကာ ဟွာဖုံးအား အကာအကွယ်ပြုထား
လိုက်ကြလေသည်။

‘ဝုန်း’
“အား”
“အောင်မယ်လေး”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲနက်ထွက်ပေါ်နေ၏။
မြေကွက်လပ်တွင် တိုက်ပွဲပြင်းထန်နေသလို ရဲတိုက်အပေါ်ဘက်၌
လည်း တိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်နေပါ၏။

ဟွာဖုံးက ပြတင်းပေါက်အနီးသို့ ဆုတ်သွား၏။ သူ၏ သက်
တောင်စောင့် လေးယောက်နှင့် ပြေးဝင်လာသူနှစ်ယောက် ယှဉ်ပြိုင်
တိုက်ခိုက်နေကြလေသည်။

အပြင်ဘက်မှ ပြေးလွှားနေကြသည့် ခြေသံများ တဝုန်းဝုန်း
တခိုင်းခိုင်းမြည်ကာ ထွက်ပေါ်လာသည်ကိုလည်း ကြားရ၏။ ဟွာဖုံး
၏လူများ ပြေးလာနေကြပြီ။

ရဲတိုက်အတွင်းသို့ ရန်သူတစ်ယောက်နှစ်ယောက် ရောက်ရှိ
နေသည်ကို ရိပ်မိသွားသည့် သင်္ကေတပင်။ ဟွာဖုံးထဲသို့ ချဉ်းကပ်
တိုက်ခိုက်လိုက်ကြသူများမှာ ကျင်းရှောင်နှင့် ဆားထင်းချီတို့ ဖြစ်ကြ
လေသည်။

သူတို့သည် အားလုံး မြေကွက်လပ်တွင် ချောင်ပိတ်နေ
သည့် ကြေးစားများအား ဂရုစိုက်နေကြချိန်ဝယ် ရဲတိုက်ပြတင်းပေါက်
မှတစ်ဆင့် အတွင်းဘက် တိတ်တဆိတ် ဝင်လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

သူတို့သည် ဟွာဖုံးအား သုတ်သင်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားပြီးကြ
ပြီ ဖြစ်သည်။ ရဲတိုက်အတွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့သည့်အတွက် ပြန်လည်
လွတ်မြောက်နိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ တွေးတောစဉ်းစားခြင်း မရှိကြချေ။

ထို့ကြောင့် အစောင့်များ ပြေးလာကြသည့် ခြေသံကိုကြား
ရသော်လည်း ဂရုမစိုက်ကြဘဲ ဟွာဖုံး၏ သက်တော်စောင့်များအား
တရကြမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။

သူတို့၏တိုက်ခိုက်မှုမှာ ကြောက်ခမန်းလိလိ ပြင်းထန်နေ
သည်။ ဖြစ်ရကား ...

‘ဝုန်း’
“အား”

“အောင်မယ်လေး”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ဆားထင်းချိုနှင့် ကျင်းရှောင်တို့၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ဟွာဖုံး၏ သက်တော်စောင့်သုံးယောက် လဲကျသွားကြလေသည်။

ဆားထင်းချိုသည် အခွင့်အရေးရပြီဟု ယူဆကာ ခုန်ချလိုက်လေသည်။ ဆားထင်းချို ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား၏။

“သတိထား”

ကျင်းရှောင်က အော်ဟစ်သတိပေးလိုက်ပြီး ဓားဖြင့် ပစ်ပေါက်လိုက်လေသည်။ ဆားထင်းချိုက ရှောင်တိမ်းရန် ကြိုးစားလိုက်၏။ သို့သော် မလွတ်နိုင်ဘဲ ဟွာဖုံး၏ဓားချက် ထိသွားကာ ...

“အား”

စူးရှစွာ အော်ဟစ်လိုက်ပြီး လဲကျသွား၏။ ကျင်းရှောင်ပစ်လိုက်သည့် ဓားသည်လည်း ဟွာဖုံးအား ထိသွားလေတော့သည်။

“အား”

ဟွာဖုံးအော်ဟစ်လိုက်၏။ ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် နောက်ဆုတ်သွား၏။ ကျင်းရှောင်က ထပ်မံတိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။ ထိုစဉ် နောက်ဆုံးကျန်နေသေးသည့် သက်တော်စောင့်က ကျင်းရှောင်အား တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ကျင်းရှောင်မှာ ဟွာဖုံးအား တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုနိုင်တော့ချေ။ ထိုအခိုက်မှာပင် ခြေသံများ ဆူဆူညည်ည ထွက်ပေါ်လာသည်။ စကြာရဲတိုက်မှ သိုင်းသမားများသည် အခန်းတွင်းသို့ တရကြမ်း ပြေးဝင်လာကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

“ဆားထင်းချို”

ကျင်းရှောင် ဆားထင်းချိုထံ ပြေးသွား၏။ ဆားထင်းချိုက—

“သွား သွား ... ဓင်ဗျား လွတ်အောင်ပြေးပေတော့”

ဟု အော်ပြောလိုက်၏။

“ငါမသွားဘူး၊ မင်းကို ကယ်ထုတ်သွားမယ်”

ပြောပြောဆိုဆို ဆားထင်းချိုအား ကျောပိုးလိုက်လေသည်။

“မလုပ်နဲ့”

ဆားထင်းချိုက ဟန်တားသော်လည်း မရတော့ချေ။ ကျင်းရှောင်သည် လက်တစ်ဖက်မှ ဆားထင်းချိုအား ထိန်းလိုက်ပြီး ကျန်လက်တစ်ဖက်က ဓားတစ်လက်ကိုကိုင်ကာ ပြေးဝင်လာသူများအား ထိုးဖောက် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ကျင်းရှောင်သည် လူစိတ်ပျောက်သူပမာ ဖြစ်နေပြီတည်း။ သူ၏တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ...

“အား”

၈၆ ❖ ပဏ္ဏအောင်

“အွန်”

“အောင်မယ်လေး”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံနှင့်အတူ စကြာရဲတိုက်မှ သိုင်းသမားများ လဲကျသွားကြလေသည်။

“ကျင်းရှောင် ကျုပ် ခုခံထားပွဲမယ်၊ ခင်ဗျား လွတ်အောင် ပြေးပါ”

ဟု အော်ပြောလိုက်လေသည်။ သို့သော် ကျင်းရှောင်က အရေးမစိုက်ဘဲ ရန်သူများကို သဲကြီးမဲကြီး တိုက်ခိုက်လေသည်။

သူ၏လက်ချက်ဖြင့် ရန်သူများ လဲကျသွားသလို ရန်သူများ၏ ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် သူ၏ကိုယ်ပေါ် ဒဏ်ရာများ တစ်ချက်ပြီးတစ်ချက် တိုးလာလေတော့သည်။

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်သွား၏။ စကြာရဲတိုက်မှ သိုင်းသမားများသည် လျော့မသွားသည့်အပြင် ပို၍ များပြားလာလေတော့သည်။

ထိုးဖောက်ရန် မည်သို့မျှ မဖြစ်နိုင်တော့ကြောင်း ကျင်းရှောင် နားလည်လိုက်သည်။ သူ၏ဓားချက်ကြောင့် ဟွာဖုံး လဲကျသွားရာ သေဆုံးပြီဟု ထင်မှတ်ထား၏။

သူ တာဝန်ကျေပြီဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဆုတ်ခွာသွားရန်

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (၃-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၈၇

ဆုံးဖြတ်လိုက်လေတော့သည်။ ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် အပြင်ဘက် လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

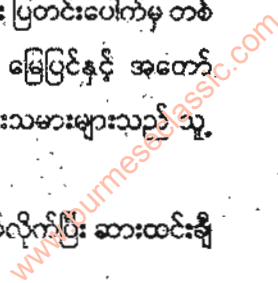
မြေကွက်လပ်တွင် တိုက်ပွဲကား ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပွားနေဆဲ။ စကြာရဲတိုက်မှ သိုင်းသမားများအား ခုခံတိုက်ခိုက်နေသော အနက်ရှောင်ဝတ်ဆင်ထားသူ သုံးယောက်မျှသာ ကျန်တော့သည်ကို တွေ့ရသည်။

မကြာမီ ကြေးစားသိုင်းသမားများအားလုံး ဇာတ်သိမ်းသွားကြပေလိမ့်မည်။ ကျင်းရှောင် စိတ်မကောင်းဖြစ်သွား၏။ သူ၏ မိတ်ဆွေများတွက် မည်သို့မျှ တတ်နိုင်မည်မဟုတ်ပါချေ။ သူကိုယ်တိုင်ပင် အသက်ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည်မဟုတ်ပါလား။

ပြတင်းပေါက်အပြင်ဘက်တွင် ဝရန်တာတစ်ခုရှိနေ၏။ ထိုဝရန်တာ၏အောက်တွင် ပန်းရံကြီးဟစ်ခု ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကျင်းရှောင် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

တံခါးပေါက်မှထွက်၍ မရသည့်အဆုံး ပြတင်းပေါက်မှ တစ်ဆင့် အောက်ဘက်ခုန်ချရမည်ဖြစ်ပေသည်။ မြေပြင်နှင့် အတော်အလှမ်းဝေးသည်ဖြစ်ရာ စကြာရဲတိုက်မှ သိုင်းသမားများသည် သူ့နောက်သို့ လိုက်ပါခုန်ဖွဲ့ကြမည် မထင်ချေ။

ကျင်းရှောင်က အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်လိုက်ပြီး ဆားထင်းချီ

အား တင်းကျပ်စွာ ဖက်ကာ အပြင်ဘက် ခုန်ထွက်လိုက်၏။ ထိုအချိန် မှာပင် မြေကွက်လပ်၌ ထူးခြားမသာအဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်ပွား သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကြေးစားသိုင်းသမားတစ်ယောက်သည် စကြာရဲတိုက်မှ သိုင်းသမားများနှင့် တိုက်ခိုက်နေရာမှ ကျန်ကြေးစားများဘက်သို့ ချာခနဲလှည့်ကာ တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

“အား”

“အွန်”

“အောင်မယ်လေး”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ကြေးစားများ မမျှော်လင့်သော တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ခုခံရန် အချိန်မရ လိုက်ကြတဲ့ ဓားချက်မိသွားကြလေတော့၏။

“သစ္စာဖောက်”

ကျင်းရှောင် အံကြိတ်လိုက်၏။ သစ္စာဖောက်ကို သူတွေ့ လိုက်ရပြီဖြစ်သည်။ သစ္စာဖောက်သည် ရှောင်ပိတ်နေသည့်ကြေးစား များနှင့် အတူတူ ရှိနေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု လုံးဝမထင်မိပါချေ။ အလှမ်းကွာဝေး နေခြင်းကြောင့် သစ္စာဖောက် မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ကို မသိရနိုင်ပါ။

သစ္စာဖောက်အား သုတ်သင်ရှင်းလင်းရန် အခွင့်အရေးလည်း မရှိချေ။ ကျင်းရှောင်က ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် အပြင်ဘက် ခုန် ထွက်လိုက်၏။

“မပြေးနဲ့”

သိုင်းသမားများ၏ အော်ဟစ်ဟန်တားသံများ ထွက်ပေါ် လာလေသည်။ ကျင်းရှောင်၏ နားထဲဝယ် လေတိုးသံများ တဟူးဟူး မြည်သံထွက်ပေါ်လာသည်။

ထိုစဉ် မမျှော်လင့်သော နောက်ထပ်ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ပေါ် လာပြန်လေတော့သည်။ ဆားထင်းချိုက ရုန်းထွက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

လေထဲဝယ် သူတို့နှစ်ယောက် ကိုးရိုးကားရား ဖြစ်သွား သည်။ တစ်ယောက်တကွဲတပြားစီ ဖြစ်ကာ မြေပြင်သို့ကျသွား၏။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ချိုပုတ်ကြီးပေါ်သို့ ကျသွားသော်လည်း အမြင့်မှအရှိန်ဖြင့် ကျလာသည့်ဒဏ်ကို ခံလိုက်ရ၏။

ချိုပုတ်ကြီးမှ သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များနှင့် ရိုက်ခတ်မိကာ တစ်ကိုယ်လုံး ဒဏ်ရာပရပူဖြစ်သွား၏။ တစ်ယောက်တစ်နေရာစီ လွင့်စဉ်သွား၏။

ကျင်းရှောင်က မြေပေါ်လိုမိကာ ခန္ဓာကိုယ်အရှိန် ထိန်း လိုက်၏။ ထို့နောက် ခုန်တလိုက်လေသည်။

၉၀ ❖ ဝဏ္ဏအောင်

တစ်ကိုယ်လုံး ဒဏ်ရာပရု ရရှိထားကာ အသည်းခိုက် အောင် နာကျင်နေပါသော်လည်း ရန်သူများ၏ ဝိုင်းရံထားမှုမှ လွတ်မြောက်လာပြီး အသက်ရှင်သန်နေသေးသည့်အတွက် ဝမ်းသာမိလေသည်။

“ဆားထင်းချို ဆားထင်းချို”

သူက ခပ်အုပ်အုပ် ခေါ်လိုက်ပါသော်လည်း ပြန်ထူးသံ မကြားရချေ။ ဆားထင်းချိုတစ်ယောက် ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်ကွယ်ချေပြီ။

အမှောင်ရိပ်ကျနေသည်ဖြစ်ရာ ရုတ်တရက် ရှာတွေ့ရန်လည်း မလွယ်ပါချေ။ ထိုစဉ် ...

“မလွတ်စေနဲ့ဟေ့”

“ပန်းရုံကို ဝိုင်းထား”

“မြန်မြန်လိုက်ကြ”

ဆူဆူညံညံ အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ စကြာရဲတိုက်မှ သိုင်းသမားများသည် ဓားလုံလက်နက်များ၊ စီးတုတ်များကိုင်ဆောင်ကာ ပန်းရုံကြီးရှိရာသို့ ပြေးလွှားလာကြ၏။

ကျင်းရှောင်မှာ ဆားထင်းချိုအား လိုက်လံရှာဖွေရန် အချိန်မရတော့ချေ။

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းထမ်း (ဒု-ဇာတ်ထိမ်း) ❖ ၉၁

“ကျုပ်ကိုခွင့်လွှတ်ပေတော့ သူငယ်ချင်း”

တီးတိုးရေရွတ်လိုက်ပြီး ချာခနဲလှည့်ကာ မြေတုန်ပြေးထွက်သွား၏။ တစ်ခဏအတွင်းပင် သိုင်းသမားများက သူ့အား တွေ့မြင်သွားကြလေတော့သည်။

“ဟိုမှာ ဟိုမှာ”

“ပြေးပြီဟေ့”

“မလွတ်စေနဲ့ ... လိုက် လိုက်”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အော်ပြောကာ နောက်မှ ပြေးလိုက်လာကြလေသည်။ ကျင်းရှောင်မှာ အားကုန်ပြေးနေသော်လည်း ဒဏ်ရာပရု ရရှိထားခြင်းကြောင့် သွက်သွက်လက်လက် မပြေးနိုင်တော့ပါ။

ပိုဆိုးသည်မှာ ရဲတိုက်အုတ်တံတိုင်းကြီး ကာဆီးနေခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။ ကျင်းရှောင်က အုတ်တံတိုင်းကြီးအနီးသို့ရောက်လျှင် ရှိသမျှအားကို စုစည်းကာ အပေါ်ခုန်တက်လိုက်လေသည်။

“မြားနဲ့ပစ်”

အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ကျင်းရှောင်မှာ ကံကောင်းထောက်မခွာဖြင့် အုတ်တံတိုင်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ သူက အပြင်ဘက် ခုန်ဆင်းရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။ အပြင်

၉၂ ❖ ဝဏ္ဏအောင်

ဘက်ရောက်လျှင် သူ့အား မည်သူမျှ တားဆီးနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။ ကျင်းရှောင်က ခုန်ထွက်ရန် အားယူလိုက်စဉ်မှာပင် ...

‘ဦး’

ပစ်လွှင့်လာသော မြားတစ်စင်းသည် သူ၏ နောက်ကျော၌ တည့်တည့်မတ်မတ် စိုက်ဝင်သွားလေတော့သည်။

“အင့်”

ကျင်းရှောင် မသဲမကွဲ ညည်းညူလိုက်သည်။ သူ၏ခန္ဓာတို့ယ် ကားခနဲ ဖြစ်သွားပြီး အုတ်တံတိုင်း အပြင်ဘက်သို့ ထိုးကျသွားလေတော့သည်။

“ရှင် သတိပြုလား”

ချိုလွင်သာယာသော စကားသံလေး နားထဲတိုးဝင်လာလေသည်။ ကျင်းရှောင် မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအခါ လှပသန်ရှင်းစွာ ပြင်ဆင်ထားသည့် အခန်းတစ်ခုအတွင်းသို့ ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သူ၏နံဘေးဝယ် လှပချောမောသော အမျိုးသမီး တစ်ယောက် ရပ်နေ၏။ ထိုအမျိုးသမီးသည် သူ့အား ကရုဏာသက်စွာ

သတ်စွန့်ကြိုတမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၉၃

ငုံကြည့်နေလေသည်။

“ကျုပ် ကျုပ် ဘယ်ရောက်နေတာလဲ”

မေးရင်း လူးလိမ့်ထရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

“အို ... မထနဲ့ဦးလေး၊ ရှင့်တစ်ကိုယ်လုံး နေရာလပ်မကျန်

ဒဏ်ရာရထားတယ်၊ ကောင်းကောင်းပျောက်ကင်းသေးတာ မဟုတ်ဘူး၊ ရှင် ဆက်ပြီးအနားယူဖို့ လိုအပ်တယ်”

အမျိုးသမီးက ပျာပျာသလဲ တားမြစ်လိုက်သည်။ ကျင်း

ရှောင် ပြုံးလိုက်သည်။

“ကျုပ်အတွက် ဒီဝေဒနာလောက်ဟာ အသေးအဖွဲ့ပါဗျာ၊

ဂရုစိုက်စရာ မလိုပါဘူး”

သူက စိတ်ထဲမှကျိတ်ပြီးပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် စကြာရဲတိုက်၌ အရှုံးကြီးရှုံးခဲ့ရသည်ကို ပြန်လည်အမှတ်ရလာလေသည်။

ဆားထင်းချိုသည် ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာရထားရာ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ လွတ်မြောက်နိုင်မည် မဟုတ်ပါချေ။ သူတို့၏လူစုတွင် သစ္စာဖောက်သူနှင့် သူသာလျှင် အသက်ရှင်ကျန်နေမည်ဟု ယုံကြည်မိ၏။

သူသည် မြားတိမှန်ကာ အုတ်တံတိုင်းအပြင်ဘက်သို့ ပြုတ်

ကျသွားခဲ့ရသည်။ မြေပေါ်ရောက်သည့်တိုင် သူ အသက်မသေသေး။
ဝေဒနာ ပြင်းစွာခံစားနေရသည်ကို အမှုမထားနိုင်ဘဲ တစ်ဟုန်ထိုး
ပြေးထွက်ခဲ့သည်။

သွေးရူးသွေးတန်းဖြင့် ထွက်ပြေးလာသည်ဟုပင် ဆိုနိုင်၏။
ဘယ်ရပ်ဘယ်ဝယ် ရောက်လေသည်မသိ၊ မှောင်မှောင်မည်းမည်း
ရှိနေသည့်ကြားမှ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးခဲ့သည်။

ပြေးရင်းပြေးရင်း နောက်ဆုံး မဟန်နိုင်တော့ဘဲ မြေပေါ်
လဲကျသွားသည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်အထိသာ ကျင်းရှောင် မှတ်မိ
သည်။

နောက်ပိုင်း ဖြစ်ပျက်သည့်ကိစ္စများကို မမှတ်မိတော့ချေ။
အမျိုးသမီးက ...

“အို ... အိပ်ရာထဲနေပါဆို၊ ရှင် ဘာကြောင့်ထဖို့ ကြိုးစား
နေတာလဲ”

ဟု ကရုဏာဒေါသော ပြောလေသည်။ ကျင်းရှောင် ကြိုး
စားပြီး ပြုံးပြလိုက်သည်။

“ကျုပ်က အိပ်ရာထဲမှာ လှဲနေတာ သိပ်ကိုမုန်းလို့ပါ”

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ သူ၏စကားကြောင့် အမျိုးသမီး
ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေသည်။

“ရှင် ရှင်”

“ကျုပ်အသက်ကို ကယ်ခဲ့တာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ၊
အခွင့်ကြိုကြိုက်တဲ့တစ်နေ့ ပြန်ပြီး ကျေးဇူးဆပ်ပွဲပွဲမယ်၊ အခုတော့
ကျုပ်ကို သွားခွင့်ပြုပါ”

သူက အပြင်ဘက်ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။ မြေ
သုံးလေးလှမ်းမျှသာ လှမ်းလိုက်ရပါသည်။ သူ၏ဓန္ဒာကိုယ် ယိမ်းယိုင်
သွားပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ် ခွေခနဲ လဲကျသွားလေသည်။

“ဒုက္ခပဲရှင်”

အမျိုးသမီး ညည်းညူကာ ကျင်းရှောင်အား ပြေး၍ပေ့ထူ
လိုက်သည်။ အမျိုးသမီးက သူ့အားတွဲကာ ခုတင်ပေါ် ပြန်တင်ပေး
လိုက်သည်။ ကျင်းရှောင် ခဏမှိန်းနေပြီးမှ မျက်လုံးဖွင့်နိုင်၏။

အမျိုးသမီးက သူ့အား စိုးရိမ်စွာကြည့်ကာ ...

“ရှင် သက်သာသွားပြီလား”

ဟု မေးလေသည်။ ကျင်းရှောင် ပြုံးလိုက်သည်။

“ကျုပ် တစ်ခါမှ ဒီလိုမဖြစ်ဖူးဘူးဗျ”

ဟု ပြောလိုက်၏။ သူ၏စကားအဓိပ္ပာယ်ကို အမျိုးသမီး
နားလည်ပုံရလေသည်။

“စကြာရဲတိုက်ပိုင်ရှင်ကို သေလုမျောပါး ဒဏ်ရာရအောင်

၉၆ ❖ ဝဏ္ဏအောင်

တိုက်ခိုက်နိုင်တယ်ဆိုကတည်းက ရှင် မခေဘူးဆိုတာ သိပါတယ်”

“ဗျာ”

“ရှင်တို့လူစုမှာ ရှင်နဲ့သစ္စာဖောက်တစ်ယောက်က လွဲပြီး ကျန်တဲ့လူတွေအားလုံး သေကုန်ကြပြီလို့ ကြားတယ်၊ ရှင်က သိပ်ကို တံကောင်းသွားတယ်”

ကျင်းရှောင် မျက်လုံးပြူးသွားသည်။ အမျိုးသမီးကို တအံ့ တဩ ကြည့်နေမိလေသည်။ အမျိုးသမီးက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“သစ္စာဖောက်ကတော့ ရဲတိုက်ပိုင်ရှင်ဆီက ငွေတွေ တနင့် တပိုးယူပြီ ထွက်သွားပြီ”

“သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိသလား”

ကျင်းရှောင် လွတ်ခနဲ မေးလိုက်သည်။ အမျိုးသမီး ခေါင်း ယမ်းလိုက်၏။

“ကျွန်မ မသိဘူး၊ သိရင်လည်း ရှင့်ကို ပြောမပြဘူး”

“ဗျာ ... ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အခုလိုဖြစ်ရတဲ့အတွက် ရှင်က သစ္စာဖောက်ကို ကျေနပ် မှာ မဟုတ်တာ၊ ရှင်က သူနဲ့ရင်ဆိုင်မှာကို ကျွန်မ မလိုလားဘူး၊ ရှင့်မှာ ဒဏ်ရာတွေနဲ့ ရှင် တယ်နည်းနဲ့မှ ယှဉ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး”

ကျင်းရှောင် အကြိတ်လိုက်သည်။

သတ်စွန့်ကြိုးဝမ်း သွေးခင်းလမ်း (၃-အက်သိမ်း) ❖ ၉၇

“ခင်ဗျားမပြောလည်း နေနိုင်ပါတယ်၊ သူဟာ ကျုပ်လက် က ပြေးလို့မလွတ်ပါဘူးဗျာ”

အမျိုးသမီး ပြုံးလိုက်သည်။

“အင်း ... ဘယ်သူက ဘယ်ဝါဆိုတာ ကျွန်မ မသိရင်တော့ ပြောပြကူညီချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မလည်းမသိဘူး၊ ရှင်က သူ့ကို ရင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ အနားယူမှဖြစ်မယ်”

“ကျုပ်”

“ရှင့်အတွက် ကျွန်မ တာဝန်ယူကယ်၊ ရှင် ဘာမှ မဖြစ်စေရ ဘူး”

အမျိုးသမီးက ပြတ်သားစွာ ပြောလေသည်။ ကျင်းရှောင် မျက်မှောင်ကြုတ်သွား၏။ သူက ဒဏ်ရာပြင်းစွာ ရရှိခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ပြေးလွှား လာနိုင်သည်ဆိုပြီး ဝေးဝေးတော့ ပြေးနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။

အမျိုးသမီးကို စိုက်ကြည့်ရင်း ...

“ကျုပ်က ဘယ်နေရာရောက်နေတယ်ဆိုတာ ပြောပြပါ ဗျာ”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။ အမျိုးသမီး ပြုံးလိုက်ပြန်သည်။

“ရှင် စကြာရဲတိုက်အဖွဲ့ရှင်ဟောကို ရောက်နေတယ်လေ”

“ဗျာ”

၉၈ ❖ ဝတ္ထုအောင်

“ဘာလဲ ... ရှင်အထင်သေးသွားတာလား၊ ကျွန်မဟာ စကြာရဲတိုက်ပိုင်ရှင် ဟွာဖုံးကို ဖြေဖျော်ရတဲ့ အမျိုးသမီးပေါင်း များစွာထဲက တစ်ယောက်ပေါ့ရှင်၊ သူက ကျွန်မအတွက် နေစရာ စားစရာ စီစဉ်ပေးတယ်၊ ကျွန်မက သူ့ကို ဘယ်လိုမှ မလွန်ဆန်နိုင်တဲ့ ဘဝပေါ့ရှင်၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီလိုဘဝမျိုးရောက်လာတယ်ဆိုတာ မမေးပါနဲ့၊ ကျွန်မ ပြောမပြနိုင်ဘူး”

အမျိုးသမီး၏မျက်နှာတွင် ခံပြင်းနာကြည်းသည့် အရိပ်အယောင်များ တွေ့မိလေသည်။ ထို့ကြောင့် ...

“ခင်ဗျားနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲဆိုတာတော့ ပြောပြနိုင်မယ် ထင်ပါတယ်”

ဟု မေးလိုက်၏။ အမျိုးသမီး ပြုံးလိုက်သည်။

“ဒီလောက်တော့ ကျွန်မပြောပြနိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်မနာမည် လွေဆန်းလို့ ခေါ်ပါတယ်ရှင်”

ကျင်းရှောင်သည် ဆွေလန်ဟူသည့် အမည်ကို အသည်းထဲ ဖွဲ့မှတ်ထားလိုက်၏။ ဆွေလန်ကိုကြည့်ကာ ...

“ရဲတိုက်ပိုင်ရှင် ဟွာဖုံးကော”

“သူက သေလုမျောပါး ဒဏ်ရာရသွားတယ်လေ”

“သူ သူ မသေဘူးပေါ့”

သက်စွန့်ကြိုးဝမ်း သွေးခင်းလမ်း (၃-အတ်ဘီမ်း) ❖ ၉၉

“မပြောတတ်ဘူး၊ သူ့အကြောင်းမေးလို့ကို မရဘူး၊ ရဲတိုက်က လူတွေ ပျာယာခတ်နေသလို ခြေချင်းလိမ်နေတာပဲ၊ ဒီအချိန်မှာ ကျွန်မ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေတာ အကောင်းဆုံးပဲလို့ တွေးမိတယ်လေ”

“သူတို့က ဒီကိုမလာဘူးလား”

“လာရင်လည်း ရှင့်ကို တွေ့ရမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘယ်သူမှ ရဲတိုက်ပိုင်ရှင်ရဲ့ မိန်းကလေးတွေ အိပ်ခန်းကို ဝင်ခွင့် မရဘူးလေ”

ပြောရင်း သူမ၏မျက်နှာ နီရဲသွားလေ၏။ ကျင်းရှောင် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ကျုပ်ကိုကူညီခဲ့တဲ့ကျေးဇူးကို မမေ့ပါဘူးဗျာ”

“ကျွန်မကို ကျေးဇူးတင်တယ်ဆိုရင် ရှင် အနားယူလိုက်ပါဦးရှင်”

စကားဆုံးလျှင် ငွမ်းစောင်တစ်ထည်ယူကာ ကျင်းရှောင်၏ ကိုယ်ပေါ် လွှမ်းခြုံပေးလိုက်၏။ ကျင်းရှောင်၏ရင်ထဲ လှုပ်ရှားသွား၏။ ဆွေလန်က သူ့အားပြုံးပြုံး အပြင်ဘက် ထွက်သွား၏။

သာမန်အချိန်ဆိုလျှင် အခန်းတွင်းမှ ချက်ချင်းထွက်သွားရန် ကျင်းရှောင် စဉ်းစားမိမည်ဖြစ်၏။ ယခုမူ သူက မျက်လုံးမှိတ်ကာ အိပ်စက်လိုက်လေတော့၏။

ငါးရက် ...။

ငါးရက်ဟူသောအချိန်မှာ မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက် အတွင်း ကုန်ဆုံးသွားသည်ဟု ထင်မှတ်ရလေသည်။ ငါးရက်အတွင်း ဆွေလန်က ကျင်းရှောင်အား အထူးဂရုစိုက် ဆေးကုသပေးခဲ့သည်။

ဆွေလန်သည် လွန်စွာမှပင် အကြင်နာတရားရှိသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့ရ၏။ ဆွေလန်အား စကြာရဲတိုက်ပိုင်ရှင်က မတရားသိမ်းပိုက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဆွေလန်မှာ သူမ၏ဘဝကို ပျော်ပိုက်သူ မဟုတ်ရှာပါ။ သို့သော် သူမ၏မိဘနှစ်ပါးအတွက် စကြာရဲတိုက်ပိုင်ရှင်အား မလွန်ဆန်ရဲဘဲ ခေါင်းငုံ့နေခဲ့ရလေသည်။ ဆွေလန်အား ကူညီလိုသည်။

စကြာရဲတိုက်ပိုင်ရှင် သေဆုံးသွားမှသာလျှင် သူမ၏ဘဝ ဆိုးမှ လွတ်မြောက်မည်ဖြစ်ပေသည်။ စကြာရဲတိုက်ပိုင်ရှင်သည် သေသွားပြီလော့ သို့တည်းမဟုတ် အသက်ရှင်နေသေးသည်လော မသိရပါ။

ဆွေလန်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ကျင်းရှောင် သက်ပြင်အခါခါ ချစ်ရတော့၏။ ဆွေလန်အပေါ် ကရုဏာသက်စိရာမှ သံယောဇဉ်ပြီ တွယ်လာ၏။

ဆွေလန်သည်လည်း ကျင်းရှောင်အား တွယ်တာလာသည်။ ဟွားဖုံးသည် သူမအား အနိုင်ကျင့်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သော်လည်း သူမ၏မေတ္တာကိုမူ မရနိုင်ခဲ့ပါတကား။

သူမသည် ကျင်းရှောင်မှာ ကြေးစားတစ်ယောက် ဖြစ်သည်ကို သိရှိသွား၏။ သို့ပါသော်လည်း ကျင်းရှောင်၏စိတ်သဏ္ဍာန်ဝယ် နူးညံ့ပျော့ပျောင်းမှု ရှိနေသည်ကို နားလည်ခဲ့၏။

သူတို့နှစ်ယောက် ဖွင့်မပြောကြသော်လည်း တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မေတ္တာသက်ပင်နေကြပြီဖြစ်ကြောင်း နားလည်ကြ၏။

ဖွင့်မပြောကြသည့်နည်းတူ သူတို့၏ဘဝကိုလည်း ပေါင်းစပ်ရန် ဘယ်သောအခါမှ စဉ်းစားလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ ကျင်းရှောင်သည် စကြာရဲတိုက်နှင့်ပတ်သက်ပြီး တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ မေးမြန်းစုံစမ်းခြင်း မပြုခဲ့ပါ။

ငါးရက်မြောက်သည့်နေ့ ကုန်ဆုံးလျှင် ကျင်းရှောင်သည် ဆွေလန်အား နှုတ်မဆက်ဘဲ တိတ်တဆိတ် ထွက်ခွာလာခဲ့၏။ ထို့နောက် ဆွေလန်နှင့် ပြန်မဆုံဖြစ်တော့ချေ။

ကျင်းရှောင်၏မျက်နှာ တင်းမာနေ၏။ သူ၏မျက်လုံးများ မီးတောက်မီးလျှံများပမာ နီရဲလာသည်။ သူ၏ရှေ့မှ ရှမ်းချစ်ကို စိုက်ကြည့်ရင်း အတိတ်မှဖြစ်ရပ်များ ပြန်လည်သတိရလာခြင်း ဖြစ်၏။

“လက်စသတ်တော့ သစ္စာဖောက်ဟာ မင်းပဲကိုး”

ဟုလည်း ဒေါသသံဖြင့် ပြောလိုက်၏။ စကြာရဲတိုက်သို့ သွားရောက်ခဲ့သည့် လူစုတွင် အားလုံးသေဆုံးကုန်ပြီဟု ယူဆနိုင်၏။ သူတစ်ယောက်တည်း အသက်ရှင်သန် လွတ်မြောက်ခဲ့သည်ဟုလည်း ထင်မှတ်ခဲ့၏။

သို့သော် ဆားထင်းချိုနှင့် တွေ့ရသည့်အခါ သူ၏အတွေးများနေပြီဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့ရ၏။ ဆားထင်းချိုသည်ပင် သစ္စာဖောက်ရမည်ဟုထင်မှတ်ကာ မေးမြန်းစုံစမ်းခြင်းမပြုဘဲ တိုက်ခိုက်သုတ်သင်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

ဆားထင်းချို သေဆုံးသွားပြီးနောက် စကြာရဲတိုက်သို့ သွားခဲ့သည်။ မအောင်မြင်သောကိစ္စရပ်တွင် သူတစ်ယောက်တည်းသာ အသက်ရှင်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်ဟု ယုံကြည်မိပြန်၏။

ယခု ရှမ်းချစ်အား တွေ့လိုက်ပြီဖြစ်၏။ သစ္စာဖောက် မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်သည်ကိုလည်း နားလည်သွားသည်။

ဆားထင်းချိုအား သုတ်သင်ပစ်လိုက်ချိန်က စကြာရဲတိုက်

ပြတင်းပေါက်မှ ခုန်ဆင်းချိန်ဝယ် ကြေးစားတစ်ယောက်သည် ကိုယ့်လူများကို ပြန်ပြီး တိုက်ခိုက်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထို့ကြောင့် သူ၏စိတ်ထဲ မရှင်းမလင်း ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ရှမ်းချစ်ပခုံးတွန့်လိုက်၏။

“သူက ကျုပ်ကို ငွေပိုပေးခဲ့တယ်ဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်၏။ ကျင်းရှောင် ဒေါပွသွား၏။

“မင်းက ငွေပိုလိုချင်တယ်ဆိုရင် ဘာကြောင့် ငါတို့နဲ့လိုက်ခဲ့ရတာလဲ၊ အစကတည်းက စကြာရဲတိုက်ကို သွားပေါ့”

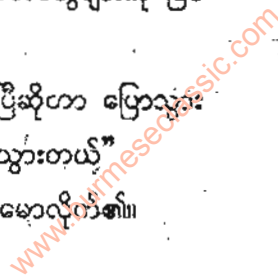
ရှမ်းချစ် ခေါင်းယမ်းလိုက်၏။

“ကျုပ်ကို သူတို့က သစ္စာဖောက်အဖြစ်ပဲ လိုချင်တယ်လေဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ဟူပ်တို့နဲ့ အလုပ်ရှင်ဟာ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ ကျုပ်ကို ပြောမပြခဲ့ဘူး”

ကျင်းရှောင် နားမထောင်လိုတော့ချေ။ ရှမ်းချစ်၏သစ္စာဖောက်မှုကြောင့် သေဆုံးသွားရသည့် သူ၏စိတ်ဆွေများကို မြင်ယောင်လာ၏။

“ဆားထင်းချိုက သစ္စာဖောက်ရှိနေပြီဆိုတာ ပြောသွားတယ်၊ သစ္စာဖောက်ကို ရှင်းပစ်ဖို့လည်း ပြောသွားတယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ရှမ်းချစ် ရယ်မောလိုက်၏။

“ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ရှင်းလင်းပစ်မယ်ပေါ့... ဟုတ်လား”

ကျင်းရှောင် ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်၏။ ဖြေစရာမလိုသော မေးခွန်းဟု သဘောပိုက်ထား၏။ ရှမ်းချစ်က ...

“ခင်ဗျားကို တွေ့လိုက်ရတာနဲ့ မာထင်းကို သူ့ဌေးကြီး နန်းကုန်းသက်က စေလွှတ်တယ်ဆိုတာ ကျုပ် ရိပ်မိလိုက်ပါပြီဗျာ၊ ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ်ဟာ အချင်းချင်းတွေ ဖြစ်နေပြီဗျ”

“ဘာကွ”

“ကျုပ်က သူ့ဌေးကြီးနန်းကုန်းသက်အတွက် အလုပ်လုပ်ပေးနေတဲ့လူလေ၊ သူတို့က ခင်ဗျားကို မမှာလိုက်ဘူးလား”

ကျင်းရှောင်၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွားလေသည်။ ရှမ်းချစ်အား ကြည့်ရှင်း လီဆင်း ပြောလိုက်သည့်စကားများကို ပြန်လည် ကြားယောင်လာသည်။

“ခင်ဗျားတို့ အိမ်ဟောင်းကို စီးနင်းတိုက်ခိုက်တာနဲ့ အတွင်းမှာရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်က ကူညီလိမ့်မယ်”

သစ္စာဖောက်ရှမ်းချစ်သည် သူတို့အား ကူညီမည့်သူ ဖြစ်နေပြီတည်း။ ကံတရား၏ လှည့်စားမှုကား အံ့ဩစရာကောင်းလှပေသည်။ ကျင်းရှောင် ခဲ့ပြုံးပြုံးကာ ...

“တို့လာမယ့်ရက်ကို ပြောပြခွဲရင် မင်းက စုအိမ်းကို သတင်း

ပေးလိုက်ဦးမှာပဲ မဟုတ်လား၊ အခုတော့ လီဆင်းတောင် တို့ထွက်လာတာကို မသိခဲ့ဘူး၊ သူ့ဌေးကြီး နန်းကုန်းသက်တစ်ယောက်ပဲ သိလို့ပေါ့”

ရှမ်းချစ် ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“ကျုပ်က သစ္စာဖောက်ဖို့ မရည်ရွယ်ပါဘူးဗျာ၊ စုအိမ်းဟာ လူကောင်းတစ်ယောက်မှ မဟုတ်တာ”

“စကြာရဲတိုက်ပိုင်ရှင် ပွာဖုံးကကော ကောင်းလို့လား”

ရှမ်းချစ် ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။ ကျင်းရှောင်၏ မျက်လုံးအစုံသည် ကြမ်းပြင်ပေါ်ဝယ် လဲကျသေဆုံးနေသည့် အနက်ရှောင်ဝတ်ဆင်ထားသူ တစ်ယောက်ထံ ရောက်ရှိသွား၏။

ထိုလူသည် အခန်းအပြင်ဘက်ဝယ် အခြေအနေ စောင့်ကြည့်ရန် ကျန်ရစ်ခဲ့သူဖြစ်လေသည်။ ယခုတော့ ထိုလူမှာ ရှမ်းချစ်၏ လက်ချက်ဖြင့် လဲကျသေဆုံးနေပြီဖြစ်၏။

ကျင်းရှောင် အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

“မင်းက ကိုယ့်လူအချင်းချင်းလို့ပြောပြီး သူ့ကိုရှင်းပစ်လိုက်တယ် မဟုတ်လား”

လဲကျနေသူအား ညွှန်ပြရင်း မေးလိုက်၏။ ရှမ်းချစ် ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

၁၀၆ ❖ ဝတ္ထုအောင်

“သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ကျုပ်မသိခဲ့ဘူးလေ၊ ကျုပ်က လက်မရှိရင် သူ့လက်ချက်နဲ့ သေရမှာဗျ”

“ရှမ်းချစ် ... မင်း အခုအချိန်ထိ အသက်ရှင်နေတာ ကံ ကောင်းတယ်လို့မှတ်ပါ၊ ဒါပေမဲ့ မနက်မိုးလင်းတာကို မင်း မြင်ရ တော့မှာ မဟုတ်ဘူး”

ရှမ်းချစ် ပြုံးလိုက်သည်။

“ပြီးတာတွေ ပြီးကုန်ပါပြီဗျာ၊ ခင်ဗျားက ဘာကြောင့် အာ ယာတ ထားချင်တာလဲ”

“ဘာကွ”

“ခင်ဗျားက ဘာကြောင့် ကျုပ်ကို မုန်းတီးနေတာလဲ”

“မင်းကို မုန်းတာ မင်းရဲ့ ယုတ်မာတဲ့ စိတ်ထားကြောင့်ပဲကွ”

စကားဆုံးလျှင် ကျင်းရှောင်က စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေ ၏။ သူ၏တိုက်ခိုက်မှုမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသလို လျင်မြန် လွန်းလှပေသည်။ ဓားရောင် ဝင်းခနဲ လက်သွား၏။

“ခင်ဗျားမှားမယ်”

ရှမ်းချစ်က အော်ပြောရင်း နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်လိုက်၏။

ကျင်းရှောင်က အလွတ်မပေးပါချေ။

“သေပေတော့”

သတ်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းထမ်း (ဒု-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၁၀၇

အော်ငေါက်ရင်း တရကြမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။ ရှမ်း ချစ် ရှောင်တိမ်းနေပါသော်လည်း မလွတ်နိုင်ဘဲ ...

“အား”

ခါးတွင်း ဓားရှပ်ထိသွားကာ ဒဿိးဒယိုင်ဖြင့် နောက်ဆုတ် သွားရ၏။ ကျင်းရှောင်ကို ဒေါသတကြီး စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ကောင်းပြီ ... ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုသတ်ပစ်ဖို့ ကြိုးစားနေ ရင်လည်း သိကြသေးတာပေါ့”

လဲကျသေဆုံးနေသော အစောင့်တစ်ယောက်၏လက်ထဲမှ လုံရှည်ကို ဆွဲယူလိုက်၏။ ထို့နောက် ကျင်းရှောင်အား ပြန်လည်တိုက် ခိုက်လိုက်၏။

ကျင်းရှောင်မှာ လူစိတ်ပျောက်နေသူတစ်ယောက်ပမာ ဖြစ် နေပြီတည်း။ ဓားကို ဂွေ့ယမ်းကာ တရကြမ်းတိုက်ခိုက်နေ၏။

ရှမ်းချစ်အား သုတ်သင်ပစ်နိုင်ရန် အပြင်းအထန် ကြိုးစား နေပြီး သူ့အတွက် အန္တရာယ်ရှိသည်ကိုပင် အရေးမစိုက်ပါတော့ချေ။ ထို့ကြောင့် ရှမ်းချစ်မှာ ပြန်လည်ခုန်နေသော်လည်း ကြာရှည် ခုန်နိုင် ခြင်း မရှိဘဲ နောက်ဆုတ်လိုက်ရ၏။

ကျင်းရှောင်က သူ့အား မဖြစ်မနေ သုတ်သင်ပစ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း ရိပ်မိသလို ကျင်းရှောင်လက်မှ လွတ်မြောက်ဖို့

၁၀၈ ❖ ဝတ္ထုအောင်

လည်း မလွတ်ကြောင်းနားလည်လာသည်။

“ရန်သူဟေ့ ရန်သူ ... မြန်မြန်လာကြ”

ဟု အသံကုန်အော်ဟစ်ကာ အကူအညီတောင်းလိုက်လေသည်။ ကျင်းရှောင်မျက်နှာ ပို၍ ခက်ထန်သွားသည်။

“နောက်ဆုံးတော့ မင်းရဲ့ယုတ်မာမှုစိတ်ဓာတ် ပေါ်လာတာ

ပဲ မဟုတ်လား”

အော်ငေါက်ရင်း တရကြမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်သည်။ ယခု တစ်ကြိမ် ရှမ်းချစ်မှာ ရှောင်တိမ်းလိုက်ပါသော်လည်း မလွတ်မြောက်နိုင်ပါတော့ချေ။

“အား”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံနှင့်အတူ နောက်ဆုတ်လိုက်ရ၏။ သူ၏ ပခုံး၌ ဓားတစ်ချက် ထိသွားပြန်ပြီဖြစ်သည်။ ကျင်းရှောင်က အလွတ်မပေးဘဲ ...

“ယား”

ငြာသံပေးရင်း ရှေ့သို့ ခုန်ခင်လိုက်၏။ တစ်ဆက်တည်းပင် လက်ထဲမှဓားနှင့် ပစ်ပေါက်လိုက်လေသည်။ ရှမ်းချစ် မျက်နှာပျက်သွား၏။

လုံရှည်ကို ဝှေ့ယမ်းကာကွယ်လိုက်သည်။ သို့ပါသော်လည်း

သယ်စွန့်ကြိုပမ်း သွေးခင်းထမ်း (၃-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၁၀၉

ဒဏ်ရာရထားပြီဖြစ်ရာ ဓားကိုထိအောင် ရိုက်ထုတ်ပစ်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ချေ။

ကျင်းရှောင်၏ဓားသည် လုံရှည်ဝှေ့ယမ်းနေသည့်ကြားမှ ထိုးဖောက်ကာ ရှမ်းချစ်၏ရင်ဝဋ်၌ စိုက်ဝင်သွားလေသည်။

“ခင် ခင်ဗျား”

ရှမ်းချစ်က လက်ညှိုးတစ်ငေါက်ငေါက်ထိုးကာ ကျင်းရှောင်ကို အော်ငေါက်လိုက်၏။ သို့ပါသော်လည်း စကားဝီဝီသသ မပြောနိုင်ပါတော့ချေ။

ဒူးများ ကွေးညွတ်ကာ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ တအိအိ ပြိုလဲကျသွား၏။ ကျင်းရှောင်က သူ့အား အရေးမစိုက်တော့ပါ။ မာထင်းအား ကယ်ထုတ်လာသည့် အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများဘက်သို့ လှည့်ကာ ...

“သွားကြစို့”

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်၏။ ထို့နောက် ရှေ့ဆုံးမှ ပြေးထွက်သွား၏။ အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူများကလည်း မာထင်းအား ထမ်းပိုးကာ နောက်မှလိုက်လာကြလေတော့သည်။

“အောက် အီး အီး အွတ်”

အဝေးမှ ကြက်တွန်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ အရှေ့ဘက်ဆီဝယ် ရောင်နီများ ပျံ့အန်လာပြီဖြစ်သည်။

မကြာမီ မိုးလင်းလာပေတော့သည်။ အားထုံက ကြူဟွီးမြို့ဘက်သို့ မျှော်ကြည့်နေ၏။ ကြူဟွီးမြို့နှင့် ဆိပ်ကမ်းသည် ငါးမိုင်ခန့် ကွာဝေးလေသည်။

ထို့ကြောင့် မာထင်းအား ကယ်တင်လာသည့်အဖွဲ့သည် မိုးလင်းလှလှအချိန်မှ ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်လာလိမ့်မည်ဟု အားလုံး ကြိုတင်တွက်ဆထားခဲ့ကြ၏။

အလင်းရောင်ထွက်ပေါ်လာလျှင် သူတို့လူစု တိတ်တဆိတ် လှုပ်ရှား၍ ရနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။ သို့သော် ထိုအချိန်ဝယ် သူတို့အားလုံးသည် ဆိပ်ကမ်း၌ စုရုံးမိကြပြီး အပြန်ခရီးစရန် ပြင်ဆင်နေကြပေလိမ့်မည်။

ဆိပ်ကမ်းဝယ် လေ့သမ္ဗန်များ ဆိုက်ကပ်ထားပါ၏။ သူတို့အား လာရောက်ခေါ်ဆောင်မည့် ရွက်လှေကြီးကား ရောက်မလာသေးပါ။ မည်သို့ဆိုစေ အချိန်ကိုက် ရောက်ရှိလာလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

အားထုံက သူ၏လူများကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ သူ၏လူ

များသည် ဆိပ်ကမ်း၏ဝဲဘက်အစွန်ဆုံး လေကွယ်ရာ ကမူကြီးတစ်ခု အနီးတွင် နေရာယူထားကြပြီးပြီ ဖြစ်လေ၏။

သူတို့သည် အပြန်ခရီးအတွက် ရွက်လှေကြီးရောက်လာလျှင် ရွက်လှေပေါ် အမြန်ဆုံး တက်နိုင်ရန်၊ ရွက်လှေအမြန်ဆုံး ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားနိုင်ရန်နှင့် လုံခြုံရေးအတွက် တာဝန်ယူကြရမည် ဖြစ်သည်။

ဆိပ်ကမ်းသို့သွားရာ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် စောင့်ကြပ်နေကြသည့် မိုးမြေဂိုဏ်း၏ ကင်းစခန်းများကို သူတို့ တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးပြီးခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

သူတို့၏ ကျွမ်းကျင်မှုကြောင့် ကင်းစခန်းများ တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးခြင်း ခံလိုက်ရသည်ကို မည်သူမျှ ရိပ်မိကြဦးမည် မဟုတ်ပါချေ။

သူ၏တာဝန်ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပြီဟု နားလည်ထား၏။ ကျင်းရှောင်တို့လူစု ရောက်လာဖို့ပဲ လိုတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွား၏။ အရှေ့ဘက်ဆီ၌ ရောင်နီများ အန်လာချိန်ဝယ် ကြူဟွီးမြို့ထဲ၌ ပေါက်ကွဲသံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

မီးတောက်မီးလျှံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကိုလည်း တွေ့ရလေသည်။ အားထုံ သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်၏။

“ကျင်းရှောင်က အခုထိ အစွမ်းအစ ပြနေတုန်းပဲ၊ သူ့ရဲ့ ကြေးစားသက်တမ်းတစ်လျှောက်မှာ မအောင်မြင်ခဲ့တာ ဘယ်နှစ်ခါများ ရှိခဲ့လို့လဲ”

ဟု တီးတိုးရှေ့တံလိုက်မိလေ၏။ စကြာရဲတိုက်မှ အဖြစ်ကို သူမသိခဲ့ပဲ။ ကျင်းရှောင်သည် စကြာရဲတိုက်မှ လွတ်မြောက်လာခဲ့ပြီး နောက် စိတ်ဓာတ်ကျကာ ကြေးစားလောကကို ကျောခိုင်းသွားခဲ့၏။

ယခုမှ သူက ပြန်လည်လှုပ်ရှားလာခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။ အားထုံက ...

“အားလုံး သတိပီရိယနဲ့ နေကြဟေ့၊ တို့လူတွေ မကြာခင် ရောက်လာတော့မယ်”

သူ၏လူများကို လှမ်းပြီး သတိပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆိပ်ကမ်းသို့လာရာ လမ်းဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်၏။ သူ၏ မျက်လုံးထဲဝယ် မာထင်းအား ကယ်တင်ကာ ကျင်းရှောင်တို့လူစု လာနေကြပုံကို မြင်ယောင်နေမိတော့၏။

‘ဝုန်း ဝုန်း’

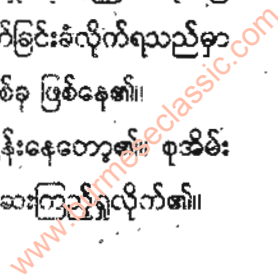
ကျယ်လောင်သော ပေါက်ကွဲသံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။ စုအိမ်းကိုယ်တိုင် စိတ်ကြိုက်ပုံစံချကာ ကြပ်မတ်ဆောက်လုပ်ခဲ့သည့် မိုးမြေဂိုဏ်းအဆောက်အအုံအသစ်ကြီး၏ ဝဲဘက်အခြမ်းကား ပြင်းထန်သောပေါက်ကွဲမှုကြောင့် ပြိုကျသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ပေါက်ကွဲမှုအရှိန်ကြောင့် မြေကြီးပင် သိမ့်သိမ့်တုန်သွားပြီး မီးတောက်မီးလျှံများလည်း ထွက်ပေါ်လာ၏။ မိုးမြေဂိုဏ်းသားများကား ဆူညံစွာအော်ဟစ်ကာ ဟိုမှသည် ဝရုန်းသုန်းကား ပြေးလွှားနေကြ၏။

အခြေအနေ ရှုပ်ထွေးသွားသော်လည်း စုအိမ်းက ချက်ချင်းပင် ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့သည်။ မြေဂိုဏ်းသားများသည် မီးတောက်မီးလျှံများကို ဝိုင်းဝန်းငြိမ်းသတ်ကြသည်။

ဒဏ်ရာရသူများကို ဆေးဝါးကုသပေးကြသည်။ သေဆုံးသူများကိုလည်း လူမမြင်အောင် လျှိုဝှက်ဖယ်ရှားနိုင်ခဲ့ကြ၏။ မိုးမြေဂိုဏ်း အဆောက်အအုံ ယခုကဲ့သို့ ချက်ချင်းခြင်းခံလိုက်ရသည်မှာ လွန်စွာမှပင် ရှက်စရာကောင်းသောကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်နေ၏။

ထို့ကြောင့် စုအိမ်း၏မျက်နှာ နီမြန်းနေတော့၏။ စုအိမ်းသည် ပျက်စီးသွားသောနေရာများကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုလိုက်၏။

၁၁၄ ❖ ဝတ္ထုအောင်

သူ၏အနီးတွင် ကျီယန်တီးနှင့် သက်တော်စောင့်များ လိုက်ပါလာကြသည်။ စုအိမ်းက ...

“ဒီနေ့ည အစောင့်တာဝန်ကျတဲ့ လူတွေအားလုံး ဖမ်းချုပ်ထားလိုက်”

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်၏။ ကျီယန်တီးသည် ဦးညွတ်ကာ ချက်ချင်းဆောင်ရွက်လိုက်လေသည်။ သူကိုယ်တိုင်လည်း ခံပြင်းဒေါသထွက်နေမိတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

မိုးမြေဂိုဏ်းအား မည်သူမည်ဝါက တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သည်ကို သိလိုစိတ်ပြင်းပြနေတော့၏။ စုအိမ်းကိုကြည့်ရင်း ...

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ခင်ဗျား ... မိုးမြေဂိုဏ်းကို တိုက်ခိုက်တာဟာ မုန်တိုင်းဂိုဏ်းရဲ့လက်ချက်ပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

ဟု သူ၏အတွေးကို ပြောပြလိုက်သည်။ စုအိမ်း ခေါင်းယမ်းလိုက်၏။

“မဖြစ်နိုင်ဘူး”

“ဗျာ”

“တို့က မုန်တိုင်းဂိုဏ်းကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေကြတာပဲ။ သူတို့လှုပ်ရှားတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် သိရမှာပေါ့”

“ဒါဖြင့်”

သက်စွန့်ကြိုပမ်း သွေးခင်းထမ်း (ဒု-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၁၁၅

စုအိမ်းက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် ...

“ဒီကိစ္စကို ပေါ့ပေါ့တန်တန်သဘောထားလို့ မဖြစ်ဘူး။ ယမ်းထုပ်နဲ့ဖောက်ခွဲသူတွေဟာ အဖျက်လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်တဲ့ ကြေးစားတွေပဲ ဖြစ်နိုင်တယ်”

“ဗျာ ... ကြေးစားတွေ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ”

“သူတို့ကို”

“သူတို့က ငွေပေးတဲ့လူရှိနေလို့ ဖြစ်မှာပေါ့”

“ဘယ်သူကများ”

စုအိမ်း သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်သည်။ ကျီယန်တီး၏ စကားမဆုံးမီ ကြားဖြတ်ပြောလိုက်သည်။

“တို့က မိုးမြေဂိုဏ်းကို လက်ဝါးကြီးအုပ်လိုက်ပြီးကတည်းက တို့ကိုရှင်းပစ်ချင်တဲ့လူတွေ အများကြီးရှိနေတယ်ဆိုတာ မင်း မှေနော်လား”

ကျီယန်တီး ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်၏။ စုအိမ်းက ဆက်ပြောလိုက်လေသည်။

“မုန်တိုင်းဂိုဏ်းချုပ် လူကောက်က ငါတို့ကို မကျေမနပ်ဘူးဆိုရင်တောင် ကြေးစားတွေငှားပြီး ဖျက်လိုဖျက်ဆီးလုပ်စရာ

၁၁၆ ❖ ဝတ္ထုအောင်

အကြောင်းမရှိဘူး၊ ကြေးစားတွေ ငှားမယ့်အစား သူ့လူတွေကိုလွတ် လိုက်လို့ရတာပဲ”

ကျီယန်စိုး ပါးစပ်ပိတ်ထားဆဲ စုအိမ်းက ဆက်ပြောသည်။

“ငါတို့ကြောင့် ဘယ်သူ ထိခိုက်နစ်နာသူကို ပြန်တွေးကြည့်

စမ်းပါ”

“ကြူဟွီးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့ထက် ပိုပြီး နစ်နာမယ့်လူ မရှိ

ပါဘူး”

“ဟား ဟား ဟား”

စုအိမ်းသဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။ ကျီယန်စိုး လည်း ရယ်မောလိုက်သည်။ သူတို့အား မည်သူမည်ဝါက ဒုက္ခပေးလို သည်ဆိုသည်ကို အရိပ်အမြက်သိလိုက်ကြပြီဖြစ်သည်။ စုအိမ်းက...

“ကြူဟွီးအဖွဲ့က ငွေကြေးအင်အား တောင့်တင်းတယ်၊

သူတို့ကပဲ ကြေးစားတွေ ငှားရမ်းနိုင်လိမ့်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ကျီယန်စိုးက ...

“ကျုပ်တို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ ဆရာ”

ဟု မေးလိုက်သည်။ စုအိမ်းက ...

“အခု လောလောဆယ်မှာ ယမ်းထုပ်ဖောက်ခွဲတဲ့လူတွေ နောက်ကို လိုက်ရလိမ့်မယ်၊ သူတို့ဟာ ကြူဟွီးနယ်ထဲက ချက်ချင်း

သက်စွန့်ကြိုးစမ်း သွေးခင်းကမ်း (ဒု-စာတ်သိမ်း) ❖ ၁၁၇

ထွက်ပြေးနိုင်မှာ မဟုတ်သေးဘူး”

ထိုစကားကြားရလျှင် ကျီယန်စိုး တက်တက်ကြွကြွဖြစ်လာ သည်။ ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဘဲ နေခဲ့ရသည်မှာ အချိန် အတော်ကြာသွားခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

မိုးမြေဂိုဏ်းအား စုအိမ်းက ချုပ်ကိုင်လိုက်သည်နှင့် စိတ် လှုပ်ရှားဖွယ်ကိစ္စများနှင့် ရင်ဆိုင်ရလိမ့်မည်ဟု နားလည်ခဲ့၏။ ယခု အမှန်တကယ် ရင်ဆိုင်နေရပြီဖြစ်လေသည်။

“ဟုတ်ပါတယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၊ သူတို့ဟာ ကြက်ကလေး ငှက်ကလေးတွေလို ကြူဟွီးနယ်ထဲက လွယ်လွယ်နဲ့ ထွက်သွားနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

ဟု ထောက်ခံပြောလိုက်လေသည်။ စုအိမ်းက ...

“တို့လူတွေအားလုံးကို တပ်လှန့်ထားလိုက်ပါ၊ ရန်သူ ဆုတ် သွားနိုင်တဲ့လမ်းတွေအားလုံးကို ပိတ်ဆို့ထားဖို့ အရေးကြီးတယ်” ဟုပြောလိုက်သည်။ ကျီယန်စိုး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“စိတ်ချပါ”

စုအိမ်းက ...

“သူတို့က အမြန်ဆုံး ဘယ်လမ်းက ထွက်သွားနိုင်လဲ၊ စဉ်းစားကြည့်စမ်း”

၁၃၈ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ကျီယန်ဝိုးက အနည်းငယ် စဉ်းစား
လိုက်ပြီး ...

“ရေလမ်းခရီးက ထွက်မယ်ဆိုရင် အမြန်ဆုံးလွတ်မြောက်
သွားနိုင်ပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်တော့သည်။ စုအိမ်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ် ... သူတို့က ရေလမ်းကို အသုံးပြုမှာသေချာ
တယ်၊ မင်းက”

သူ စကားဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရသေးချေ။

‘ခွပ်ခွပ် ခွပ်ခွပ်’

မြင်းရွာသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို
ကြားလိုက်ရလေသည်။ အဆောက်အအုံရှေ့သို့ မြင်းစီးသမားတစ်စု
ရောက်ရှိလာ၏။

ရှေ့ဆုံးမှ ဦးဆောင်လာသူက မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်၏။
ထိုလူမှာ ဝမ်းဖုံးဖြစ်လေသည်။ ဝမ်းဖုံးက စုအိမ်းအား လက်နှစ်ဖက်
ဆုပ်ကာ ဦးညွတ်လိုက်ပြီး ...

“ဝိုက်းချုပ်ကြီးခင်ဗျား ... ကျုပ်တို့ အိမ်ဟောင်းက ပြန်
အလာမှာ ပေါက်ကွဲသံတွေကြားလို့ ဒီဘက်ကို အမြန်ဆုံး လာခဲ့ကြ
တာပါ”

သက်စွန့်ကြိုးဝမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၁၃၉

ဟု အစီရင်ခံလိုက်လေသည်။ စုအိမ်းမျက်နှာပျက်သွား
သည်။ ဝမ်းဖုံးရောက်ရှိလာခြင်းကြောင့် အားတက်ရသည်မှာ မှန်
သော်လည်း အိမ်ဟောင်း၌ အကာအကွယ်ကင်းခဲ့သွားပြီ ဖြစ်၏။

“အိမ်ဟောင်းမှာ ဘယ်သူ့ကျန်ခဲ့သလဲ”

စုအိမ်း၏အသံမှာ မိုးခြိမ်းသံပမာ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်
ပေါ်လာသည်။ ဝမ်းဖုံး တစ်ခုမှားယွင်းနေပြီဖြစ်ကြောင်းလည်း တွေး
မိလိုက်သည်။ ဝမ်းဖုံးက ...

“အိမ်ဟောင်းမှာ ရှမ်းချစ်နဲ့ အစောင့်ဆယ့်ငါးယောက်”

သူ စကားဆုံးသည်အထိ စုအိမ်း မစောင့်နိုင်တော့ဘဲ ...

“မြန်မြန်လုပ်ကြ၊ တို့တစ်တွေ အိမ်ဟောင်းကို သွားကြမယ်၊
သူတို့ဟာ တို့ကို တိုက်ခိုက်ဖို့လာတာ မဟုတ်ဘူး၊ မာထင်းကို ကယ်
တင်ဖို့လာကြတာ”

ဟု အော်ပြောလိုက်၏။ အားလုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား
ကြ၏။ အိမ်ဟောင်းသို့ ချက်ချင်း ပြန်သွားနိုင်ရန် ပြင်ဆင်လိုက်ကြ
လေသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ...

‘ခွပ် ခွပ် ခွပ် ခွပ်’

ကျယ်လောင်သော မြင်းရွာသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို
ကြားလိုက်ရ၏။ အားလုံး လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ အနီရောင်

ဝတ်ဆင်ထားသူတစ်ယောက် မြင်းခုန်းစိုင်း စီးနင်းလာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုလူသည် မြင်းပေါ်၌မှောက်လျက်လိုက်ပါလာ၏။ စုအိမ်းအနီးသို့ရောက်လျှင် ...

‘ခုန်း’

မြင်းပေါ်မှ ပြုတ်ကျသွားသည်။ ဝမ်းဖုံးပြေး၍ ဖေးမလိုက်သည်။ အနီရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူမှာ အိမ်ဟောင်းမှ အစောင့် တစ်ယောက် ဖြစ်သည်ကို သူတို့အားလုံး သိထားကြသည်။

ဝမ်းဖုံးက ...

“ပြောစမ်း ... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

ဟု လှုပ်ကာလှုပ်ကာ မေးလိုက်လေသည်။ အနီရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူက ...

“အိမ် အိမ်ဟောင်းကို ရန်သူတွေဝင်ပြီး တိုက်ခိုက်သွားကြတယ်၊ ဆရာရှမ်းချစ် သေသွားပြီ”

“မာထင်းကော ... မာထင်း ဘယ်မှာလဲ”

ဝမ်းဖုံးက အငမ်းမရ မေးလေသည်။ အနီရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူက ...

“မာထင်း ရန်သူနောက်ပါသွားပြီ”

“တောက်”

ဝမ်းဖုံး ခံပြင်းစွာ တက်ခေါက်လိုက်သည်။ သူက အိမ်ဟောင်းမှ လက်ရွေးစင်သိုင်းသမားများအား သွားရောက် ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ခြင်းကြောင့် ရန်သူသည် အိမ်ဟောင်းအား အလွယ်တကူ စီးနင်းတိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆထား၏။

သူ့တွင် အပြစ်မကင်းဟုတွေးကာ စုအိမ်းအပြစ်ပေးမည်ကို စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေလေသည်။ အနီရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူအား မြေပေါ် ချထားလိုက်ပြီး စုအိမ်းဘက် လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

အနီရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူအား ဂရုစိုက်စရာလည်း မလိုတော့ပါချေ။ ထိုလူသည် ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာ ရရှိထားသည်ဖြစ်ရာ မကြာမီ သေဆုံးသွားတော့မည် မဟုတ်ပါလား။

စုအိမ်း၏မျက်နှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင် ခက်ထန်နေလေသည်။ ဝမ်းဖုံးနှင့်ကျွန်ုပ်တို့ ငြိမ်နေလိုက်ကြ၏။ စုအိမ်းက ...

“တို့က ဒီမှာ ဂရုစိုက်နေတုန်း သူတို့က မာထင်းကို ကယ်ထုတ်သွားတာပါ။ သူတို့မှာ တို့ကိုဖြိုခွဲဖို့ အကြံအစည်ရှိနေတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားနေပြီ၊ ကဲ ... တို့လူတွေအားလုံး စုလိုက်၊ ချက်ချင်း လူစုခွဲပြီး ...”

၁၂၂ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ယခုတစ်ကြိမ်လည်း စကားဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရပါ

ချေ။

‘ခွပ်ခွပ် ခွပ်ခွပ်’

ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသည့် မြင်းခွာသံများက ဖြတ်တောက်ပစ်လိုက်၏။ မြင်းတစ်ကောင် ဒုန်းခိုင်းနှင်လာနေသည်။

မြင်းတစ်စီး လူတစ်ယောက်သည် စုအိမ်းအနီးသို့ ရောက်လာသည်။

မြင်းပေါ်မှလူကို တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် အားလုံး ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားကြလေသည်။ မြင်းစီးလာသူမှာ ကွမ်းကြိုးယန်ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ကွမ်းကြိုးယန်သည် နန်းကုန်းသက်နှင့် ဆွေးနွေးရန် ခရီးထွက်သွားသူဖြစ်ပေသည်။ ယခုသူသည် မမျှော်လင့်ထားသော အချိန်တွင် ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်လေသည်။

‘ခွပ် ခွပ် ခွပ် ခွပ်’

မြင်းခွာသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။ အဆောက်အအုံရှေ့ဝယ် လူအများ စုရုံး စုရုံး ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလျှင် အခြေအနေ ထူးခြားနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိလိုက်၏။

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (၃-စက်သိမ်း) ❖ ၁၂၃

ထို့ကြောင့် မြင်းဇက်ကြိုးတင်းတင်းဆွဲကာ ခြေလှမ်းမရစ်မီ မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်လေသည်။

“ဟာ ... ကွမ်းကြိုးယန်ပါလား။”

ဝမ်းဖုံးက ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်၏။ ကျီယန်ပိုးလည်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား၏။ စုအိမ်း၏မျက်လုံးများ ဝင်းလက်သွား၏။

“ကွမ်းကြိုးယန်”

ဟု ခေါ်လိုက်၏။ ကွမ်းကြိုးယန်က စုအိမ်းရှေ့သို့ ချက်ချင်း ပြေးသွားပြီး ဂါရဝပြုလိုက်၏။

“ငိုဏ်းချုပ်ကြီး”

စုအိမ်းက ...

“ကွမ်းကြိုးယန် ... မင်းက အချိန်မတော်ကြီး ဘယ်လိုကိစ္စနဲ့ ပြန်လာတာလဲ ... ပြောစမ်း”

ဟု မေးလိုက်သည်။ ကွမ်းကြိုးယန်က ...

“အရေးကြီးလို့ပါ။ နန်းကုန်းသက်က သဘောတူလိုက်ပါပြီ။ စုအိမ်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“အင်း ... သူ သဘောတူလိုက်တယ်ဆိုရင် ကျေနပ်အရာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အခုအချိန်မှာ သူ့ထက်မာထင်က ပိုအရေးကြီးတယ်”

၁၂၄ ❖ စက္ကနအောင်

ကွမ်းကြိုးယန် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“မာထင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး နန်းကုန်းသက်က လက်ဆောင် ပေးလိုက်ပါသေးတယ်”

“ဘာကွ”

“မာထင်းကို လူတစ်စုက ကယ်တင်ဖို့ ကြိုးစားနေပါတယ်”

“ဟား ဟား ဟား”

စုအိမ်း သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။ ကွမ်းကြိုး ယန် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား၏။ စုအိမ်းကို နားမလည်နိုင်စွာ ကြည့်လိုက်လေသည်။ စုအိမ်းက ...

“မင်းမဆိုးဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကယ်တင်ဖို့ ကြိုးစားတဲ့လူဟာ သူ ကိုယ်တိုင်ဆိုတာကော ပြောမပြလိုက်ဘူးလား”

“ဗျာ”

“နန်းကုန်းသက်ကိုယ်တိုင်က မာထင်းကို ကယ်တင်ချင်နေ တာကွ”

“ဟာ ... သူ သူက”

“ကဲ ပြောစမ်းပါဦး ... ကခြား ဘာတွေ ပြောလိုက်သေး သလဲ”

ကွမ်းကြိုးယန်က ...

သတ်စွန်းကြိုးဝမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-ဇာတ်ထိမ်း) ❖ ၁၂၅

“သူတို့ဟာ မာထင်းကို ဘယ်လိုကယ်တင်သွားတယ်ဆိုတဲ့ အစီအစဉ်ကို ပြောပြလိုက်ပါတယ်”

ကျိယန်တို့၊ ဝမ်းဖုံနှင့် စုအိမ်းတို့ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွား လေသည်။ နန်းကုန်းသက်သည် သူတို့နှင့် သဘောတူညီချက်ရသွားပြီ ဖြစ်ရာ သူလွတ်လိုက်သူများကို ကျားစာကျွေးလိုက်ပြီဖြစ်သည်။

မာထင်အား အောင်မြင်စွာ ကယ်တင်နိုင်ခဲ့သော်လည်း သူ့ အတွက် အရေးပါတော့မည် မဟုတ်ပါ။ စုအိမ်းက မာထင်းထက် သူ့အား အကျိုးကျေးဇူးပြုနိုင်သည့်သဘော ရှိနေသည် မဟုတ်ပါ လား။

စုအိမ်းက ကွမ်းကြိုးယန် ပြောသည့်စကားများကို သေသေ ချာချာ နားထောင်လိုက်၏။ ကွမ်းကြိုးယန်က လီဆင်းကို ပြောပြ လိုက်သည်။

ကျင်းရှောင်တို့၏ အစီအစဉ်များကို ပြန်လည်ပြောပြလိုက် ၏။

“သူတို့ဟာ မာထင်းကိုကယ်တင်ပြီး အာရုံတက်ချိန်မှာ ကြူ ဟွီးဆိပ်ကမ်းကို ဆိုက်ကပ်လာမယ့် ရွက်လှေတစ်စင်းနဲ့ လိုက်သွား ကြပါလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီရွက်လှေဟာ”

ကွမ်းကြိုးယန်၏ စကားကို ကြားရသောအခါ စုအိမ်း

၁၂၆ ❖ ဝတ္ထုအောင်

သဘောကျစွာဖြင့် တဟားဟား ရယ်မောလိုက်လေသည်။ ပြီးလျှင် လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်ပြီး ...

“ကဲ ... ရှိသမျှလူအားလုံး ဆိပ်ကမ်းကိုသွားကြ၊ ကျင်း ရှောင်တို့လူစုကို တစ်ယောက်မှ မလွှတ်စေနဲ့”

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေတော့သည်။ ကွမ်းကြီးယန်သည် ကြူဟွီးမြို့သို့ အချိန်မီရောက်ရှိနိုင်စေရန် လမ်း၌ မြင်းတစ်ကောင်ပြီး တစ်ကောင် ပြောင်းစီးကာ ခရီးပြင်းနိုင်လာခဲ့ရသဖြင့် လွန်စွာမှပင် ဖင်ပန်းနွမ်းနယ်နေပြီ ဖြစ်လေသည်။

သို့ပါသော်လည်း စုအိမ်း၏အမိန့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန် ဆိပ်ကမ်းဆီသို့ တက်သုတ်နှင့်သွားခဲ့လေတော့သည်။

သတ်စွန့်ကြီးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၁၂၇

ကျားရဲတွင်း၌ ကြမ္မာငင်ခြင်း

‘အောက် အီး အီး အွတ်’

ကြက်တွန်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ အရုဏ်ဦး၏ရောင် နီများ ပျံ့အန်လာပြီဖြစ်သည်။ အားထုံ စိတ်လှုပ်ရှားလာလေသည်။

“မိုးတောင်လင်းတော့မယ်၊ ဘယ်သူမှလည်း မလာသေးပါ လား”

ဟု ညည်းညူလိုက်လေသည်။ မှန်ပေသည်။ ကြူဟွီးနယ် ထဲမှ ဆုတ်လာမယ့် ကျင်းရှောင်တို့လူစုရောက်မလာကြသေးပါ။

သူတို့အား ခေါ်ထုတ်သွားမည့် ရွက်လှေကြီးလည်း ရောက် မလာသေးပါ။ အားထုံ တဖြည်းဖြည်း စိတ်ပူလာလေတော့သည်။

“မိုးလင်းရင်တော့ တို့အတွက် မလွယ်တော့ဘူး”

အားထုံက မြစ်ပြင်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ မြစ်ရေပြင်ပယ် မြူခိုးများ သိပ်သည်းနေ၏။ မြူခိုးများကြားမှ ရွက်လှေကြီးတစ်စင်း လွှားခနဲထွက်လာသည်ကို တွေးကာ မြင်ယောင်နေ၏။

သို့သော် မည်သည့်ရွက်လှေမှ ထွက်ပေါ်လာခြင်း မရှိသေး
ချေ။ အားထုံ သက်ပြင်းချကာ ကြူဟွီးမြို့ဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်၏။
ဤတွင် အဝေးမှ ဒုန်းစိုင်းနှင့်လာနေကြသည့် မြင်းစီးသမားများအား
တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

အချက်ပြမီးကျည်ကို အချိန်တန်သည်တိုင် မတွေ့ရသဖြင့်
အဆင်မပြေမှုတစ်ခုခု ဖြစ်ပေါ်နေကြောင်း နားလည်ထားပါ၏။ မြင်း
စီးသမားတစ်စု အပြင်းနှင့်လာသည်ကို မြင်လျှင် ကျင်းရှောင်တို့လူစု
ဖြစ်ရမည်ဟု အတတ်သိလိုက်လေသည်။

“အားလုံး အသင့်ပြင်ထားကြဟေ့”

အားထုံက အော်ပြောလိုက်၏။ သူ၏လူများ ချက်ချင်း
လှုပ်ရှားသက်ဝင်လာကြသည်။ မြစ်ထိပ်သို့ လာရာလမ်းဘေး တစ်
ဖက် တစ်ချက်ဝယ် လူခွဲကာ နေရာယူလိုက်ကြ၏။

သူတို့သည် လေးနှင့်မြားကို အသင့်ပြင်သူက ပြင်ထားကြ
သလို လမ်းအလယ်၌ မြှုပ်နှံထားသည့် ယမ်းထုပ်များအား ဖောက်ခွဲ
ရန် အသင့်ပြင်သူက ပြင်နေကြ၏။

‘ခွပ် ခွပ် ခွပ် ခွပ်’

မြင်းခွာသံများ တစ်စထက်တစ်စ ကျယ်လောင်လာသည်။
မြင်းစီးသမားများသည် တစ်စထက်တစ်စ နီးကပ်လာပြီ ဖြစ်လေ

သည်။ အားထုံက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ကြည့်လိုက်၏။

မြင်းစီးသမားများအား ဦးဆောင်လာသူမှာ စန့်ကွမ်းဖုံးဖြစ်
ကြောင်း မှတ်မိလိုက်လေသည်။

“စန့်ကွမ်းဖုံးတော့ လာပြီ၊ မြို့လယ်မှာ သူက ကောင်း
ကောင်းကြီး လက်စွမ်းပြခဲ့တာပဲ”

တစ်ဖန် စန့်ကွမ်းဖုံးတို့လူစု၏ အနောက်ဘက် ကိုက်သုံး
ရာခန့်အကွာမှ မြင်းစီးသမားတစ်စု ဒုန်း စိုင်းနှင့်လာနေကြသည်ကို
တွေ့မြင်လိုက်ပြန်လေသည်။ အားထုံ ရင်ထိတ်သွား၏။

“စန့်ကွမ်းဖုံးနောက်ကို လိုက်လာတဲ့ မိုးမြေဂိုဏ်းသားတွေ
များလား”

စိုးရိမ်ပူပန်စွာဖြင့် တွေးလိုက်မိ၏။

“သတိထားကြဟေ့... ရှေ့ကလူစုဟာ တို့လူတွေပဲ”

တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ပြင်ထားသည့် သူ၏လူများကို လှမ်း
ပြီး အမိန့်ပေးလိုက်၏။ သူ၏လူများသည် စန့်ကွမ်းဖုံးတို့ လူစုအား
တိုက်ခိုက်ကြတော့မည် မဟုတ်ပါချေ။

နောက်မှ လိုက်လာသူများကို အထူးဂရုစိုက်ကြတော့မည်
ဖြစ်၏။ အလင်းရောင် မိုမိုထွက်ပေါ်လာသည်။ မကြာမီ ဝန်းကျင်
တစ်ခုလုံး လင်းလင်းကျင်းကျင်း ဖြစ်လာတော့မည်။

၁၃၀ ❖ ဝတ္ထုအောင်

အားထုံနောက်မှ လိုက်လာသည့်လူစုအား မျက်တောင်မခတ် ကြည့်နေ၏။ စန့်ကွမ်းဖုံးတို့လူစုသည် ယမ်းထုပ်များ ဖြုပ်နှံထားသည့် နေရာအနီးသို့ ရောက်လာခဲ့ကြ၏။

အားထုံက လက်တစ်ဖက်မြှောက်လိုက်၏။ သူက လက်ကို ပြန်ချလိုက်သည်နှင့် သူ၏လူများက ယမ်းထုပ်များကို ဖောက်ခွဲပစ်လိုက်ကြမည် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအခါ နောက်မှလိုက်လာသူများသည် ပြင်းထန်သောပေါက်ကွဲမှုကြီးကြောင့် အရိုးအသား ရှာမရအောင် စိစိညက်ညက် ကျေသွားလိမ့်မည် ဖြစ်လေသည်။

အားထုံက မျက်လုံးကျွတ်ထွက်တော့မတတ် မျက်လုံးပြူးကြီးများဖြင့် စိုက်ကြည့်၏။ သူ၏လူများက သူ့လက်ပြန်ချပြီး အချက်ပေးမည့်အချိန်ကို ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြင့် စောင့်မျှော်နေကြလေသည်။

“ဟာ ... လျှူခင်းတို့လူစုပဲ”

အားထုံ လွှတ်ခနဲ အော်လိုက်သည်။ မှန်ပေသည်။ နောက်မှ လိုက်လာသူများမှာ ရန်သူမဟုတ်ဘဲ လျှူခင်းတို့လူစု ဖြစ်နေလေသည်။ အားထုံက ...

“တို့လူတွေပဲ”

ဟု အော်ပြောလိုက်၏။ သူ၏လူများ သက်ပြင်းချလိုက်ကြလေသည်။ ကြူဟွီးမြို့တွင်းသို့ဝင်သွားသူများ အသုတ်လိုက် အသုတ်

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (၃-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၁၃၁

လိုက် ပြန်လည်ထွက်ခွာလာခဲ့ကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

မာထင်းအား ကယ်တင်ခဲ့သည့် ကျင်းရှောင်တို့လူစု ရောက်ရှိလာဖို့သာလျှင် ကျန်လေတော့သည်။

ကျင်းရှောင်တို့ရောက်လာပြီးသည်နှင့် မြစ်ထဲမှ ဘွားခနဲ ပေါ်လာမည့် လှေကြီးနှင့် အပြန်ခရီးနှင့်ရန်သာ ရှိတော့၏။

အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ပြီဖြစ်၍ ရွက်လှေကြီးပေါ်တွင် ဖျော်ရွှင်စွာ အနားယူနိုင်ကြမည် ဖြစ်ပေသည်။ စန့်ကွမ်းဖုံးနှင့် လျှူခင်းတို့လူစုကို တွေ့မြင်ရသော်လည်း ကျင်းရှောင်တို့လူစုကိုမူ မတွေ့ရသေးပါချေ။

သို့သော် အားထုံက ကျင်းရှောင်အတွက် စိတ်မပူပါ။ ကျင်းရှောင်သည် မာထင်းအား ကယ်ထုတ်လာနိုင်လိမ့်မည်ဟု တစ်ထစ်ချယုံကြည်ထားလေတော့သည်။

သူ၏အတွေး မမှားဟု ဆိုနိုင်၏။ သူကြည့်နေစဉ်မှာပင် အပြင်းမောင်းနှင်လာနေသော မြင်းလှည်းတစ်စီးအား ခြံရံကာ လိုက်ပါလာကြသည့် မြင်းစီးသမားများသည် မြစ်ဆိပ်ဆီသို့ ဒုန်းစိုင်းနှင့် လာနေကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရတော့သည်။

‘ခွပ် ခွပ် ခွပ် ခွပ်’

မြင်းခွာသံကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။ စန့်ကွမ်း

၁၃၂ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ဖုံးတို့လူစု မြစ်ဆိပ်သို့ ရောက်ရှိလာကြပြီဖြစ်လေသည်။ စန့်ကွမ်းဖုံးက မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်၏။

အားထုံက ဝမ်းသာအားရ ပွေ့ဖက်ဆီးကြိုလိုက်လေသည်။

“မင်းရဲ့ လက်သံကို ဒီကတောင် ကြားရတယ်ကွ”

ဟု ပြောလိုက်၏။ စန့်ကွမ်း သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ဟား ဟား ဟား ... အစ်ကိုကြီးကျင်းရှောင်က ခွင့်မပြုလို့ပေ။ သူက ခွင့်ပြုလိုက်ရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးနေတဲ့ စုအိမ်းကို အဖြီးကုပ်သွားအောင် ကျွပ်လုပ်နိုင်တယ်။ သူ့ရဲ့ အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခုလုံး မြေပေါ် ပြားပြားဝပ်ခေောင် လုပ်နိုင်တယ်ဗျ”

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ အားထုံက သူ၏ပန်းကို ပုတ်လိုက်ပြီး ...

“ငါယုံပါတယ်ကွာ၊ ဒါပေမဲ့ တို့က စုအိမ်းကို ရှင်းပစ်ဖို့ မလိုဘူးလေ၊ စုအိမ်းကို ရှင်းပစ်လိုက်ရင် သူဟာ လူယုတ်မာတစ်ယောက်ဆိုတာ မဖော်ထုတ်နိုင်တဲ့အပြင် အများအမြင်မှာ သူရဲကောင်းကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်သွားတော့မှာပေါ့ကွာ”

စန့်ကွမ်းဖုံးက ...

“ဟော ... လျှူခင်းတောင် ရောက်လာပြီ၊ သူ့ကြောင့်

သတ်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းထမ်း (ဒု-အတ်သိမ်း) ❖ ၁၃၃

ကျုပ်က အချက်ပြပြီး ကျည်ပစ်ဖို့တောင် အချိန်မရှိတော့ဘူး၊ စုအိမ်းရဲ့ ကြွက်သိုက်ကို စီးရုံပစ်လိုက်ရတာပေါ့”

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

‘ခွပ် ခွပ် ခွပ် ခွပ်’

မြင်းခွာသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ လျှူခင်းတို့လူစု ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်လေသည်။ လျှူခင်းက မြင်းပေါ်မှ ဆင်းလာရင်း

“ညကြီးအချိန်မတော် လူတစ်စုက စုအိမ်းရဲ့ အဆောက်အအုံဆီကို ဦးတည်သွားနေတာတွေ့လို့ ကျုပ်လည်း ဘာမှ စဉ်းစားမနေနိုင်တော့လည်း လုပ်လိုက်ရတာဗျ”

ဟု အော်ပြောလိုက်လေသည်။ စန့်ကွမ်းဖုံး မျက်မှောင်ကြုတ်သွား၏။

“လူတစ်စု ... ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ... လက်နက်အပြည့်အစုံပါတယ်၊ မိုးမြေရိုက်က လူတွေဆိုတာ သေချာတယ်”

“သူတို့က ဘာလုပ်နေကြတာလဲ”

“ကျုပ် ဘယ်သိမလဲ”

ဝမ်းဖုံးတို့လူစုအား တွေ့ခုံရသည့်ကိစ္စမှာ သူတို့၏အစီအစဉ်တွင် မပါသဖြင့် ပဟေဠိသဖွယ် ဖြစ်နေလေတော့သည်။ အားထုံက...

“ကဲ ... ဒါတွေ ထားလိုက်ပါတော့၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံး ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ်ကျေခွဲကြတယ်ဆိုရင် ပြီးတာပဲမဟုတ်လား”

ဟု ပြောလိုက်၏။ ထိုစကားကြားလျှင် လျှူခင်းနှင့် စန်ကွမ်း ဖုံးတို့ ကျေနပ်သွားကြ၏။ အားထုံက ...

“ကျင်းရှောင်တို့လူစု ပြန်ရောက်လာပြီဆိုင် တို့ကိစ္စအားလုံး အောင်မြင်သွားပြီး အပြန်ခရီးစဖို့ပဲ လိုတော့တယ်”

လျှူခင်းနှင့် စန်ကွမ်းဖုံးတို့ ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြ၏။ မလှမ်း မကမ်းတွင် မြင်းစီးသမားတစ်ဖုက မြင်းလှည်းတစ်စီးအား ခြံရံကာ ဒုန်းစိုင်းနှင့်လာနေကြသည်ကို တွေ့မြင်နေရပြီ ဖြစ်လေသည်။

လျှူခင်းက ...

“ကျင်းရှောင်က ကျုပ်ကိုသတိရတာပဲ ကျေးဇူးတင်ရမလို ဖြစ်နေပြီ၊ ကျုပ်က ငှက်ပျောသီးအခွံနွာစားရသလို လွယ်လွယ် ကလေးပဲ၊ ရတဲ့ငွေနဲ့တောင် မကာမိတော့ဘူး”

ပြောပြီး သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်၏။ သူ၏မျက်ဝန်းအစုံ ဝယ် သမီးကလေး လျှူဟုန်အား မြင်ယောင်လာလေ၏။ မကြာမီ သူ အိမ်ပြန်နိုင်ပေတော့မည်။

မာထင်းအား ကယ်ထုတ်ရာ၌ ရရှိသည့်ငွေနှင့်ဆိုလျှင် သူ၏ သမီးလေး လျှူဟုန်အား ကောင်းစွာ ဆေးကုသပေးနိုင်ပေလိမ့်မည်။

သမီးလေး မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းပြန်ရလာပါလျှင် လျှူခင်း သဘော ကျစွာ ပြုံးမိပြန်သည်။

“ဟေ့ ... ဘာတွေ သဘောကျလို့ ဒီလောက်တောင် ပြုံးနေ ရတာလဲ”

စန်ကွမ်းဖုံးက မေးလိုက်လေသည်။ လျှူခင်း ရယ်မော လိုက်သည်။

“ကျုပ်ရဲ့ သမီးအကြောင်း တွေးခိလိုပါ”

“ခင်ဗျားသမီးလေး မျက်စိခုကွပေးနေတယ်ဆို”

“ဟုတ်တယ် ... မြွေဆိပ်သင့်တာပေါ့ဗျာ”

“ဆေးကုလို့ မရဘူးလား”

လျှူခင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဆေးကုဖို့ အစီအစဉ် လုပ်ထားပြီးပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ သမား တော်ကိုပေးဖို့ ငွေလိုနေတယ်ဗျာ”

“အခုတော့ ပေးစရာမလိုတော့ဘူးပေါ့”

“ဟုတ်တာပေါ့ ... ဟား ဟား ဟား”

လျှူခင်း သဘောကျစွာ ရယ်မောနေ၏။ လျှူခင်း အဖွဲ့ဖြူး နေသည်ကို ကြည့်ကာ အားထုံပင် ပြုံးစိစိ ဖြစ်လာလေသည်။ စန် ကွမ်းဖုံးက လျှူခင်း၏ဘေး၌ ထိုင်ချလိုက်လေ၏။

၁၃၆ ❖ ဝတ္ထုအောင်

သူ၏မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနက်နေသည်။

“မင်းက သမီးကို ဆေးကျပြီးရင် နောက်ထပ်အလုပ်လုပ် မယ်လို့ စိတ်ကူးသေးသလား”

ဟု မေးလိုက်၏။ လျှူခင်း ခပ်သွက်သွက်ပင် ခေါင်းယမ်း လိုက်လေသည်။

“ကျုပ် အေးအေးဆေးဆေး နေတော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထား တယ်ဗျာ။ ကျုပ်သမီးလေး လူလားမြောက်ပြီး ကြီးပြင်းလာအောင် ပြုစုစောင့်ရှောက်ရဦးမယ်လေ”

“အင်း ... ခင်ဗျားကတော့ တည်ငြိမ်တဲ့ဘဝကို ရသွားပြီပေါ့ ဗျာ။ ကျုပ်တို့ကကော”

“ဘာလဲ ... ခင်ဗျားက ကြေးစားလောကမှာပဲဆက်ပြီး ကျင်လည်နေဦးမှာလား”

စန့်ကွမ်းဖုံး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်လေ ... ကျုပ်က ကြေးစားဖြစ်ဖို့ မွေးလာခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ မဟုတ်လား”

လျှူခင်း ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။ ထိုစဉ် ...

“ကျင်းရှောင်နဲ့ စီမင်းယုတို့ ရောက်လာပြီကွ”

အားထုံ၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (၃-ဇာတ်ဆင်း) ❖ ၁၃၇

လေသည်။ လျှူခင်းနှင့် စန့်ကွမ်းဖုံးတို့ ခုန်ထလိုက်လေသည်။

မှန်ပေသည်။ မြင်းလှည်းတစ်စီးအား ခြံရံလိုက်ပါလာသည့် မြင်းစီးသမားများ ရောက်ရှိလာကြပြီ မဟုတ်ပါလား။ ရှေ့ဆုံးမှ ရောက်လာသူမှာ ကျင်းရှောင်ဖြစ်လေသည်။ ကျင်းရှောင်က ...

“အားထုံ”

ဟု ခေါ်လိုက်သည်။ အားထုံက ပြေးသွားပြီး ...

“ဇာထင်းကော”

ဟု မေးလိုက်သည်။ ကျင်းရှောင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“မြင်းလှည်းထဲမှာ”

အားထုံ၊ လျှူခင်းနှင့် စန့်ကွမ်းဖုံးတို့က ကျင်းရှောင်အား အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ကြ၏။ ကျင်းရှောင်၊ စီမင်းယုနှင့်အတူ အနက် ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူ ဆယ့်နှစ်ယောက် လိုက်ပါသွားလေသည်။

ယခုမှ အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူ ရှစ်ယောက်သာ ကျန် တော့သည်။ သူတို့သည် အိမ်ဟောင်းအား စီးနင်းတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည် ဖြစ်ရာ ကျန်လူများနှင့်စာလျှင် အန္တရာယ် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်တိုးခဲ့သူ များဟု ဆိုနိုင်၏။

မာထင်းအား လွယ်လင့်တကူ ကယ်ထုတ်လာနိုင်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်သည်ကိုလည်း အားလုံး နားလည်သဘောပေါက်ကြ၏။

၁၃၈ ❖ ပတ္တအောင်

ကျင်းရှောင်ကို ပို၍ လေးစားသွားကြသည်။

ကျင်းရှောင်မှ အန္တရာယ်နှင့် ရှေ့ဆုံးမှ ရင်ဆိုင်တတ်သူ မဟုတ်ပါလား။ ကျင်းရှောင်က ပြီးဆုံးသွားသောကိစ္စတစ်ခုကို ပြန်လည် အစဖော်ရန် လွန်စွာမှပင် ဝန်လေးသူဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အားထုံ၊ လှူခင်းနှင့် စန့်ကွမ်းပုံးတို့အနီးသို့ ရောက်လာသည်နှင့် ...

“က ... အားလုံးအသင့်ပြင်ထားကြပါ။ ရွက်လှေရောက်လာ တာနဲ့ အမြန်ဆုံး တက်ကြမယ်။ အချက်ပြမီးဖိုလိုက်ပါ”

ဟုပြောလိုက်၏။ အားလုံးက မြစ်ပြင်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက် ကြ၏။ ထို့နောက် မီးဖိုလိုက်ကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် မြစ်ရေပြင်၌ ဝိတ် ဆီးနေသော နှင်းထူကြားမှ ရွက်လှေကြီး တစ်စင်း သွားခနဲ ထွက်ပေါ် လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

ကျန်မင်းသည် မုတ်ဆိတ်မွေး၊ ပါးမြိုင်းမွေး ထူပျစ်စွာ ရှိသူ ဖြစ်လေသည်။ သူသည် အသက်တစ်ဆယ့်သုံးနှစ်အရွယ်က စပြီး မြစ်ရေပြင်၌ လည်းကောင်း၊ ပင်လယ်ပြင်၌ လည်းကောင်း ကျင်လည် ကျက်စားခဲ့သူဖြစ်လေသည်။

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-အတ်သိမ်း) ❖ ၁၃၉

သူ၏ဘဝ လျင်မြန်စွာ တိုးတက်လာခဲ့သည်မှာ ကောင်း ရောင်းကောင်းဝယ် လုပ်ကိုင်စားသောက်ခြင်းကြောင့် မဟုတ်ပါချေ။ သူသည် လစ်လျှင်လစ်သလို တိုက်ခိုက်လုယက်တတ်သော ပင်လယ်ဓားပြတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

သူသည် ပင်လယ်ပြင်၌ လုယက်တိုက်ခိုက်သော်လည်း မြစ်ပြင်၌မူ သူဌေးကြီးနန်းကုန်းသက်၏ ကုန်ပစ္စည်းများကို သယ်ယူ ပို့ဆောင်ပေးခြင်းလုပ်ငန်းဖြင့် ဟန်ဆောင်မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသူ ဖြစ် လေသည်။

မကြာသေးမီက နန်းကုန်းသက်က သူ့အား ကြူပွီးမြို့သို့ သွားရန် အမိန့်ပေးခဲ့၏။

ကြူပွီးနယ်တွင် နန်းကုန်းသက်၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ရှိနေစဉ်က ခေါက်တို့ခေါက်ပြန်သွားကာ သယ်ဆောင်ရလေ့ရှိသော် လည်း မကြာသေးမီက သူဌေးကြီးနန်းကုန်းသက်၏ စီးပွားရေး လုပ် ငန်းများ ဆုံးရှုံးသွားခြင်းကြောင့် အလုပ်မရှိဘဲ ဖြစ်နေခဲ့ရသည်။

ယခု နန်းကုန်းသက်က အမိန့်ပေးလိုက်ခြင်းကြောင့် ပျော် ရွင်သွား၏။ သို့မဟုတ်လျှင် သူက ပင်လယ်ပြင်သို့ထွက်ကာ ဓားဖြ တိုက်မိလိမ့်မည် ဖြစ်လေသည်။

သူသည် ချက်ချင်းလိုပင် ရွက်လှေကြီးကို ကြူပွီးမြို့သို့

နှင်ခွဲ၏။ မြစ်ပြင်ဝယ် သူ၏ရွက်လှေကြီးသည် ကြီးမားခိုင်ခံ့ပြီး လွန်စွာမှ လျင်မြန်သည်ဟု နာမည်ရထား၏။

ကျန်မင်းက ရွက်ကုန်ဖွင့်ကာ ခရီးနှင့်ခွဲလျှင် နန်းကုန်းသက် အမိန့်ပေးလိုက်သည့်အတိုင်း မိုးလင်းစအချိန်တွင် ကြူဟွီးဆိပ်ကမ်း ၏ တောင်ဘက်အစွန်ဆုံးနေရာအနီးသို့ ရောက်လာခဲ့လေသည်။

ကျန်မင်းက အခန်းတွင်း၌ထိုင်ကာ အရက်သောက်နေ၏။ ရုတ်တရက် ခြေသံများထွက်ပေါ်လာပြီး သူ၏တပည့်တစ်ယောက် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာကာ ...

“ဆရာ ... လမ်းပေါ်က အချက်ပြမီးခိုးတွေ့ရပါတယ်”

ဟု အစီရင်ခံလိုက်လေသည်။ ကျန်မင်း ထိုင်ရာမှ ဆတ်ခနဲ ထလိုက်သည်။ အခန်းအပြင်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ လှေဦးပိုင်းသို့ ရောက်လျှင် ကမ်းစပ်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်လေသည်။

နံနက်စောစောအချိန် မြူနှင်းများကျနေသည်ဖြစ်ရာ ကုန်း ပေါ်သို့ မပီပိုးတဝါးသာ တွေ့ရ၏။ ကုန်းပေါ်မှ မီးခိုးများ ထွက်ပေါ် နေသည်မှာ အမှန်ပင်။

“တို့ကို အချက်ပြတာပဲ”

ကျန်မင်းသည် မီးခိုးဖြင့်အချက်ပြမှုကို ကောင်းစွာနားလည် ထားသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ...

“တို့လှေကို အမြန်ဆုံးနှုန်းနှု အချက်ပြမီးခိုးထွက်ပေါ်နေတဲ့ ဆီကို ဦးတည်သွားကြမယ်၊ ကံ ... လုပ်ကြဟေ့”

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်၏။ လှေထိုးသားများ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား၏။ အမိန့်ပေးသံများ ဆက်တိုက်ထွက်ပေါ်လာသည်။ ရွက် လှေကြီးသည် အချက်ပြမီးခိုး ထွက်ပေါ်လာရာဆီသို့ ဦးတည်ကာ လျင်မြန်စွာ ရွေ့လျားသွားလေသည်။

ကျန်မင်းက လှေဦး၌ရပ်နေဆဲ။ လေတဟူးဟူး တိုက်ခတ် နေသဖြင့် သူ၏အဝတ်အစားများ တဖျပ်ဖျပ် လူးလွန်နေလေသည်။ လှေကြီးမှာ ကမ်းခြေနှင့် တစ်စ တစ်စ နီးကပ်လာပြီ ဖြစ်လေသည်။

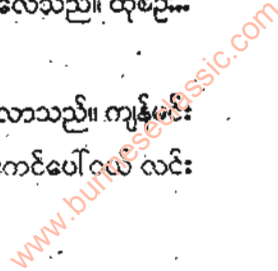
ကမ်းပေါ်၌ အသင့်စောင့်ကြိုနေကြသည့် လူတစ်စုရှိနေ သည်ကိုလည်း တွေ့မြင်ရ၏။

“သူဌေးကြီးကတော့ ထူးထူးခြားခြား လုပ်နေပြီထင်တယ်၊ ငါ့လှေနဲ့လိုက်မယ့်လူတွေဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ကုန်သည်ပွဲစားတွေ မဖြစ်နိုင်ဘူး”

ဟု စိတ်ထဲကျိတ်ပြီး မှတ်ချက်ချလိုက်လေသည်။ ထိုစဉ်...

“မီး မီး”

စူးရှသော အော်မြည်သံများထွက်ပေါ်လာသည်။ ကျန်မင်း က အပေါ်မော့ကြည့်လိုက်၏။ ထိုအခါ ကောင်းကင်ပေါ်ဝယ် လင်း

၁၄၂ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ယုန်ငှက်တစ်ကောင် ပျံဝဲနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထိုလင်းယုန်ငှက်သည် သုံးလေးပတ် ပျံဝဲလိုက်ပြီး ရွက်လှေ
ရှိရာသို့ တစ်ဟုန်ထိုး စိုက်ဆင်းလာလေသည်။ ကျန်မင်းမျက်နှာ ပြုံး
ရွှင်သွား၏။

“သူဌေးကြီးနန်းကုန်းသက်က ဘာတွေများ အရေးကြီးနေ
ပြန်ပြီလဲမသိဘူး” ဟု ရေရွတ်လိုက်၏။

သူဌေးကြီးနန်းကုန်းသက်သည် အကြောင်းထူးရှိလေတိုင်း
လေ့ကျင့်မွေးမြူထားသည့်လင်းယုန်ငှက်များဖြင့် စာပို့လေ့ရှိသည်။

ကျန်မင်း၏ရွက်လှေ ပင်လယ်ပြင်သို့ ရောက်နေသည့်တိုင်
နန်းကုန်းသက်၏လင်းယုန်များက အရောက်လာနိုင်ကြသည်။

လင်းယုန်ငှက်သည် ရွက်လှေပေါ်ထိုးဆင်းလာပြီး ကျန်မင်း
၏ပခုံးပေါ်ဝယ် နားလိုက်၏။ ကျန်မင်းက လင်းယုန်၏ခြေထောက်၌
ချိတ်ဆွဲထားသည့် ရွှေကြွတ်ကလေးကို ဖြုတ်ယူလိုက်၏။

ရွှေကြွတ်ကလေးကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ စာတစ်စောင် ပါရှိ
လာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ကျန်မင်းက စာကိုဖတ်ကြည့်လိုက်
သည်။ ထိုအခါ စာထဲ၌ ...

ကျန်မင်း ...

ဒီစာကိုရတာနဲ့ ကြူပုဒီးဆိပ်ကမ်းက ပြန်ထွက်လာခဲ့ပါ။

သက်စွန့်ကြိုဝမ်း သွေးခင်းလမ်း (၃-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၁၄၃

ဘယ်သူ့ကိုမှ ခေါ်လာစရာမလိုဘူး၊ လှေနဲ့လိုက်ဖို့စီစဉ်ထားတဲ့လူ
တွေကို မလိုအပ်တော့ဘူး။ သူတို့ကို ထားပစ်ခဲ့ပြီး ချက်ချင်း ပြန်လှည့်
လာခဲ့ပါ။

သူဌေးကြီး နန်းကုန်းသက်

ဟု ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ကျန်မင်း မျက်
မှောင်ကြုတ်သွား၏။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ... သူဌေးကြီးနန်းကုန်းသက်က စိတ်
ထားပြောင်းသွားပြီး ငါ့ကို ပြန်ခေါ်လိုက်တာပါလား။”

ဟု ညည်းညူလိုက်၏။ ကျွန်းပေါ်မှလူများကို လှမ်းကြည့်
လိုက်လေသည်။ ထိုအခါ ကုန်းပေါ်မှလူများသည် သူတို့အား လက်
ငှေ့ယမ်းပြနေကြသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

သူတို့သည် ရွက်လှေဆိုက်ကပ်လိုက်သည်နှင့် အမြန်ဆုံး
တက်နိုင်ရန် စီစဉ်နေကြပုံလည်း ရ၏။ ကျန်မင်း သက်ပြင်းချလိုက်
သည်။

“ငါက သူဌေးကြီးနန်းကုန်းသက်ဆီက အကြောင်းငွေယူထား
တာ၊ သူ့ရဲ့အမိန့်ကိုပဲ နာခံရမှာပေါ့”

ဟု ညည်းညူလိုက်လေသည်။ ထို့နောက် သူ့၏ လက်
ထောက်ဘက်သို့လှည့်ကာ ...

“တို့ရွက်လှေကို ချက်ချင်း နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်မယ်၊ အမြန်ဆုံးဖြစ်ပါစေ”

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်၏။ သူ၏လက်ထောက် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား၏။ သို့သော် လင်းယုန်ငှက်ရောက်လာပြီး စာတစ်စောင်ရရှိပြီးနောက် ကျန်မင်း သဘောထားပြောင်းလဲသွားရသည်မှာ အကြောင်းရှိရမည်ဟု နားလည်ထားလေသည်။

တို့ကြောင့် စောဒက မတက်တော့ဘဲ ...

“ရွက်လှေကို ချက်ချင်း နောက်ပြန်လှည့်မယ်”

ဟု အော်ပြောလိုက်၏။ အမိန့်ပေးသံများ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ထွက်ပေါ်လာလေတော့သည်။

ရွက်လှေကြီးသည် အရှိန်ပြင်းစွာ ရေထုကို ထိုးခွဲရင်း ကမ်းစပ်ဆီသို့ ချဉ်းကပ်လာနေပြီဖြစ်လေသည်။ ကျင်းရှောင်တို့အားလုံး ရွက်လှေကြီး လျင်မြန်စွာ ချဉ်းကပ်လာပုံတို့ ကြည့်နေကြ၏။

အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများကား တာဝန်ပြီးဆုံးတော့မည် ဖြစ်ရာ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေကြ၏။ ရွက်လှေကြီးဆီသို့ လက်ဝှေ့ယမ်းပြရင်း တဟေးဟေး အော်ဟစ်နေကြ၏။

နံနက်မိုးလင်းလာပြီဖြစ်သည်။ သူတို့လူစုမှာ ပွင့်တက်စနေရောင်ခြည်အောက်ဝယ် ထင်ထင်ရှားရှား ရှိနေမိ၏။ သူတို့လူစုမှ ထွက်ပေါ်နေသည့် အသံပလံများကို အဝေးမှပင် ကြားနိုင်လေသည်။ သို့ပါသော်လည်း ကျင်းရှောင်က ဟန့်တားခြင်းမပြုချေ။

ရွက်လှေပေါ်သို့ တက်ပြီးသည်နှင့် မိုးမြေရိုက်သားများ ရာထောင်ချီပြီးလိုက်လာပါလည်း သူတို့အား ဒုက္ခပေး၍ ရတော့မည် မဟုတ်ကြောင်း နားလည်ထား၏။

လျှူစင်း၊ စန့်ကွမ်းဖူး၊ စီမင်းယု၊ အားထုံနှင့်ကျင်းရှောင်တို့ ပခုံးချင်း ယှဉ်ကာရပ်နေကြသည်။

ကျင်းရှောင်က ရွက်လှေကြီး မကြာမီ ကမ်းစပ်သို့ ဆိုက်ရောက်လာတော့မည် ဆိုသည်ကိုသိလျှင် ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွား၏။

မြင်းလှည်းအနီး၌ လူသူတစ်စုံတစ်ယောက်မှ ရှိမနေပါချေ။ ကျင်းရှောင်က မြင်းလှည်းတံခါးဆွဲဖွင့်လိုက်၏။ ထိုအခါ အတွင်းဘက်၌ ခွေခွေလေးရှိနေသည့် မာထင်းအား တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

သူက ကြက်ကလေး ငှက်ကလေးတစ်ကောင်သဖွယ် ဖမ်းခေါ်လာခြင်း မဟုတ်ပါ။ စုအိမ်း၏အန္တရာယ်မှ လွတ်မြောက်နိုင်စေရန် အချိန်လုနေရသဖြင့် ဂရုမစိုက်နိုင်အားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ကျင်းရှောင်က မာထင်း၏သွေးကြောများ ဖွင့်ပေးလိုက်

၁၄၆ ❖ ဝတ္ထုအောင်

သည်။ မာထင်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာ၏။

“မင်းတို့ ဘယ်သူတွေလဲ”

ပထမဦးဆုံးထွက်ပေါ်လာသောစကားသံသည် ကျင်း
ရှောင် အကျပ်ရိုက်သွားသော မေးခွန်းဖြစ်သည်။ ကျင်းရှောင် ပြီး
လိုက်ပြီး ...

“ကြေးစားတွေပါ”

“ဘာ”

“လူတစ်ယောက်က ခင်ဗျားကို အသက်ရှင်လျက် စုအိမ်း
လက်ထဲက ကယ်တင်ချင်တယ်။ ကျုပ်တို့ကို ငွေပေးပြီး ငှားတယ်။
ကျုပ်တို့က ခင်ဗျားကိုကယ်တင်ခဲ့တယ်။ ပြီးရင် ငွေပေးတဲ့လူဆီကို
လွှဲပြောင်းပေးလိုက်မယ်။ ဒါပဲပေါ့ဗျာ”

မာထင်း၏မျက်နှာတွင် ထူးခြားသော အရိပ်အယောင်များ
ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ကျင်းရှောင်ကို စေ့စေ့ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“ကျုပ်ကိုလိုချင်တာ ဘယ်သူလဲ”

“သူဌေးကြီး နန်းကုန်းသက်”

“ဘာလုပ်ဖို့ ကျုပ်ကိုလိုချင်တာလဲ”

ကျင်းရှောင် ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။

“ဒါတော့ သူနဲ့တွေ့မှ မေးကြည့်တာ ကောင်းပါလိမ့်မယ်”

မာထင်း မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“နန်းကုန်းသက်အကြောင်း ငါကြားဖူးတာပေါ့။ သူဟာ ကြူ
ဟွီးနယ်ရဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို ချုပ်ကိုင်ချယ်လှယ်ခဲ့တဲ့လူပေါ့။
“သူ့ကို ငါက သိပ်ပြီး သဘောမကျဘူး။ သူကလည်း ငါ့ကို သဘောကျ
မယ်လို့ မထင်ဘူး”

ကျင်းရှောင်က ...

“ဒါတော့ သူနဲ့တွေ့မှ ဆွေးနွေးပေတော့။ သူက ခင်ဗျားကို
မိုးမြေ့ကိုလားချုပ်ရာထူး ပြန်ရအောင် ကြိုးစားပေးလိမ့်မယ်။ ကျုပ်တို့
ကလည်း အတတ်နိုင်ဆုံး ခင်ဗျား သက်သောင့်သက်သာလိုက်နိုင်
အောင် စီစဉ်ပေးမယ်။ ကဲ ... သွားကြရအောင်”

သူက မာထင်းအား မြင်းလှည်းအတွင်းမှ ခေါ်ထုတ်လိုက်
၏။ မာထင်းက ဆင်းလိုက်သည်။ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ ပိန်လို့လွန်းလှ
သည်။

အသားအရေကို ကြည့်ပုံဖြင့် ရောဂါဝေဒနာ တစ်စုံတစ်ရာ
ခံစားနေရသူဖြစ်မှန်း သိနိုင်၏။ မာထင်းမှာ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား
လိုက်သည်နှင့် မျက်လုံးများ နီရဲသွားသည်အထိ ချောင်းတဟွတ်
ဟွတ် ဆိုးလိုက်လေသည်။ ကျင်းရှောင် ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“ခင်ဗျား လမ်းလျှောက်သွားလို့ မဖြစ်ဘူး။ အားထုံက

ခင်ဗျားကို ထမ်းသွားလိမ့်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။ သို့နောက် အားတုံဘက်သို့ လှည့်လိုက်
၏။ အားတုံက သူ၏စကားကို ကြားဟန်မတူဘဲ အဝေးသို့ ငေးမွှော်
ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကျင်းရှောင်က ...

“ခင်ဗျား”

သူ့စကားဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရပါချေ။

“သူတို့လာကြပြီ”

အားတုံ၏ လေးလေးဝင်ပင်စကားသံကြီး ထွက်ပေါ်လာ
လေသည်။ ကျင်းရှောင်လည်း အားတုံကြည့်နေသည့်နေရာဆီသို့ ရှမ်း
ကြည့်လိုက်မိပြီဖြစ်သည်။

ထိုအခါ အဝေးမှ ဖုန်တထောင်းထောင်းထလာသည်အထိ
များပြားလှသော မြင်းစီးသမားများ ဒုန်းစိုင်းနှင်လာနေကြသည်ကို
တွေ့ရလေသည်။

သူတို့ ဆိပ်ကမ်းဘက်သို့ ဆုတ်ခွာလာခဲ့သည်ကို မိုးမြေ
ဝိုင်းသားများ သိသွားကြဟန် တူလေသည်။ အင်အားအလုံးအရင်း
ဖြင့် လိုက်လာကြပြီတည်း။ ကျင်းရှောင်က ...

“ခင်ဗျား စီစဉ်ထားပြီးပြီလား”

ဟု မေးလိုက်၏။ အားတုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

“ပြီးပြီ၊ ကျုပ်တို့ဆီကိုရောက်ဖို့ ကိုက်သုံးရာလောက်အလို
လမ်းမကြီးပေါ်မှာ”

“ကောင်းပြီ ... ခင်ဗျားထူတွေကို လွှတ်ပြီးနေရာယူခိုင်း
လိုက်ပါ”

အားတုံ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားလေသည်။ ကျင်းရှောင်ကို
ကြည့်ကာ ...

“ဘာလုပ်ဖို့လဲ”

“ကျုပ်တို့ဒိတ်ဆွေတွေကို ဟန့်တားရမယ်လေ”

“လိုသေးလို့လား”

“လိုရမယ်ရပေါ့”

အားတုံ ပြုံးလိုက်သည်။

“ဒီအချိန်ရောက်မှ ဘာမှ စိုးရိမ်စရာ မလိုတော့ပါဘူးဗျာ”

ကျင်းရှောင်က ...

“အားတုံ ... ကျုပ်တို့ဟာ ဘယ်တော့မှ သက်မပြတ်ရဘူး

ဆိုတာ ခင်ဗျားမေ့နေပြီလား”

ဟု ပြောလိုက်၏။ အားတုံ၏မျက်နှာပေါ်မှ အပြုံးရိပ်များ
ကွယ်ပျောက်သွားသည်။ မျက်ချင်း တည်တည်ကြည်ကြည်ဖြစ်သွား
ပြီး ...

၁၅၀ ❖ ဝတ္ထုအောင်

“မင်း တော်တယ်၊ ငါက ဒီအလုပ်ကိုစွန့်ပြီး သူဌေးကြီး နန်း ကုန်းသက်ဆီမှာ နေလာတာကြာပြီမို့ ကြေးစားတွေရဲ့ ပညတ်ချက် တွေကို မေ့နေပြီလေကွာ”

ပြောပြီး သူ၏လူများကို လက်ရပ်ခေါ်လိုက်၏။ သူ၏လူ ခြောက်ယောက် ရောက်ရှိလာသောအခါ ...

“မင်းတို့နေရာယူကြ၊ တို့မိတ်ဆွေတွေကို ကြိုဆိုကြရ အောင်”

ဟု ပြောလိုက်၏။ သူ၏လူခြောက်ယောက် ကြောင်အမ်း အမ်း ဖြစ်သွား၏။ တစ်ယောက်က ...

“ကျုပ်တို့ အခုပဲ သွားကြတော့မှာ မဟုတ်လား”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။ အားထုံက ...

“အေး ... ဟုတ်တယ်၊ မသွားခင် နှုတ်ဆက်သွားကြမလို့ ကွ”

ထိုလူခြောက်ယောက် သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်ကြ လေသည်။ ထို့နောက် ချက်ချင်းပင် လူစုခွဲကာ ပြေးထွက်သွားကြ လေသည်။

အားထုံက ကျင်းရှောင်ဘက်သို့လှည့်ကာ ...

“မင်း ကျေနပ်ပြီလား”

သက်စွန့်ကြိုးဝမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-ဇာတ်ဆီမ်း) ❖ ၁၅၁

ဟု မေးလိုက်၏။ ကျင်းရှောင် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး ...

“ကျုပ် ဘယ်တော့မှ အမှားမလုပ်တော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ် ထားတယ်ဗျ”

ဟု ပြောလိုက်၏။ သူ၏စကားသံ အေးစက်မာကျောနေ၏။ သူသေကိုယ်သေ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲဝင်ခါနီးမျိုး၌ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိသော စကားသံတည်း။

အားထုံ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား၏။

“မင်းက”

သူ၏စကားသည် တစ်ဝက်တစ်ပျက်ဖြင့် ရပ်သွားသည်။ ရှေ့ဆက်မပြောနိုင်လောက်သော အကြောင်းတစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်လာ လေသည်။ ထိုအကြောင်းချင်းရာသည်ကား ...

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

အားလုံး လွှတ်ခနဲ ရေရွတ်ကာ ကမ်းစပ်ဆီသို့ ပြေးသွားနေ ကြသည် မဟုတ်ပါလား။ ကျင်းရှောင်၏မျက်လုံးများ အရောင် တဖိတ်ဖိတ် ဝင်းလက်တောက်ပနေ၏။

ကြေးစား (သို့မဟုတ်) ပိုးဖလပ်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို နှု နှေ့တွေးနေမိ၏။ သူတို့သည် သူတစ်ပါးမလုပ်လိုသော အလုပ်ကို စွဲ များကို အခကြေးငွေယူကာ သက်စွန့်ဆံဖျား လုပ်ကိုင်နေကြရသည်။

သူတို့အား စေခိုင်းသူများကလည်းကောင်း၊ သိုင်းလောက
သားများသည်လည်းကောင်း ငွေမျက်နှာတစ်ခုတည်းသာ ကြည့်
သော လူယုတ်မာများဟု ကင်ပွန်းတပ်ကြ၏။

သူတို့သည် အသက်နှင့်ရင်းနှီးရာသဖြင့် ထိုက်သင့်သော အခ
ကြေးငွေယူရသည်။ အလုပ်ရှင်ခိုင်းသမျှ ပြီးမြောက်အောင် သက်စွန့်
ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်သည်။

သူတို့သည် လူယုတ်မာများ၊ မလိုလားအပ်သူများဟု သတ်
မှတ်ကာ သူတို့အား အသုံးချပြီးသည်နှင့် စွန့်ပစ်သူများ၊ သူတို့အား
စတေးကာ အကျိုးအမြတ် ရှာကြသူများ မရေမတွက်နိုင်ရှိနေသည်
ကိုမူ မည်သူသိနိုင်အံ့နည်း။

ယခုပင်လျှင် ရွက်လှေကြီးသည် ကမ်းစပ်ဆီသို့ အရှိန်ပြင်း
စွာ ဦးတည်လာနေရာမှ ရုတ်တရက် အရှိန်နှေးကွေးသွားသည်။ ရွက်
လှေကြီးသည် ဦးလှည့်ကာ ကမ်းစပ်ကို ရှောင်ခွာသွား၏။

တစ်ခဏအတွင်းပင် ကမ်းစပ်နှင့်ဝေးရာ ရေလယ်သို့ အရှိန်
ပြင်းစွာ ထွက်ခွာသွား၏။ အကူအညီ အပူတပြင်း လိုအပ်နေသည့်
သူတို့လူစုအား ကျောခိုင်းစွန့်ခွာသွားပြီဖြစ်သည်။

နန်းကုန်းသက်က အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် မာထင်းနှင့်
တကွ သူတို့လူစုအား စတေးလိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ကျင်းရှောင်

ကောင်းစွာနားလည်မိ၏။

အားလုံးသောလူများက နောက်လှည့်ထွက်ခွာသွားသော
ရွက်လှေကြီးအား ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ကြည့်နေကြချိန်တွင်
ကျင်းရှောင်က အားထုံ၏လူများဘက်သို့ လှည့်ကာ လက်ငွေယမ်းပြ
လိုက်လေတော့သည်။

မြူနင်းများ ကျဆင်းနေသည်။ အောင်မြင်စွာ ဆုတ်ခွာသွား
နိုင်တော့မည်ဖြစ်ရာ လျှူခင်း၊ စန့်ကွမ်းဖုံးနှင့် စီမင်းယုတို့ ပျော်ရွှင်
နေကြ၏။

ခေါင်းကြီးထံမှ ငှားရမ်းလာကြသူများသည်လည်း ထိုနည်း
နှင့်နှင်ပင်။ သို့သော် ရွက်လှေကြီးသည် ရုတ်တရက် နောက်ကြောင်း
ပြန်လှည့်ကာ ထွက်ခွာသွားသည်တွင် အားလုံးသောလူများ ကြောင်
အမ်းအမ်း ဖြစ်ကုန်ကြလေတော့သည်။

ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ငေးကြည့်နေစဉ် ရွက်လှေကြီး
သည် မြူနင်းများအကြား တိုးဝင်ကာ ကွယ်ပျောက်သွားလေတော့
သည်။

“ဟေး ... ပြန်လာခဲ့”

၁၅၄ ❖ ဝတ္ထုအောင်

“တို့ ဒီမှာကွ၊ ဘယ်သွားမလို့လဲ”

“မြန်မြန်ပြန်လာခဲ့”

အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အော်ဟစ်လိုက်ကြလေသည်။ သို့သော် ရွက်လှေကြီးပေါ်မှ လူများ သည် သူတို့၏အော်ဟစ်သံကို ကြားနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါချေ။

ရွက်လှေကြီး မြင်ကွင်းမှ ကွယ်ပျောက်သွားလျှင် အနက် ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူများ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြလေတော့ သည်။

“တို့ကိုထားပြီး ထွက်သွားပြီ”

“တို့ကို ဘာကြောင့် ခေါ်မသွားတာလဲ”

“တမင်သက်သက် ထားပစ်ခဲ့တာ”

မကျေမနပ်ဖြင့် ဝေဖန်ပြောဆိုသံများ ဆူဆူညံညံ ထွက် ပေါ်လာလေသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ...

‘ဝုန်း ဝုန်း ဝုန်း’

ကျယ်လောင်သော ပေါက်ကွဲသံများ တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ် လာသည်။ အားလုံး ထိတ်လန့်သွားကြ၏။

လှည့်ကြည့်လိုက်ကြသောအခါ ကိုက်သုံးရာခန့် အကွာတွင် ဖုန်လုံးကြီးများ တထောင်းထောင်းထသွားသည်ကို တွေ့ရ၏။

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (၃-အတ်သိမ်း) ❖ ၁၅၅

အော်ဟစ်အမိန့်ပေးသံ၊ လူသံ၊ မြင်းဟိသံများလည်း ပွက် ပွက်ညံ့သွားလေသည်။

“သူတို့လာကြပြီ”

လျှူခင်းက ပြောလိုက်၏။ စန့်ကွမ်းဖုံးနှင့် စီမင်းယုတို့ လှုပ် လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြလေသည်။ စန့်ကွမ်းဖုံးက ...

“ကျင်းရှောင်ကော”

ဟုမေးလိုက်သည်။ သူတို့သုံးယောက် ရှာဖွေကြည့်လိုက် သောအခါ ကျင်းရောင်သည် အားထုံ၏လူများအား ကွက်ကဲအမိန့် ပေးနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။ လျှူခင်းက ...

“သူက ဘယ်တော့မှ တွေဝေမနေဘူးဗျ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။ စကားဆုံးလျှင် ခါးမှခားကို ဆွဲထုတ် လိုက်လေသည်။ လက်ရှိ သူတို့ရင်ဆိုင်နေရသည့် အခြေအနေကို အားလုံး နားလည်သဘောပေါက် သွားကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

နန်းကုန်းသက်သည် သူ၏ကတိကို ဖောက်ဖျက်ကာ သူတို့ အား ပြန်လည်ခေါ်ယူမည့် ရွက်လှေကြီးအား နောက်ပြန်လှည့်သွား စေခဲ့ပြီဖြစ်သည်

မိုးမြေဂိုဏ်း၏ပိုင်နက်ထဲဝယ် ကူညီမည့်သူမရှိဘဲ ကျန်ရစ် ခဲ့သည့် သူတို့လူစုသည် ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးကာ လွတ်မြောက်ရန်

ကြီးစားရတော့မည် ဖြစ်လေသည်။

စန်ကွမ်းဖုံးနှင့် စီမင်းယုတို့လည်း ဓားကိုယ်စီခွဲထုတ်လိုက်ကြ၏။ ခေါင်းကြီး၏လူများ (ဝါ) အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားကြသူများမှာ ပျာယာခတ်နေကြ၏။

ရွက်လှေကြီး နောက်ပြန်လှည့်သွားသလို မှန်တိုင်းဂိုဏ်းသားများလည်း အင်အားအလုံးအရင်းဖြင့် လာနေကြပြီ မဟုတ်ပါလား။ လျှူခင်းက ...

“မင်းတို့ကိုကယ်မယ့်သူ လာကော့မှာမဟုတ်ဘူး၊ မင်းတို့ကို ရှင်းပစ်မယ့်သူတွေပဲ လာလိမ့်မယ်၊ အသက်မသေချင်ရင်တော့ တိုက်ခိုက်ဖို့ အသင့်ပြင်ထားပေတော့”

ဟု အော်ပြောလိုက်၏။ သူ၏စကားကြားလျှင် အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူများလည်း မိုးမြေဂိုဏ်းသားများ အပြင်းနှင့် လာနေသည်ကို သတိပြုမိသွားကြလေသည်။

“ဒါက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

“ကျုပ်တို့က လူကယ်ပြီးတာနဲ့ ပြန်ရမယ်လို့ ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား”

“ကျုပ်တို့ကို သေတွင်းထဲပို့တာဟာ ဘာသဘောလဲ”

မကျေမနပ်ဖြင့် တစ်ယောက်စာစ်ပေါက် အော်ပြောလိုက်

ကြလေသည်။ စန်ကွမ်းဖုံး ဒေါပွသွား၏။ အန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရချိန်ဝယ် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အပြစ်ဖို့ကာ စိတ်ဝမ်းကွဲနေသည်ကို မလိုလားပါ။ ထို့ကြောင့် ...

“မင်းတို့ချည်းပဲ ရွေးပြီးဒုက္ခရောက်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ငါတို့လည်း ရန်သူနဲ့ရင်ဆိုင်ကြရဉာဏ် အပိုတွေ ပြောမနေနဲ့”

ဟု အော်ပြောလိုက်လေသည်။ စီမင်းယုနှင့် လျှူခင်းတို့ကလည်း အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများကို ခပ်တည်တည် စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

မိုးမြေဂိုဏ်းသားများနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်း မရှိမိကိုယ်အချင်းချင်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ရမည့် အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ...

“ကျုပ်တို့ကို နန်းကုန်းသဗ္ဗိက သစ္စာဖောက်လိုက်ပြီ၊ သူကတိအတိုင်း ကျုပ်တို့ကို ပြန်ခေါ်ဖို့ ရွက်လှေကြီးလွှတ်လိုက်ပေမယ့် အခုတော့ ရွက်လှေကို ပြန်ခေါ်လိုက်ပြီ၊ ကျုပ်တို့ကို စတေးပစ်ဖို့ အမိန့်ပေးလိုက်ပြီ၊ ကံ ... အားလုံး အသင့်ပြင်ထားကြပါ၊ ကျုပ်တို့ဟာ အမြဲတမ်း အန္တရာယ်နဲ့ ရင်ဆိုင်နေရသူတွေပဲ၊ အန္တရာယ်ကို မမှုလို့ ကြေးစားဘဝကို ပျော်ပိုက်ပြီးမှတော့ ကြောက်စရာလို့ပါဘူး၊ ရန်သူကို ရင်ဆိုင်မယ်၊ လုံးဖောက်ပြီး ထွက်မယ်၊ ကျုပ်တို့အစွမ်း

၁၅၈ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာ ရန်သူတွေသိသွားအောင် ပြကြသေးတာပေါ့”

စကားသံတစ်ချက် ပြတ်သားစွာ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ၏။ အားလုံး လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ တောင်ကမူ ကုန်းလေးပေါ်ဝယ် မားမားမတ်မတ် ရပ်နေသည့် ကျင်းရှောင်အား တွေ့လိုက်ရ၏။

ကျင်းရှောင်သည် တိုက်ပွဲဝင်တော့မည့် စစ်သူကြီး တစ်ယောက်၏အသွင် ရှိနေလေသည်။ ကျင်းရှောင်၏စကား ကြားလိုက်ရလျှင် အားလုံး တက်တက်ကြွကြွ ဖြစ်သွားကြလေတော့သည်။

မှန်ပေသည်။ သူတို့သည် အသက်ကို လောင်းကြေးထပ်ထားသည့် ကြေးစားများ ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်ပါလား။ ကျင်းရှောင်က

“အားလုံး အသင့်ပြင်ပါ။ စန့်ကွမ်းဖုံး ... မင်းက ယမ်းထုပ်တွေကို တွင်တွင်ကျယ်ကျယ်သုံးနိုင်အောင် စီစဉ်ပါ။ ကျန်တဲ့လူတွေက လေးမြားတွေကို အသင့်ပြင်ထား။ ရန်သူတွေ တို့နဲ့ လက်တစ်ကမ်း ရောက်လာတဲ့အထိ စောင့်ပြီး ချွေမှုန်းပစ်မယ်။ သူတို့ ဖရိုဖရဲလူစုက သွားအောင် တက်ညီလက်ညီတိုက်ခိုက်ပြီး ဟိုဘက်ကို ဆုတ်သွားကြမယ်”

သူက ဆိပ်ကမ်းတောင်ဘက်သို့ ညွှန်ပြလိုက်၏။ ဆိပ်ကမ်းတောင်ဘက်ဝယ် တောအုပ်များ ရှိနေပါ၏။ ကွင်းပြင်ပမာရှိနေသော

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းထမ်း (ဒု-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၁၅၉

ဆိပ်ကမ်းမြေနှင့်စာလျှင် တောအုပ်အတွင်း၌ လုံလုံခြုံခြုံနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

စန်းကွမ်းဖုံးက သူ၏လူများကိုခေါ်ကာ ပြေးထွက်သွား၏။ ကျင်းရှောင်စကားကြောင့် အားလုံး ညီညီညွတ်ညွတ် ပြန်ဖြစ်သွားကြ၏။

ရန်သူနှင့်ရင်ဆိုင်ရန် အသင့်ပြင်လိုက်ကြ၏။ လျှူခင်း၊ စီမင်းယုနှင့်အားထုံတို့က ကျင်းရှောင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားကြလေသည်။ လျှူခင်းက ...

“မာထင်းကို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

ဟု မေးလိုက်၏။ ကျင်းရှောင်က ...

“ခေါ်သွားရမှာပေါ့”

“ဗျာ”

“တို့က သူ့ကိုကယ်တင်ဖို့လာခဲ့တာပဲ။ သူ့ကိုခေါ်သွားနိုင်မှ တို့ရဲ့လုပ်ငန်း အောင်မြင်တယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့”

“ခင်ဗျားသဘောက”

“တို့တစ်တွေ နန်းကုန်းသက်နဲ့ စာရင်းရှင်းကြမယ်လေ” လျှူခင်း ကျေနပ်သွားလေသည်။

“ကောင်းဘယ်”

၁၆၀ ❖ ဝဏ္ဏအောင်

စီမင်းယုနှင့် အားထုံတို့လည်း သဘောကျသွား၏။ ကျင်း
ရှောင်က ...

“ကဲ ... ကျုပ်က မကြာမခဏ သစ္စာဖောက်တာခံခဲ့ရတယ်။
ဒီတစ်ကြိမ်မှာ ကိုယ့်လူအချင်းချင်း သစ္စာဖောက်တာမဟုတ်လို့ ခြေ
သာသေးတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သစ္စာဖောက်တဲ့ လူတွေဟာ နောက်
ဆုံးတော့ သူတို့အမှားကို သိသွားကြတာချည်းပါပဲ။ ကဲ အားထုံ ...
မင်းက မြင်းလှည်းကို အသင့်ပြင်ထားပါ။ မာထင်းကို မြင်းလှည်းနဲ့
ခေါ်သွားမှဖြစ်မယ်”

“ကောင်းပြီ”

အားထုံက မာထင်းအား ဆတ်ခနဲပွေ့ချီပြီး မြင်းလှည်းပေါ်
တင်လိုက်၏။ ထို့နောက် မြင်းလှည်းအတွင်း၌ သက်သောင့်သက်သာ
နေနိုင်စေရန် ပြုလုပ်ပေးပြီး မြင်းလှည်းတံခါးကို လုံလုံခြုံခြုံ ပိတ်
ထားလိုက်လေသည်။ ကျင်းရှောင်က ...

“လျှူခင်း ... မင်းက တောအုပ်ဘက်ကိုသွားပြီး ရှင်းထား၊
စီမင်းယု ... မင်းလည်းလိုက်သွား၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်ပဲ သွားကြ၊
အဖော်ခေါ်မသွားနဲ့”

စီမင်းယုနှင့် လျှူခင်းတို့သည် ကျင်းရှောင်အား တအံ့တဩ
ကြည့်လိုက်မိကြလေသည်။ ကျင်းရှောင်က သူတို့အား အန္တရာယ်နှင့်

သတ်ခွန်ကြီးဖမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၁၆၁

ဝေးရာသို့ အရင်ဦးဆုံး ထွက်သွားခိုင်းခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။
ကျင်းရှောင်အား လေးစားကြည်ညိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာ
ကြသည်။ ကျင်းရှောင်က ...

“မင်းတို့နှစ်ယောက် တောအုပ်ထဲရောက်လို့ အန္တရာယ်ကင်း
တယ်ဆိုရင် အချက်ပြလိုက်”

ငါ့ဆက်တည်းပင် အားထုံဘက်လှည့်ကာ ...

“အားထုံ ... မင်းက သူတို့အချက်ပြတာကိုမြင်ရင် မြင်း
လှည်းမောင်းသွားပေတော့”

“မင်းကော”

အားထုံက ပြန်မေးလိုက်သည်။ ကျင်းရှောင် ပြုံးလိုက်လေ
သည်။

“ငါက မုန်တိုင်းဂိုဏ်းသားတွေကို ဆုံးမရဦးမယ်လေကွာ”

ပြောပြီး ခန့်ကွမ်းပုံးရှိရာသို့ ခပ်သွက်သွက် လှမ်းထွက်သွား
လေသည်။ အားထုံ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ မြင်းလှည်းပေါ် ခုန်
တက်လိုက်၏။

စီမင်းယုနှင့်လျှူခင်းတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်
လိုက်ကြသည်။ လျှူခင်းက ...

“သွားစို့”

၁၆၂ ❖ ဝတ္ထုအောင်

မြင်းတစ်ကောင်ပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်၏။ စီမင်းယုလည်း မြင်းပေါ်ခုန်တက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အဝေး၌ တွေ့မြင်နေရာသည် တောအုပ်ဆီသို့ ဒုန်းစိုင်းမောင်းနှင်သွားကြ၏။

ထိုအချိန်ဝယ် ယမ်းထုပ်ပေါက်ကွမှုကြောင့် ဖရိုဖရဲဖြစ်သွား ကြသည့် မိုးမြေဂိုဏ်းသားများမှာ ပြန်လည်စုစည်းမိသွားကြပြီ ဖြစ် လေသည်။

ပြာသံများပေးရင်း ရှေ့ဆက်တက်လာကြ၏။ ကျင်းရှောင် က စန့်ကွမ်းဖုံးအနီးသို့ ရောက်သွားပြီး ဖြစ်၏။

“ယမ်းထုပ်တွေ သုံးလို့ရမလား”

စန့်ကွမ်းဖုံး ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“ရတယ်၊ ဒါပေမဲ့ လမ်းပေါ်မှာ သွားပြီးမြှုပ်ထားဖို့ အချိန် မရတော့ဘူး”

“ဒါဖြင့်”

“သူတို့နီးကပ်လာတဲ့အထိ စောင့်ရမှာပဲ၊ အနားကို ရောက် လာမှ ယမ်းထုပ်တွေကို မီးရှို့ပစ်လို့ ဖြစ်ပါတယ်”

“ကောင်းပြီ”

ကျင်းရှောင်က လေးနှင့်မြားကို ယူလိုက်သည်။ ထို့နောက် တစ်ဟုန်ထိုးနှင်လာကြသည့် မိုးမြေဂိုဏ်းသားများကို လှမ်းကြည့်

သတ်စွန့်ကြိုဝမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၁၆၃

လိုက်လေတော့သည်။

မိုးမြေဂိုဏ်းသားများသည် အားထုံ ကြိုတင်စီစဉ်ထားခဲ့ သည့် ယမ်းထုပ်များ ပေါက်ကွမှုကြောင့် အတော်ပင် အထိနာသွားခဲ့ ကြလေသည်။

သို့သော် ခေါင်းဆောင်လာကြသည့် ဝမ်းဖုံး၊ ကျီယန်နိုးနှင့် ကွမ်းကြိုးယန်တို့က ချက်ချင်းပင် ပြန်လည်စုစည်းနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ နောက် ရှေ့သို့ လျင်မြန်စွာ တက်စေသည်။

ကြေးစားများသည် ဆိပ်ကမ်းဝယ် ချောင်ပိတ်မိနေကြပြီ ဖြစ်သည်။ ကြေးစားများအား ခေါ်ဆောင်သွားမည့် ရွက်လှေကြီး သည် ရောက်ရှိလာပြီးမှ ကြေးစားများကို လျစ်လျူရှုကာ ကျောခိုင်း ထွက်ခွာသွားပြီဖြစ်၏။

နန်းကုန်းသစ်သည် သူ၏ကတိအတိုင်း ဆောင်ရွက်လိုက် ပြီ ဖြစ်လေသည်။

အကြံအစည်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်မည့်သူ ရှိတော့မည် မဟုတ် ပါ။ မိုးမြေဂိုဏ်းသည် ကြူပျိုးနယ်၌ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ပြန် လည် ဖြစ်ထွန်းလာသည်နှင့် လက်မထောင်နိုင်တော့မည် ဖြစ်သည်။

ကြေးစားတစ်စုအား သုတ်သင်ရှင်းလင်းရန် အရေးကြီးဆုံး ဖြစ်သည်ဟု ကွမ်းကြီးယန် နားလည်ထား၏။ ထို့ကြောင့် ...

“မြန်မြန်သွားကြစမ်း၊ ကြေးစားတစ်ယောက်ကို သုတ်သင် နိုင်ရင် ဆုငွေတစ်သောင်း ချီးမြှင့်မယ်”

မိုးမြေဂိုဏ်းသားများ အားတက်လာကြသည်။ ငြာသံများ ပေးရင်း ရှေ့သို့ တရကြမ်း တက်ကြလေသည်။ မိုးမြေဂိုဏ်းမှ ရှိသမျှ လူ အကုန်အီလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝမ်းဖုံး၊ ကွမ်းကြီးယန်နှင့် ကျီယန်တို့လည်း မြင်းကိုယ်စီ မြင့် တရကြမ်း နှင်သွားလေသည်။ တဖြည်းဖြည်း ဆိပ်ကမ်းအနီးသို့ ချဉ်းကပ်မိသွားပြီဖြစ်၏။

ထိုစဉ် ကျင်းရှောင်တို့၏ ခုခံတိုက်ခိုက်မှုကို ခံလိုက်ရလေ တော့သည်။

“ပစ်”

စန့်ကွမ်းဖုံး၏ အင်နိုပေ.သံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ် လာ၏။ သူတို့သည် မီးရှို့ထားသော ယမ်းထုပ်များဖြင့် တအား ပစ် ပေါက်လိုက်ကြလေသည်။

‘ဝုန်း ဝုန်း ဝုန်း’

“ဟီး ဟီး ဟီး”

“အား”

“အောင်မယ်လေး”

မြင်းဟီသံ၊ စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ မိုးပြိုသည့်အလား ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ရှေ့ဆုံးမှ တက်လာကြသည့် မိုးမြေဂိုဏ်း သားများသည် ယမ်းထုပ်များ ပေါက်ကွဲမှုကြောင့် သေသူသေ၊ ဒဏ် ရာရသူရကာ ဖရဲဖရဲ ဖြစ်သွားကြလေသည်။ သို့တိုင် ...

“တက်ကြ”

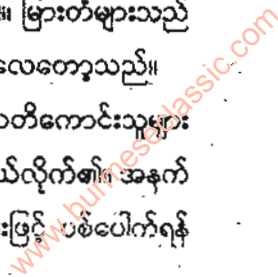
“ရန်သူတွေသုတ်သင်ကြ”

“မိုးမြေဂိုဏ်းရဲ့သတ္တိကိုပြကြ”

ခေါင်းဆောင်များ၏ အမိန့်ပေးသံကြောင့် မိုးမြေဂိုဏ်းသား များသည် အသက်ကိုပင် အရေးမစိုက်ကြဘဲ ရှေ့သို့တရကြမ်း တက် လာကြပြန်လေတော့သည်။

ယခုတစ်ကြိမ် မိုးမြေဂိုဏ်းသားများသည် လေးမြားများဖြင့် တရကြမ်း ပစ်ခတ်ကာ တက်လာကြခြင်းဖြစ်၏။ မြားတံများသည် မိုးသီးမိုးပေါက်များသဖွယ် တဖွဲဖွဲကျဆင်းလာလေတော့သည်။

ကျင်းရှောင်နှင့် စန့်ကွမ်းဖုံးတို့ကား သတိကောင်းသူများ ဖြစ်ကြလေရာ ဓားများဖြင့် ဝှေ့ယမ်းပြီး ကာကွယ်လိုက်၏။ အနက် ရှောင် ဝတ်ဆင်ထားသူများကား ယမ်းထုပ်များဖြင့် ပစ်ပေါက်ရန်

၁၆၆ ❖ ဝတ္ထုအောင်

သာ အာရုံစိုက်နေကြ၏။

ယမ်းထုပ်များ ပေါက်ကွဲမှုဒဏ်ကြောင့် မိုးမြေဂိုဏ်းသားများ မရှုမလှစံနေရသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေကြ၏။

ထိုအချိန်တွင် မြားတံများ တဖွဲဖွဲ ကျဆင်းလာသည်ဖြစ်ရာ ကမန်းကတမ်း ရှောင်တိမ်းလိုက်ကြပါသော်လည်း ...

“အား”

“အွန်”

“အောင်မယ်လေး”

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ ဆက်တိုက်ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူများသည် တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် မြားချက်ထိမှန်ကာ လဲကျကုန်၏။

ဝို၍ဆိုသည်မှာ မီးရှို့ထားသော ယမ်းထုပ်များအား ကိုင်ဆောင်ထားသူများအား မြားချက်ထိမှန်သွားခြင်းဟည်း။ ထိုလူများ လဲကျသွားသောအခါ ယမ်းထုပ်များသည် ပေါက်ကွဲကုန်တော့သည်။

ယမ်းထုပ်များသည် မိုးမြေဂိုဏ်းသားများအား ထိမှန်ခြင်း မရှိတော့ဘဲ ကိုယ့်အချင်းချင်း ထိမှန်သွားလေတော့သည်။

‘ဝုန်း’

“အား”

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၁၆၇

“အောင်မယ်လေး”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ဆက်တိုက်ထွက်ပေါ်လာ၏။ အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူများကား အခြေအနေမဟန်တော့ချေ။ ကျင်းရှောင်က အားထုံရှိရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ထိုအခါ အားလုံသည် တောအုပ်ဆီသို့ မြင်းလှည်းဒုန်းစိုင်းမောင်းနှင်သွားနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။ ကျင်းရှောင်က စန့်ကွမ်းဖုံးဘက်သို့ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ စန့်ကွမ်းဖုံး ပြီးလိုက်သည်။

“ကျင်းရှောင် ... ခင်ဗျားသွားနှင့်၊ ကျုပ် သူတို့ကို ဟန်တားထားလိုက်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ ကျင်းရှောင်၏ဓန္ဒာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွား၏။

“မင်း”

စန့်ကွမ်းဖုံးက လက်ငှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။

“သွားမှာသာ သွားစမ်းပါဗျာ၊ ကျုပ်လိုက်လာခဲ့ပါ့မယ်”

ထိုအချိန်ဝယ် မိုးမြေဂိုဏ်းသားများသည် ငြာသံပေးကာ တက်လာကြပြီဖြစ်လေသည်။ ယမ်းထုပ်များ ပေါက်ကွဲမှုကြောင့် မီးခိုးလုံးများ နေရာအနှံ့ ဖြစ်ပေါ်နေလေသည်။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး မီးခိုးငွေ့များ ဖုံးလွှမ်းနေပြီး မပီပီးတဝါး ဖြစ်နေ၏။ မိုးမြေ့ရိုက်သားများသည် ဟိုမှသည်မှ သွားခနဲ သွားခနဲ ထွက်ပေါ်လာကြသည်။ စန္ဒကွမ်းဖုံးက ...

“ကျင်းရှောင် ... ခင်ဗျားဘာလုပ်နေတာလဲ၊ သွားပါတော့ လား၊ မာထင်းကိုခေါ်ထုတ်သွားဖို့ ခင်ဗျားမရှိလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ပြီးတော့ နန်းကုန်းသက်”

သူက စကားဆုံးအောင် မပြောနိုင်ပါတော့ချေ။ အနီးသို့ ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်သော မိုးမြေ့ရိုက်သားအား ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက် လိုက်ရလေသည်။

ကျင်းရှောင်လည်း မြားနှင့်တရစပ်ပစ်ခတ်နေရာမှ မြားတံ ကုန်သွားလျှင် ဓားဆွဲထုတ်ကာ တိုက်ခိုက်နေရပြီဖြစ်သည်။ စန္ဒကွမ်း ဖုံးဆိုလိုသည့် စကားအဓိပ္ပာယ်ကို ကျင်းရှောင် ကောင်းစွာ နားလည် မိလေသည်။

မိုးမြေ့ရိုက်သားများ အလုံးအရင်းဖြင့် တိုက်ခိုက်လာသည် ဖြစ်ရာ အနိုင်တိုက်ခိုက်နိုင်ဖို့ ဆိုသည်မှာ အိပ်မက်မျှသာ ဖြစ်ပေမည်။ သူတို့လူစုသည် မိုးမြေ့ရိုက်၏ လူလှိုင်းအောက်ဝယ် တဖြည်းဖြည်း နစ်မြုပ်သွားရမည်ဖြစ်၏။

ခုခံတိုက်ခိုက်နေလျှင်လည်း အကျိုးရှိမည် မဟုတ်ကြောင်း

တွေ့မိသည်။ ထို့ကြောင့် ...

“စန္ဒကွမ်းဖုံး ... မင်း လိုက်ခွဲ”

ဟု အော်ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် မိုးမြေ့ရိုက်သားများ ကြားမှ ထိုးဖောက်ကာ ပြေးထွက်သွားလေသည်။ မိုးမြေ့ရိုက်သား များသည် အင်အားအလုံးအရင်းဖြင့် ရောက်ရှိလာကြပြီး အနီးကပ် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေရပြီ ဖြစ်၏။

အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူများသည် သိုင်းပညာမခေ ကြပါသော်လည်း များပြားလှသည့် မိုးမြေ့ရိုက်သားများနှင့် ရင်ဆိုင် ရသောအခါ တဖြည်းဖြည်း ခြေကုန်လက်ပန်းကျလာကြသည်။

မိုးမြေ့ရိုက်သားများ၏လက်ချက်ဖြင့် တစ်ယောက်ပြီး တစ် ယောက် လဲကျသွားလေတော့သည်။

ဆူဆူညည်ည အော်ဟစ်သံများသည် အနောက်ဘက်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။ ကျင်းရှောင်က တကြမ်း ပြေးလွှားလာ ခဲ့သည်။

သူ့အတွက် မြင်းတစ်ကောင် ရယူဖို့ပင် အချိန်မရတော့ချေ။ ကိုယ်ဖော့ပညာအသုံးပြုကာ ပြေးသွားရာ အတန်ကြာလျှင် တော

၁၇၀ ❖ ဝတ္ထုအောင်

အုပ်ဆီသို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

သူ့အား လျှူခင်းနှင့် စီမင်းယုတို့က ဆီးကြိုလိုက်ကြလေသည်။ လျှူခင်းက ...

“စန့်ကွမ်းပုံးကော”

ဟု မေး၏။ ကျင်းရှောင်က ...

“သူလိုက်လာလိမ့်မယ်”

ဟုသာ ပြောနိုင်တော့၏။ နန်းကုန်းသက်၏ သံစွာဖောက်ခြင်း ခံလိုက်ရပြီးနောက် သူတို့အခြေအနေ မဟန်တော့သည်ကို အားလုံး နားလည်သဘောပေါက်မိကြ၏။

မိုးမြေကိုင်းသည် ကြူဟွီးနယ်တွင် တန်ခိုးထွားလှပေသည်။ ကြူဟွီးနယ်ကား ကျယ်ဝန်းလှသည်။

ထို့ကြောင့် ကြူဟွီးနယ်မှ လွတ်မြောက်သွားရန်ဆိုသည်ကို စဉ်းပင်မစဉ်းစားဝံ့ကြချေ။ အားထုံက သူတို့အနီးသို့ ရောက်လာသည်။

“မြင်းလှည်းနဲ့ဆက်သွားနေလို့ကတော့ အကြောင်းထူးမှာ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့ကိုထမ်းပြီးခေါ်သွားတာ ကောင်းမယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။ မှန်ပေသည်။ တောအုပ်ထဲဝယ် မြင်းလှည်းနှင့် ခြေရာဖျောက်သွားဖို့ လွယ်မည်မဟုတ်ပါ။ မြင်းလှည်း

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၁၇၁

သည် သူတို့သွားရာလမ်းကို ဖော်ပြနေပေလိမ့်မည်။

ကျင်းရှောင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကောင်းတယ်၊ သူ့ကို ခင်ဗျားပဲတာဝန်ယူလိုက်ပါ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။ အားထုံ ပြန်လှည့်ထွက်သွား၏။ ထိုစဉ် ပြေးလွှားသွားကြသည့် ခြေသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ကျင်းရှောင်တို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ကြသည်။ ထိုအခါ အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူ သုံးယောက် ပြေးလွှားလာနေကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ထိုလူသုံးယောက်စလုံး သွေးအလူးလူး ပေကျံနေသည်။ လက်ချည်းဗလာ ထွက်ပြေးလာခဲ့ကြပုံရ၏။ ကျင်းရှောင် မျက်နှာပျက်သွား၏။

“စန့်ကွမ်းပုံးကော”

ဟု မေးလိုက်သည်။ ထိုလူများက ခေါင်းယမ်းလိုက်ကြလေသည်။

“မတွေ့ဘူး”

“သူ”

ကျင်းရှောင် စကားတစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်သွား၏။

၁၇၂ ❖ ဝတ္ထုအောင်

အကြောင်းကား ဆူဆူညံညံအသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး မိုးမြေရိုက်သံများ သူတို့ထံသို့ ပြေးလွှားလာနေကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျင်းရှောင် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ သူက စန့်ကွမ်းဖုံးကို မှောင်လင့်နေသော်လည်း တကယ်တမ်း ရောက်လာသူများမှာ မိုးမြေရိုက်သံများ ဖြစ်နေ၏။

ဤသို့ဆိုစေ စန့်ကွမ်းဖုံးသည် ရုတ်တရက် ကျင်းရှောင်၏ ချက်နှာ ခက်ထန်သွားသည်။

“သွားကြမယ်”

အော်ပြောပြီး တောအုပ်ထဲသို့ ပြေးဝင်သွား၏။ လျှူခင်းစီခင်းယုနှင့်အားထုံတို့သည် သူ၏နောက်မှ ပြေးလိုက်လာကြလေသည်။

“မပြေးနဲ့”

“လိုက်ကြဟေ့”

“မလွတ်စေနဲ့ဟေ့”

မိုးမြေရိုက်သံများကလည်း တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အော်ပြောကာ နောက်မှတရကြမ်းလိုက်လာကြ၏။

‘ဝိုး ဝိုး ဝိုး’

သယ်စွန်ကြီးလမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-ဇာတ်ဆင်း) ❖ ၁၇၃

မြားတံများသည်လည်း တရစစ် ပစ်လွှင့်လာလေတော့သည်။ ကျင်းရှောင်တို့လူစုမှာ နောက်လှည့်မကြည့်တော့ဘဲ တအား ပြေးလွှားနေကြရလေသည်။

ပြေးရင်း ပြေးရင်း ...

“အား”

စူးရှသောအော်ဟစ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူတစ်ယောက်မှာ မြားချက်ထိမှန်ကာ မြေပေါ်လဲကျသွားလေသည်။

သူ့အား မည်သူမျှ အရေးမစိုက်ကြဘဲ ဆက်၍ပြေးလွှားသွားကြ၏။ တစ်ခဏအကြာတွင် ...

“အောင်မယ်လေး”

အော်ဟစ်သံများနှင့်အတူ အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူ တစ်ယောက်သည် လေတုတ်တိုက်ကာ လဲကျသွား၏။ မြေပေါ်မှ လှူးလိမ့်ယရန် ကြိုးစားနေစဉ်မှာပင် မိုးမြေရိုက်သံများသည် သူ၏ အနီးသို့ ရောက်ရှိလာပြီး ဓားများဖြင့် ခုတ်ချလိုက်ကြ၏။

“အား”

အသံနက်ကြီး ထွက်ပေါ်လာသည်။ အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူအတူက မှောင်လင့်ချက်မရှိတော့ချေ။

၁၇၄ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ကျင်းရှောင် ဒေါပွသွား၏။

သို့သော် ခုခံတိုက်ခိုက်ခြင်းသည် အဓိပ္ပာယ်မဲ့ စွန့်စားခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ထားရကား ရပ်တန့်ခြင်းမပြုဘဲ ဆက်၍ ပြေးလွှားသွား၏။ ထိုစဉ် ...

“ကျုပ်ကို ဓားပေးပါဗျာ”

နောက်ဆုံးကျန်နေသည့် အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူက ဓားတောင်းနေသည်ကို ကြားလိုက်ရ၏။ ထိုလူသည် ငှက်ရာများ ရုထားပြီး ဆက်မပြေးနိုင်တော့သဖြင့် ခုခံတိုက်ခိုက်ရန် ဓားတောင်းနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

“ရှေ့”

စီမင်းယု၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ စီမင်းယုသည် ဓားကိုပစ်ပေးလိုက်ပြီး ဆက်၍ ပြေးလွှားသွား၏။

အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူသည် စီမင်းယု ပစ်ပေးလိုက်သောဓားကို ဖမ်းယူလိုက်ပြီး ခြေလှမ်းရပ်လိုက်သည်။ သူ့နောက်မှ တကြမ်းပြေးလိုက်လာသည့် မိုးမြေဂိုဏ်းသားများနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်၏။

မိုးမြေဂိုဏ်းသားများကလည်း သူ့အား တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။ ဓားရောင်များ ဝင်းလက်သွား၏။

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (၃-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၁၇၅

“အား”

“အွန်”

“အောင်မယ်လေး”

အော်ဟစ်သံများနှင့်အတူ မိုးမြေဂိုဏ်းသားသုံးယောက် လဲကျသွား၏။ မရှေးမနှောင်းမှာပင် အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူလည်း မိုးမြေဂိုဏ်းသားတို့၏လက်ချက်ခံကာ လဲကျသွားလေတော့သည်။

ကျင်းရှောင်တို့လူစုကား နောက်လှည့်မကြည့်ဘဲ တအားပြေးသွားကြ၏။ မကြာပါချေ။ ဘောအုပ်တစ်ဖက်သို့ ရောက်ရှိသွားကြ၏။

ထိုအခါ သူတို့ ဆက်၍ မပြေးနိုင်တော့ဘဲ ခြေလှမ်းရပ်လိုက်ကြရလေတော့သည်။ လေတဟူးဟူး တိုက်ခတ်နေ၏။

တောအုပ်တစ်ဖက်တွင် နက်ရှိုင်းလှသော ချောက်ကမ်းပါးကြီးတစ်ခု တားဆီးနေလေသည်။ ချောက်ကမ်းပါးအား ဖြတ်ကျော်ကာ တစ်ဖက်သို့ကူးရန် ကြိုးတံတားတစ်ခု ရှိနေလေသည်။

ကြိုးတံတားမှာ လေထဲတွင် ယိမ်းနွဲ့နေ၏။ တကွီတို့သည် သံများလည်း ထွက်ပေါ်နေသည်။

“ကြိုးတံတားက ဖြတ်သွားဖို့ပဲ ရှိတယ်”

လျှူခင်းက အက်ကွဲသောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်၏။ ကြိုး
တံတားသည် သူတို့အတွက် ချောက်ကမ်းပါးကို ဖြတ်ပြေးနိုင်ရန်
တည်ရှိနေခြင်းကြောင့် ဝမ်းသာဖွယ်ရာဟု ဆိုရပေမည်။

သို့သော် မည်သူမျှ ဝမ်းမသာကြပါ။ ကြိုးတံတားကို ဖြတ်
ကူးခြင်းဖြင့် ဒုက္ခရောက်နိုင်ကြောင်း နားလည်ထားကြသည် မဟုတ်
ပါလား။

ကြိုးတံတားမှ ဖြတ်ကူးရန်မှလွဲပြီး အခြားနည်းလမ်း မရှိ
တော့ပါချေ။ ကျင်းရှောင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ကဲ ... သွားကြတော့”

“ခင်ဗျားကော”

“ကျွန်က သူတို့ကိုတားထားမယ်”

“ဟုတ်တယ် ... ကျုပ်လည်း နေခဲ့မယ်”

စီမင်းယုကလည်း ပြောလေသည်။ ကျင်းရှောင် ပြုံးလိုက်
သည်။

“လျှူခင်း ... မင်းရဲ့သမီးအတွက် ဆေးကုရဦးမယ်၊ စီမင်း
ယု ... မင်းကိုလည်း မင်းရဲ့သတို့သမီးက စောင့်နေလိမ့်မယ်၊ သွားကြ
ပေတော့၊ မင်းတို့ ဟိုဘက်ကိုရောက်ရင် ငါလိုက်ခဲ့မယ်”

စီမင်းယုနှင့်လျှူခင်းတို့ ငိုငိုသွားကြ၏။ လျှူခင်းသည် သမီး

ကလေး လျှူဟုန်၏မျက်နှာကို ပြန်လည်မြင်ယောင်လာ၏။
စီမင်းယုသည်လည်း ချစ်ရသော ယဉ်ယဉ်၏မျက်နှာကို ပြန်
လည် မြင်ယောင်လာသည်။ ကျင်းရှောင်က ...

“အချိန်မရှိတူး၊ သွားကြတော့”

ဟု အော်ပြောလိုက်၏။ လျှူခင်းက ...

“ခင်ဗျားမြန်မြန်လိုက်ခဲ့၊ ကျုပ်တို့စောင့်နေမယ်”

ပြောပြီး ချာနေလှည့်ကာ ပြေးထွက်သွား၏။ စီမင်းယုက
လည်း ...

“ဟုတ်တယ် ... မြန်မြန်သာလိုက်ခဲ့”

ဟုဆိုကာ လျှူခင်း၏နောက်သို့ ပြေးလိုက်သွား၏။ အားထုံ
က မာထင်းအား ပခုံးပေါ်ထမ်းကာ ကြိုးတံတားကို စတင်ဖြတ်ကူး
နေပြီဖြစ်လေသည်။

အားထုံ ကြိုးတံတားအလယ်သို့ ရောက်သွားသည်နှင့် ကြိုး
တံတားမှာ သွက်သွက်ခါအောင် လှုပ်ယမ်းသွားတော့၏။

“သတိထား”

လျှူခင်းက အော်ပြောလိုက်၏။ အားထုံက ကြိုးတံတား
ဘေးမှ ကြိုးဖြင့်ဆက်သွယ်ထားသည့် တံတားလက်ရမ်းကို ဝိုင်းကာ
ရှေ့သို့ ခပ်မှန်မှန်လှမ်းသွားသည်။

၁၇၈ ❖ ဝတ္ထုအောင်

လျှူခင်းနှင့် စီးမင်းယုတို့ ကြီးတံတားပေါ် လှမ်းတက်လိုက်ကြ၏။ ထိုအချိန်ဝယ် မိုးမြေရိုက်သားများ ရောက်ရှိလာကြပြီဖြစ်လေသည်။

ကျင်းရှောင် အံတင်းတင်ကြိတ်လိုက်သည်။ ဓာကို ဝေ့ယမ်းကာ ပြေးဝင်လာသူများအား ခုခံတိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။ မိုးမြေရိုက်သားများမှာ များပြားလှန်းလှပေသည်။

ကျင်းရှောင် တားဆီးထားသည့်ကြားမှပင် အချို့သည် ကြီးတံတားပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားကြ၏။ အားထုံနှင့် မာထင်းကား ကြီးတံတားတစ်ဖက်သို့ ရောက်လှရောက်ခင် ဖြစ်နေ၏။

လျှူခင်းနှင့်စီးမင်းယုတို့မှာ ကြီးတံတားလယ်၌ ရှိနေကြပြီး ကျင်းရှောင်က ကြီးတံတားတစ်ဖက်ထိပ်တွင် မိုးမြေရိုက်သားများကို ခုခံတားဆီးနေသည်။

ကျီယန်တိုး၊ ဝမ်းဖုံးနှင့် ကွမ်းကြိုးယန်တို့မှာ မြင်းကိုယ်စီဖြင့် ရောက်ရှိလာကြပြီဖြစ်သည်။ ကျီယန်တိုးက ...

“မာထင်း လွတ်သွားတော့မယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။ ဝမ်းဖုံးက ...

“မြားနဲ့ပစ်ကြစမ်း”

ဟု အော်ဟစ်အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ မိုးမြေ

သက်စွန့်ကြိုးဝမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၁၇၉

ရိုက်သားများသည် လေးမြားများဖြင့် တရစပ်ပစ်ခတ်ကြလေတော့သည်။

“ဝို ဝို ဝို”

မြားတံများ တရစပ်ပစ်လွင့်သွား၏။ အကာအကွယ် ကင်းမဲ့နေသည့်အပြင် လှုပ်ယမ်းနေသော ကြီးတံတားပေါ်သို့ ရောက်နေကြသည့် လျှူမင်းကိုလူစု အခက်ကြုံသွားရလေတော့သည်။

အားထုံသည် ကြီးတံတားပေါ်မှ ပြုတ်ကျမသွားရလေအောင် ထိန်းရင်း ရှေ့သို့ ခပ်သွက်သွက်လှမ်းသွားနေ၏။ ထိုစဉ် ...

“အင့်”

မသဲမကွ ညည်းညူသံနှင့်အတူ သူ၏ပခုံး၌ ထမ်းထားသည့် မာထင်း၏ ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွားသည်ကို သတိပြုမိလိုက်လေသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

အားထုံက မာထင်းကို မေးလိုက်သည်။ မာထင်းမှာ တုံ့ပြန်သော စကားသံ ထွက်ပေါ်လာခြင်း မရှိပါချေ။ အားထုံ ထပ်မေးမည် အပြုတွင် သူ၏နောက်ကျော၌ ပူနွေးမှုတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို သတိပြုမိလိုက်၏။

“ဟင် ... သွေးတွေပါလား”

မှန်ပေသည်။ စေးကပ်ကပ် သွေးများ သူ၏လက်ဖဝါးပြင်
ဝယ် ပေကျံသွား၏။ အားထုံ ရင်ထိတ်သွား၏။ ချွတ်ချင်းပင် မာထင်း
အား ကျောပေါ်မှ ချလိုက်သည်။

ထိုအခါမှ မာထင်း၏ကျောပြင်ပေါ်ပယ် မြားတစ်စင်း စိုက်
ဝင်ကာ မာထင်းသေဆုံးသွားပြီဖြစ်သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ
တော့သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ...

“အား”

စူးရှသောအော်ဟစ်သံ ထွက်ပေါ်လာ၏။ အားထုံ လှမ်း
ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျင်းရှောင် မြေပေါ်သို့ လဲကျသွားသည်ကို
တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

“ကျင်းရှောင်”

အားထုံ၊ လျှူခင်းနှင့် စီမင်းယတို့ အထိတ်တလန့် အော်ဟစ်
လိုက်ကြ၏။ ထို့နောက် ကျင်းရှောင်ထံသို့ တစ်ဟုန်တိုး ပြေးသွားကြ
လေတော့သည်။

ကျင်းရှောင်၏ဘေးပတ်လည်တွင် မိုးမြေဂိုဏ်းသားများ
အတုံးအရန်း လဲကျနေကြလေသည်။ မိုးမြေဂိုဏ်းသားများ၏ တိုက်

ခိုက်မှုကြောင့် ကျင်းရှောင်၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်၌လည်း ဒဏ်ရာဒဏ်
ချက်များ ရရှိနေပြီဖြစ်လေသည်။

ရုတ်တရက် မြားတံများ ပစ်လွှင့်လာသောအခါ ဝဲဘက်
ပေါင်၌ မြားတံကာ လဲကျသွားခြင်းဖြစ်၏။ မိုးမြေဂိုဏ်းသားများက
သူ့အားသုတ်သင်ရန် ဝိုင်းရံလာစဉ် လျှူခင်း၊ စီမင်းယနှင့် အားထုံတို့
တစ်ဟုန်တိုးရောက်ရှိလာပြီး တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

အားထုံက ...

“လျှူခင်း ... ကျင်းရှောင်ကို ခေါ်သွား”

ဟု အော်ပြောလိုက်၏။

“ကောင်းပြီ”

လျှူခင်းက ကျင်းရှောင်အား ပန်းပေါ်ထမ်းလိုက်ပြီး တစ်
ဖက်သို့ ပြေးထွက်သွား၏။ အားထုံနှင့်စီမင်းယတို့က ကြိုးတံတား
ထိပ်ဝယ် လမ်းပိတ်ကာ မိုးမြေဂိုဏ်းသားများကို ရင်ဆိုင်လိုက်ကြ
လေသည်။ ကျီယန်စိုး ပြီးလိုက်သည်။

“သူတို့ ဘယ်လိုမှ မထွက်နိုင်တော့ဘူး”

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ ဝမ်းဖုံး ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“ဟုတ်တယ် ... ကြိုးတံတားကို ဖြတ်ပစ်လိုက်ရင် ကိစ္စပြတ်
သွားမှာပဲ”

၁၈၂ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ကွမ်းကြီးယန် ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ကြီးတံတားပြတ်သွားရင်း ဘယ်လိုဖြစ်မယ်ဆိုတာ ကြည့်ကြရအောင်”

စကားဆုံးလျှင် လက်ဝှေ့ယမ်းပြကာ ...

“ကြီးတံတားကို ခုတ်ဖြတ်လိုက်ဟေ့”

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။ ထိုအချိန်ဝယ် လျှူမင်းသည် ကျင်းရှောင်အား ပန်းပေါ်ထမ်းကာ တစ်ဖက်ထိပ်သို့ ရောက်လှ ရောက်ခင် ဖြစ်နေပြီတည်း။

အားထုံနှင့်စီမင်းယုတို့က တရွေ့ရွေ့ နောက်ဆုတ်သွားကြရာ ကြီးတံတားအလယ်သို့ပင် ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ မိုးမြေဂိုဏ်းသားများသည် ကြီးတံတားပေါ်သို့ အလုံးအရင်းဖြင့် တက်၍ မရနိုင်ကြချေ။

တက်သွားသူများမှာလည်း အားထုံတို့လက်ချက် ဧသွားလေသည်။ ကွမ်းကြီးယန်အမိန့်ပေးလိုက်သည်နှင့် မိုးမြေဂိုဏ်းသားများသည် ကြီးတံတားအား ဆိုင်းထားသည့် ကြိုးများကို ဓားဖြင့် ခုတ်ဖြတ်ပစ်လိုက်ကြလေတော့သည်။

ကြီးတံတားအား ခုတ်ဖြတ်နေသည်ကို တွေ့ရလျှင် အားထုံတို့ ထိတ်လန့်သွားကြလေသည်။

သတ်စွန်ကြီးဝမ်း သွေးခင်းလမ်း (၃-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၁၈၃

“မြန်မြန်ပြေးဟေ့”

အားထုံက အော်ပြောလိုက်သည်။ စီမင်းယု ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်ပြေးသွားလေသည်။ အားထုံလည်း နောက်မှ ပြေးလိုက်သွား၏။

ထိုအခိုက်မှာပင် မိုးမြေဂိုဏ်းသားများက မြားများဖြင့် တရစပ် ပစ်ခတ်နေကြလေရာ ...

“အား”

အားထုံမှာ မြားချက်ထိကာ လဲကျသွားလေသည်။ စီမင်းယု မြေလှမ်းရပ်သွား၏။

“အားထုံ”

အော်ခေါ်ရင်း နောက်လှည့်ပြီး အားထုံအား ဖမ်းမလိုက်လေသည်။ အားထုံက သူ့အား တွန်းထုတ်လိုက်သည်။

“သွား ... မင်း မြန်မြန်ပြေး”

စီမင်းယု ခေါင်းယမ်းလိုက်၏။ ထိုစဉ် ...

‘ထောင်း’

ကြိုးပြတ်သံကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ကြိုးတံတားအား ဆိုင်းထားသည့် ကြိုးနှစ်ချောင်းအနက် တစ်ချောင်း ပြတ်သွားလေသည်။

ကြိုးတံတားမှာ ချက်ချင်းပင် ယိမ်းနွဲ့လှုပ်ရှားသွားတော့၏။ အားထုံ၏ဓမ္မာကိုယ်သည် ဘေးသို့လိမ့်ထွက်သွားပြီး ချောက်ကမ်းပါးအတွင်းသို့ ပြုတ်ကျသွားလေတော့သည်။

“အားထုံ”

စီမင်းယု တအားကြိုးခေါ်လိုက်၏။ ချောက်ကမ်းပါးကြီးကား နက်ရှိုင်းလှသည်ဖြစ်ရာ အောက်ခြေသို့ တွေ့မြင်ရခြင်း မရှိချေ။

အားထုံမှာ အရပ်ကလေးတစ်ခုပမာ အောက်ဘက်သို့ တဖြည်းဖြည်း နိမ့်ဆင်းသွားလေတော့သည်။ မိုးမြေဂိုဏ်းသားများက ကျန်ရှိနေသေးသော ကြိုးတစ်ချောင်းကို ခုတ်ဖြတ်နေကြ၏။

ထိုစဉ် မရွှေ့လင့်သော အဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။ လူတစ်ယောက်က ရုတ်တရက် ခုန်ထွက်လာပြီး ကြိုးတံတားမှ ဆိုင်းကြိုးအား ခုတ်ဖြတ်နေသူများကို တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။ ထိုလူမှာ ယိုယွဲ့ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းရှောင်တို့လူစု လွတ်မြောက်သွားမှသာလျှင် စုအိမ်း၏ မတရားမှုကို ဖော်ထုတ်နိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ထား၏။ သူက အိမ်ဟောင်း၌ တိုက်ပွဲဖြစ်ချိန်ဝယ် ဝင်မပါတ် ရှောင်တိမ်းနေခဲ့ ဖြစ်၏။

မိုးမြေဂိုဏ်းသားများနှင့် ရောနှောကာ ကျင်းရှောင်တို့အား ကူညီရန် အခွင့်အရေးစောင့်မျှော်နေသူ ဖြစ်လေသည်။

ယခု ကြိုးတံတား ပြတ်ကျသွားပါက ကျင်းရှောင်တို့ မလွဲမသွေ သေဆုံးသွားရတော့မည်ဖြစ်သည်ကို ရိမ်မိလျှင် အသက်စွန့်ကာ ကူညီလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကွမ်းကြိုးယန် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား၏။

ချက်ချင်းပင် မြင်းပေါ်မှခုန်ထွက်လိုက်ပြီး ယိုယွဲ့အား ခြေထောက်ဖြင့် ကန်ကျောက်လိုက်လေသည်။

‘ဝုန်း’

ယိုယွဲ့ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွား၏။ သို့သော် သူက ချက်ချင်း ခုန်ထလိုက်လေသည်။ ကွမ်းကြိုးယန်က ...

“မင်း ဘာကြောင့် ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။ ယိုယွဲ့ ရယ်မောလိုက်သည်။

“ဟား ဟား ဟား ... ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ယုတ်မာတဲ့ အကြံအစည်တွေကို ဖော်ထုတ်ဖို့ တမင် မိုးမြေဂိုဏ်းသားအသွင်ဆောင်နေခဲ့တာဗျ”

စကားဆုံးလျှင် သူက ကွမ်းကြိုးယန်အား တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။ ဝမ်းဖူးနှင့် ကျိယန်ဂိုးတို့လည်း ချက်ချင်း ရောက်ရှိလာကြ၏။

ထိုအခိုက်ဝယ် မိုးမြေဂိုဏ်းသားများသည် ကြိုးတံတားမှ

ဆိုင်းကြိုးကို ဝိုင်းဝန်းခုတ်ဖြတ်လိုက်ကြလေတော့သည်။

လျှူခင်းက အားကုန်ပြေးနေ၏။ ဆိုင်းကြိုးတစ်ချောင်း ပြတ်သွားပြီဖြစ်ရာ ကြိုးတံတားမှာ တစ်ဖက်စောင်းသွားပြီဖြစ်၏။ နောက်ထပ် ဆိုင်းကြိုးတစ်ချောင်းပြတ်သွားလျှင် အားလုံး ချောက်ထဲ ပြုတ်ကျသွားတော့မည် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် စီမင်း ယုကလည်း တစ်ဖက်သို့ရောက်အောင် အသက်လှကာ ပြေးသွား လေသည်။

လျှူစင်းကား ကျင်းရှောင်ကိုထမ်းကာ တစ်ဖက်ထိပ်သို့ ရောက်လှရောက်ခင် ဖြစ်နေပြီတည်း။ ထိုစဉ် ...

“အား”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံနှင့်အတူ ယိုယွဲ့မှာ ဝမ်းဖုံးတို့၏ ဝိုင်း ရံတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် မြေပေါ်လဲကျသွား၏။

မိုးမြေကိုဏ်းသားများ၏လက်ချက်ကြောင့် ကျန်ရှိသေး သော ဆိုင်းကြိုးတစ်ချောင်းမှာလည်း ပြတ်သွားလေတော့သည်။

“ထောင်း”

‘ဝုန်း’

ကျယ်လောင်သောမြည်ဟည်းသံကြီး ထွက်ပေါ်လာသည်။ ကြိုးတံတားမှာ လေထဲယိမ်းလိုက်သလိုဖြစ်ကာ ချောက်ထဲ သို့ ထိုးကျသွားလေသည်။

ရုတ်တရက် အရှိန်ပြင်းစွာ ယိမ်းနဲ့ သွားပြီး ခါချသလို ဖြစ် သွားခြင်းကြောင့် ကြိုးတံတားအလယ်တွင် ရောက်ရှိနေသည့် စီမင်း ယုသည် လက်နှစ်ဖက်ဆန့်တန်းကာ ကြိုးတစ်စကို ဖမ်းဆွဲလိုက်၏။

သို့ပါသော်လည်း သူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ အရှိန်ဖြင့် လွင့်ထွက် သွားကာ ချောက်ကမ်းပါးအတွင်းသို့ ကျသွားလေတော့သည်။

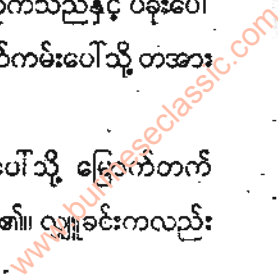
“အား”

စီမင်းယု၏ စူးရှသောအော်ဟစ်သံကို ကောင်းစွာကြား လိုက်ရပါ၏။ သို့သော် လှည့်မကြည့်အားပါချေ။

ကြိုးတံတားတစ်ဖက်သို့ ရောက်အောင် အသက်လှပြေးနေ ရသည် မဟုတ်ပါလား။

ကြိုးတံတားပြတ်သွားသည်ကို သိလိုက်သည်နှင့် ပန်းပေါ် တွင် ထမ်းထားသည့် ကျင်းရှောင်အား တစ်ဖက်ကမ်းပေါ်သို့ တံအား လွှဲပစ်လိုက်သည်။

ကျင်းရှောင်၏ခန္ဓာကိုယ်သည် အပေါ်သို့ မြောက်တက် သွားပြီး တစ်ဖက်ကမ်းပေါ်သို့ ကျရောက်သွား၏။ လျှူခင်းကလည်း

ခြေဆောင်ကာ အပေါ် ခုန်တက်လိုက်၏။

သူ့ရောက်နေသည့်နေရာနှင့် တစ်ဖက်ကမ်းမှာ တေးကွာလှသည် မဟုတ်ပါ။ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကောင်းစွာခုန်ကူးသွားနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ထားလေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် မမျှော်လင့်သော ပြောင်းလဲမှု ဖြစ်ပေါ်လာတော့သည်။ ပြတ်သွားသော ကြိုးတံတားမှ ကြိုးတစ်စသည် ရုတ်တရက် အပေါ်သို့ လွင့်ကပ်လာပြီး သူ၏ခြေထောက်တွင် ရစ်ပတ်သွားမိ၏။

လျှူစင်း ရင်ထိတ်သွား၏။ ကပ္ပာကယာ ရုန်းကန်လိုက်၏။ သို့သော် ကြိုးစသည် ခြေထောက်ကို ရစ်ပတ်ကာ အောက်သို့ ဆောင့်ဆွဲချလိုက်သလို ဖြစ်သွား၏။

“အား”

လျှူစင်း အထိတ်တလန့် အော်လိုက်၏။ လေထဲဝယ် ခြေလက်ဆန့်တန်းကာ ရုန်းကန်လိုက်ပါသော်လည်း အပိုင်းပိုင်းပြတ်သွားသော ကြိုးစများ၊ သစ်သားကြမ်းခင်းများနှင့်အတူ ရောက်ကမ်းပါးအတွင်းသို့ ဇောက်ထိုးမိုးမျှော် ပြုတ်ကျသွားလေတော့သည်။

ဒဏ်ခတ်ခြင်း

လေပြည်လေညင်း ဝေယမ်းတိုက်ခတ်လာသည်။ စုအိမ်းက ပြောင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် အပြင်ဘက်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်၏။ ကြူဟွီးမြို့ကား ခါတိုင်းနှင့်မတူအောင် လွန်စွာမှပင် စည်ကားသိုက်မြိုက်နေပြီဖြစ်လေသည်။

လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ခန့်မှစ၍ ကြူဟွီးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့သည် ကြူဟွီးမြို့သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိပြီး စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။

ကြူဟွီးနယ်၏စီးပွားရေးမှာ အလျင်အမြန်တိုးတက်လာ၏။ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုကြောင့် လူတိုင်းလူတိုင်း ငွေရွှင်လာကြလေသည်။

ကြူဟွီးနယ်သည် မာထင်းလက်ထက်ကကဲ့သို့ပင် ပြန်လည် စည်ကားသိုက်မြိုက်လာတော့သည်။ စုအိမ်း ပြီးလိုက်သည်။

“မိုးမြေဂိုဏ်းဟာ ကြူဟွီးနယ်မှာ အမြစ်တွယ်သွားပြီလေ တို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေလည်း ရှိနေပြီဆိုတော့ ငွေရေး

၁၉၀ ❖ ဝတ္ထုအောင်

ကြေးရေးအတွက် ပူစရာမလိုတော့ဘူး။ မကြာခင် ကြူဟီးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့ကို မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်မယ်၊ ကြူဟီးနယ်သူနယ်သားတွေကို ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ ထူထောင်လုပ်ကိုင်စေမယ်၊ မုန်တိုင်းဂိုဏ်းနဲ့လည်း သင့်မြတ်အောင် ပြန်ပြီးဆက်ဆံမယ်၊ ငါက မိုးမြေဂိုဏ်း တိုးတက်ကြီးပွားဖို့ နည်းလမ်းမျိုးစုံနဲ့ ကြိုးစားပြီးပြီ၊ ငါ့ကြိုးပမ်းချက်အတိုင်း အောင်မြင်ခဲ့ပြီ၊ မိုးမြေဂိုဏ်းရဲ့ အများအကျိုးဆောင်ရွက်တဲ့အစဉ်အလာကို ဆက်ပြီးထိန်းသိမ်းဖို့ပဲကျန်တော့တယ်”

ဟု စိတ်ထဲ ကျိတ်တွေးလိုက်၏။ တစ်ဆက်တည်းပင် ...

“ကျီယန်စိုး၊ ဝမ်းဖုံးနဲ့ ကွမ်းကြိုးယန်ကို ရှင်းပစ်ရမယ်၊ သူတို့ မရှိတော့ဘူးဆိုရင် ငါ့လုပ်ရပ်တွေကို ဘယ်သူမှ ဖော်ထုတ်နိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ ငါက လူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်အောင် ကြိုးစားပြီး နေပြရတော့မှပဲ”

ဟု တီးတိုးရေရွတ်လိုက်လေတော့သည်။

နန်းကုန်းသက်က စာအိတ်ကိုဖွင့်ကာ ဖောက်ဖတ်လိုက်လေသည်။ လီဆင်းထံမှ စာရောက်လာခြင်းဖြစ်ပေသည်။

စာထဲတွင် ...

သူငွေကြီးနန်းကုန်းသက် ...

စုအိမ်းက သဘောထားပြောင်းလဲသွားပြီး လောင်းကစားပိုင်းတွေ၊ အပျော်ဂေဟာတွေကို ဖွင့်ခွင့်မပေးတော့ဘူး။ ဘယ်လိုဆက်ပြီး ဆောင်ရွက်ရမယ်ဆိုတာ ညွှန်ကြားပေးစေလိုပါတယ်။

လီဆင်း

ဟု ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

“တောက်”

နန်းကုန်းသက် ဇာတ်ခေါက်လိုက်သည်။ စုအိမ်းသည် ယုံကြည်ရသူမဟုတ်ဟု ကောင်းစွာနားလည်သဘောပေါက်ထားသည်။

စုအိမ်းသည် ကြူဟီးအကျိုးဆောင်အဖွဲ့က မြေတောင်မြှောက်ပေးလိုက်သည်နှင့် သူတို့အား အာခံလာပြန်ပြီဖြစ်သည်။

“စုအိမ်း ... ဒီတစ်ခါတော့ ကြေးစားတွေငှားပြီး မင်းကို သုတ်သင်ခိုင်းဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်”

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေသည်။ ကြေးစားဟူသော စကားလုံးကို ရေရွတ်လိုက်သည်နှင့် အားထုံအား ပြန်လည်သတိရလာသည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ကျင်းရှောင်ကို သက်ရလာ၏။

“ကျင်းရှောင်သေသွားတာ အတော်ကို နှမြောဖို့ကောင်းတယ်၊ သူက ခိုင်းတဲ့အတိုင်း လုပ်နိုင်တဲ့လူပဲ၊ ငါကသာ ကျန်မင်းရဲ့

လှေကို ပြန်မလှည့်ခိုင်းဘူးဆိုရင် သူတို့တစ်တွေ မာထင်းကို ကယ်
တင်ပြီး လွတ်မြောက်လာကြမှာပဲ”

ဟု ညည်းညူလိုက်သည်။ ထိုစဉ် ...

“မှန်တာပေါ့ဗျာ”

အေးတီအေးစက် စကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြား
လိုက်ရလေသည်။ နန်းကုန်းသက် ရင်ထိတ်သွား၏။ ချာခနဲ လှည့်
ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအခါ ပြတင်းပေါက်တစ်ခု၏ ဘောင်ပေါ်၌ လူ
တစ်ဦးထိုင်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

“ဟင် ... ကျင်းရှောင်”

နန်းကုန်းသက် လွှတ်ခနဲ ခေါ်လိုက်သည်။ မှန်ပေသည်။
ပြတင်းပေါက်၌ ထိုင်နေသူမှာ ကျင်းရှောင် ဖြစ်လေသည်။ ကျင်း
ရှောင်သည် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ချက် လှုပ်ရှားလိုက်သည်နှင့် နန်းကုန်း
သက်အနီးသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ဓားရောင် ဝင်းခနဲလက်သွား၏။ ကျင်းရှောင်၏ လက်ထဲ၌
ထက်မြက်သော ဓားတစ်လက်ပါလာပြီး နန်းကုန်းသက်၏လည်ပင်း
၌ ထောက်ထားလိုက်၏။

“မ မလုပ်ပါနဲ့ ... ကျုပ်ကိုမသတ်ပါနဲ့”

နန်းကုန်းသက် ကပျာကယာ တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

ကျင်းရှောင်ပြုံးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျား သေရမှာတော့ ကြောက်တယ်၊ သူများတွေကို
စတေးတာကျတော့ ပျော်ပျော်ကြီးလုပ်ခဲ့တယ်ပေါ့ ... ဟုတ်လား”

“ကျုပ် ကျုပ်”

“ခင်ဗျားသေရမယ်၊ ကျုပ်မိတ်ဆွေတွေအတွက် ခင်ဗျားရဲ့
အသက်ကို အလှော်ပေးရမယ်”

ကျင်းရှောင်က လက်ကို အနည်းငယ် လှုပ်ရှားလိုက်၏။
ဓားဦးသည် စပါးလုံးတစ်ထောက်ခန့် နန်းကုန်းသက်၏ အရေပြားကို
ထိုးဖောက်သွားရာ နာကျင်မှုနှင့်တကွ သွေးများစီးကျလာလေသည်။

“အောင်မယ်လေး ... မလုပ်ပါနဲ့၊ ကျုပ် အသက်ကို ချမ်း
သာပေးပါ”

နန်းကုန်းသက်က ပျာပျာသလဲ တောင်းပန်လိုက်လေ
သည်။ ကျင်းရှောင် ပြုံးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားက ဘာကြောင့် ကျုပ်တို့ကို စတေးလိုက်တာလဲ
... ပြောစမ်း”

“ကျုပ် ကျုပ်ရဲ့စီးပွားရေး”

“မြောက် ... ခင်ဗျားအတွက် ငွေပိုရနိုင်တဲ့အခွင့်အရေး
ကြောင့်ပေါ့ ... ဟုတ်လား”

၁၉၄ ❖ ဝတ္ထုအောင်

“ဟုတ် ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျုပ်ကို မသတ်ပါနဲ့၊ မင်းလိုချင်သလောက် ကျုပ်ပေးပါ့မယ်”

“ဟား ဟား ဟား”

ကျင်းရှောင် သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။ နန်းကုန်းသက်သည် သူ၏အစောင့်များကို အကူအညီတောင်းရန် ကြိုးစားလိုပေသည်။ သို့သော်လည်း အကူအညီတောင်းလိုက်သည်နှင့် ကျင်းရှောင်က သူ့အားသတ်ပစ်မည်ဆိုသည်ကို နားလည်ထားသဖြင့် မလုပ်ရဲချေ။ ကျင်းရှောင်က ...

“ကျုပ်ကိုငွေပေးမယ် ... ဟုတ်လား”

“ဟုတ် ဟုတ်တယ်၊ မင်းလိုချင်သလောက် ပေးပါ့မယ်”

“ကောင်းပြီ ... ဟောဒီအိတ်ထဲထည့်ပါ”

ကျင်းရှောင်က အသင့်ယူလာသောအိတ်ကို ပစ်ချရင်း ပြောလိုက်၏။ နန်းကုန်းသက် ဝမ်းသာသွား၏။

ကျင်းရှောင်အား ငွေပေးလိုက်လျှင် သူ့အား ဒုက္ခပေးမည် မဟုတ်။ စုအိမ်းအားလုပ်ကြံရန်ပင် ငှားရမ်း၍ ရန်ငွေသေသည်ဟု တွက်ဆမိ၏။ ထို့ကြောင့် ငွေသေတ္တာကိုဖွင့်ကာ ငွေများအထုပ်လိုက် ထည့်ပေးလိုက်လေသည်။ ကျင်းရှောင်က ငွေအိတ်ကို ပခုံးပေါ်ထမ်းလိုက်သည်။ နန်းကုန်းသက်က ...

သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သွေးခင်းလမ်း (ဒု-ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၁၉၅

“မင်းကို နောက်ထပ်ငွေပေးချင်သေးတယ်၊ ကျုပ်အတွက် အလုပ်တစ်ခု လုပ်ပေးမယ်ဆိုရင်ပေါ့လေ”

“ဘာဗျ”

“စုအိမ်းကို ရှင်းပစ်ပေးပါ၊ မင်းကို ငွေငါးသိန်းပေးမယ်” ကျင်းရှောင် ပြုံးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို အသုံးချချင်သေးတယ်ပေါ့ ... ဟုတ်လား”

“ငါးသိန်းနည်းရင် ထပ်တိုးပေးမယ်လေ”

ကျင်းရှောင် ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“ကျုပ်လိုချင်တာ ခင်ဗျားပေးနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့ မပေးနိုင်ရမှာလဲ ... ကျုပ်ပေးမယ်”

“ခင်ဗျား တကယ်ပြောတာလား”

“တကယ်ပေါ့ ... မင်း ဘာလိုချင်သလဲပြောပါ”

“ခင်ဗျားရဲ့ အသက်”

“ဘာ”

“ကျုပ်မိတ်ဆွေတွေအတွက် ခင်ဗျားအသက် လိုချင်တယ်” စကားဆုံးလျှင် ကျင်းရှောင်၏လက်တစ်ဖက် ခပ်သွက်သွက်

လှုပ်ရှားသွားလေသည်။

၁၉၆ ❖ ဝတ္ထုအောင်

“အင့်”

မသဲမကွဲ ညည်းညူသံနှင့်အတူ နန်းကုန်းသက် ဒယီးဒယိုင် ဖြင့် နောက်ဆုတ်သွားလေသည်။ သူ၏ရင်ဝ၌ ကျင်းရှောင်၏ ဓား စိုက်ဝင်နေပြီ မဟုတ်ပါလား။

“မင်း မင်း”

ကျင်းရှောင်ကိုကြည့်ကာ စကားအထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ ဖြစ် နေ၏။ ကျင်းရှောင် ပြုံးလိုက်သည်။

“သစ္စာမရှိ ကတိမတည်တဲ့လူတွေအတွက် ကျုပ်က ဘယ် တော့မှ ကြေးစားမလုပ်တော့ဘူးဆိုတာ မှတ်ထားပါ”

စကားဆုံးလျှင် ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် အပြင်ဘက် ခုန် ထွက်သွား၏။ ဆူဆူညံညံအသံများကြောင့် အစောင့်အကြပ်များ ပြေးဝင်လာကြသောအခါ သေဆုံးနေပြီဖြစ်သော နန်းကုန်းသက်ကို သာလျှင် တွေ့ကြရ၏။

မကြာမီ ကြူဟွီးနယ်မှ လီဆင်းနှင့် မိုးမြေဂိုဏ်း ဂိုဏ်းချုပ် စုအိမ်းတို့သည် အမည်မသိသူတစ်ယောက်၏ လုပ်ကြံမှုခံရကာ သေ ဆုံးသွားကြသည့်သတင်းများ ထွက်ပေါ်လာလေတော့သည်။

ဝတ္ထုအောင်

